

HĀRITĀMRAPĪTĀMBARĀ'S GĀTHĀSAPTAS'ATĪPRAKĀS'IKĀ,

A hitherto unpublished commentary
ON

HĀLA'S GĀTHĀSAPTAS'ATĪ,

(IV—VII S'ATAKAS) —

Edited

8761

With a critical introduction,

BY

Jagdish Lal, Shastri, M. A , M. O. L.,

Sometime Cataloguer of Jain Manuscripts and

McLeod-Kashmir Sanskrit Research

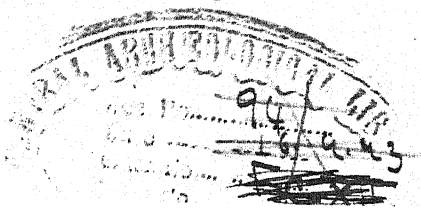
Scholar, University of the Panjab,

LAHORE.

HP-85

Hāl / H.J.

1942.



Published by
Pt. Jagdish Lal, Shastri, M.A., M.O.L.,
Hotu Singh Road, Sant Nagar,
Lahore.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 8761
Date. 20-4-57
Call No. HPr 85
HEL/H.J.

Reprinted from the Oriental College Magazine,
Vol. 18, No. 68, February, 1942.

Printed by
Pt. Shri Krishana Dixit
at the Bombay Machine Press,
Mohan Lal Road, Lahore.

समर्पणम्

विद्यासङ्गः सुहृदिव यमन्वगात्पांसुकैलितः प्रभृति ।
यस्याऽवदातमेधा धात्रीवाऽऽधाद्विवेकपरिपोषम् ॥१॥
यस्याऽऽबाल्यात्प्रीतिः प्रवर्तते हन्त देवभारत्याम् ।
आर्याऽऽचारविचारप्रगुणायां संस्कृतौ च भारत्याम् ॥२॥
वेङ्कटमाधवविरचितमृगवेदस्यातुलं भाष्यम् ।
सम्पादयिता विशदं बहुतरभाष्यान्तरोद्धरणैः ॥३॥
वेत्ता बहुभाषाणां परमार्थरहस्यविन्निरुक्तगिराम् ।
संस्कृता चोद्धर्ता निरुक्तशास्त्रस्य यस्तरीस्तस्मै ॥४॥
एम्.ए., डी. फिल्., आफिसर एकेडमीत्याद्युपाधिभूषाय ।
पञ्चापविश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागमुख्याय ॥५॥
संस्कृतसाहित्यस्याचार्याय दिगन्तकान्तकीर्तिजुषे ।
प्राक्तत्त्वेष्वनुसन्धां प्रयुञ्जते तत्कृतां सहायकृते ॥६॥
दीनोद्धृतिव्यसनिने दयासमुद्राय दानशीलाय ।
सत्ये धृतव्रताय श्रीलश्रीलक्ष्मणस्वरूपाय ॥७॥
तत्प्रोत्साहितमनसा तद्गुणगणात्तच्चित्तेन ।
श्रीहारिताम्रपीताम्बरबुधकृतया प्रकाशिकया ॥८॥
प्रणिहितशोभा गाथासप्तशती यत्नतः सुसम्पाद्य ।
उपहियतेऽतनुविनयं मयका जगदीशविप्रेण ॥९॥

Wm. L. C. D. R. 27-183.47

INTRODUCTION.

This edition of Pītāmbara's commentary on Gāthāsaptas'atī (S'atakas IV-VII) is based on a single ms. preserved in the Panjab University Library. I have designated this ms. as P. Unfortunately this ms. is incomplete. It begins from folio 118r and ends with folio 179v. This comprises the last 15 Gāthās of the fourth, 100 Gāthās of the fifth, 55 of the sixth and 98 of the seventh s'atakas. The leaves from 118r to 179v constitute a continuous whole. Leaves 1r to 117v must have been missing in the original ms. on which the present ms. is based. The scribe seems to be aware of the incomplete nature of the basic ms. He remarks on the left hand margin on folio 149v बुद्धिर्ब्र इलो० ४४।४. The number of the missing stanza as given by the scribe is however incorrect. It should be 43 and not 44. The number of the verse तद् तेन वि सा (P.92). is also not given. The following verse is however numbered as 632. Obviously one verse between 629 and 632 is omitted. Further the ms. assigns the figure 670 to verse ध्वलोसि (P. 110) although the number 669 is not assigned to any verse. The scribe of the ms. is thus conscious of the omission of the verse 669¹.

Description of the ms. is the following :—

Size: 10'' × 4½''. No. of leaves: 62. No. of lines per folio: 11. Material: Paper. Characters: Devanāgarī. No date is given. The name of the scribe is not known. The ms. looks about 200 years old. It is incomplete. It begins

1. For the fidelity of the scribe see P. 98. L. 15. A passage is quoted but the quotation is not complete. The scribe could have easily filled up the gap in the quotation by having recourse to the work from which the passage is quoted. But he did not do so and left the quotation incomplete.

from folio 118r which has preserved the last few lines of the commentary on stanza 388. Folio 121v. L. 4 ends the fourth S'ataka. The colophon of the fourth S'ataka runs thus: इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां चतुर्थं शतम् । Fifth S'ataka begins from folio 121v. L. 5 with words: पञ्चमशतोपक्रमे पुनर्मङ्गलमारभते । The fifth S'ataka ends on folio 145r. L. 4 with the colophon: इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां पञ्चमं गाथाशतम् । Sixth S'ataka begins from folio 145r, L. 4 with words बहुविघ्नशङ्कया षष्ठशतोपक्रमे तद्धारणाय भगवतो महेश्वरस्य स्तुतिमुखेन नमस्कारगाथासाह । It ends on folio 157r, lines 10-11 with the colophon इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां षष्ठं शतम् । Seventh S'ataka begins from folio 157r, L. 11 with words सप्तशतोपक्रमे मङ्गलात्मिकां गाथासाह । It ends in the middle of folio 179v without any remarks.

Authorship of Gāthāsaptas'atī.

Gāthāsaptas'atī is an anthology in old Māhārāṣṭrī dialect. It consists, as the title implies, of 700 Gāthās in the Āryā metre. The compilation was made by king Hāla. It contains a number of verses of his own but the greater portion of the work represents the labour of other lyrical poets of the age. But Dr. Keith thinks it 'possible, even probable, that in its origin the *Sattasāī* was no mere anthology, but a careful collection of verses largely his own or refashioned by himself on the basis of older verses, and that in course of time by interpolation and change the collection lost much of its individuality'. The author himself admits that the seven centuries of embellished verses were arranged from among a crore by him². We know from Gāthāsaptas'atī³ that the person who arranged these verses was one Hāla, beloved of

1. History of Sanskrit Literature, 1928. P.224. 2. सप्त शतानि कविवत्सलेन कोट्येमध्ये । हालेन विरचितानि सालङ्काराणां गाथानाम् ॥ 1.3. 3. See note 2. on this Page.

the poets. The versified colophon¹ at the end of the fifth S'ataka speaks of a certain king S'ālavāhana who compiled this anthology of verses. Moreover a verse² attributed to Prthvinātha eulogizes the king S'ālavāhana. The names Hāla and S'ālavāhana occurring in Gāthāsaptas'atī refer to one and the same person. This is borne out by the testimony of Haimānekārtha³ and Trikāṇḍas'es'ānekārtha⁴ Kos'as.

S'ālavāhana or S'ālivāhana ?

Our ms. reads S'ālavāhana, instead of S'ālivāhana throughout. The Sanskrit form S'ālavāhana⁵ corresponds to the prakrit form Sālāhaṇa⁶. Moreover the form S'ālavāhana occurs in Haimakos'a⁶ and its commentary Anekārthakairavākarakauṇḍī⁷ and the Abhidhānacintāmaṇi⁸, a commentary on Haimanāmamālā. Besides, the form S'ālavāhana is more akin to Sātavāhana. Hemacandra⁹ identifies S'ālavāhana with Sātavāhana.

S'ālavāhana or Sātavāhana—a dynastic name.

S'ālavāhana or Sātavāhana is not the name of a particular king but it is a dynastic name. The origin of this title in relation with the first king of Sātavāhana is explained in Somadeva's Kathāsaritsāgara¹⁰.

1. इह पञ्चमं समाप्यते सुललितपदवर्णमुन्दरं सरसम् । गाथाशतं नराधिपशालवाहननिर्मिते कोषे । 2. आवण्णाइ कुलाइं दो च्चिअ जाणांति उण्णइं गेउं । गोरीअ हिअअइओ अहवा सालाहणणरिंदो । V 469. 3. 'शालो हाले मत्स्यभेदे' 'हालः सातवाहनपार्थिवे' । 4. 'शालो हालनृपेऽपि च' ।

5. Gāthāsaptas'atī, verse 469; Des'ināmamālā 'सालाहणम्मि हालो' । 6. 'शालो हाले मत्स्यभेदे' । 7. शालति शालः । श्यति वा । श्यामाश्या इति लः । हालः सातवाहननृपः । तत्र यथा "जज्ञे शालमहीपालः प्रतिष्ठानपुरे पुरा ।" इति । यथा-दिवं गते हालव-सुन्धराधिपे ।" 8. 'हलत्यरातिहृदयं हालः । ज्वलादित्वाण्णः । सातं दत्तमुखं वाहनमस्य सातवाहनः । सालवाहनोऽपि ।' 9. 'शालो हाले मत्स्यभेदे' 'हालः सातवाहनपार्थिवे' Haimānekārtha. 10. सातेन यस्माद्दूढोऽभूत्तस्मात् सातवाहनम् । नाम्ना चकार कालेन राज्ये चैनं न्यवेशयन् ।

Sātavāhana kings and the author of Gāthāsaptas'atī.

The Sātavāhanas of Kashmir are distinct from the Sātavāhanas of South. These latter have been identified with Andhrabhṛtya kings¹. The reign of the Sātavāhanas or Andhrabhṛtyas lasted from B. C. 73 to about A. D. 218. The list of kings under the given period varies in different Purāṇas.

Vāyupu.	Matsyapu.	Viṣṇupu.	Bhāgavatapu.
सिन्धुक	शिशुक	शिप्रक	वृषलो राजा कश्चित्
कृष्ण	कृष्ण	कृष्ण	कृष्ण
	मल्लकर्णि	श्रीशातकर्णि	शान्तकर्णि
	पूर्णोत्सङ्ग	पूर्णोत्सङ्ग	पौर्णमास
	स्कन्धस्तम्भि		
शातकर्णि	शातकर्णि	शातकर्णि	
	लम्बोदर	लम्बोदर	लम्बोदर
अपीलव	अपीतक	इवीलक	हिविलक
	मेघस्वाति	मेघस्वाति	मेघस्वाति
	स्वाति		
	स्कन्दस्वाति		
	मृगेन्द्रस्वातिकर्ण		
	कुन्तलस्वाति		
पटिमावि	पुलोमावि	पटुमव्	अटमान
नेमिकृष्ण	गौरकृष्ण or	अरिष्टकर्मन्	अनिष्टकर्मन्
	नौरिकृष्ण		हालेय
हाल	हाल	हाल	
सप्तक Or मण्डलक	मण्डलक	पत्तलक	तलक
पुरीकषेण	पुरीन्द्रसेन	प्रविच्छसेन	पुरीषभीरु
शातकर्णि	सुन्दर स्वातिकर्ण	सुन्दर	सुनन्दन
चकोर शातकर्णि	चकोर स्वातिकर्ण	चकोर	चकोर
शिवस्वाति	शिवस्वाति	शिवस्वाति	शिवस्वाति
गौतमीपुत्र	गौतमीपुत्र	गोमतीपुत्र	गोमतीपुत्र

1. Early History of the Dekkan, R. G. Bhandarkar, Bombay 1884. Sections VI-VII

	पुलिमत्	पुलिमत्	पुरीमान् (मत्)
	शिवश्री	शिवश्री	मेदशिरस्
	शिवस्कन्द	शिवस्कन्ध	शिवस्कन्द
यज्ञश्रीशातकर्णि	यज्ञश्रीशातकर्णि	यज्ञश्री	यज्ञश्री
विजय	विजय	विजय	विजय
दण्डश्री शातकर्णि	चण्डश्री शातकर्णि	चन्द्रश्री	चन्द्रविज्ञा
पुलोमवि	पुलोमवित्	पुलोमार्चि	सुलोमधि

Sātavāhana of Gāthāsaptas'atī has been identified with S'ātakarṇi, the third in the list of Vāyupurāṇa and placed in the first century of the Christian era. This view is based on the reading of the colophon of a ms. of Gāthāsaptas'atī described by Dr. Peterson¹. According to this colophon², the author of Gāthāsaptas'atī is king Hāla Sātavāhana of Pratiṣthānapura in Kuntalades'a. He is described as the son of S'ātakarṇa Dvīpakarṇa, the husband of Malayavati, the patron of S'arvavarman, Guṇādhyā and other poets. The reference to Malayavati in relation to Hāla Sātavāhana, the son of S'ātakarṇa Dvīpakarṇa brings in collaboration the following statement of Vātsyāyana : कर्तर्या कुन्तलः शातकर्णिः शातवाहनो महादेवीं मलयवतीं जघान.

Yet according to Dr. Bhandarkar it is possible to identify the compiler of this anthology with king Hāla (the 7th in the list of Vāyupurāṇa). One is apt to believe that the mention of Hāla S'ālavāhana in some of the verses in the text favouring Hāla's identification with the author of this work is a

1. Third Report P. 349. 2. गाथासप्तशतीपुस्तके-‘राएण विरइआए कुन्तल-जणवअइणेण हालेण । सत्तसई अ समत्तं सत्तममज्झासअं अंअं ।’ इति सप्तमं शतकम् । इति श्रीमत्कुन्तलजनपदेश्वर-प्रतिष्ठानपत्तनाधीश-शतकर्णोपनामक-द्वीपिकर्णात्मज-मलयवतीप्राणप्रिय-कालापप्रवर्तकशर्ववर्मधीसख-मलयवत्युपदेशपण्डितीभूत-त्यक्तभाषात्रयस्वीकृतपैशाचिकपाण्डितराज-गुणाढ्यनिर्मितभस्मीभवद्बृहत्कथावशिष्टसप्तमांशावलोकनप्राकृतादिवाक्यञ्चकप्रीतकविवत्सलहाला-द्रुपनामक-श्रीसातवाहननरेन्द्रनिर्मिता विविधान्योक्तिमयप्राकृतगीर्गुम्फिता शुचिरसप्रधाना काव्यो-त्तमा सप्तशत्यवसानमगात् ।

stronger evidence than that of the colophon of a ms. of Gāthāsaptas'atī in support of S'ātakarṇi's authorship of this text. But this is far from true. The colophon distinctly states that king S'ātakarṇi Sātavāhana was also called Hāla. It is safe to assert, therefore, that the king S'ātakarṇi Hāla (the third in the list of Vāyupu.) was the compiler of this anthology.

But Dr. Keith regards such-like methods (Cf. EHI. P. 220; EI. XII. 320) of arriving at the probable date of Gāthāsaptas'atī as mechanical and fallacious¹.

Dr. Keith relies upon the evidence of the Prakrits in the ascertainment of the date of this anthology. Judging from the evidence of the Prakrits of As'vaghoṣa and the inscriptions he holds that the weakening of consonants which is the dominant feature of Māhārāṣṭrī cannot have set in as is found in Hāla until about A. D. 200. This makes it likely, he says, that the poetry was produced in the period from A. D. 200 to A. D. 450².

But too much stress must not be laid on the evidence of the Prakrits. If we believe that the order in which the poets are arranged in the introductory verses of Bāṇa's Harsacarita³ is chronological, an old date for our poet is unavoidable. According to this order our poet is earlier than Bhāsa and Kālidāsa. He is popular in subsequent literature⁴ for his

1. Keith : History of Sanskrit Literature P.223-224. 2. Cf. Lüders Bruchstücke Buddh-Dramen, P. 64; Jacobi, Ausg. Erzählungen in Māhārāṣṭrī, (PP.XIV. ff.) 3. The verse wherein Sātavāhana is referred to is the following:—अभिनशिन्मग्राम्यमकरोत् सातवाहनः । विशुद्धजातिभिः क्रोधं रत्नैरिव सुभाषितैः ॥ 4. The following is attributed to Rājas'ekhara:—जगत्यां प्रथिता गाथा सातवाहनभूमुजा । व्यधुर्द्युतेस्तु विस्तारमहो चित्र-परम्परा । The following two verses are found in Rāmacarita-mahākāvya of S'rīAbhinanda, the son of s'atānanda:—नमः

literary taste. But he is certainly later than king Vikramāditya of the first century B. C., since a verse¹ in the Gāthāsaptas'atī refers to king Vikramāditya¹. Pītāmbara, the commentator, calls this Vikramāditya as Sāhasāṅka. This epithet Sāhasāṅka must be distinguished from Navasāhasāṅka which applies to Sindhurāja, the father of the king Bhoja of Dhārā who reigned in the 11th century A. D.

The locality.

The king s'ālavāhana belonged to Pratisthānapura in the Kuntalades'a. The Kuntala country comprises the territory between Kāmāgiri and Dvārakā². Prabandhakos'a of Rājās'ekharasūri³ speaks of the dominions of king S'ālavāhana to the south of Godāvārī river. From the Kathāsarisāgara⁴ we know that Pratisthānapura is in the south. The Māhārāstrī Prakrit which is the language of the verses confirms the view that the Sattasāi was composed and arranged in Mahārāstra, the region where Māhārāstrī is spoken.

Characteristics of Pītāmbara's commentary on Gāthāsaptas'atī.

Certain verses of Gāthāsaptas'atī are quoted in the Sarasvatikanthābharaṇa of king Bhoja. For example, the verse एहिषि etc. (No. 393) is cited in Sk. as an instance of

श्रीहारवर्षाय येन ह्यालदनन्तरम् । स्वकोषः कविकोषाणामाविर्भावयि सम्भृतः ॥ and हालेनोत्तम-
पूजया कविवृषः श्रीपालितो लालितः ख्यातिं कामपि कालिदासकवयो नीताः शकारातिना ।
श्रीहर्षो विततार गद्यकवये वाणाय वाणीफलं सद्यः सक्रिययाभिनन्दमपि च श्रीहारवर्षोऽग्रहीत् ॥

1. Gāthāsaptas'atī .V. 466 :—संवाहनसुखरसतोषितेन ददता तव करे
लाक्षाम् । चरणेन विक्रमादित्यचरितमनुशिक्षितं तस्याः । 2. Cf. S'aktisamgam-
atantra as quoted by M. M. Durgāprasāda in his
introduction to Gāthāsaptas'atī :—“ कामगिरिं समारभ्य द्वारकान्तं
महेश्वरि ! श्रीकुन्तलाभिधो देशो हूणदेशं शृणु प्रिये ! ” 3. सच्चं भण गोदावरि
पुव्वसमुद्देण साहियासंती । सालाहणकुलसरिसं जइ ते कूले कुलं अत्थि ॥ उत्तरओ हिमवंतो
दाहिणओ सालवाहणो राआ । समभारभरकं ता तेण न पळ्ळथए पुहवी ॥ 4. VI. 38. 108.
सोऽहं दरिद्रो वित्तार्थी प्रयातो दक्षिणपथम् । प्राप्तः पुरं प्रतिष्ठानं नरसिंहस्य भूपतेः ॥

Vāsakasajjā. But according to Pitāmbara this verse is an example of Vipralabdhā heroine. It is clear, therefore, that at times Pitāmbara differs from the authority of Sk.

Pitāmbara is aware of textual variations of the Gāthāsaptas'atī. He cites and interprets some important variations¹. Sometimes he finds fault with some variations without assigning any reasons².

While commenting on stanzas Pitāmbara does not read the Prakrit text. He merely cites the Prakrit Pratīka of each verse. He however gives the Sanskrit paraphrase, but sometimes omits the Sanskrit paraphrase too³.

Pitāmbara is well-versed in Poetics or rhetorics and has expounded the various poetical ornaments in the stanzas of the Gāthās⁴. He is a scholarly commentator and avoids repetitions⁵.

Pitāmbara's Sanskrit paraphrase of the original Prakrit text is not always given. Moreover Pitāmbara's Sanskrit paraphrase differs considerably from the original Prakrit text of the verse as edited by Weber ; whereas the Sanskrit paraphrase as edited in the Kāvya-mālā series edition of Gāthāsaptas'atī generally corresponds with Weber's Prakrit text. I have generally followed the Sanskrit paraphrase as given in the Kāvya-mālā series edition. Variants of Pitāmbara's Sanskrit text have been recorded in footnotes. This will enable the reader to construe Pitāmbara's entire Sanskrit text of the verses of Gāthāsaptas'atī. But in rare cases Pitāmbara's Sanskrit paraphrase of a verse has greater corres-

1. e.g. P. 14. Lines 13-14. 2. P. 45. Lines 15-16 : अरण्यरसिके वर्तस इत्येवं क्वापि, स चासाधीयानिवावभाति । 3. Cf. note 9 on P. 16. V. 419. 4. e.g. P. 17. Lines 1-9. 5. P. 98. Lines 3-4: अर्थद्वयमन्यत्पूर्वगाथार्थद्वयेन तुल्यम् । P. 122. Lines 16-17. पसुवङ्गो इत्याद्यगाथायामेवार्थत्रयमपरमुक्तं नेदितव्यम् ।

pondence with Weber's Prakrit text of that verse. In such cases Pitāmbara's Sanskrit text has been adopted in preference to the readings of the Kāvya-mālā edition, and Kāvya-mālā edition's readings of the Sanskrit text have been given in the footnotes.¹

It is remarkable to note, that sometimes Pitāmbara's commentary does not agree with Pitāmbara's Sanskrit paraphrase of the verse.

Pitāmbara is inconsistent in the method of assigning marks of enumeration to the verses. He does not count four verses at the end of the fourth S'ataka, because they exceed the fourth century. Of these the first three are Gāthās and he assigns reason³ for commenting upon them; the fourth verse is a versified colophon of the fourth S'ataka. Pitāmbara does not also count the last verses of the fifth and seventh S'atakas. These two are also versified colophons. But he counts the last verse of the sixth S'ataka which too is the versified colophon. This is necessitated by the fact that the verse (षष्ठे शतं समाप्यते) at the end of the sixth S'ataka completes the sixth S'ataka, while the versified colophons at the end of the fourth, fifth and seventh S'atakas exceed these respective centuries. But this does not agree with the methodical arrangement of the text into S'atakas. Following the practice of not counting the versified colophons at the end of the fourth, fifth and seventh S'atakas, Pitāmbara should not have, as a rule, counted the versified colophon at the end of the sixth S'ataka as well.

1. Cf. notes 3, 4, 9, 3, on Pages 33, 34, 67 and 83 respectively. 2. Cf. note 1. on Page 86. 3. P. 8. L. 12 : मूढे दीक्षान्तरे च व्याख्यातं दृष्टमतः शताधिकमपि व्याख्यातम् ।

A noteworthy trait of Pitāmbara's commentary is that it supplies names of several lyrical poets whose verses are cited in the Gāthāsaptas'atī and about whose identity hitherto nothing was known from other commentaries on Gāthāsaptas'atī. The extant commentary of Pitāmbara has supplied for the first time the correct names of the poets of the following lyrics :—

388, 390, 391, 395, 398, 402, 403, 405, 406, 413, 415, 417, 418, 422, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 468, 469, 470, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 509, 510, 511, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 595, 596, 597, 598, 599, 601, 602, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 632, 633, 634, 635.

Another characteristic of Pitāmbara's commentary is its reference to other works. The commentary is rich in citations from and references to different works. As many as 17 works are found quoted in the portion of the commentary now available : (1) Aṣṭādhyāyī of Pāṇini, (2) Nāṭyas'āstra of Bharata, (3) Bhagavadgītā, (4-6) Abhijñāna-S'ākuntala, Meghadūta and Kumārasambhava of Kālidāsa, (7) Daṇḍin's Kāvyaḍars'a, (8) Kāvya prakāś'a of Mammata, (9) Sarasvatikanthābharaṇa of Bhoja, (10) Mudrārākṣasa of Viś'akhadatta, (11) Vararuci's prakṛitaprakāś'a, (12) Ratirahasya, (13) Upasargavṛtti, (14) Amarakos'a, (15) Medinikos'a, (16) Viś'vakos'a, (17) Dharaṇikos'a. There are a few citations which are not ascribed to any

author or work and are untraceable¹. Passages seem to have been quoted from memory with the result that quotations are not always identical with their original texts². There are undoubtedly scribal errors in the quoted passages³ but all variations cannot be attributed to scribal irresponsibility. A slight textual variation in these citations does in no way stand against assigning them to their particular texts. Here and there a passage from one work is wrongly ascribed to another⁴.

Pitāmbara's reference to other commentaries on Gāthāsaptas'atī.

There are more than thirteen commentaries on Gāthāsaptas'atī. Aufrecht in his catalogus catalogorum mentions the names of only six commentators : (1) Kulānātha, (2) Gangādhara, (3) Pitāmbara. (4) Premarāja, (5) Bhuvanapāla, (6) Sādhāraṇadeva, (7) A commentary by an unknown author is also mentioned by him. Besides this list there is another commentary called (8) Tātparyadīpikā by Mādhavayajva-mis'ra (vide catalogue of Mss. P. U. Library Nos. 4302, 8243) Pitāmbara in his commentary refers to five other commentators, viz. (9) Kulapati, (10) Bhattarāghava, (11) Caitanya, (12) Bhatta, (13) Bhojarāja.⁵ Besides, he refers to the views of a few other commentators without mentioning their names⁶.

1. Cf. P. 1. Lines 10-12 ; P. 3. Lines 5-6, 17-18 ; P. 6. Lines 7-8 ; P. 19. Lines 7-8 etc. 2. P. 16. N. 3 ; P. 17. N. 11 ; P. 19. N. 4 ; P. 21. N. 4 ; P. 24. N. 3 ; P. 30. notes 13-14 ; P. 53. N. 4. 3. Cf. P. 57. N. 4. 4. P. 12. N. 2. 5. P. 72. L. 20. धणिञं धन्यं यथा स्यादेवमिति कुलपतिटीकायाम् । P. 75. L. 10. शाल्मलीतूलमिति भट्टराघवचैतन्ययो-ष्टीकायां देशीति व्याख्यातम् । P. 6. L. 15. 'मणितं कण्ठकूजिते' भट्टटीका । P. 17. L. 15: 'आम सेष्यानुमतौ भट्टटीकायाम् । P. 53. L. 18: अङ्गोद्धोऽशोक इति भट्टटीका । P. 62. L. 16: उल्लापोऽव्यवसायवाक्यमिति भट्टटीका । P. 82. L. 5: स्पशोर्ल्लापं निन्दावचनमिति भट्टटीका; P. 82, lines 19-20 : पच्चूसः सूर्ये देशीति भट्टभोजराजटीकयोर्व्याख्यानम् । P. 84. L. 10. खियति कुध्यतीति विज्ञानं भट्टटीकायाम् ।

6. P. 26. L. 5: होराशास्त्रं ज्योतिष्शास्त्रमिति टीकान्तरे । P. 36. lines 20-21: ओहाने वृषभासक्ता गौरुच्यते इति टीकान्तरे । P. 40. L. 21. स्कन्धो वेद्याग्राहः पण्य इति टीकान्तरे । P. 68. lines 13-14: इयं च गाथा टीकान्तरे न प्राप्ता । P. 72. L. 19:

Pitāmbara distinguishes between Bhaṭṭa and Bhaṭṭa-rāghava. It appears likely at first sight that the name Bhaṭṭa refers to the commentator Gaṅgādharabhaṭṭa whose commentary is published in the Kāvya-mālā series edition. But almost all the passages ascribed to Bhaṭṭa by Pitāmbara do not exist in the published edition of Gaṅgādharabhaṭṭa's commentary on Gāthāsaptas'atī. Pitāmbara quotes Bhaṭṭa 7 times. Only one citation can conjecturally be said to belong to Gaṅgādharabhaṭṭa.

The chief distinguishing feature of the commentary is its originality of interpretation. Vis'vanātha's dictum that 'addiction to good poetry produces sagacity in regard to merit, wealth, enjoyment and liberation, has been quite an enigma to the world. How could a poem, the veterans asked, which described in detail the physical charms of a young lady could lead to merit धर्म or liberation मोक्ष ? Pitāmbara has answered this question well. In common with Gaṅgādharabhaṭṭa, he explains, first of all, the highly erotic verses of Gāthāsaptas'atī in relation to their æsthetic taste काम. Then he proceeds to interpret the same with regard to धर्म, अर्थ and मोक्ष (merit, wealth and liberation). Take, for instance, the following verse from Gāthāsaptas'atī:

कस्य ह्यरिसित्ति भणिए को मे अत्थित्ति जंपमाणीए ।

उव्विगरोइरीए अम्हे वि रुआविआ तीए ॥ ३११ ॥ (P. 5.)

"When she was questioned 'of whom thinkest thou ?' she replied, 'who is mine ?' Looking sad in tears she caused us too to burst forth into tears."

Herein a lady-messenger describes before her master the

धणिआ निजवनितायां देशीति टीकान्तरे । P. 82. L. 5: छित्त्वोद्धवं मुखविह्वनणं (?) विज्ञानविशेष इति टीकान्तरे । P. 99. L. 5: तंवा धेनुरिति प्राचीनटीकायाम् । P. 114.

miserable state of her mistress. Her husband's neglect has made her an object of the on-lookers' pity. It suggests that the husband's attention is diverted to some other lady. This is the erotic aspect of the verse. But there are other aspects. The lady is in distress. Her grief incites grief in the beholder. To share the grief of others is meritorious. The lady when asked by her lady-friend as to whom she thought about said that she had none to think about. Her sympathisers might simply find a clue to her sorrow in her measured words. The common folk can guess nothing. The lady was wise enough not to express her secret directly since it is a political maxim that a person should not express his or her *secret* to those who do not partake of his or her joys and sorrows. The fourth view is that sympathetic persons who shared her grief shed tears. Sympathy is an essential requisite of those seeking liberation.

On another occasion a lady has been slightly offended by her husband who is solely devoted to her. She is angry. She bursts forth into tears, but a female friend of hers administers her an admonishing rebuke :

किं रुअसि ? किं व सोअसि ? किं कुप्पसि ? सुअणु ! एकमेकस्स ?

पेम्मं विसं व विसमं साहसु को रुधियं तरइ ॥

‘ Why weepest thou ? What pinest thou for ? Why art thou enraged, O fair one ! You are the very object of your lord's love. Love's course is as sharp as poison. Say who can stay it ?’

The lady-friend reasons with the offended lady that her grief is a sheer waste, since her lord sincerely loves her. Love's course is uncheckable. None, therefore, can wean her lord away from her side. This interpretation of the verse pertains purely to Kāma. Pitāmbara's interpretation of this verse in relation to Dharma, Artha and Mokṣa can be stated thus : ‘Weep not’ is the dictum enjoined by the S'āstras (इति धर्मः).

Love should not lose itself in sands—is the political maxim (इति नीतिः). Weeping is futile; disintegration from such emotions as grief etc., is a sure way to liberation (इति युक्तिः).

A lady dwells upon the unsteadiness of her lord in the following :—

कमलेषु भ्रमसि परिमलसि सत्तलं मालहं पि णो मुअसि ।

तरलत्तणं तुह अहो महुअर ! जइ पाडव्या हरइ ॥ ६२२ ॥

‘Around the lotuses thou rovest, borderest upon Jasmine, leavest thou not even Mālatī. I wonder, if thine unsteadiness, o bee, the rose can take away’.

Herein by the rose is meant a fair lady. The speaker invites the attention of a frivolous lover to this fair lady and bids the lover to be steadfast.

Pitāmbara’s interpretation of this verse in relation to Dharma is that a person should not let the public know where he has or has not done this or that particular act. The unsteadiness of the bee in this verse is self-exposed and hence the bee stands condemned. Pitāmbara draws out of this verse another maxim in relation to Polity. A devotion directed to a single person always bears fruit. According to Pitāmbara the verse also teaches that a diversion of attention to many directions is an obstacle to steadfastness.

A lady in the following verse intends to suggest the traveller’s doing the reverse of what she says :—

एत्थ णिमज्ज अत्ता एत्थ अहं एत्थ परिअणो सअल्लो ।

पंथिअ ! रत्तीअंअ ! मा मह सअणे णिमज्जिहिंसि ॥६७१॥

‘My respected mother-in-law lies here ; here I myself and here the attendants. Do not,—o traveller, since you get blind at night (like other people afflicted with night-blindness) lie down upon my couch, (mistaking it for your own).

(1) The erotic sense of the verse is self-evident. (2) The holy law forbids that one should lie on another’s bed. (इति धर्मः). (3) An enterprising person would not lie down on

couches in a house abounding in fair sex (इति नीतिः). (4) A Yogi should not sleep at night except at a specified time (इति युक्तिः).

It is not only that Pitāmbara interprets a predominantly erotic verse with reference to merit, wealth and liberation but he also interprets a predominantly religious verse with regard to its esthetic taste¹.

Acknowledgment of obligation.

It is my pleasant duty to put on record my sincerest gratitude to my revered professor Dr. Lakshman Sarup, M. A. (Punjab), D. Phil. (Oxon.), officier d' Academie (France), Head of the Sanskrit Department and the professor of Sanskrit Literature at the University of the Panjab, Lahore, under whose benign patronage and skilful guidance I have the privilege to work and who has taken an exceptionally keen interest in the preparation as well as the publication of the present volume. To him I am indebted for his literary and material help to a degree for which no amount of thanks would suffice. I am obliged to all my predecessors who have worked in the field and particularly to Dr. Bhandarkar who has thrown a considerable light on the vexed problem of the identification of Sātavāhanas with Āndhrabhrtyas. I have to thank Pandit Bālāsahāya Shastri, of the Punjab University Library, Sanskrit Section, who has been a source of constant inspiration and cheerfulness throughout my working hours in the Library.

Dated 10th January 1942.

Jagdish Lal.

1. Cf. verses 401, 469.

GĀTHĀSAPTAS'ATĪPRAKĀS'IKĀ.

अप्रकाशितपूर्वा

हारिताम्रपीताम्बरविरचिता

गाथासप्तशतीप्रकाशिका

वसणम्मि अणुच्चिग्गा विहवम्मि अगच्चिआ भए धीरा ।

होंति अहिण्णसहावा समेसु विसमेसु सत्पुरिसा ॥ ३८८ ॥

व्यसनेऽनुद्विग्ना विभवेऽगर्विता भये धीराः ।

भवन्त्यभिन्नस्वभावाः समेषु विषमेषु सत्पुरुषाः ॥^१

वसणम्मीति^१ ।

तथैव काले व्यसनं न मोहयेत् ।

सुखं च दुःखं च तथैव मध्यमे

निषेवते यः सतु सत्तमो नरः ॥

इति । सत्पुरुषत्वं च लोकद्वयसाधनमिति धर्मः । विभवक्षयेऽपि धैर्यमवलम्बनीयमिति नीतिः । योगिना सुखदुःखयोरनुद्विग्नेन भवितव्यमिति युक्तिः । प्रतानस्य ॥ ३८८ ॥

अज्ज सहि ! केण गोसे कं पि मण्णे वल्लहं ह्वरंतेण ।

अम्हं मअणसराहअहिअवणप्फोडणं गीअं ॥ ३८९^२ ॥

अद्य सखि^३ ! केन प्रातः^४ कामपि मन्ये^५ वल्लभां स्मरता ।

अस्माकं मदनशराऽऽहतहृदयव्रणस्फोटनं गीतम् ॥

सहि अज्जेति^६ । केनापि गीतं गानं कृतमित्यर्थः । मदनशराणामाहतेनाऽऽहननेन हृदये यो व्रणः क्षतं तस्य स्फोटकं प्रकाशकं गीतम् । अयमभिसन्धिः-यथाऽहं प्रियस्य स्मरन्ती ताम्यामि तथा सोऽपि मम स्मरन् ताम्यतीति । प्रभाते गोसशब्दः । ब्राह्मे मुहूर्ते धर्मादि स्मरणीयमिति धर्मः । दुष्टं च व्रणं स्फोटनीयमिति नीतिः । ज्ञानिना सुखं दुःखं वा न^७ स्मरणीयं धर्म एव स्मरणीय इति युक्तिः । केशवस्य ॥ ३८९^३ ॥

१. Supplied by the Editor.

२. P. reads ॥३८६॥ for ॥ ३८६॥

३. Missing in P.

४. P. reads प्रभाते for प्रातः.

५. अज्ज सहि^६ति is suggested.

६. 'न' is supplied by the Editor.

उड्ढतमहारंभे थणए दड्डूण मुड्डवहुआए ।

ओसण्णकवोलाए णीससिअं पढमघरिणीए ॥३९०॥

उत्तिष्ठन्महारम्भौ स्तनौ दृष्ट्वा मुग्धवध्वाः ।

अवसन्नकपोलया निःश्वसितं प्रथमगृहिण्या ॥

अतीतयौवनया सपत्या सपत्न्याश्च स्तनौ महारम्भौ दृष्ट्वा स्वगौरवव्यतिरेक-
माशङ्कमानया दीर्घं निःश्वसितमित्येकाऽपरस्यै कथयति—उड्ढंतेति । उत्तिष्ठमानौ प्रवृद्धिं
गच्छन्तौ महाभोगौ स्तनौ । रोषादवस्त्रिद्यत्कपोलया वा । परेषां सम्पदि केनाप्युप-
तापो न कर्तव्य इति धर्मः । वात्येनाग्निरिवात्पोपि शत्रुर्न रक्षणीय इति नीतिः ।
संसारोऽयं नित्यमेव दुःखहेतुरिति युक्तिः । कण्ठाभरणो^१ नायिका पञ्चादूढा कनीय-
सीयमिति । नीलभानोः ॥ ३६० ॥

गरुअलुहाउलिअस्स वि वल्लहकरिणीमुहं ह्मरंतस्स ।

सरसो मुणालकवलो गअस्स हत्थे ज्विअ मिलाणो ॥३९१॥

गुरुकञ्जुधाकुलितस्यापि वल्लभकरिणोमुखं स्मरतः ।

सरसो मृणालकवलो गजस्य हस्त एव स्नानः^३ ॥

गरुअलुहेति । वल्लभा चासौ करिणी चेति तस्या मुखम् । पशुजातीनामीदृशः
प्रेयसीविषयेऽनुरागो भवति । त्वद्विधाश्चेतनाः कथमुदासत इति तात्पर्यम् । भर्तरि
विनीताया एव वल्लभाया लोकद्वयमुज्ज्वलमिति धर्मः । अनुकूला अपि पुत्रकलत्रादयो-
ऽनुकूलनीया इति नीतिः । तत्त्वज्ञानामा^४ (?) वितान्तःकरणास्याहारादिरसो न भवतीति
युक्तिः । सत्तगजेन्द्रस्य ॥ ३६१ ॥

पसिअ पिए ! का कुविआ ? सुअणु ! तुमं परअणम्मि को कोवो ?

को हु परो ? णाह ! तुमं कीस अउण्णाण मे सत्ती ? ॥ ३९२ ॥

प्रसीद प्रिये ! का कुपिता ? सुतनु ! त्वं परजने कः कोपः ?

कः खलु परो ? नाथ ! त्वं किमित्यपुण्यानां मे शक्तिः ?

१. P. reads उत्तिष्ठमहा० for उत्ति-
ष्ठन्महा०.

२. Calcutta Edition 1883.
P. 345.

३. वस्तुनः for स्नानः P.

४. साविता० is suggested for
माविता०

५. P. reads कीस for किमिति.

कश्चिन्नायको गृहीतमानां कामप्यनुनयमानस्तयोः रुत्तरप्रत्युत्तरेण स्वविषये सानु-
कम्पो दृढानुबन्धश्च क्रियते—पसिञ्च इति । नाथेति कृत्वा त्वं मां ससम्बोधनमभिदधासि ।
तत्र मम अपुण्यानां पापानां कीस^१ किं शक्तिरपि तु न शक्तिः । ममापुण्यस्येति वा, यथाहं
तत्र नाथो भवामि तथा न मम शक्तिरित्यर्थः । कीस प्रश्ने । नायिका चैयमुत्तमा । तदुक्तम्—

दोषानुरूपकोपोऽनुनीता च प्रसीदति ।

रज्यते च भृशं नाथे गुणहार्योत्तमेति सा ॥

इति । रूढेऽपि प्रिये उत्तमा नायिका गौरवं न त्यजतीति ध्वनितम् । सत्यपि
कोपे^३ परुषं न वक्तव्यमिति धर्मः । अतिस्निग्धस्य किमपि व्यलीकं न कर्तव्यमिति
नीतिः । अधर्मात्तत्त्वज्ञानं नोत्पद्यत इति तत्र कर्तव्यमिति युक्तिः । कुविन्दस्य ॥३६२॥

एहिसि तुमं त्ति णिमिसं व जगिअं जामिणीअ पढमद्धं ।

सेस संतावपरव्वसाइ वरिसं व बोलीणं ॥ ३९३ ॥

एष्यसि त्वमिति निमेषमिव जागरितं यामिन्याः प्रथमाद्धम् ।

शेषं सन्तापपरवशाया^४ वर्षमिव व्यतिक्रान्तम् ॥

कस्याश्चिद्विप्रलब्धायाश्चरितं दूती नायके वर्णयति । नायिकैव वा प्रातरनागतं पति-
मुपालभते—एहिसीति । सुखं स्यादिति वासनया यामिन्याः प्रथमाद्धं निमेषमिव शेषमपराद्धं
भवदनागमनाद्दुःखोत्पत्तेरल्पोऽपि समयो वत्सरायितः ॥ विप्रलब्धेयम् । तदुक्तम्—

प्रोष्यदूती स्वयं गत्वा सङ्केतं नागतः प्रियः ।

यस्यास्तेन विना दुःस्था विप्रलब्धा तु सा यथा ॥

इति । कृते यस्मिन् कर्मणि पश्चात्तापो भवति तत्कर्म नाचरणीयमिति धर्मः ।
सुखसङ्केतान्यमनस्कतयाऽतीतोऽपि कालो न ज्ञायत इति तत्र विधेयमिति नीतिः ।
एकमेव वस्तु अवस्थाभेदेन सुखकरं दुःखकरं चेति विचिन्त्य संसारस्यानित्यतामिति
च योगिना^५ तत्र योगिनोदासीनेन भवितव्यमिति युक्तिः । कण्ठाभरणे^६ वासक-
सञ्ज्ञेयम् । अल्लस्य ॥ ३६३ ॥

अवलंबवह ! मा संरुह ! ण इमा गहलंघिआ परिभमइ ।

अत्यक्कगज्जि उठभंतहित्थहिअआ पहिअजाआ ॥३९४॥

१. कीस for कीस P.

२. One syllable is too short
in the first Pāda.

३. पे is supplied by the Editor.

४. वशाया for वशाया P.

५. योगिना is redundant.

६. P. 347.

अवलम्बध्वं मा शङ्कध्वं नेयं ग्रहलङ्घिता परिभ्रमति^१ ।

आकस्मिकगर्जितोद्भ्रान्तत्रस्तहृदया पथिकजाया ॥

सखी विरहिण्याः सप्तमीमुन्मादावस्थां नायकं श्रावयति—अवलंबहेति । ग्रहै-
रविप्रभृतिभिर्लङ्घिता अतिक्रान्ता ये भवन्ति तेषामयं दशा भवति नान्येषां तेनास्या
ग्रहदोषोपि नास्ति । हित्येति पाठे शून्येत्यर्थः । नित्यं संकस्वकेन^२ (?) भवितव्यमिति
धर्मः । तत्त्वापरिज्ञाने यत्र कुत्रापि शङ्का न कर्तव्येति नीतिः । मुमुक्षुणा विकले दीने च
नित्यं दयापरेण भवितव्यमिति युक्तिः । कण्ठाभरणो^३ प्रेमपुष्टिषु उन्मादोयमिति ।
दुर्द्धरस्य ॥ ३६४ ॥

केसररअविच्छड्डे मअरंदो होइ जेत्तिओ कमले ।

जइ भमर ! तेत्तिओ अण्णहिं पि ता सोइसि भंमंतो ॥ ३९५ ॥

केसररजोविस्तृते^४ मकरन्दो भवति यावान्कमले ।

यदि भ्रमर ! तावानन्यत्रापि^५ तदा शोभसे भ्रमन्^६ ॥

अन्यासक्तं नायकमुचितानुनयेनात्मसात्कर्तुमधिकवयस्का काचिदाह—केसररअ
इति । केसरः किञ्चलकस्तस्य रज इव विस्तीर्णोऽधिको मकरन्दः पुष्परसो यावान्
कमले भवति तावान् यदि भ्रमर ! अन्यस्मिन् तदा भ्रमन् त्वं शोभस इत्यन्वयः ।
मकरन्दं लह इति पाठे यावन्तं मकरन्दं लभसे तावन्तमन्यत्रापि यदि लभस इति
योज्यम् । तथाहमेव भवदुनुरागभाजनं नान्येत्यभिसन्धिः । विच्छड्डं विस्तृते देशी ।
अधिकफले कर्मणि प्रवृत्तिः कर्तव्येति धर्मः । अधिकलाभं विना स्थितिलाभपरित्यागो
न कर्तव्य इति नीतिः । योगिना एकप्रैवोपदेशग्रहणं कर्तव्यमिति युक्तिः । तस्यैव
॥ ३६५ ॥^७

पेच्छंति अणिमिसच्छा पहिआ हलिअस्स पिट्ठपंडुरिअं ।

धूअं दुद्धसमुद्धत्तरंतलच्छिं विअ सअल्ला ॥ ३९६ ॥

१. भवति for परिभ्रमति P.

२. अकस्माद् for आकस्मिक P.

३. हत for त्रस्त P.

४. The reading is doubtful.

५. P. 339.

६. रजो विस्तीर्णः for रजोविस्तृते P.

७. ०नन्यस्मिन्नपि for ०नन्यत्रापि P.

८. भ्रमरं for भ्रमन् P.

९. P. reads ३६४ for ३६५.

प्रेक्षन्तेऽनिमिषाक्षाः^१ पथिका हलिकस्य^२ पिष्टपाण्डुरिताम् ।

दुहितरं^३ दुग्धसमुद्रोत्तरलक्ष्मदीमिव^४ सतृष्णाः ॥

कस्यचिद् गृहस्थस्य सुतां रूपयौवनसम्पन्नां पिष्टातककणाकीर्णां दृष्ट्वा केचित्प-
थिकाः सविस्मया अनिमिषाक्षाः^५ निरीक्षन्त इत्येकाऽपरस्याः कथयति-पेच्छंतीति ।
अनिमिषाक्षं यथा स्यादेवम् । यथाऽनिमिषाक्षा देवा दुग्धसमुद्रादुत्तरन्तीं लक्ष्मीं प्रेक्षन्ते
तथेत्यर्थः । धूदा सुतायाम् । पिष्टं पिष्टातकं तण्डुलकणादिसाधितं पलपास इति ख्यातम्,
दुग्धसम्बन्धात् पाण्डुरिता लक्ष्मीरपि, 'निसर्गरमणीयानां विकृतिरपि रमणीये'ति
दर्शनम् । तदुक्तं कालिदासेन^६—

‘किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् ।’

इति । नित्यमेव श्रियोऽभिलषणीयाः ‘आमृत्योः श्रियमन्विच्छेत्’ इति धर्मः ।
नीतावप्येवम् । सकलेन्द्रियाणामाकर्षणो नृज्वा योगिना हेयेति^७ युक्तिः । सुरभि-
वत्सस्य ॥ ३९६ ॥

कस्स हारिसि त्ति भणिण् को मे अत्थि त्ति जंपमाणीए ।

उव्विगरोइरीए अम्हे वि रुआविआ तीए ॥ ३९७ ॥

कस्य स्मरसीति भणिते को मेऽस्वीति जल्पमानया ।

उद्विगरोदनशीलया वयमपि रोदितास्तथा ॥

वार्ताकरणाय प्रहिता कापि नायिकाया अवस्थां सूचयन्ती तत्प्रियमाह-
कस्सेति । उद्वेगेन रोदनशीलया । कस्येत्यधीगर्थेत्यादिना कर्मणि षष्ठी । कं स्मरसी-
त्यर्थः । धार्मिकाः परदुःखदुःखिता भवन्तीति धर्मः । अस्मिन्धे सुखदुःखादि न प्रकाश्य-
मिति नीतिः । कारुणिका एव मुक्त्यधिकारिणो भवन्तीति युक्तिः । तस्यैव ॥ ३९७ ॥

पाअपडिअं अह्वे ! किं दाणि ण उट्टवेसि भत्तारं ।

एअं चिअ अवसाणं दूरं पि गअस्स माणस्स ॥ ३९८ ॥

पादपतितमभव्ये ! किमिदानीं नोत्थापयसि भर्तारम् ।

एतदेवावसानं दूरमपि गतस्य मानस्य ॥

१. ०ऽनिमिषाक्षं P.

२. हालिकस्य for हलिकस्य P.

३. सुतां for दुहितरं P.

४. ०द्रमुत्तरन्तीं लक्ष्मीं for ०द्रोत्तर-
लक्ष्मीं P.

५. अनिमेषाक्षा for अनिमिषाक्षा P.

६. S'ak. I. 18.

७. हेयमिति for हेयेति P.

८. उद्वेग for उद्विग P.

काञ्चिद् गृहीतमानां चरणप्रणामेनापि प्रियेणानुनीयमानामप्यपरितुष्टां निवारयन्ती सखी मध्यमानायिकां सनिन्दमिदमाह—पात्रपडिभ्रमिति । दूरमुत्कर्षं गतस्यापि मानस्य एतदेव पतनमेवावसानमन्तो भवति अनन्तरं न वर्द्धत इति । कृतापराधस्यापि पतितस्य क्रोधो न कर्तव्य इति धर्मः । भर्त्सनवचनेनापि हितैषिणाऽकार्यात्स्वामी निवारणीय इति नीतिः । सर्वं सावसानमाकलय्य योगिना व्यवहर्तव्यमिति युक्तिः । मध्यमां चेयम् । तदुक्तम्—

दोषे स्वल्पेऽपि कोपं^१ धत्ते कष्टे न तुष्यति ।

प्रयाति कारणाद्भागं मध्यमा सा यथा^२ ॥

इति । शालवाहनस्य ॥ ३६८ ॥

सिक्करिअमणिअमुहवेविआइ धुअहत्यसिजिअव्वाइ ।

सिक्खंतो बोडहीओ कुसुंभ ! तुम्हं पसाएण ॥ ३९९ ॥

सीत्कृतमणितमुखवेपितानि धुतहस्तशिञ्जितव्यानि ।

शिञ्चन्तु कुमार्यः^४ कुसुम्भ ! “युष्मत्प्रसादेन ॥

कापि ग्राम्यस्त्री कुसुम्भवाट्यां विदग्धनायकेन सहानुभूतसुखा कुसुम्भस्तुतिव्याजेन तमेव नायकं स्तौति । सिक्केति ‘मणितं कण्ठकूजिते’ भट्टटीका । बोडही पामर्यं^५ देशी, सैव शिञ्जितमव्यक्तशब्दे । शिजि अव्यक्ते शब्दे धातोरनुसारात् । कुसुम्भ-पुष्पावचयेऽप्येते विकारा जायन्ते व्युत्पन्ननायकसमागमेनापीति भावः । धार्मिकेण पापानां संसर्गः परिहरणीय इति धर्मः । पुरुषविशेषाश्रयणाद् गुणातिशयो जायत इति नीतिः । ‘षडेते गुरवः समाः’ इति न्यायेन चेतनेष्वुपदेशो मोक्षाय दातव्य इति युक्तिः । नन्दिपुत्रस्य ॥ ३६६ ॥

जेत्तिअमेत्ता रच्छा णिअम्ब ! कह तेत्तिओ ण जाओ सि ।

जेण छिविज्जइ गुरुअणलज्जोसरिओ वि सो मुहओ ॥ ४०० ॥

यावत्प्रमाणा^६ रथ्या नितम्ब ! कथं तावन्न^७ जातोऽसि ।

येन स्पृश्यते^८ गुरुजनलज्जापसृतोऽपि स सुभगः ॥

१. One syllable is too short in the first Pāda.

२. One syllable is too short in the fourth Pāda.

३. रे for वे P.

४ शिञ्चन्ति पामर्यः for शिञ्चन्तु कुमार्यः P.

५ युष्माकं for युष्मत् P.

६ यावन्मात्री for यावत्प्रमाणा P.

७ त्वं तावत्प्रमाणेन for कथं तावन्न P.

— तावत्प्रमाणेन for तेन तावत्प्रमाणेन P.

गुरुजनलज्जया पथ्यपसृत्य गते प्रिये काप्यलब्धतदङ्गसंश्लेषा नितम्बमुपां-
लभते—जेत्तिअ इति । त्वं चेन्नितम्ब ! बृहत्प्रमाणः स्यास्तदा वाटस्य संकटतया
वल्लभस्य मम स्पर्श एव स्यादिति भावः ॥ छुप्यते स्पृश्यते । छुप स्पर्शने धातुः । काम-
व्याकुलितचित्ता अचेतनेऽपि प्रार्थनां कुर्वन्तीति भावः । गुरुजनसन्निधौ स्त्रिया सहलाप-
स्पर्शादि निषिद्धमतस्तन्नाचरणीयमिति धर्मः । समयवशादुपगतफलस्यानुपभोगे पर-
सन्तापः स्यादिति नीतिः । कामजनकस्य वस्तुनः सन्निधानं योगिना वर्जनीयमिति
युक्तिः । पालितस्य ॥ ४०० ॥

मरगअसूईविद्धं व मोत्तिअं पिअइ आअअग्गीवो ।

मोरो पाउसआले तणगगलगं उअअविद्धं ॥

मरकतसूचीविद्धमिव मौक्तिकं पिबत्यायतग्रीवः ।

मयूरः प्रावृङ्खाले तृणाप्रलम्भमुदकबिन्दुम् ॥

कस्मिंश्चिन्निकुञ्जे वर्षाकाले सुरतासत्ता काचिद्दीर्घरमणार्थं प्रियस्यान्यचित्तां
कुर्वन्ती वदति—मरगअ इति । मयूरः उदकबिन्दुं पिबतीत्यन्वयः । बहुजलेऽपि मयूर-
स्तृणाप्रलम्भमेव जलं पिबतीत्यनेन निवृत्तिरेव परं धर्मसाधिकेति धर्मः । दूरस्थमपि कार्यं
कुशलाः साधयन्तीति नीतिः । दुर्लक्षताग्रहणाय योगिना एकचित्ता विधेयेति युक्तिः ।
पालितस्य ॥

अज्जाइ णीलकंचुअभरिउव्वरिअं विहाइ थणवट्टं ।

जलभरिअजलहरंतरदरुगगं चंदविंबं व ॥

आर्याया^१ नीलकञ्चुकभृतोर्वरितं^२ विभाति स्तनपृष्ठम्^३ ।

जलभरितजलधरान्तरदरोद्गतं चन्द्रबिम्बमिव^४ ॥

वेश्यामाता कामुकान् लोभयितुं दुहितुः स्तनाभोगस्योत्प्रेक्षां करोति—अज्जाइ
इति । स्तनपीठमुच्यत्वात् । पट्टो राजादिशासनान्तरपीठयोरिति मेदिनी^५ । प्रदोषाभि-
सारिकायास्तत्कालोचितनीलकञ्चुकादिवेशग्रहणं सूचयन्ती दूती जारमानन्दयति वा ।
दृश्यः किञ्चित्पवनचलचीनांशुकतया कुचाभोगः स्त्रीणां हरति न तथोन्मुद्गितवपुः इति
वा सूचितम् । दुष्परिच्छेद्योप्युत्तमपुण्यः शोभत इति धर्मः । यदाश्रयेयोत्कर्षो भवति

१. नवयुवते: for आर्याया: P.

२. ०तोद्धृतो for तोर्वरितं P.

३. ०पट्ट: for ०पृष्ठम् P.

४. This line is missing in P.

५. Edited by Jivānanda Vidyā-
Sāgara Calcutta 1872. P. 46
verse 22.

स भलिनोऽप्याश्रयणीय इति नीतिः । स्त्रीसङ्गो योगिना सर्वथा वारणीय इति युक्तिः ।
मीनस्वामिनः^१ ॥

राअविरुद्धं वा कंहं पहिओ पहिअस्स साहइ ससंकं ।

जत्तो अम्वाण दलं तत्तो दरणिग्गअं किं पि ॥

राजविरुद्धामपि^२ कथां पथिकः पथिकस्य कथयति सशङ्कम् ।

यत्त आम्नायां दलं ततो दरनिर्गतं किमपि ॥

प्रियगमननिषेधाय कुसुमितसहकारसकाशात् पथिकानां भयं दर्शयन्ती कापी-
दमाह-राअविरुद्धमिति । तत्त आम्नदलादरेषन्निर्गतं किमप्यनिर्वचनीयं भयमिति मा गच्छेति
निषेधोक्तिः । विरहिणो माधमञ्जरीदर्शनं परमसन्तापकारि स्यादतः पथिकस्य सशङ्कं
दर्शनम् । राजविरुद्धा कथा लोकविरुद्धेति सा न कर्तव्येति धर्मः । येन स्वपक्षो जायते
तदाशङ्क्य व्यवहरणीयमिति नीतिः । चित्तोन्मादको वर्जनीय इति युक्तिः । वज्रण्यास्य ॥
मूले टीकान्तरे च व्याख्यातं दृष्टमतः शताधिकमपि व्याख्यातम् ।

एत्थ चउत्थं विरमइ गाहाण सअं सहावरमणिज्जं ।

सोऊण जं ण लग्गइ हिअए मधुरत्तणेण अमिअं पि ॥

अत्र चतुर्थं विरमति^३ गाथानां^४ शतं स्वभावरमणीयम् ।

श्रुत्वा यन्न लगति^५ हृदये मधुरत्वेनामृतमपि^६ ॥

चतुर्थशतसमाप्तौ गाथामाह—एत्थेति । किमप्यनिर्वचनीयम् ॥

इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां चतुर्थं शतम् ॥

अपहुप्पतं महिमण्डलम्मि णहसंठिअं चिरं हरिणो ।

ताराउप्फप्पअरंचिअं व तइअं पअं णमह ॥ ४०१ ॥

१. स्वीनस्वानः for मीनस्वामिनः P.

२. ०मिव for ०मपि P.

३. P. does not put figures of enumeration after this as well as the following and preceding two stanzas It thus does not recognise

these four verses as parts of the Gāthāsaptas'atī.

४. समाप्यते for विरमति P.

५. गीतानां for गाथानां P.

६. यद्विगलति for यन्न लगति P.

७. मधुरत्वं किमपि for मधुरत्वेनामृत-मपि P.

अप्रभवन्महीमण्डले नभःसंस्थितं चिरं हरेः ।

तारापुष्पप्रकराञ्चितमिव तृतीयं पदं नमत ॥

पञ्चमशतोपक्रमे पुनर्मङ्गलमारभते—अपहुत्तमिति । हरेस्त्रिविक्रमरूपं तृतीयं पदं नमतेति सम्बन्धः । अप्रभवद् अमायन् ताराः पुष्पातीवेति रूपकम् । प्रकरः समूहः । नमस्करणीयानां नतिर्धर्मः । उन्नतिमन्तो नमस्करणीया इति नीतिः । हरेः स्मरणं मुक्तिजनकमिति युक्तिः । अथ च संकटे सङ्केतस्थाने त्रैविक्रमपदेनारब्धसुरततृप्ता नायिका विदग्धजनस्य नमस्यतामन्यापदेशेन सखीमाह ॥ ४०१ ॥

धण्णा ता महिलाओ जा दइअं सिविणए वि पेच्छंति ।

णिह च्चिअ तेण विणा ण एइ का पेच्छए सिविणं ॥४०२॥

धन्यास्ता महिला या दयितं स्वप्नेऽपि प्रेक्षन्ते* ।

निद्रैव तेन विना नैति का प्रेक्षते स्वप्नम् ॥

सखि स्वपिहि, स्वप्नेऽपि प्रियसमागमेन विरहिण्यो विनोदमनुभवन्तीति वदन्तीं सखीं कापि विरहिणीदमाह—धण्णा इति । तेन कान्तेन एति आयाति । प्रोषित-पतिकानां दिवा निद्रा निषिद्धेति धर्मः । यत्र कारणां दुर्लभं तत्र कार्यं प्रत्यनास्था न कार्येति नीतिः । स्वप्नावस्थापर्यन्तं संसारिता, तदूर्ध्वं सुषुप्तिः, सैव तत्त्वज्ञानसदृशीति युक्तिः । मलयशेखरस्य ॥ ४०२ ॥

मज्झरहपत्थिअस्स वि गिम्हे पहिअस्स हरइ संतावं ।

हिअअट्ठिअजाआमुहमअंकजोराहाजलप्पवहो ॥४०३॥

मध्याह्नप्रस्थितस्यापि ग्रीष्मे पथिकस्य हरति सन्तापम् ।

हृदयस्थितजायामुखमृगाङ्गज्योत्स्नाजलप्रवाहः ॥

खरतरसूर्यकिरणे समये कथमयं पथिको गच्छतीति वदन्तीं कापि निपुणेदमाह—मज्झरहएति । हृदयस्थिता भावनोपनीता जाया तस्या मुखं मृगाङ्गमिव तस्य ज्योत्स्ना सैव जलप्रवाहः पथिकस्य विरहिण्यः सन्तापं हरतीत्यन्वयः । समीचीनं फलं हृदि निधाय यदुःखरूपं पुण्यं कर्म प्रारब्धं तत्र दुःखबुद्धिर्न भवतीति धर्मः । कार्यद्वारतोऽपि विज्ञाः कारणां कल्पयन्तीति नीतिः । हृदि ध्यायतां बाह्यक्लेशो न बाधत इति युक्तिः ।

१. अभव० for अप्रभव० P.

२. सं is missing in P.

३. ०राचित० for ०राञ्चित० P.

४. अभवद् for अप्रभवद् P.

५. पश्यन्ति for प्रेक्षन्ते P.

६. मध्याह्ने for मध्याह्ने P.

विप्रलम्भचेष्टासु प्रवासोऽयमिति कण्ठाभरणौ । मंगलकशीलस्य ॥ ४०३ ॥

भण को ण रूसइ जणो पथिज्जंतो अदेसआलम्मि ।

रइवावडा रुवंतं पिअं पि पुत्तं सवइ माआ ॥ ४०४ ॥

भण को न रुव्यति जनः प्रार्थ्यमानोऽदेशकाले^१ ।

रतिव्यापृता रुदन्तं^३ प्रियमपि पुत्रं शपते माता ॥

काञ्चित्सुरतासक्तां स्त्रियं रुव्यन्तीं प्रियमपि पुत्रं शपन्तीं श्रुत्वैकापरस्याः कथयति—भणोति । व्यापृता प्रसक्ता । शपते आक्रुश्यति । पुत्रादपि प्रियसम्भोगो नारीयामपेक्षित इति । अर्थिभ्यः कोपो न कर्तव्य इति धर्मः । अदेशकालेऽपि प्रभुनार्थनीय इति नीतिः । व्यवस्थितमेकं वस्तु संसारे नास्तीति तद्वेयमिति युक्तिः । अर्थान्तरन्यासोऽयमलङ्कारः । तदुक्तं दण्डिना^५—

ज्ञेयः सोऽर्थान्तरन्यासो वस्तु प्रस्तुत्य किञ्चन ।

तत्साधनसमर्थस्य न्यासो योऽन्यस्य वस्तुनः ॥

महोदधेः ॥ ४०४ ॥

सुअणो ण दीसइ च्चिअ खलबहुले डइढजीअलोअम्मि ।

जह काअसंकुला तह ण हंसपरिवारिआ पुहवी ॥ ४०५ ॥

सुजनो न दृश्यत इव^६ खलबहुले^६ दग्धजीवल्लोके^६ ।

यथा काकसंकुला तथा^१ न हंसपरिवारिता पृथ्वी ॥

खलस्वभावेन नायकेनोपतप्ता काचित्तमेवोद्दिश्य वदति । केनापि दुर्विदग्धेन वञ्चिता कापि नायिका सनिर्वेदं सखीमाह—सुअणो इति । जीवल्लोकः प्राणिलोकः । यथा काकैः संकुला पृथिवी, काका दुर्जनाः, हंसाः सत्पुरुषाः । तथा चाहं दुर्जनवञ्चिता न पुनर्मया सुजनः प्रार्थ्यत इति भावः । सुजनसन्निधानमेव लोकद्वयसाधकमिति धर्मः । खलस्य बहुत्वात्सदैव ते वारणीया इति नीतिः । एवं परित्याज्ये संसारे किं विचारणीयमिति युक्तिः । दृष्टान्तोक्तिरियं साम्यभेदः । तदुक्तं कण्ठाभरणौ^{१०}—

१. P. 314.

२. P. adds पि after ०काले ।

३. P. substitutes वराकी for रुदन्तम् .

४. II. 169.

५. एव for इव P.

६. ०वर्गे for ०बहुले P.

७. दग्ध is missing in P.

८. ०लोकमध्ये for ०लोके P.

९. न तथा for तथा न P.

१०. P. 209. Verses 34—36.

द्वयोर्यत्रोक्तिचातुर्यादौपम्यार्थोऽवगम्यते ।

उपमारूपकान्यत्वे साम्यमित्यामनन्ति तत् ॥

तदानन्त्येन भेदानामसंख्यास्तस्य तूक्तयः

दृष्टान्तोक्तिः प्रपञ्चोक्तिः प्रतिवस्तूक्तिरेव च

तत्रेवादेः प्रयोगेण दृष्टान्तोक्तिं प्रचक्षते ॥

इति । कुमारस्य ॥ ४०५ ॥

डङ्गसि डङ्गसु कुत्थसि कुत्थसु अह फुडसि हिअअ ! ता फुडसु ।

तह वि परिसेसिओ च्चिअ सो खु मए गल्लिअसग्भावो ॥४०६॥

दहसे दहस्व कथ्यसे^१ कथ्यस्व अथ स्फुटसि हृदय !^२ तत्स्फुट ।

तथापि परिशेषित^३ एव स खलु^४ मया गलितसद्भावः ॥

काचिन्मानिनी कृतापराधस्यापि प्रियस्यानुनयकाङ्क्षिणी हृदयसन्तापं सूचयन्तीदमाह—डङ्गसि । यद्यपि हृदय ! त्वमेवंविधस्तथापि गलितः सद्भावः प्रेम यस्मिन् तादृशोऽपि प्रेयान् परिशेषितव्यः परिच्छिन्नः कर्तव्यः । दाहादियुक्ताद् हृदयादित्यार्थम् । कृतापराधोपि मद्दृढये वसत्येवेति तात्पर्यम् । दहस इत्यादौ कर्तव्यार्थमनेपदम् । यदेव कर्मणि सङ्गतं क्रियते तदेव लोकद्वयसाधकं भवतीति धर्मः । यत्र कार्ये दृष्टादृष्टयोर्विरोधो भवति तत्र पश्चात्तापः स्यादतस्तत्र करणीयमिति नीतिः । अज्ञातपरमार्थो नित्यमेव सांसारिकेण तापेन दह्यत इति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ४०६ ॥

दङ्गूण रुंदतुङ्गणिगगं णिअसुअस्स दाहगं ।

भोंडी विणावि कज्जेण गामणिअडे जवे चरइ ॥४०७॥

दृष्ट्वा बृहत्तुण्डाग्रनिर्गतं निजसुतस्य दंष्ट्राग्रम् ।

सूकरी विनापि कार्येण ग्रामनिकटे यवांश्चरति ॥

कस्याश्चिद् ग्रामसन्निहितयवक्षेत्रं सङ्केतस्थानमासीत्तत्राहं गता त्वन्न गत इति ख्यापयन्ती कापि कामपि लक्ष्मीकृत्य वदति । अन्धकाराभिसारिकाक्षेत्रगमननिषेधार्थं सूकरभयं श्रावयति वा-दट्टूणरुंदेति । भोंडी सूकरी चरति खादति । बृहत्तुण्डाग्रमनेन सूकर्या अपत्यानामवेक्षा कर्तव्या नास्तीति सूचितम् । शुङ्गाभयेन पक्षयवभक्षणां सूकरेण कर्तुं न शक्यत इति कृषीवलस्य तत्र क्षेत्रे गमनं नास्तीत्यपि ध्वनितम् । अयन्न-

१. कष्टायसे for कथ्यसे P.

२. कष्टायस्व for कथ्यस्व P.

३. ततः for तत् P.

४. ०शेषितव्योद्य for ०शेषित एव स खलु P.

सुलभे सत्यपि कन्दे मूले च ग्रामनिकटानां यवानां भक्षणे कार्यव्यतिरेकोऽवगम्यते ।
अकार्यमकृत्यमेव भवति, यतः कृषीवलानामातडनादिशङ्काप्युदेति यवभक्षणञ्च न सेत्स्य-
तीति तात्पर्यम् । योग्यः पुत्रो लोकद्वयसाधको भवतीति धर्मः । ससहायोऽशक्तोऽपि
गर्वायत इति नीतिः । दृष्टपुत्रादिसमृद्धेः सांसारिकस्य तत्त्वज्ञानं नोत्पद्यत इति युक्तिः ।
विग्रहराजस्य ॥ ४०७ ॥

एएण चिअ कंकेल्लि ! तुज्झ तं ण स्थि जं ण पज्जत्तं ।

उवमिज्जइ जं तुह पल्लवेण वरकामिणीहत्यो ॥ ४०८ ॥

एतेनैव कङ्कले' तव तन्नास्ति यन्न पर्याप्तम् ।

उपमीयते यत्तव पल्लवेन वरकामिनीहस्तः ॥

काचिन्नायिकाऽशोकव्याजेन कमपि नायकं स्तुवन्ती अशोकमुद्दिश्य वदति—
एएण चिअ इति । कङ्कोल्लिरशोकः । एतेनैव पल्लवेन तत्प्रमेयं नास्ति यत्तव न
पर्याप्तं परिपूर्णम् । एतदेवाह—यत्तव पल्लवेन वरकामिनीनां हस्त उपमीयत इतः परा
तव काधिका काष्ठेति भावः । सत्पुरुषेण तदेव कर्माचरणीयं येन सतां सादृश्यविषयो
भवतीति धर्मः । येन केनापि गुणेन लोके प्रकर्षो जायते स एवादर्तव्यः । नतु तत्र खेदः
कर्तव्य इति नीतिः । एकेनैव तत्त्वज्ञानेन सर्वं परिपूर्णं किमपरेणेति युक्तिः । कट्टिलस्य
॥ ४०८ ॥

रसिअ ! विअइह ! विलासिअ ! समअण्णुअ ! सच्चअं असोओ सि ।

वरजुवइचलणकमलाहओ वि जं विअससि सअहं ॥ ४०९ ॥

रसिक ! विदग्ध ! विलासिन्समयज्ञ ! सत्यमशोकोऽसि ।

वरयुवतिचरणकमलाहतोऽपि यद्विकससि सतृष्णम् ॥

नायिकायाः प्रणयरोषवचसा कुपितस्य नायकस्य मनोवृत्तये निपुणा सखी सानु-
रागमशोकं वर्णयति-रसिअ इति । सतृष्णां साकाङ्क्षं यथा स्यादेवं वरयुवतिचरणकमला-
हतोपि यद्विकससि । अशोकस्य पुष्पोद्गम एव काङ्क्षा । अपिर्विरोधे । यस्त्वाहतो-
ऽपमानितो भवति स च विकस्वरः सहर्षो न भवतीति । पूर्वगाथाया अवसानमत्र ।
कश्चिन्मानी पुरुषः प्रियया कृतकलहः पश्चात्तापगृहीतोऽशोकं स्तौति वा । समयज्ञ !
विदग्धाचारवेदिन् ! सत्यमशोकस्त्वं वयं मानगृहीता अविदग्धा एवेति तात्पर्यम् ।
समयज्ञतादयो गुणा लोकद्वयसाधका इति धर्मः । कालवशेन परचरणोपासनेनापि
स्वसमृद्धिश्चिन्तनीयेति नीतिः । योगिनः सति तत्त्वज्ञानेऽधिकं सहर्षा भवन्तीति युक्तिः ।
'तृष्णा स्यात्तर्षलिप्सयोः' । मेदिनी^२ । ब्रह्मचारिणः ॥ ४०९ ॥

विज्झाविज्झइ जलणो गहनइधूआइ वित्थअसिहो वि ।

अणुमरणघणालिगणपिअअमसुहसिज्जिरंगीए ॥ ४१० ॥

निर्वाप्यते^१ ज्वलनो गृहपतिदुहित्रा^२ विस्तृत^३शिखोऽपि ।

अनुमरणाघनालिङ्गन^४प्रियतमसुखस्वेदशीलाङ्गथा ॥

कस्याश्चिद् गृहपतिसुताया अनुमरणं कुर्वन्त्यास्तस्यामपि दशायां प्रियालिङ्गनेन स्विन्नाङ्गथा अनुरागातिशयमेकाऽपरस्याः कथयति—विज्झाविज्झइ इति । विध्माप्यते निर्वाप्यते । स्वेदस्य इयानुत्कर्षो येन तादृशोऽग्निर्निर्वापित इति । अनुमरणारसिकानां स्त्रीणां धर्मपरतया मरणमपि सुखायेति धर्मः । अनुरागोपदर्शनं सर्वत्र कर्तव्यमिति नीतिः । मनस्यारोपितपरमानन्दसुखा बाह्यक्लेशं न गणयन्तीति युक्तिः ॥ ४१० ॥

जारमसाणसमुब्भवभूइसुहप्फंससिज्जिरंगीए ।

ण समप्पइ णवकावालिणीअ उद्धूलणारंभो ॥४११॥

जारश्मशानसमुद्भवभूतिसुखस्पर्शस्वेदशीलाङ्गथाः^५ ।

न समाप्यते नवकापालिन्या उद्धूलनारंभः ॥

अन्यापदेशेन कामुकान्तरेणापि नायिकायाः स्थिरस्नेहतां प्रतिपादयन्ती दूतीद-
माह—जारेति । भूतिर्भस्मनि । भूतेः सुखस्पर्शेन स्वेदशीलान्यङ्गानि यस्याः । प्रथमा
नवा कापालिनी कपालव्रतधारिणी । उद्धूलनसमालम्भनमनुलेपनम् । अनुमरणादि
कपालव्रतं स्त्रीणां श्रेय इति धर्मः । निहृतोपि भावोऽभिज्ञैरिङ्गितेन ज्ञायत इति नीतिः ।
प्रथमं प्राणायामाद्यभ्यासे स्वेदाद्यपद्रवो भवतीति तज्जये यत्नः कार्य इति युक्तिः ।
शालावाहनस्य ॥ ४११ ॥

एक्को पण्डुअइ थणो वीओ पुलएइ णहमुहालिहिओ ।

पुत्तस्स पिअअमस्स अ मज्झणिसरणाइ घरणीअ ॥४१२॥

एकः प्रह्लौति स्तनो द्वितीयः पुलकितो भवति नखमुखालिखितः^६ ।

पुत्रस्य प्रियतमस्य च^७ मध्यनिषण्णाया गृहिण्याः ॥

१. विध्माप्यते for निर्वाप्यते P.

२. ०सुतया for ०दुहित्रा P.

३. आविष्कृत० for विस्तृत० P.

४. ० लिङ्गन० for ०लिङ्गित० P.

५. ०स्विद्यदङ्गथा for ०स्वेदशीलाङ्गथा P.

६. प्रथम० for नव० P.

७. उद्धूलनाना० for उद्धूलनाना० P.

८. For this line P. reads एकं प्रसूतौ स्तनं तृतीयं प्रलोकते नख-
मुखाश्लिष्टम् ।

९. 'च' is missing in P.

नायिकाया आगमनासामर्थ्यमुपनायके सूचयन्ती दूतीदमाह—एकमिति । एकं स्तनं प्रस्नौति प्रस्नावयति पुत्रोऽर्थात् प्रियतमः नखमुखेनास्निष्टमङ्कितम् । एतदेव प्रियतमस्यावलोकने कारणम् । एको इति पाठे एकः पुत्रः, द्वितीयः प्रिय इति । सुभग-पुत्रवती भवतीति नाल्पस्य पुण्यस्य फलमिति धर्मः । एकेनापि यथाशक्यं परार्तिहरणं कर्तव्यमिति नीतिः । संसारस्य नानरूपं दर्शयन् योगी शिष्यं वैराग्यमाहेति युक्तिः । तस्यैव ॥ ४१२ ॥

जं मुच्छिआइ ण सुओ कलंबगंधेण तं गुणे पडिअं ।

इअरा गज्जिअसदो जीएण विणा ण वोळंतो ॥४१३॥

यन्मूर्च्छितया न श्रुतः कदम्बगन्धेन तद् गुणे पतितम् ।

इतरथा गर्जितशब्दो जीवेन विना नातिक्रान्तः^१ ॥

दूती विरहिण्या अवस्थावर्णनं करोतीति—जं मुच्छिआइ इति । कदम्बस्य कदम्बकुसुमस्य गन्धेन मूर्च्छितया गर्जितरूपः शब्दो न श्रुतः, तेन तदश्रवणं गुणे पतितं वृत्तं, व्यतिक्रान्तो लङ्घितो न स्यादिति । 'तं से गुणम्मि पडिअं कडंबगंधेन जं गआ मोहं' इति पाठान्तरम् । 'तत्रास्या गुणे पतितं कदम्बगन्धेन यद्गता मोहम्' इति विवरणम् । प्रसङ्गेनाप्यापतितं वारणीयं वारणीयमिति धर्मः । बुद्धिमतामल्पेनैवायासेनापात-सन्तरणीयं भवतीति नीतिः । सर्वेषु विषयेषु शब्द आकर्षकः सच रागजनको योगिना वारणीय इति युक्तिः । पालितस्य ॥ ४१३ ॥

एत्ताइ चिअ मोहं जणेइ बालत्तणे वि वट्ठीती ।

गामणिधूआ विसलअव्व वड्ढीआ काहिइ अणत्थं ॥४१४॥

एतावत्येव^२ मोहं जनयति बालत्वेऽपि वर्तमाना ।

ग्रामणीदुहिता^३ विषलतेव वर्द्धिता करिष्यत्यनर्थम् ॥

काप्यल्पवयस्कामेव नायकानुरञ्जनक्षमां दृष्ट्वा युवतीकाऽपरस्याः कथयति—एत्ताइ चिअ इति । एतावत्येव वा । ग्रामणीसुता ग्रामप्रधानदुहिता । आपातसुकुमारं कर्म पापजनकं वर्द्धमानं कटु भवतीति तत्र विधेयमिति धर्मः । लोके नापि परिणाम-विरसं कर्तव्यमिति नीतिः । सर्वेभ्यो विषयेभ्यः परं व्यामोहिका स्त्री भवतीति तत्सम्पर्को वारणीय इति युक्तिः ॥४१४॥

१. व्यतिक्रान्तः for नातिक्रान्तः P.

२. इदानीमेव for एतावत्येव P.

३. सुता for दुहिता P.

सुप्पउ तइओवि गओ जामो त्ति सहीउ ! कीस मं भणह ।

सेहालिआण गंधो ण देइ सोचुं सुहअ तुम्हे ॥ ४१५ ॥

सुप्यतां तृतीयोऽपि गतो याम इति सख्यः ! किमिति^१ मां भणथ ।

शेफालिकानां^२ गन्धो न ददाति स्वप्नुं^३ स्वपितुं^४ यूयम् ॥

दीर्घरात्रिजागराद् गावा (१था) पाठ (१ट) वमाशङ्कमानाभिः सखीभिर्विश्रामायोक्ता विरहिणी सनिर्वेदमिदमाह—सुप्पउ इति । शेफालिका सेहारिरिति ख्याता तस्या अपि पुष्पं शेफालिकानां मदनोदीपकत्वात् । अपि तु कथं समर्थास्मीति भावः । रात्रौ जागरणं दिवा च शयनं निषिद्धमिति धर्मः । प्रौढे कार्यविधाते सति उद्यतं कार्यं न सिध्यतीति नीतिः । प्रौढशीलो योगाधिकारी भवतीति युक्तिः । श्रीशक्तेः ॥४१५॥

कह सो ण संभरिज्जइ जो मे तह संठिआइ अंगां ।

णिव्वत्तिए वि सुरए णिज्जाअइ सुरअरसिओ व्व ॥४१६॥

कथं स न संस्मर्यते यो मे तथा संस्थितान्यङ्गानि ।

निर्वर्तितेऽपि सुरते निध्यायति सुरतरसिक इव ॥

सानुरागा विरहिणी सखीमिदमाह—कह सो इति । तथा संस्थितानि सुरतायास-निस्सद्धानि । निर्वर्तिते रागे गलिते सुरतरसिको यथा निध्यायति तथेत्यर्थः । नच रक्तं विरागयेदित्याचाराद् अनुरक्ते वैराग्यं नाचरणीयमिति कामो धर्मश्च । उपचारातिशयेन वशीकृता बन्धुवचनमप्युल्लङ्घ्य तद्गतहृदया भवन्तीति नीतिः । संसारस्य एतादृश एव क्रमो यदुपभुजे (१क्ते) पि विषयेऽधिकाकाङ्क्षा भवतीति युक्तिः । शङ्करस्य ॥४१६॥

सुक्खंतबहलकदमधम्मविसूरंतकमठपाठीणं ।

दिट्ठं अइट्ठउच्चं कालेण तलं तडाअस्स ॥४१७॥

शुष्यद्बहलकर्दमधर्मखिद्यमानकमठपाठीनम् ।

दृष्टमदृष्टपूर्वं कालेन तलं तडागस्य ॥

१. इति is wanting in P.

२. शेफालिकायां for शेफालिकानां P.

३. स्वपितुं for स्वप्नुं P.

४. स्वप्न for स्वपित P.

५. सं is missing in P.

६. मे for मम P.

७. P. adds इति after अङ्गानि

८. अपि is missing in P.

९. निर् for नि P.

तडागनिकटकुञ्जदेशकृतसङ्केताहं तत्र गता 'त्वं तु न गत' इति जनाकीर्ण एव सा च तस्य कथयति—वाञ्छंतेति^१ । शुष्यता बहलेन कर्दमेन धर्मेण वाऽऽतपेन च खिद्यमानाः कमठाः कच्छपाः पाठीना वाञ्छोर इति ख्याता मत्स्या यत्र तत्तलम् । तादृशं तडागस्य तलं कालेन अदृष्टपूर्वं पूर्वं न दृष्टमग्रे दृष्टम् । कालेन मृत्युना । तलं स्वरूपम् । 'तलं स्वरूपानूर्ध्वयोः' अमरः । विपद्रतेषु प्राणिषु नित्यं दया कर्तव्येति धर्मः । विभूत्या गर्वो न कर्तव्य इति नीतिः । सर्वमेवैतदनित्यमिति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥४१७॥

चोरिअरअसद्दालुणि ! मा पुत्ति ! भम्मसु अंधआरम्मि ।

अहिअअरं लखिखज्जसि तमभरिए दीवसीह व्व ॥ ४१८ ॥

चौर्यरतभद्रालुके^२ ! मा^३ पुत्रि ! भ्रमान्धकारे ।

अधिकतरं लक्ष्यसे तमोभृते^४ दीर्पशिखेव ॥

कापि गोत्रजरती कान्तेरुज्ज्वलतां वर्णयन्ती सपरिहासं कामप्यन्धकाराभिसारिकामाह—चोरिअरअ इति । तमसा वृते व्याप्ते । यथा दीपस्य शिखाऽन्धकारेऽधिकं लक्ष्यते तथेत्यर्थः । धार्मिकेणोज्ज्वलगुणेन दुश्चेष्टा न कर्तव्येति धर्मः । अकार्यायोपदर्शनेनापि अनुजीविना स्वामो वारणीय इति नीतिः । संसारान्धतमसे तत्त्वज्ञानं प्रदीपवद् बोद्धव्यमिति युक्तिः । ब्रह्मदत्तस्य ॥४१८॥

वाहिता पडिवअणं ण देइ रुसेइ एक्कमेक्कस्स ।

असई कज्जेन विणा पइप्पमाणे णईकच्छे ॥ ४१९ ॥

'व्याहृता प्रतिवचनं न ददाति रुष्यत्येकैकस्य ।

असती कार्येण विना प्रदीप्यमाने नदीकच्छे ॥^५

काचित् कुलटा नदीसन्निहितनिकुञ्जदेशे दह्यमाने दोषं विनापि स्वामिने प्रत्युत्तरं न ददातीत्येकः परस्याः कथयति । स्थानान्तरान्वेषणाय कुट्टनी जारं श्रावयति—वाहिता इति । व्याहृता प्रतिवचनं न ददातीत्यन्वयः । प्रतिवचनमुत्तरम् । प्राणिनां बधान्महदिदमधर्महेतु यद्वदनदहनमिति धर्मः । दुःखिते मनसि सर्वमसह्यमिति नीतिः ।

१. P. reads त्वनुगत for त्वं तु न गत.

२. सुखंतेति is suggested.

३. III. ३. २. "अधःस्वरूपयोरस्त्री तलं स्यात्"

४. चोरिकारतभद्रालो for चौर्यरत-

५. P. adds व्रज after मा.

६. भ्रम is missing in P.

७. ०वृते for ०भृते P.

८. दीप० for दीपक० P.

९. The text is missing in P.

क्रोधादयश्च शत्रवः शरीरे हेया इति युक्तिः । प्रतीयमानेङ्गितलक्षणाः सूक्ष्मभेदोऽयम् ।
तदुक्तं कण्ठाभरणे'—

इङ्गिताकारलक्ष्योऽर्थः सूक्ष्मः सूक्ष्मगुणात्तु यः^१ ।

सूक्ष्मात्प्रत्यक्षतः सूक्ष्मोऽप्रत्यक्ष इति भिद्यते ॥

वाच्यः प्रतीयमानश्च सूक्ष्मोऽत्र द्विविधो मतः ।

इङ्गिताकारलक्ष्यत्वं लक्ष्यसामान्यमेतयोः ॥

अत्र इति वचनाप्रदानपरिजनकोपाभ्यां दीप्यमाने नदीकच्छे इत्यनेन प्रत्याख्य-
मानः संकेतकुहदाहोद्भवो वधूजनमनस्तापो वाक्यार्थत्वेन लक्षित इत्ययमिङ्गितलक्ष्यः
प्रतीयमानः सूक्ष्मभेद इति । रोलदेवस्य ॥ ४१६ ॥

आम असइ म्ह ओसर पइव्वए ! ण तुह मइलिअं गोत्तं ।

किं उण जणस्स जाअव्व चंडिलं ता ण कामेमो ॥४२०॥

आम^२ असत्यः स्मः अपसर^३ पतिव्रते ! न ते^४ मलिनितं गोत्रम् ।

किं पुनर्जनस्य^५ जायेव नापितं^६ तावन्न^७ कामयामहे ॥

प्रतिवेशिन्या उपालब्धा तद्दुःखशीलतां प्रकटयन्ती काप्यसतीदमाह । परस्परं
कलहायमाने वा द्वे कुलटे वदतः—आमेति । 'आम सेव्यानुमतौ' भट्टटीकायाम् । असत्यः
स्मो वयम् । पतिव्रते इति सोपालम्भं सम्बोधनम् । तव न मलिनितं गोत्रम् । मम दुश्चरितै-
रित्यर्थात्, किं पुनर्जनस्य जायेव त्वमित्यभिप्रायः । आम निश्चये वा । आं ज्ञाननिश्चय-
स्मृत्योरिति मेदिनी^{१०} । गोत्रं नास्ति कुले कोषः^{११} । चन्दिहो नापिते देशी । मर्म च
शत्रोरपि नोद्घातनीयमिति धर्मः । सदाचारानुरोधाद्यो यथा प्रवर्तते स तथा प्रवृत्तः
स्यादिति नीतिः । कुलमलिनत्वादिनिरपेक्षास्तत्त्वज्ञानिनो भवन्तीति युक्तिः ।
पालितस्य ॥ ४२० ॥

णिदं लहंति कहिअं सुणंति खल्लिअक्खरं ण जंपंति ।

जाहि ण दिट्ठो सि तुमं ताओ चिअ सुहअ ! सुहिआओ ॥४२१॥

१. P. 155 Verses 21-22.

२. SK. reads सः for यः

३. SK. reads सूक्ष्मः प्रत्य० for
सूक्ष्मात्प्रत्य०

४. आम is missing in P.

५. विरम for अपसर P.

६. सव न for न ते P.

७. जनस्य is missing in P.

८. चन्दिहं for नापितं P.

९. ततो न for तावन्न P.

१०. P. 251. V. 50

११. Cf. Amara III. 3. 181. 'गोत्रं
तु नाम्नि च' । चात् शैलकुलयोः ।

निद्रां लभन्ते कथितं शृण्वन्ति स्खलिताक्षरं न जल्पन्ति ।

याभिर्न दृष्टोऽसि त्वं ता एव सुभग ! सुखिताः ॥

अन्यासां सुखकथनद्वारेणाऽऽत्मनोऽनुरागातिशयं सूचयन्ती प्रियमाह—समग्र-
गुणोपेतं नायकमाप्नुवन्ती काचित्प्रसङ्गेन सति तद्दर्शने तमुद्दिश्य वदति—यिदमिति ।
भवद्दर्शनेन करणापाटवात्स्खलिताक्षरत्वम् । स्खलितमयथास्थानकरणाभ्यामुच्चारितम् ।
वयं तु त्वद्दर्शनात् सुखितहृदया न सुखिताः । तव दुर्लभत्वादिति भावः । कमनीयाकृते-
र्दर्शनमात्रादेव निद्राच्छेदादयो विकारा जायन्त इति सूचनम् । यत्सुखेन कालो याति तच्च
सत्कर्मफलमतो धर्ममाचरणीयमिति धर्मः । कार्यव्यापृतानां निद्रात्यागोऽतिसमुचित
इति नीतिः । यैः परमात्मा न दृष्टस्त एव निद्रादिसुखयोगिनो भवन्तीति युक्तिः ।
देवदेवस्य ॥ ४२१ ॥

बालअ ! तुमाइ दिण्णं कण्णे काऊण बोरसंघाडिं ।

लज्जालुइणी वि बहू घरं गआ गामरच्छाए ॥४२२॥

बालक ! त्वया दत्तां^१ कर्णे कृत्वा बदरसंघाटीम्^२ ।

लज्जालुरपि^३ बधूर्गृहं गता ग्रामरथ्यया ॥

कापीश्वरसुता कस्मिन्नपि जातानुरागा गता तदत्तं बदरयुगं कर्णे विधाय रथ्यां
गतेत्यनुरागातिशयं तस्यास्तस्मिन् प्रौढा संखी निवेदयति । कस्याश्चित्तदनुरागं प्रत्य-
कृतसम्प्रत्ययमुपनायकं दूती सरोषं वा प्रत्याह—बालअ इति । बालक ! अनुरागलिङ्गा-
नभिन्न ! सङ्घातो युगलपरोऽर्थात् । अज्जा ईश्वरसुता । लज्जालुरपि बधूरिति वा ।
धारयेदपि तदत्तं कर्णे कृत्वा बदनसङ्घातं यत्किञ्चिदपीत्यनुरागलिङ्गं पालयन्ती
स्वानुरागं सूचयन्ती दृश्ये स्थाने बदनधारणाल्लोकेभ्योपि न लज्जिता ग्रामरथ्यया गतेति
भावः । कापि पतिव्रता दुर्गतस्य स्वामिनोऽरूपदानेनापि भावयन्ती प्रियप्रियमाचरित-
वतीति धर्मः । इङ्गितानभिन्नस्य नीतिमन्तो निन्दां कुर्वन्तीति नीतिः । स्त्रीणां च
स्वभावोऽयं यत् क्षुद्रचेष्टायामप्यनुरागं प्रकाशयन्तीति तासां सन्निधानं वर्जनीयमिति
युक्तिः । कण्ठाभरणे^४ नायिकासु पाणिगृहीतासूदेयम् इति । तुङ्गकस्य ॥४२२॥

अह सो विलक्खहिअओ मए अहव्वाइ अगहिआणुणओ ।

परवज्जणच्चिरीहिं तुम्हेहि उवेक्खिअओ णितो ॥४२३॥

१. दत्तं for दत्तां P.

२. बदनसङ्घातं for बदरसंघाटीम् P.

३. लज्जा for लुरपि P.

४. The verse is not quoted
in SK.

अथ स विलक्षद्दयो मयाऽभव्ययाऽगृहीतानुनयः ।

परवाद्यनर्तनशीलाभिर्युष्माभिरुपेक्षितो निर्यन् ॥

काचिद् गृहीतमानाऽनुनीतानुनयं गृहीतवती ततः प्रिये विलक्षे गते स्वयमेव गलितमाना सखीभिरुपालभ्यते—अहं सो इति । अभव्यया मन्द्या । परवाद्येत्यादिनाऽ-नास्ताभिधानम् । यतो नर्तनेऽपि स्ववाद्यासन्निधानमनपेक्षितम् । निर्यन् निर्गच्छन् । इयं शतृ । इयो यण् । नायिका चयमसन्निहिता । तदुक्तम्—

निरस्तो मन्युना कान्तो नमन्नप्रियया पुरा ।

दुःस्थिता तं विना^३ सातिसन्निहिता तथा ॥

इति । अथ प्रश्ने, मङ्गले प्रश्ने इत्यमरः^४ । अधर्महेतुः क्रियाऽनुरोधेनापि न कर्तव्येति धर्मः । कामादिवशादकार्ये प्रवर्त्तमानः स्वामी सन्तप्तो भृत्येषु दोषमावर्जयतीति स तत्र तैर्वारणीय इति नीतिः । स्त्रीणामवधीरण्या निर्वेदो भवतीति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ४२३ ॥

दीसंतो णअणसुहो णिव्वुडिजणणो करेहि वि छिवंतो ।

अवमत्थिओ ण लब्भइ चंदो व्व पिओ कलाणिलओ ॥४२४॥

दृश्यमानो नयनसुखो^५ निर्वृतिजननः करारभ्यामपि^६ स्पृशन् ।

अभ्यर्थितो न लभ्यते चन्द्र इव प्रियः कलानिलयः ॥

सकलगुणाधारे नायके काचिज्जातानुरागा तत्सकाशं प्रहितदूत्या तदस्वीकारे कथिते दूत्या चोक्तं कीदृशि प्रेयसि जाताभिलाषा वर्त्तस इति सखीं नायिका सचादुप्रियं वर्णयन्ती प्राह—दीसंतो इति । न केवलं दृश्यमानो नयनसुखः करैरपि स्पृशन् । निर्वृतिः सुखं तज्जननः । कलानां चतुःषष्ठीनां निलय आधारः । यथा चन्द्रो दृश्यमानो नयनानन्दः केवलं न करैः किरणैरस्पृशन् सुखजननः । अभ्रमाकाशं तरन्तः । कला तु षोडशो भागस्तदाधारस्तथेत्यर्थः । चिन्तेयं द्वितीया कामावस्था । श्लेषोपमेयम् । जन्मान्तरीय-पुण्यं विना प्रार्थितमपि न लभ्यते इति धर्मः । यथाशक्यं लाघवकरी याच्न्वा न कर्त-

१. अगणिता० for अगृहीता० P.

२. ० नास्था० is suggested for ० नास्ता०

३. Two syllables are too short in this Pāda.

४. Cf. मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्नकात्स्न्ये-
ष्वथो अथ Amara III. ३. 247.

५. ० सुखनिर्वृति० for ० सुखो निर्वृति० P.

६. करैरपि for करारभ्यामपि P.

व्येति नीतिः । शून्ये विजने स्थितेन योगिनाऽऽनन्दो लभ्यत इति युक्तिः । राजरसि-
कस्य ॥ ४२४ ॥

जे लीणभमरभरभगगोच्छआ आसि णइअडुच्छंगे ।

कालेण वंजुला पिअवअस्स ! ते खण्णुआ जाआ ॥४२५॥

ये लीनभ्रमरभरभगगुच्छका आसन्नदीतटोत्सङ्गे ।

कालेन वञ्जुलाः प्रियवयस्य^१ ! ते^२ स्थाण्वो जाताः ॥

कुलटा पूर्वसङ्केतभङ्गमुपनायकं श्रावयति — जे लीयेति । लीना आश्लिष्टाः ।
स्याद् गुच्छकस्तु स्तवक इत्यमरः^३ । वंजुलो वेतसोऽशोको वा । वंजुलः पुंसि तिलिसे
वेतसाशोकयोरपीति मेदिनी^४ । कालः समयो धर्मस्य कारणमिति धर्मः । नीतावप्येवम् ।
सर्वं चेदमनित्यमिति युक्तिः । दशरथस्य ॥ ४२५ ॥

खणभंगुरेण पेम्मेण माउआ दूमिअ म्मिह एत्ताहे ।

सिबिणअणिहिलंभेण व दिट्ठपणट्ठेण लोअम्मि ॥४२६॥

क्षणाभङ्गगुरेण प्रेम्णा मातृष्वसः^५ दूनास्मि^६ इदानीम्^७ ।

स्वप्ननिधिलम्भेनेव^८ दृष्टप्रनष्टेन लोके ॥

काचित्सखी नायिकां मानान्निषेधयति । खणोति—लोके क्षणाभङ्गगुरेण एतावतैव
प्रेम्णा उपतप्तास्मीत्यन्वयः । माउआ मातृष्वसरि देशी । अस्थिरस्नेहे पुंसि नित्यमुद्वेगो
भवतीति क्षणाभङ्गयौवनादि दृष्ट्वा धर्मे मनः कर्तव्यमिति धर्मः । प्रेमबलं ज्ञात्वा सेवकेन
प्रभौ न विश्वसनीयमिति नीतिः । सर्वमनित्यमिति युक्तिः । सरणस्य ॥४२६॥

चाओ सहावसरलं विच्छिबई सरं गुणम्मि वि पडंत ।

वंकस्स उज्जुअस्स अ संबंधो किं चिरं होइ ॥४२७॥

चापः स्वभावसरलं विक्षिपति शरं^९ गुणोऽपि पतन्तम्^{१०} ।

वक्रस्य ऋजुकस्य च^{११} सम्बन्धः किं चिरं भवति^{१२} ॥

१. प्रियवयस्ये for प्रियवयस्य P.

२. एते for ते P.

३. P. 83. V. 16.

४. P. 210. V. 129. तिलिशे for
तिलिशे is correct.

५. मातृषुस for मातृष्वसः P.

६. जणप्राप्तिम् for दूनास्मि P.

७. एतावतैव for इदानीम् P.

८. ० लामेनैव for ० लम्भेनेव P.

९. विच्छुहई for विच्छिबई Weber.

१०. शरं is missing in P.

११. वर्तमाने for पतन्तम् P.

१२. अपि for च P.

१३. तिष्ठ for भवति P.

कथमचिरादेव तेन सह तव प्रीतिरुपजातेति वदन्तीं सखीं नायिका स्वभावा-
ख्यानेन स्वदोषं परिहरन्ती नायकस्य च कुटिलतां सूचयन्तीदमाह—चावो इति ।
अपि तु वक्रसमर्थं न तिष्ठतीति काकुः । अपि च गुणोऽपि वर्तमानं सरलं पुरुषं कुटिलः
क्षिपतीति ध्वनिः । शरपक्षे-गुणः पतत्रिका । समानशीलैरेव धार्मिकैरेकत्र वस्तव्य-
मिति धर्मः । परस्परं भिन्नस्वभावयोर्मैत्री न युक्तेति नीतिः । तत्त्वज्ञानोत्पत्तौ विनाशो-
ऽविद्याया अवश्यमेवेति युक्तिः । कङ्कणतुङ्गस्य ॥४२७॥

पदमं वामणविहिणा पच्छा हु कओ विअंभमाणेण ।

थणजुअलेण इमीए महुमहणेण व्व बलिबंधो ॥ ४२८ ॥

प्रथमं वामनविधिना पश्चात्खलु कृतो^१ विजृम्भमाणेन ।

स्तनयुगलेनैतस्या^२ मधुमथनेनैव बलिबन्धः ॥

कस्याश्चिद् यौवनारम्भेऽल्पेनैव कालेन महारम्भौ स्तनौ दृष्ट्वा दूती स्तनप्रशंसया
नायकमुत्कण्ठयति—पदममिति । प्रथमं वामनो^३ विधिः प्रकारो यस्य तेन स्तनयुगलेन
पश्चाद्विजृम्भमाणेन प्रवृद्धिं गच्छता तेन बलेस्त्रिवल्या बन्धश्चक्रम आवरणं कृतः । यथा
वामनेन मधुमथनेन पश्चाद्विजृम्भमाणेन प्रवृद्धिं गच्छता तेन बलेर्दैत्यस्य बन्धो बन्धनं
कृतस्तथेत्यर्थः । बलिर्दैत्ये च जरया श्लथचर्मणि^४ । क्रमक्रमेण धर्म आचरणीय इति
धर्मः । गूढाकारेङ्गितैरेव बलवन्तो वशीकर्तुं शक्यन्त इति नीतिः । प्रथमं लघुरुपायो
मोक्षोपयोगी गुरुणा शिष्यो बोधनीय इति युक्तिः । पालितस्य ॥४२८॥

मालइकुसुमाइ कुलुंचिऊण मा जाण णिव्वुओ सिसिरो ।

काअव्वा अज्ज वि णिग्गुणाण कुंदाण वि सामिद्धी ॥४२९॥

मालतीकुसुमानि दग्ध्वा^५ मा जानीहि^६ निर्वृतः शिशिरः^७ ।

कर्तव्याद्यापि^८ निर्गुणानां^९ कुन्दानामपि^{१०} समृद्धिः ॥

१. ०कृता for कृतो P.

२. ०युगलेन च मध्यः for ०युगलेनै-
तस्या P.

३. ० वामना for ० वामनो P.

४. Cf. Medinī—बलिर्दैत्यप्रमेदे च
करचामरदण्डयोः । उपहारे पुमान्
स्त्री तु जरया श्लथचर्मणि. P. 200

Verses 35-36.

५. दाहयित्वा for दग्ध्वा P.

६. जानीत for जानीहि P.

७. शिखी अस्ति P.

८. Missing in P.

९. P. adds अधि after निर्गुणानाम्

१०. अपि is missing in P.

काश्चिन्मनस्विनीं सौभाग्यदृष्टां प्रत्युदासीनं कश्चित्पुरुषमुपालभ्य तां निवारयन्ती
स्निग्धा सखी वदति — मालइकुसुमाइ इति ॥ सुलुक्कि काउण इति पाठे मानानि कृत्वेत्यर्थः ।
निर्गुणानामपि तत्सम्पत्तीनां सौभाग्यसम्पत्तिः कर्तव्यास्तीति मा दृष्टा साहङ्कारा भवेति ।
पापक्रियारब्धाऽनेकामपि पापक्रियां जनयतीत्यतस्तत्प्रसङ्ग एव त्याज्य इति धर्मः ।
कृतापराधे प्रतीतिर्न कार्येति नीतिः । संसारवैचित्र्यं दृष्ट्वा व्यवहर्तव्यं बुधैरिति युक्तिः ।
नच निर्गुणानाम् अत्यर्थगुणानाम् । निर् इत्युपसर्गोऽत्यर्थनिषेधबहिष्करणनिश्चयेषु वर्तत
इत्युपसर्गवृत्तिः । मृगाङ्गलक्ष्म्याः ॥४२६॥

तुंगाण विसेसनिरंतराण सरसवणलद्धसोहाणं ।

कअकज्जाण भडाण व थणाण पडणं पि रमणिज्जं ॥४३०॥

तुङ्गयोर्विशेषनिरन्तरयोः सरसव्रणलब्धशोभयोः ।

कृतकार्ययोर्भटयोरिव स्तनयोः पतनमपि रमणीयम् ॥

कोऽपि साभिलाषो मध्यमयौवनायाः स्तनावालोक्त्य सपरिहासमाह — स्वस्तनयोः
पतने विमनस्कां नायिकां सम्बोधयन्ती सखीदमाह वा — तुंगाणेति । तुङ्गाबुद्धमहान्तौ ।
विशेषोऽतिशयः । निरन्तरयोर्निविडयोः । तटपक्षे-सम्मुखयोः सरसव्रणैर्नखक्षतैः
घातजैश्च लब्धशोभयोः । कृतं कार्यं युवमोहनं प्रहारश्च याभ्यां तयोः ईदृशोः । कृतकार्य-
त्वादेवानयोः पतनं रमणीयम् । कृतपरोपकारस्य पतनमपि श्लाघ्यम् —

दानं वित्तादृतं वाचः कीर्तिधर्मौ तथायुषः ।

परोपकरणं कायादसारात्सारमुद्धरेत् ॥

इति धर्मः । सुभटत्वं सर्वकार्यसाधकमिति नीतिः । संसारस्यानित्यत्वप्रतिपादने
कश्चिच्छिष्यं बोधयतीति युक्तिः । श्लिष्टोपमेयम् । लक्ष्मणास्य ॥४३०॥

परिमलणमुहा गुरुआ अलद्धविवरा सलक्खणाहरणा ।

थणआ कव्वालाअव्व कस्स हिअए ण लग्गन्ति ॥४३१॥

परिमलनसुखा^३ गुरुका^४ अलब्धविवराः^५ सलक्षणाभरणाः^६ ।

स्तनकाः^७ काव्यालापा इव^८ कस्य हृदये न लगन्ति^९ ॥

१. ०लब्ध० is missing in P.

२. भटयो is missing in P.

३. ०सहौ for ०सुखा P.

४. ०गुरुकौ for ०गुरुका P.

५. ०विरलौ for ०विवराः P.

६. ०भरणौ for ०भरणाः P.

७. स्तनकौ for स्तनकाः P.

८. ०लापवत् for ०लापा इव P.

९. लगतः for लगन्ति P.

कस्याश्चिन्नायिकायाः सुखसाध्यत्वेन सर्वजनोपभोग्यतां सूचयन्ती सखी स्तनयोः सप्रकर्षं वर्णनमाह—परिमलयेति । परिमलौ पीडनसङ्घर्षौ । गुरुकावुच्चस्थिरौ । दूषणरहितौ । विवरे छिद्रावकाशौ । सलक्ष्णौ सौभाग्यादिसूचकचिह्नौ । भरतोक्तषट्-त्रिंशत्काव्यलक्षणोपेतौ । यथा काव्याल्लापाः काव्यानामाभाषणानि सर्वेषां हृदये लगन्ति स्तनावपीटशौ लगतः । श्लेषोपमेयम् । यत्कर्म सर्वेषां मनोहारि तदेव कर्तव्यमिति धर्मः । तदेव वक्तव्यं यत्सर्वेषां हृदयगतं भवतीति नीतिः । काव्याल्लापैः संसारिहृदयमाकृष्यते नतु तत्त्वज्ञानिनामिति युक्तिः । पोटिसस्य ॥४३१॥

खिप्पइ हारो थणमंडलाहि तरुणीहि रमणपरिरंभे ।

अच्चिअगुणा वि गुणिणो लहंति लहुअत्तणं काले ॥४३२॥

क्षिप्यते हारः स्तनमण्डलात्तरुणीभी^१ रमणपरिरम्भे ।

अर्चितगुणा अपि गुणिनो लभन्ते लघुकत्वं काले ॥

गृहकार्यत्वरया काचित् सदासम्भाषणाद् विमनस्कमुपपत्तिं सम्बोधयन्ती दूतीमाह । कृतादरेष्वपि समयवशाद् अनादरः स्यादिति दृष्टान्ते कोऽपि कमपि शिष्यन् प्राह—खिप्पइ इति । क्षिप्यते अन्यत्र नीयते । पूर्वोक्ते सट्टण्णमर्थान्तरन्यासमाह—अर्चितेति । अर्धितः पूजितः । अर्धः पूजाविधौ मूल्ये मेदिनी^२ । धार्मिकैः सदा स्थिरैर्भवितव्यमिति युक्तिः । अभिमतोचितकार्यविरोधिनो गुणवन्तोऽपि विपश्चिता अवमान्यन्त इति नीतिः । तत्त्वज्ञानिनामवमानादि न भवतीति युक्तिः । मकरन्दस्य^३ ॥४३२॥

अण्णो को वि सुहावो मम्महसिहिणो हला हआसस्स ।

विज्झाइ णीरसाणं हिअए सरसाण पज्जलइ ॥ ४३३ ॥

अन्यः कोऽपि स्वभावो मन्मथशिखिनो हला^४ हताशस्य ।

निर्वाति नीरसानां हृदये सरसानां^५ प्रज्वलति ॥

कापि मुग्धवधूः प्रियस्य निःस्नेहतामात्मनश्चानुरागं सूचयन्ती सखीमिदमाह—अण्णो को वीति । अन्योऽसाधारणदाहकत्वान्मन्मथः शिखीव हले ! सखि ! निर्वाणमस्तं

१. ०त्तरुण्या for ०त्तरुणीभी० P.

२. अर्धित० for अर्चित० P.

३. लघुकत्वं for लघुत्वं P.

४. P. 34. verse 2.

५. अवमान्यन्त for अवमान्यन्त P.

६. मकरन्दस्य for मकरन्दस्य P.

७. हले for हला P.

८. हृदये is missing in P.

९. P. adds भूति after नीरसानाम् ।

गच्छति । अन्यस्याग्रेवं स्वभावो न भवतीति भावः । नित्यं नीरसे धर्मकृत्ये प्रवर्तनीय-
मिति धर्मः । कार्यव्यग्रा नैकस्वभावा भवन्तीति नीतिः । अनेकस्वभावं सांसारिकं
सुखमन्यत्तु विलक्षणमिति युक्तिः ॥४३३॥

तह तस्स माणपरिवद्धिअस्स चिरपणअवद्धमूलस्स ।

मामि ! पढंतस्स सुओ सहो वि ण पेम्मरुक्खस्स ॥४३४॥

तथा तस्य मानपरिवर्द्धितस्य चिरप्रणयबद्धमूलस्य ।

मातुलानि^१ ! पततः श्रुतः शब्दोऽपि न प्रेमवृक्षस्य ॥

केनचिदभीष्टेन सह प्रेमभङ्गात् कापि सद्भावान्मातुलानीमिदमाह—तह तस्सेति ।
प्रेमवृक्ष इव । पततः अपसरतस्त^२(?) मामि ! मातुलानि ! शब्दोऽपि न श्रुतः । तथा तेन
प्रकारेणायासेन परिवर्द्धितस्य प्रेमवृक्षस्य न चिरं व्याप्य प्रणयेनाभ्यर्थनेन बद्धं मूलं
येन तस्य । अन्यस्य एतादृशस्य पततः श्रूयत एव । केनचित्खलेन प्रेमवृक्षस्य कर्तनं
कृतं पतनशब्दोपि न श्रुतः । प्रियस्य परस्वं वचनमपि न श्रुतमेवमेव प्रेमापगतमिति
भावः । प्रणयः प्रेम्णि याच्ञायां मेदिनी^३ । क्षीणपुण्यानां विनिपातो भवतीति धर्मः ।
उपचारेण विना कार्यभङ्गे सन्तापो भवतीति नीतिः । प्रेमादीनामनित्यताप्रतिपादनेन
युक्त्युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ४३४ ॥

पाअपडिओ ण गणिओ पिअं भणंतो वि अप्पिअं भणिओ ।

वच्चंतो वि ण रुद्धो भण कस्स कए कओ माणो ॥४३५॥

पादपतितो न गणितः प्रियं भग्नप्यप्रियं^४ भणितः ।

व्रजन्नपि न रुद्धो भण कस्य कृते कृतो मानः ॥

अतिप्रहिलां मानिनीं सखी सपरिहासमिदमाह—पाअपडिओ इति । पादपतितः
पतिरथाद् यत्सन्निधाने मानः कृतस्तस्य गमने मानेन किं फलमिति भावः ।

‘यशस्तपसश्चैव क्रोधो नाशकरः परः ।

तस्मात्क्रोपो न कर्तव्यः’

इति धर्मः । रोषिणामुचितकर्तव्यज्ञानं न स्यादिति नीतिः । तत्त्वज्ञानिना मानो
न कर्तव्यः । निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा^५ इत्यादेः । मानस्य ॥४३५॥

१. मामि for मातुलानि P.

२. तस्य for त is suggested.

३. Cf. प्रणयः प्रभये प्रेम्णि याच्ञावि-

अन्मयोरपि. P. 161. Verse 68.

४. विप्रियं for अप्रियं P.

५. Bhagavadgītā 15. 5.

पुसइ खणं धुअइ खणं पप्फोडइ तक्खणं अआणंती ।

मुद्धवहू थणवट्टे दिण्णं दइएण णहरवअं ॥ ४३६ ॥

प्रोञ्छति क्षणं धावयति^१ क्षणं प्रस्फोटयति^२ तत्क्षणमजानती^३ ।

मुग्धवधूः स्तनपट्टे^४ दत्तं दयितेन नखरपदम् ॥

कापि नबोढा प्रियदत्तं नखपदं लोहितं दृष्ट्वा किमिदमिति सम्भ्रान्तां बहुविधां चेष्टामाचरन्तीं दृष्ट्वाऽपरस्याः कथयति—पुसइ इति । धावयति प्रक्षालयति । प्रस्फोटयति उत्खनति । ‘नखोऽस्त्री नखरोऽस्त्रियाम्’ अमरः^५ । स्तनपट्टं प्रोञ्छतीत्यन्वयः । नख-पदमजानती । अज्ञानात्कृतमशौचं नाशौचहेतु भवतीति धर्मः । ज्ञाते तत्त्वे बहुभिरुपायै-रनुसन्धानं कर्तव्यमिति नीतिः । विनोपदेशं तत्त्वज्ञानं न भवतीति युक्तिः । पालितस्य ॥ ४३६ ॥

वासारत्ते उण्णअपथोहरे जोव्वणे व्व वोलीणे ।

पदमेक्कासकुसुमं दीसइ पलिअं व धरणीए ॥ ४३७ ॥

वर्षारात्रे उन्नतपयोधरे यौवन इव^६ व्यतिक्रान्ते ।

प्रथमैककाशकुसुमं दृश्यते पलितमिव धरण्याः ॥

शरद्वर्षानेनासती सङ्केतस्थानमाह—वासारत्त इति । उन्नताः पयोधरा मेघा यत्र । वर्षाकाले व्यतिक्रान्ते धरित्र्याः प्रथममेकं काशस्य कुसुमं दृश्यते । पयोधरौ मेघस्तनौ । धरित्र्याः पलितमिव । जरसा शौक्यमित्यनित्यतां समयस्याकलय्य धर्मश्चिन्तनीय इति धर्मः । यावदेव यौवनादिसामर्थ्यं विद्यते तावदेव कार्यक्षमतेति नीतिः । भूमे-रपि यौवनं क्षणिकं, मुक्तौ यतनीयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ४३७ ॥

कत्थ गअं रइबिंब कत्थ पणट्ठाउ चंदताराउ ।

गअणे वलाअवंति कालो होरं व कडेइ ॥ ४३८ ॥

कुत्र गतं रविबिम्बं^७ कुत्र प्रनष्टाश्चन्द्रतारकाः ।

गगने बलाकापङ्क्तिं कालो^८ होरामिवा^९ कर्षति॥

१. धावति for धावयति P.

२. तत् is missing in P.

३. अजानन्ती for अजानती P.

४. ०पटे for ०पट्टे P.

५. र is missing in P.

६. II. 6. 83.

७. P. puts इव before यौवने.

८. ब्बं कुत्र प्रनष्टा is missing in P.

९. काले for कालो P.

१०. ०मिब for ०मिवा० P.

काचिदसतीमभिसाराय प्रोत्साहयन्ती दूती समयस्य निज्योतिष्मतां वर्णयति । विरहिणीं वर्षासु अनागतपतिकां सम्प्रति शरद्यागमिष्यत्येवेति समाश्वासयन्ती दूती वा प्राह—कथं गच्छं इति । प्रनष्टा अदृश्यतां गताः । वलाकां कामुकीं वकीं च । कालो वर्षा एव । यथा कालः समयः सूर्यादिग्रहप्रतिसन्धानाय होरां कठिन्यादिकृतां कर्षति तथेत्यर्थः । सापि रेखा धवला । होराशास्त्रं ज्योतिष्शास्त्रमिति टीकान्तरे । 'होरा-लप्रेपि राश्यद्वे रेखाशास्त्रभिदोरपि' इति मेदिनी । होरयापि रविचन्द्रताराणाम् उद-यास्तमयादि निर्णयिते । कालश्च सर्व...मतो रविचन्द्रादेर्गतिर्धर्मपरैरन्वेष्टव्यमिति धर्मः । विपदि सेवकैः स्वामिनोऽनुनेया इति नीतिः । रविचन्द्रादयोऽप्यनित्या इति यत्र आस्थेयो मुक्ताविति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ४३८ ॥

अविरलपटङ्गतणवजलधारारज्जुघटिअं पअत्तेण ।

अपहुत्तो उक्ख्वेत्तुं^१ रसइ व मेहो महीं उअह ॥ ४३९ ॥

अविरलपटङ्गतणवजलधारारज्जुघटितां^२ प्रयत्नेन ।

अप्रभवन्नुत्क्षोभं^३ रसतीव मेधो महीं पश्यत ॥

चिररता सभयं सत्वरतरं जारमाकलय्यान्यमनस्कं कर्तुं मेघानामतिवर्षणेन न कोऽप्यायास्यतीति सूचयन्तीदमाह—अविरलैति । प्रयत्नेन मेधो महीमुत्क्षेप्तुमुत्तो-लयितुम् असमर्थ इव रसति शब्दं करोतीत्यन्वयः । अविरलमविरतं पतन्त्यो या नवजलधारास्ता एव रज्ज्वस्तद्वघटितामुद्ग्रथितां महीम् । अन्यदपि रज्जुभिरुत्तोत्यते । पतितानामुद्धारः कुच्छ्रेयापि कर्तव्य इति धर्मः । 'अशक्यारम्भवृत्तीनां कुतः क्लेशादृते फलम्' इति नीतिः । क्रमशः सर्वमभ्यसनीयं तेन मुक्तिरपि सुखेन भवतीति युक्तिः । कहि-लस्य ॥ ४३६ ॥

ओ हिअअ ! ओहिदिअहं तइआ पडिवज्जिऊण दइअस्स ।

अत्थक्काउल ! वीसंभघाइ ! किं तइ समारद्धं ॥ ४४० ॥

हे हृदय^४ ! अवधिदिवसं तदा प्रतिपद्य दयितस्य ।

अकस्मादाकुल ! विसम्भवातिम् ! किं त्वया समारब्धम्^५ ॥

१. P. 176. V. 102.

२. Space left blank in P.

३. अन्वेष्टव्या for अन्वेष्टव्यम् is suggested.

४. उक्खिबिषं for उक्ख्वेत्तुं Weber.

५. ०घटित० for ०घटितां P.

६. असहमान for अप्रभवन् P.

७. ओ हृदय तं तथा for हे हृदय P.

८. किं...भारब्धम् for किं त्वया समा-रब्धम् P.

कापि प्रियकृतावधिदिनमप्रतीक्ष्य सन्तप्ता हृदयनिर्भर्त्सनं कुर्वतीदमाह—ओ
हिअत्र इति । ओ दुःखसूचने । हे हृदय ! किं त्वया समारब्धम् इत्यन्वयः । प्रतिपद्य
स्वीकृत्याकुलं यथा स्यादेवम् । विस्रम्भो विश्वासस्तद्भातिन् । हे हृदय ! मां त्यक्तुमर्हसीति
भावः । यस्त्वन्यथा करोति स एव विश्वासघातको भवति । स्वीकृतापरिपालनमधर्मस्तथा
च तन्न विधेयमिति धर्मः । अविश्वसनीये विश्वासो न विधेय इति नीतिः । हृदयदोषैरपि
सांसारिकदुःखानुमुक्तिः । 'समौ विस्रम्भविश्वासौ' । अमरः । उल्लोलस्य ॥४४०॥

जो वि ण आणइ तस्स वि कहेइ भग्गाइ तेण वलआइं ।

अइउज्जुआ वराई अहव पिओ से हआसाए ॥४४१॥

योऽपि न जानाति तस्यापि^२ कथयति भग्नानि तेन^३ वलयानि ।

अतिश्रुजुका वराकी अथवा प्रियस्तस्या हताशयाः ॥

नायकेन केनापि भग्नवल्यां वलयभङ्गमितस्ततः ख्यापयन्ती कामपि दृष्ट्वा
एकाऽपरस्याः कथयति । स्वनायकेन कस्याश्चिद् व्यवहारमाशङ्कमाना काऽपि सचकितं
वा प्राह—जो वीति । तेन प्रियेण भग्नानीव कथयतीत्यर्थम् । अथवा संशये असौ
वा हताशया एव अस्या एव पतिश्च^४जुः अतिश्रुजुत्वात् किमज्ञातं करोति प्रियत्वाद्नु-
रागेण वेति भावः । तेनैव भग्नेन वलयेन तस्यार्जवत्वं स्फुटम्, संगोप्यस्य रतस्य
प्रकाशनात् । तथा च कर्म कर्तव्यं यथाऽपमानादिन भवतीति धर्मः । नीचाः स्वसम्भावनायै
ईश्वरादिकृतं पुरस्कारमाविष्कुर्वन्ति तच्चोत्तमैर्न विधेयमिति नीतिः । गुरुणा यदुपदिष्टं
रहस्यं तत्कस्यापि योगिना न प्रकाश्यमिति युक्तिः । अट्टराजस्य ॥४४१॥

सामाइ गुरुअजोव्वणविसेसभरिए कवोलमूलम्मि ।

पिज्जइ अहोमुहेण व कण्णवअंसेण लावण्णं ॥ ४४२॥

श्यामाया गुरुकयौवनविशेषभरिते^५ कपोलमूले ।

पीयतेऽधोमुखेनेव कर्णावतंसेन लावण्यम्^६ ॥

अतिमुन्दर्या नायिकायाः कपोलेऽधोमुखं कर्णावतंसकं दृष्ट्वा तदुत्प्रेक्षमाणा
काचिदपरस्याः कथयति । स्वयंदूतो नायकः स्वाभिप्रायं वा नायिकां भ्रावयति ।
सामाइ इति । तस्याः श्यामाया लावण्यं सौन्दर्यं कर्णावतंसेन पीयत इवेत्यन्वयः ।

१. II. 8. 23.

२. तस्या अपि for तस्यापि P.

३. तव for तेन P.

४. अथ for अति० P.

५. पतिरस्या for प्रियस्तस्या P.

६. गुरु० for गुरुक० P.

७. ०भृते for ०भरिते P.

८. लावण्यम् is missing in P.

विशेष उत्कर्षः । भूते पूर्ये । द्वितीयाभासे अहमपि त्वज्जावण्यमुपभोक्तुमिच्छामीति भावः । शीते या चोष्णगात्रा स्यादित्यादिना लक्षणावती सा । “ उच्छंसावतंसौ द्वौ कर्णपूरे च शेखरे ” कोवः^१ । कर्णपदोपादानं सान्निध्यादिख्यापनाय । तदुक्तं काव्य-प्रकाशे—^२“कर्णावतंसोदपदे कर्णादिध्वनिनिर्मितः । सान्निध्यसूचनाय ’ तेन चार्थो-त्कर्षः प्रतीयते । यथा ह्यवतंसः कर्णसन्निहितो भूषाहेतुर्न तथाऽन्यत्रस्य इति । उत्प्रेक्षेयम् । तरुण्यो नित्यं रक्षणीया इति धर्मः । उत्तमे वस्तुन्यचेतनोऽपि साभिलाषो भवतीति नीतिः । स्त्रीसन्निधिर्वर्ज्यत इति युक्तिः । माधवस्य ॥ ४४२॥

सेउल्लिअसव्वंगी गोत्तगहणेण तस्स सुहअस्स ।

दूइं अप्पाहेती तस्सेअ घरंगणं पत्ता ॥ ४४३ ॥

स्वेदाद्रितसर्वाङ्गी गोत्रग्रहणेन तस्य सुभगस्य ।

दूतीमध्याप्यमाना तस्यैव गृहाङ्गणं प्राप्ता ॥

नाहमेका तस्य सुभगस्य गुणेन वशीकृता, अन्यापि तद्गुणवशीकृता एवं कृत-वतीति कापि सखीं प्राह । किं वा गाथास्तमेव कापि कस्याश्चित् कथयति—सोओन्मिअ^३ इति । काचित्तस्यैव सुभगस्य गृहाङ्गणं प्राप्ता... तं नाम । अध्यापनमत्र सन्देशकथन-रूपम् । अस्तु तावदर्शनालिङ्गनसम्भाषणादिकं तस्य नामग्रहणादेव स्वेदादयो विकारा जायन्त इति कामप्यलब्धसुरतामुत्कण्ठयति वा । धात्रि^४ । धातृपुण्यकथयैव पुलकिता भवन्तीति धर्मः । कार्यिणा स्वकार्यमपेक्ष्य लाघवगौरवे नापेक्षणीय इति नीतिः । वासि-तान्तःकरणा बाह्यनिरपेक्षा भवन्तीति युक्तिः । कण्ठाभरणे^५ विप्रलम्भपरीष्टिषु अभि-योगतो दूतसंप्रेषणेन प्रेमपरीक्षेयम् । खरग्रहस्य ॥ ४४३ ॥

जम्मंतरे वि चलणे जीएण खु मअण ! तुज्झ अचिस्सं ।

जइ तं पि तेण बाणेण विज्झसे जेण ह विज्झा ॥४४४॥

जन्मान्तरेपि^६ चरणौ^७ जीवेन खलु मदन !^८ तवार्चयिष्यामि ।

यदि तमपि तेन बाणेन विध्यसि^९ येनाहं विद्धा ॥

१. Amara. III. 3. 227.

२. VII. 58. KP. reads सन्निधानादि-
बोधार्थम् for सान्निध्यसूचनाय.

३. सोओन्मिअ for सेउल्लिअ P.

४. A few syllables are miss-
ing in P.

५. धात्रि is redundant

६. P. 318.

७. P. reads द्वितीयेपि for पि.

८. चरणं for चरणौ P.

९. मदन for तव P.

१०. ०र्जयि० for ०र्चयि० P.

११. विध्यसे for विध्यसि P.

काचित्प्रोषितपतिका कामवाणविद्धा मदनमेवोद्दिश्य प्रियस्य शीघ्रागमनाय सकाकु प्रार्थयते — जन्मन्तरेति । चरणां मदनस्यैव प्रकरणात् । द्वितीये जन्मनि जन्मान्तरेपि । जन्मान्तराह वीसवीति पाठे विंशतिजन्मान्तराण्यपीत्यर्थः । तं कान्तम् । तथा चायं विद्धश्चास्मत्पीडां ज्ञास्यतीति भावः । जन्मान्तरकृतस्य कर्मणः फलं भुज्यत इति धर्मः । सेवा फलत्येवेति नीतिः । कृतं कर्म धर्मे भवतीति युक्तिः । मुग्धस्य ॥४४४॥

कुरुणाहो त्विअ पहिओ दुमिज्जइ माहवस्स मिलिएण ।

भीमेण जहिछाए दाहिणवाएण छिप्पंतो ॥४४५॥

कुरुनाथ इव पथिको दूयते^१ माधवस्य मिलितेन ।

भीमेन यथेच्छया^२ दक्षिणावातेन^३ स्पृश्यमानः^४ ॥

वसन्ते कान्तस्य निवारणार्थं कापि पथिकस्यावस्थां वर्णयति — कुरुणाहो इति । भीमेन यथेच्छया स्वाच्छन्द्येन स्पृशता दक्षिणापवनेन मलयानिलेन । माधवस्य वसन्तस्य मिलितेन । पथिको दुर्मनायते विमनस्को भवति । यथा कुरुनाथो दुर्योधनो भीमेन वृकोदरेण दुर्मनायते तथेत्यर्थः । कृष्णस्य मिलितेन दक्षिणस्य पवनेन तारकेण । दक्षिणावाणेत्येति पाठे दक्षिणावातेन । अपरत्राकारप्रश्लेषाद् अदक्षिणेन वातेन । वादेन भाषणेन स्पृश्यमानः । कुरुनाथः । दुर्मनस्कत्वेऽयमेव हेतुः । सन्धावचामल्लोपरिशेषा इत्यकारस्य लोपः । सर्वात्मना श्रीवासुदेवमिलितेन भवितव्यमिति धर्मः । शत्रुमिलितो विपक्षोऽतिदुःसहो भवतीति नीतिः । संसारी वातेनापि दुःखितो भवतीति युक्तिः । गजेन्द्रस्य ॥४४५॥

णिअवक्खारोविअदेहभारणिउणं रसं लहंतेण ।

विअसाविउण पिज्जइ मालइकलिआ महुअरेण ॥४४६॥

निजपक्षारोपितदेहभारनिपुणं रसं लभमानेन^५ ।

विकाश्य^६ पीयते मालतीकलिका^७ मधुकरेण^८ ॥

कञ्चिन्नवीनं सुरततत्त्वानभिज्ञं नूतनप्रेयसीकं नायकं भ्रमरव्याजेन काचिच्छिन्न-

१. ०श्चात्सत् for ०श्चास्मत् P.

२. ०तस्यै for ०तस्य P.

०तस्यैव is suggested.

३. धर्म.....वती P.

४. दुर्मनायते for दूयते P.

५. यथेच्छया for यथेच्छया P.

६. ०पवनेन for ०वातेन P.

७. स्पृशता for स्पृश्यमानः P.

८. लिहता for लभमानेन P.

९. विकाश्य for विकाश्य P.

१०. P. adds पीयते after ०कलिका

११. मधुकरेण is missing in P.

यति—णिअवक्खेति । निजे पत्ते पतत्रे आरोपितो दत्तो देहस्य भारो गौरवं तेन निपुणं यथा स्यादेवम् । कलिकामेव विकाश्य रसं मकरन्दमास्वादयता भ्रमरेण । त्वमप्यप्रौढा-यामुचितेन वन्द्येन एनां भुङ्क्ष्वेति भावः । 'सुमना मालतीजातिः' अमरः^३ । निजे स्वीये पत्तेऽनुकूले धर्मे यथारोपितशरीरभारो भवति स एव रसमनुरागं लोकेऽर्थादास्वादं याति प्राप्नोतीति धर्मः । निजे पत्ते य एव तिष्ठति स एव परं रसमास्वादयतीति नीतिः । खिङ्गेन परं रसोऽनुभूयते न पुनर्योगिनेति युक्तिः । 'पत्तः पतत्रेऽनुकूले' विश्वः^४ । 'रसो रागे द्वये' मेदिनी^५ । तस्यैव ॥ ४४६ ॥

जाव ण कोसविआसं पावइ ईसीसमालईकलिआ ।

मअरंदपाणलोहिल भमर ! ताव अवि मलेसि ॥४४७॥

यावन्न कोषविकासं प्राप्नोतीषदीषन्मालतीकलिका ।

मकरन्दपानलोभिल^६ भ्रमर ! तावदेव मर्दयसि^७ ॥

अप्राप्तयौवनामत्यन्तकोमलाङ्गीमेव कामयमानं विरसं कमपि पुरुषं निषेधयन्ती कापि वदति । अनुरागाकृष्टदया उपभोग्येऽपि वस्तुनि सृहां दर्शयन्तीति भावः । कलिकाभङ्गोऽतिनिषिद्ध इति धर्मः । अकाले कार्यमारभमाण उपहसनीयः स्यादिति नीतिः । तत्त्वज्ञानिनामेवोपदेशो विमर्दसहः स्यादिति युक्तिः । जोज्जदेवस्य ॥४४७॥

अकअण्णुअ ! तुज्झ एक पाउसरईसु जं मए खुण्णं ।

उप्पेक्खामि अलज्जिर ! अज्ज वि तं गामचिक्खिल्लं ॥४४८॥

अकृतज्ञ ! तव कृते प्रावृढरात्रिषु यन्मया^८ क्षुण्णम् ।

उत्प्रेक्षे अलज्जाशील ! अद्यापि तं ग्रामकर्दमम् ॥

कापि मन्दस्नेहं क्रमेण स्र्यन्तरासक्तं नायकमुपालभते—अकअण्णुअ इति । क्षुण्णं ग्रामकर्दमम् । अद्यापि पश्यामीत्यन्वयः । वर्षासु मम कर्दमसंकुले मार्गे संचरण-क्लेशं मदीयं न स्मरसि येन त्वमस्मदप्रियमाचरसीति भावः । खुन्नमिति पाठे भग्नम् । एकाकिनो वर्षासु प्रान्तरावस्थानं निषिद्धमिति धर्मः । अक्लेशोपमर्दनेन मन्दस्नेहः

१. णिअवक्खेति is suggested.

२. II. 4. 72.

३. Cf. P. 182. Verses 5-6.

४. Cf. P. 233. V. 9.

५. प्राप्नोति मनागपि मालती० for प्राप्नो-

तीषदीषन्मालती० P.

६. ०लोभिष्ट for ०लोभिल

७. भ्रमर is missing in P.

८. P. adds कलिकामेव after मर्दयसि.

९. मया is missing in P.

प्रभुरनुकूलयितव्य इति नीतिः । अजितेन्द्रिया विजने नित्यमुद्विग्ना भवन्तीति युक्तिः ।
कैशोराय ॥ ४४८ ॥

रेहइ गलंतकेसखलंतकुण्डलगलंतहारलभा ।

अदुप्पइआ विज्जाहरि व्व पुरुसाइरी बाला ॥ ४४९ ॥

राजते गलत्केसखलत्कुण्डलगलद्धारलता ।

अद्धोत्पतिता विद्याधरीव पुरुषायिता^२ बाला ॥

विपरीतरतासक्तां कामपि दृष्ट्वा एकाऽपरस्याः कथयति—रेहइ इति । गलति
अधः पतति केशे स्खलत् प्रतिहतं भवत् कुण्डलं यस्याः सा, गलन्ती अधःपतन्ती
हारलता यस्याः सा, पश्चात्कर्मधारयः । बालाप्यद्धोत्पतिता विद्याधरी अद्धोत्पतिता
पूर्वोक्तविशेषणवती भवतीति । पत्युरभिमतं कुर्वती स्त्री विद्याधरीव स्वर्गस्था शोभत
इति ध्वनितमिति धर्मः । कार्ये दत्तावधानाः केशादिस्खलनमपि न जानत इति नीतिः ।
तत्त्वज्ञानवासितान्तःकरणा बाह्यनिरपेक्षा भवन्तीति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥४४६॥

जइ भमसि भमसु एमेअ कण्ह ! सोहग्गगव्विरो गोठे ।

महिलाणं दोसगुणे विचारिउं जइ खमो सि तुमं ॥४५०॥

यदि भ्रमसि भ्रम^३ एवमेव^४ कृष्ण ! सौभाग्यगर्वितो गोष्ठे ।

महिलानां दोषगुणौ विचारयितुं यदि क्षमोऽसि त्वम्^५ ।

काचित्सौभाग्यदर्पिता गोपी सर्वगुणसम्पूर्णा कृष्णमुद्दिश्य वदति—जइ भमसीति ।
धार्मिकेण कृष्णानुसन्धानपरेण भवितव्यमिति धर्मः । स्त्रीषु विश्वासो न कर्तव्य इति
नीतिः । यस्तु तत्त्वज्ञानां स च स्त्रीणां गुणदोषौ न विचारयतीति युक्तिः । तस्यैव ॥४५०॥

संझासमए जलपूरिअंजलिं विहडिएक्कवामअरं ।

गोरीअ कोसपाणुज्जअं व पमहाहिवं णमह ॥ ४५१ ॥

सन्ध्यासमये जलपूरिताञ्जलिं विघटितैकवामकरम् ।

गौर्यै^६ कोषपानोद्यतमिव प्रमथाधिपं नमत ॥

१. क्लेश for केश P.

२. पुरुषायितशीला for पुरुषायिता P.

३. भ्रमस्व for भ्रम P.

४. इत्थम् for एवम् P.

५. P. reads ०गुणविचारणक्षमोऽद्यापि

न भवसि for ०गुणौ विचारयितुं यदि

क्षमोऽसि त्वम्

६. गौर्याः for गौर्यै P.

कश्चित्कामपि प्रेयसीं दुर्लभां प्रतियियासुरभीष्टदेवतां नमस्करोति—संकासमए इति । कोषो गण्डूषः । प्रथमं सन्ध्यासमवे जलेन पूरिताञ्जलिः प्रमथाधिपोऽनन्तरं कामपि कामिनीमयमुपास्थ इति गौर्यां सेष्यमवलोकितो विघटित एको वामः करो येन स प्रमथाधिपो, दक्षिणेन करेण गण्डूषपानयोग्येन गण्डूषं विधाय गौर्याः कोषपानाद्यद्यतमिव तम् । अन्यस्या उपास्तये मयेदं न कृतं किन्तु भवत्या एव गण्डूषदानायेत्यपराधमार्जनाय भगवतैवं कृतमिति भावः । सन्ध्योपासनं धर्मः । सर्वेषां नतिः कर्तव्येति नीतिः । ज्ञानं तु शङ्करादिच्छेदिति मुक्त्युपायस्य तत्त्वज्ञानहेतोः श्रीभगवतो महादेवस्य नतिः कर्तव्येति युक्तिः ॥ ४५१ ॥

गामिणिणो सन्वासु वि पिआसु अणुमरणगहिअवेसासु ।

मम्मच्छेएसु वि बल्लहाइ उवरिं बलइ दिट्ठी ॥ ४५२ ॥

ग्रामण्याः सर्वास्वपि प्रियास्वनुमरणगृहीतवेषासु ।

मर्मच्छेदेऽपि वल्लभाया उपरि वलते^१ दृष्टिः ॥

कस्यचिद् ग्राममुख्यस्य शेषदशापन्नस्यानुमरणोद्यतबहुपत्नीकस्य तस्यामपि दशायां प्रेयसीं निरीक्षमाणस्य भावमेकाऽपरस्याः कथयति—गामिणिणो इति । ग्रामणी-ग्राममुख्यः, वेषस्तत्कालमाभरणम् । प्रकृते मर्मच्छेदो मरणमेव । सौभाग्योदाहरणमिदम् । अनन्तरभाविमरणो दुर्लभदर्शनत्वादिति भावः । यो वा यत्र रसिकः स तद् ग्रहं मरणोऽपि न मुञ्चतीति । स्त्रीणामयं महान् धर्मो यदनुमरणं नामेति धर्मः । अभिमतं साधयतो विपद्यपि बुद्धिर्नापगच्छतीति नीतिः । मरणसमयेऽपि ज्ञानान्मनो विषयैराकृष्यते न पुनर्योगिनामिति युक्तिः । कुमारिलस्य ॥ ४५२ ॥

मामि ! सरिसक्खराण वि अत्थि विसेसो पअंपिअव्वाणं ।

णेहपइआणं अण्णो अण्णो उवरोहमइआणं ॥ ४५३ ॥

मातुलानि ! सदृशाक्षराणामप्यस्ति विशेषः प्रजल्पितव्यानाम् ।

स्नेहमयानामन्योऽन्य उपरोधमयानाम् ॥

काचिद् गृहीतमाना प्रियेणानुनयता बहुविधमुक्ता सख्या च ततोऽप्यपरितुष्टा सा सखी सम्बोध्य वदति—मामीति । सदृशं योग्यम् । उपरोध उपाधिः । तथा चार्यं यद्वदति तच्च न साहजिकेन स्नेहेन किं पुनरुपाधिनेति भावः । जल्पनमसङ्गतभाषणं न विवेचयामि धर्मः । स्नेहेन वक्तव्यमवचनीयमपीति युक्तिः । तस्यैव ॥ ४५३ ॥

१. बलति for बलते P.

२. अपि is missing in P.

३. ०मलिनानाम् for ०मयानाम् P.

हिअआर्हितो पसरंति जाइ अण्णाइ ताइ वअण्णाइ ।

ओसरसु किं इमेहिं अहरंतरमेत्तभणिण्हिं ॥ ४५४ ॥

हृदयात् प्रसरन्ति यान्यन्यानि तानि वचनानि ।

अपसरं किमेभिरेधरान्तरमात्रभणितैः ॥

काचिन्मानिनी प्रियेयानुनीयमाना तमेवोद्दिश्य वदति—हिअआर्हितो इति । यानि तानि असङ्गतानि वचनानि अर्थात्तव हृदयात् प्रसरन्ति बहिर्भवन्ति अतस्त्वम् अपरमस्व अस्मादेव वचनाद् भ्रष्टो विरतो भव । अधर ओष्ठस्तस्यान्तरमवकाशस्तन्मात्रे यानि भणितानि तैरैतैः ६ निष्कलैरित्यर्थः । अयमभिसन्धिः—हृदयेनान्यन्मुखेनान्यद् विसंवादिवचनमभिधास्यतस्त्वं विरतो भवेति । विसंवादिवचनं न वाच्यमिति धर्मः । धीरेषु असंवाद्येषु वचनमभिधानीयमिति नीतिः । तत्त्वज्ञानप्रतिपादकेन वाक्येन शिष्या बोधनीया इति युक्तिः । चारुदत्तस्य ॥ ४५४ ॥

कह सा सोहगगुणं मए समं वहइ णिग्घिण ! तुमम्मि ?

जीअ हरिज्जइ णामं हरिऊण अ दिज्जए मज्झ ॥ ४५५ ॥

कथं सा सौभाग्यगुणं मया समं वहति निर्गुण ! त्वयि ?

यस्य^१ ह्रियते^२ नाम हृत्वा^३ च^४ दीयते मद्यम् ॥

काचिन्नयिका सपत्नीनाम्ना प्रियेण प्रसाद्य व्याहृता तत उपतप्ता सती गोत्रस्त्रलितापराधिनं नायकं किमपि सोपालम्भमाह—कह इति । क्रियते गृह्यते । कृत्वा गृहीत्वा दीयते तन्नामारोपणं मयि क्रियते । अन्यस्याः कृत्या अन्यस्मै दानं निषिद्धमिति धर्मः । वचनसंवरणं यत्नेन कर्तव्यमिति । तदुक्तम्—

रक्षितव्यं सदा वाक्यं वाक्याद्भवति नाशनम् ।

हंसाभ्यां नीयमानस्य कूर्मस्य पतनं यथा ॥

इति नीतिः । संसारिणोऽनात्मन्यात्मसंज्ञया व्यवहरन्तीति युक्तिः । त्रिगुणराजस्य

॥ ४५५ ॥

सहि ! साहसु सब्भावेण पुच्छिमो किं असेसमहिलाणं ।

वड्ढंति करट्ठा चिअ वलआ दइए पउड्डम्मि ॥ ४५६ ॥

१. अपरमस्व for अपसर P.

२. एतैः for एभिः P.

३. ०रधरोत्तर० for ०रधरान्तर० K.

४. यस्याः for यस्य P.

५. क्रियते for ह्रियते P.

६. कृत्वा for हृत्वा P.

७. 'च' is missing in P.

सखि ! कथय सद्भावेन पृच्छामः^१ किमशेषमहिलानाम् ।

वर्द्धन्ते करस्था एव वलया दयिते प्रोषिते ॥

काचिन्मुरधाऽनुभूतप्रियविश्लेषा दुर्मनायमानाऽऽत्मनो दौर्बल्यमाकलयन्ती सखीं पृच्छति—सहि ! इति । अकृतकर्मणा कृतकर्माणो नित्यं प्रष्टव्या इति धर्मः । अज्ञा औदार्येण प्रयोजनं साधयन्तीति नीतिः । न वा रक्तशिष्याः परान् पृच्छन्ति उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानम् इतरदिति युक्तिः । कज्जराजस्य ॥ ४५६ ॥

भमइ परिदो विसूरइ उक्खिविउं से करं पसारेइ ।

करिणो पंक्कखुत्तस्स णेहणिअलाइआ करिणी ॥४५७॥

भ्रमति^२ परितः खिद्यते^३ उत्क्षेप्तं तस्य करं प्रसारयति ।

करिणः पङ्कोत्क्षिप्तस्य^४ स्नेहनिगलायिता^५ करिणी ॥

कश्चिद्विपत्पतितनायकः सधनामुदासीनां नायिकामुद्दिश्य पशुजातीयानामपि चेष्टामुपदर्शयन् आत्मनि सकरुणां करोति—भमइ इति । पङ्कोत्क्षिप्तस्य मग्नस्य करिणः उत्क्षेप्तम् उत्क्षेपणं कर्तुं परितो भ्राम्यति क्रुध्यति । स्नेहेन निगलयिता^६ बद्धा निकटीकृता वा । विपत्पतितस्य प्रियस्य यथासामर्थ्यं परिचर्यां कार्येति धर्मः । स्वामि-विपत्तौ सेवकेन कौशलं दर्शनीयमिति नीतिः । तत्त्वज्ञानार्थमविद्यापङ्कमग्नेन पुरुषेण प्रयतनीयमिति युक्तिः । दुर्गराजस्य ॥ ४५७ ॥

धावइ पुरओ पासेसु भमइ दिड्डीपहम्मि संठाइ ।

णवलइकरस्स तुह हलिअउत्त ! दे पहरसु वराइं ॥४५८॥

धावति पुरतः पार्श्वयोर्भ्रमति दृष्टिपथे सन्तिष्ठते ।

नवलताकरस्य तव^७ हालिकपुत्र ! दे^८ प्रहरस्व^९ वराकीम् ॥

हालिकसुतकरकृतलताताडनाभिलाषिण्याः कस्याश्चित्पुरतोऽनुरागमाकलय्य विदग्धा हालिकपुत्रमिदमाह—धावइ इति । हालिकपुत्र ! तव पुरतो धावतीत्यादि योज्यम् । प्रजहि हननं कुरु वराक्याः । नवलतयैवेत्याद्यं धावनादिपरिश्रमेणाप्यभीष्टासिद्धौ खिन्न-

१. पृच्छामि for पृच्छामः P.

२. भ्राम्यति for भ्रमति P.

३. क्रुध्यति for खिद्यते P.

४. पङ्कनिमग्नस्य for पङ्कोत्क्षिप्तस्य K.

५. ०निगलयिता for ०निगलायिता P.

६. निगलायिता for निगलयिता is suggested.

७. तव is missing in P.

८. हे for दे P.

९. प्रजहि for प्रहरस्व P.

“वैराग्यस्य च मोक्षस्य षण्णां भग इति स्मृतिः” । तस्यैव ॥ ४६२ ॥

उअ संभमविविखत्तं रमिअव्वअलंपडाइ असईए ।

णवरंगअं कुडंगे थअं व दिण्णं अविणअस्स ॥४६३॥

पश्य सम्भ्रमविक्षिप्तं रमितव्यकलम्पटयाऽसत्या ।

नवरङ्गकं निकुञ्जे ध्वजमिव दत्तमविनयस्य ॥

कयाचिदसत्या निकुञ्जे सुरतासक्तया सुरतत्वरया नवरङ्गकं निकुञ्जवृक्षोपरि क्षिप्त-
मपरामर्शेण तद् दृष्ट्वाऽपरस्याः कथयति । किं सा प्रथममागता न वेति तर्कयन्तं जारं
हर्षयन्ती कुट्टनी दर्शयति वा—उअ इति । संभ्रमोऽपरामर्शः । रमितव्यं सुरतं तत्र
लम्पटया लुब्धया । नवरङ्गकं सिन्दूरिकावस्त्रम् । अत्रोत्प्रेक्षते—अविनयस्याकृत्यस्य दत्तं
ध्वजमिव नवरङ्गकम् । अनुरागाकृष्टहृदया योषितः कुलकलङ्कमपि न गणयन्तीति भावः ।
ध्वजो ‘न स्त्रियां तु पताकायां खट्वाङ्गे मेढूचिह्नयोः’ इति मेदिनी^३ । उचितमार्गत्या-
गादेवाविनयः स च न त्याज्य इति धर्मः । सम्भ्रमेणोत्तरलतया कर्महानिर्भवतीति नीतिः ।
कामो विनयं जनयत्यत्रः कामः सर्वात्मना मुमुक्षुणा त्याज्य इति युक्तिः । शालवाहनस्य
॥ ४६३ ॥

इत्थप्फंसेण जरग्गवी वि पण्हइ दोहअगुणेण ।

अवल्लोअणपण्हइरिं पुत्तअ ! पुण्णेहि पाविहिसि ॥४६४॥

हस्तस्पर्शेन जरद्रव्यपि प्रस्नोति दोहकगुणेन ।

अवल्लोकनप्रस्नवनशीलां पुत्रक ! पुण्यैः^४ प्राप्स्यसि ॥

गतवयस्कां कामयमानं कञ्चिन्नायकं दृष्ट्वा कुट्टनी स्वमुताविषये तं प्रवर्तमाना
तमेवोद्दिश्य वदति । पूर्ववत्तभाया माता कञ्चिदन्यानुरक्तं नायकमन्यापदेशेनोपालभते
वा—इत्थप्फंसेणेति । प्रथमाभासे स्फुटोऽभिसन्धिः । कायमायास्यापि धर्मो विधेय इति
धर्मः । कौशलेन कठिनमपि कार्यं प्रसाध्यमिति नीतिः । उपदेष्टुर्गुणेनावुधोऽपि सन्मार्गे
प्रवर्तते इति युक्तिः । रेखायाः ॥ ४६४ ॥

१. Cf. S'abdakalpadruma, P.

467. The full quotation

is the following:—ऐश्वर्यस्य

समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः । ज्ञान-

वैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीङ्गना ॥

२. ‘क’ is missing in P.

३. P. 40. V. 11.

४. पुण्येन for पुण्यैः P.

मसिणं चक्रम्पती पए-पए कुणइ कीस सुहभंगं ।

णूणं से मेहलिआ जहणगअं छिवइ णहवंति ॥४६५॥

मसृणां चङ्क्रम्यमाणा पदेपदे करोति किमिति^१ मुखभङ्गम् ।

नूनं तस्या^२ मेखलिका जघनगतां स्पृशति^३ नखपङ्क्तिम् ॥

काञ्चिन्नायिकां गच्छन्तीं दृष्ट्वा प्रतिपदं च मुखसंकोचं कुर्वतीमाकलय्य काचिदाह-
मसिणमिति । मसृणां मृदु यथा स्यादेवं चङ्क्रम्यमाणा कुटिलं गच्छन्ती । मुखस्य भङ्गं
वक्तृत्वं नखक्षतपीडावशादेव । अत्रोत्प्रेक्षते— नूनं नखपङ्क्तिं जघनगतां मेखलिकां क्षुद्रा
मेखलां लुपति स्पृशति । मसृणोऽकर्कशे स्निग्धे^४ । नित्यं कौटिल्यं गता वितिर्यङ् चङ्क्र-
म्यमाणेति । लुप स्पर्शने धातुः । सुखदुःखाभ्यां कार्याभ्यां कारणपुण्यापुण्ये अनुमा-
तव्ये इति धर्मः । अनाकलितं रभसेन यत् क्रियते तत् पश्चात्तापं जनयतीति नीतिः । सुख-
हेत्वपि प्रमेयं दुःखाय भवतीति युक्तिः । तस्या एव ॥ ४६५ ॥

संवाहणसुहरसतोसिण दैतेण तुह करे लक्खं ।

चलणेण विक्रमादच्चरिअं अणुसिक्खिअं तिस्सा ॥४६६॥

संवाहनसुखरसतोषितेन ददता तव करे लाक्षाम् (लक्षम्) ।

चरणेन विक्रमादित्यचरितमनुशिक्षितं^५ तस्याः ॥

द्वितलसुरतकरणात्करसङ्क्रान्तलाक्षारसं प्रियमालक्ष्य खण्डिता नायिका प्रियं
सहासोपालम्भमाह—संवाहणेति । तस्याश्चरणेन विक्रमादित्यस्य साहसाङ्कस्य चरितम्
अनुवर्तितं सदृशं कृतम् । संवाहना परिचर्यां मर्दनादित्यया यः सुखरसस्तेन तोषितेन
तव करे लाक्षामलक्तकं ददता चरणेन । विक्रमादित्योऽपि सेवापरितुष्टः सेवकस्य करे
लक्षसंख्याकं धनं दत्तवानिति । तेन समं शाब्दं साम्यम् । ‘संवाहनं वाहने स्याद्भारादे-
रङ्गमर्दने’ मेदिनी^६ । भित्तिगप्रियकरस्थसुन्दरीपादयोर्द्वितलसंज्ञाकं रतं मतमिति भरते ।

कुतश्चिन्नागतो यस्या उचिते वासके प्रियः ।

तदनागमसन्तप्ता खण्डिता सा मता यथा ॥

इति । सन्तुष्टेन यदीयते तदेव परं पुण्यदमिति धर्मः । इङ्गितदर्शनेन निपुण्याः सकलं
कार्यमुत्सहन्त इति नीतिः । संवाहनादिना गुरुरूपचरणीय इति युक्तिः । पादवश-
वर्तिनः ॥ ४६६ ॥

१. कीदृङ् for किमिति P.

२. अस्या for तस्या P.

३. लुपति for स्पृशति P.

४. Medinī P. 66. V. 70.

५. अवर्तितं for शिक्षितं P.

६. Medinī P. 132. V. 219.

त्वत् कृपापात्रतया वराकीत्यभिधानम् इङ्गितापरिज्ञानात् । हालिकपुत्रेत्युचितसम्बो-
धनम् । देशब्दः सानुनयसम्बोधने । अभिमतप्रियस्य ताडनमपि सुखावहमिति ध्वनितम् ।
बोधोद्यममात्रेणापि बोधोपो भवति । अतस्तदनुकूलो व्यापारो न विधेयः । तदुक्तम्—
' उद्यतश्चेद्दहत्वापि ' इति धर्मः । खिन्नस्यातिशयेनोपचारेणाभिमतं सम्पाद्यमिति नीतिः ।
आन्तरेणोत्पन्नेन तत्त्वज्ञानेन नानाविधाश्रेष्ठा भवन्तीति युक्तिः । वसन्तस्य ॥४५८॥

कारिममाणंदवडं भामिज्जंतं वहुअ सहिआहिं ।

पेच्छइ कुमारिजारो हासुम्मिसेहि अच्छीहिं ॥ ४५९ ॥

कृत्त्रिममानन्दपटं भ्राम्यमाणां बध्वा सखीभिः ।

प्रेक्षते^३ कुमारीजारो हासोन्मिभ्राम्यामक्षिभ्याम् ॥

वस्याश्चित्कौमारबन्धक्या यौवनमलभमानाया विवाहमेव रक्तवस्त्रस्य हर्षावलोकक-
कुमारजारं सदासं दृष्ट्वा एकाऽपरस्याः कथयति—कारिममाणंदवडमिति । आनन्दपटः
प्रथमरजस्वलावस्त्रं तत्तु कृत्त्रिमं न स्वाभाविकम् । सुरतायासाज्जातं क्षतजं दृष्ट्वा यत इयं
रजस्वलेति मतिः । तत्त्वतो नेयं रजस्वलेति हासोन्मिभ्रनयनत्वम् । रूपगुणाकृष्टचित्ताः
कुमारीं भजमाना निषिद्धत्वात्सद्भिर्निवार्यन्त इति धर्मः । अज्ञाः कार्यविशेषे कृत्त्रिमा-
नन्दमप्याचरन्तीति नीतिः । तत्त्वज्ञानेन परमानन्दः कर्तव्यो नान्येनेति युक्तिः ॥४५९॥

सणिअं सणिअं ललिअंगुलीअ मअणवडलाअणहिण ।

बंधइ धवलवणवट्टअं व वणिआहरे तरुणी ॥ ४६० ॥

शनकैः शनकैर्ललिताङ्गुल्या मदनपटलापननिभेन ।

बध्नाति^७ धवलव्रणपट्टमिव व्रणिताधरे तरुणी ॥

शिशिरसमये तरुणीनामधरं मदनपटेन शिशिरावरणाद्यच्छलाघते तद् दृष्ट्वा
कोऽपि सखायमुद्दिश्य वदति—सणिअमिति । निजकाधर इति पाठान्तरम् । तरुणी-
व्रणितेऽग्रे शनैः शनैर्ललितयाङ्गुल्या धवलो यो व्रणपट्टो व्रणादेर्बन्धकरणं वस्त्रं तं
बन्धयति ददातीव । मदनः सिक्थकस्तेन चित्रितो यः पटस्तस्य लावनं संयोजनं तस्य

१. 'न' is supplied by the Editor.

२. बन्धुभिः for सखीभिः P.

३. प्रेक्षन्ते for प्रेक्षते P.

४. The reading is doubtful.

५. शनैःशनैर्ग० for शनकैः शनकैर्ल० P.

६. लावन० for लापन० P.

७. बन्धयति for बध्नाति P.

निमेन व्याजेन । त्रयितत्त्वमेव शनैस्त्वे हेतुः । मदनः स्मरवसन्तदु ० भिद्वत्तूरसिक्थके—
मेदिनी^१ । पटश्चित्राटे वस्त्रे—मेदिनी^२ । पट्टः पत्रगापाषाणे त्रयादीनां च वन्धने—मेदिनी^३ ।
अन्यापदेशेनापि सन्तः सत्कर्माचरन्तीति धर्मः । कुशलाशङ्कनेनापि अकार्यमुद्धरन्तीति
नीतिः । स्त्रियो नानाविधैरुपचारैर्विमोहन्तीति दूरतस्ता मुमुक्षुणा त्याज्या इति युक्तिः ।
बुल्लोतस्य ॥ ४६० ॥

रइविरमलज्जिआओ अप्पत्तणिअंसणाउ सहसत्ति ।

ढक्कंति पिअमालिगणेण जहणं कुलवहूओ ॥४६१॥

रतिविरामलज्जिता अप्राप्तनिवसनाः सहसेति ।

आच्छादयन्ति^४ प्रियतमालिङ्गनेन जघनं कुलवध्वः ॥

रतिसमये अपहृतवसनाः कुलस्त्रियो रतिविरामे सति लज्जावशात् प्रियालिङ्गनेन
जघनदेशमावृण्वन्तीति तत् कुर्वती दृष्ट्वा तत्त्वज्ञैकाऽवरस्याः कथयति—रइविरमेति । यतोऽ-
प्राप्तवस्त्रा इतीव सहसा जघनमावृण्वन्ति । ‘पञ्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः’
इत्यमरः^५ । पत्युरपेक्षिताचरणां स्त्रीणां व्रतमिति धर्मः । निपुणा उपायेन^६ कार्यसंवरणा-
माचरन्तीति नीतिः । विरामे विरसा विषया इति नीतिः । तस्यैव ॥ ४६१ ॥

पाअडिअं सोहणं तंवाए उअह गोड्डमज्झम्मि ।

दुड्डुसहसस सिंगे अच्छिउडं कंडुअंतीए ॥४६२॥

प्रकटितं सौभाग्यं ताम्रया पश्यत^७ गोष्ठमध्ये ।

दुष्टवृषभस्य शृङ्गे अक्षिपुटं कण्डूयन्त्या^८ ॥

गोष्ठनिकटनिकुञ्जे सुरतासक्ता काचिदसती दीर्घरमणार्थं पुरुषस्यान्यचित्तां
कुर्वतीति वदति—पाअडिअमिति । ताम्रा तरुणा गौः ओहाने वृषभासक्ता गौरुच्यते
इति टीकान्तरे । दुष्टोऽनाक्रमणीयः, न सर्वगोसाधारण इति वा । दुष्टस्यापि पत्युरुपासना
स्त्रिया कर्तव्येति धर्मः । परानुवृत्त्यापि सौभाग्यमर्जनीयमिति नीतिः । गोष्ठादौ पुण्यदेशे
शोभनो गो ? (यो) गोमोक्षस्तस्य भागः सौभाग्यं प्रकटनीयमुपार्जनीयमिति युक्तिः ।

१. ०द्रुमे for ०द्रु० Medinī.

२. P. 120. V. 103.

३. P. 48. V. 20.

४. P. 46. V. 22.

५. आवृण्वन्ती for आच्छादयन्ति P.

६. II. 6. 74.

७. उपमा येन for उपायेन P.

८. पश्यत is missing in P.

९. कण्डूयमानया for कण्डूयन्त्या P.

पाअवलणाण मुद्धे ! रहसबलामोडिचुंविअव्वाणं।

दंसणमेत्तपसण्णे चुक्का सि मुहाण बहुआणं ॥ ४६७॥

पादवलनानां मुग्धे ! रहसबलात्कारचुम्बितव्यानाम् ।

दर्शनमात्रप्रसन्ने^१ भ्रष्टासि^२ सुखानां बहुकानाम्^३ ॥

कृतापराधमपि प्रियमालोक्य स्वेदादिविकारमावहन्ती नायिकां निन्दन्ती सखी-
दमाह । मानिनीं सोपदेशं सखी वा प्राह—पाअवलणाणोति । प्रसन्ने वा । प्रथमं धैर्य-
मालम्ब्य क्रमेण कान्तानुरोधः साधीयान् न पुनरेवं त्वरयेति भावः । सुखानां सकाशा-
दित्यर्थम् । च्यवसे भ्रष्टा भवसि । च्युङ् गतौ । मान्यानां पादपतनं धर्मजनकमिति धर्मः ।
अल्पलाभहेतोर्बहुलाभहानिर्न करणीयेति नीतिः । सांसारिकसुखसन्तोषेणाधिकबन्ध-
दुःखदृष्टयनुत्पद्यते इति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ कण्ठाभरणे मन्यते येनेत्यर्थको मानो-
ऽयम् । अत्र मान पूजायामिति धातोः स्वार्थिकणिजन्ताणि ष्वि च मान इति रूपम् ।
स हि प्रेयांसमस्याः पादपतनादिपूजायां प्रयोजयतीति ॥ ४६७ ॥

दे सुअणु ! पसिअ एण्ह पुणो वि सुलहाइ रुसिअव्वाइं ।

एसा मअच्छि ! मअलंछणुज्जला गलइ छणराई ॥४६८॥

हे^४ सुतनु ! प्रसीदेदानीं पुनरपि सुलभानि रोषितव्यानि ।

एषा मृगाक्षि ! मृगलाञ्छनोज्ज्वला गलति क्षणरात्रिः ॥

काचिदुत्तमनायिका उत्सवदिवसे प्रियापराधं समुपलभ्य वैदग्ध्यमालम्ब्य स्थिता-
नन्तरं प्रियस्थानमनुवदति—दे सुअणु इति । दे इति सानुनयभ्यर्थने । रुषितव्यं
रोषः । उज्ज्वला दीप्ता शृङ्गारोदीपिका वा । गलति विरमति । क्षण उत्सवस्तत्प्रयो-
जिका रात्रिः । रुष्टप्रबोधनमिति धर्महेतुः । तदुक्तम्—

शमं नयति यः क्रुद्धान् स्वर्गस्तस्याल्पकं फलम् ।

इति धर्मः । सुलभनिमित्तेन दुर्लभाभीष्टसिद्धिर्नोपेक्षणीयेति नीतिः । सर्वमिदं नश्यत्येवेति
विचिन्त्य तत्त्वज्ञानाय यतनीयमिति युक्तिः । पोटिशस्य ॥४६८॥

१. 'मुग्धे' is missing in P.

२. ० प्रस्वेदनशीले for ०प्रसन्ने P.

३. च्यवसे for भ्रष्टासि P.

४. बहूनाम् for बहुकानाम् P.

५. ०दृष्टिरुत्पद्यते is suggested for

०दृष्टयनुत्पद्यते.

६. P. 321-322.

७. दे for हे P.

८. रुषि० for रोषि० P.

आवण्णाइ कुलाइं दो चिअ जाणंति उण्णइं पेउं ।

गोरीअ हिअअइओ अहवा सालाहणणरिंदो ॥४६९॥

आपन्नानि^१ कुलानि^२ द्वावेव जानीत उन्नतिं नेतुम् ।

गौर्या^३ हृदयदयितोऽथवा शालवाहननरेन्द्रः ॥

कस्यचिदरिद्रस्य कान्तया सहैकान्ते केन प्रकारेण दारिद्र्यापगमो भवतीति प्रस्तावे कान्तमुद्दिश्य काचिद्वदति । शालवाहननृपं महेश्वरसदृशं रूपयित्वा कश्चिद्वन्दी श्लाघते वा—आवण्णाइ इति । गौरीहृदयदयितो हरः । पक्षे आवण्णाइ आपर्णानि अपर्णा पार्वती तस्या एतानि तत्सम्बन्धीनि कुलानि हर उन्नतिं नेतुं जानाति दरिद्राणामर्थात् । आपद्रतानि शालवाहननरेन्द्र उन्नतिं नेतुं जानातीत्यन्वयः । हरशालवाहनयोः सेवां कुर्विति भावः । आपद्रतोद्धरणमतिपुण्यहेतुरिति धर्मः । फलोन्नतिर्यथा भवति तथा व्यवहर्तव्यमिति नीतिः । संसारबन्धापद्रतस्य हर एव निस्तारहेतुरिति युक्तिः । पृथ्वीनाथस्य ॥ ४६९ ॥

दुक्कंधेदुरारोहं पुत्तअ ! मा पाडलिं समारुहसु ।

आरूढणिवडिआ के इमीअ ण कआ हआसाए ? ॥४७०॥

दुष्कन्धदुरारोहा पुत्रक ! मा पाटलिं समारोह ।

आरूढनिपतिताः के अनया न कृता हताशया^४ ? ॥

काचिद्वितैषिणी वेश्यासमागमात्कमरि स्नेहविषयं निवेद्यन्ती वदति—दुक्कंधेति । दुष्कन्धदुरारोहा दुःखेनारोहणमुपरिगमनं यस्याः । पुनरपि अनारोहे हेतुमाह—इह ग्रामे । पुत्रक ! वत्स ! पाटलीं स्त्रियं मा समारुहस्व तत्सङ्गतो मा भव । अत्र हेतुः—दुरवस्थो यः स्कन्धो वेश्याग्राह्यः पण्यः तेन दुरारोहाऽसम्भोग्या । आरूढपतिता इह ग्रामेऽनया के न कृता इति । स्कन्धो वेश्याग्राह्यः पण्य इति टीकान्तरे । परस्त्रीगमनं निषिद्धमतस्तन्न विधेयमिति धर्मः । यत्र कर्मणि पतनयोग्यता तन्नाचरणीयमिति नीतिः । जन्तूनां जन्मनिपातादि दृष्ट्वा तत्त्वज्ञाने यतनीयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ४७० ॥

गामणिवरम्मि अत्ता ! एक्क चिअ पाडला इहग्गामे ।

बहुपाडलं च सीसं दिअरस्स ण सुंदरं एअं ॥ ४७१॥

१. आपद्रतानि for आपन्नानि P.

२. P. adds द्वारे after कुलानि.

३. गौरी० for गौर्या P.

४. शालि० for शाल० K.

५. णिवस्सं for दुक्कंध Weber.

६. The verse is missing in P.

ग्रामाणिगृहे श्वश्रू ! एकैव पाटला^१ इह ग्रामे ।

बहुपाटलं च शीर्षं देवरस्य न सुन्दरमेतत्^२ ॥

देवस्य ग्राममुख्यमहिलाप्रसक्तिं 'काचित्सूचयन्ती' श्वश्रूमिदमाह—ग्रामाणिघर-
म्मीति । अनेन लिङ्गेन लोकस्तद्वनिताप्रसक्तं कलयिष्यतीति । अयं च तद्वनितायाः
प्रीतिभाजनमतः सा तस्मै तत्कुसुमं ददाति । तथा चायं तत्र निवार्यतामिति भावः ।
बहिर्मातृधारणमनाचर इति धर्मः । अदृष्टमश्रुतमप्यर्थमज्ञा लिङ्गेनोन्नयन्तीति नीतिः ।
सुगुन्धिपुष्पादिधारणं चित्तान्माथक्रमतस्तन्निवारणीयमिति युक्तिः ॥ ४७१ ॥

अण्णाण वि होंति मुहे पम्हलधवल्लाइ दीहकसणाइ ।

णअणाइ सुंदरीणं तह वि हु दडुं ण आणंति ॥ ४७२ ॥

अन्यासामपि भवन्ति मुखे पद्मलधवल्लानि दीर्घकृष्णानि ।

नयनानि सुन्दरीणां तथापि खलु द्रष्टुं न जानन्ति^३ ॥

कश्चित्कामी कामिनीनेत्रविभ्रमाकृष्टचित्तस्तां प्रशंसन् वदति—अण्णाण वीति ।
अन्यासां सामान्यानां सुन्दरीणां पद्मलानि पद्माक्षिरोम तद्यत्रास्ति तत् पद्मलम् ।
लक्ष्णमिदं स्त्रियाः । तथा चेयं विकटायितविलोकितां जानातीति भावः । सत्यपि द्रव्ये
दानादिविनियोगं कोऽपि जानातीति धर्मः । द्रव्यविनियोगः सत्पथेन कर्तव्य इति
नीतिः । पिशितलोचनानां तत्त्वसाक्षात्कारो न जायते किन्तु तत्त्वज्ञानिनामिति युक्तिः ।
चुल्लेतस्य ॥ ४७२ ॥

हंसेहि व तुह रणजलअसमअभअचलिअविहलवक्खेहिं ।

परिसेसिअपोम्मासेहि माणसं गम्मइ रिऊहिं ॥ ४७३ ॥

हंसैरिव तव रणजलदसमयभयचलितविह्वलपक्षैः ।

परिशेषितपद्माशैर्मानसं गम्यते रिपुभिः ॥

१. P. reads ग्रामप्रधानगृहे हे श्वश्रूः एक
एव पाटलावृक्षे for ग्रामाणिगृहे
श्वश्रू ! एकैव पाटला.

२. र is missing in P.

३. इदम् for एतत् P.

४. चित्तोन्माथक० for चित्तान्माथक०

is suggested.

५. 'ल' is missing in P.

६. न जानन्ति द्रष्टुम् for द्रष्टुं न
जानन्ति P.

७. रमण० for रण० P.

युद्धप्रवीरं निजशत्रुं वन्दी विदूत्या ? (विदूत्तया) वर्णयति—हंसेहि इति । तव रिपुभिर्भयादर्थान् तव मानसं चित्तं गम्यते सावष्टम्भं क्रियते । परिशेषिता त्यक्ता पद्मा लक्ष्मीस्तस्या आशा यैस्तै रिपुभिः । तव रमण एव जलदसमयस्तस्माद् भयेन चलिताः पलायिता विकलाः पक्षा अनुकूलाः सैन्यादयो येषां तैः । यथा हंसैर्गम्यते तथेत्यर्थः । रणः शब्दो जलदसमयस्तस्माद्भयेन चलिता विह्वलाश्च पक्षा येषां तैः । पद्मां कमलम् । प्रोषितपतिका काचिदुपस्थितं वर्षासमयमुद्दिश्य वदति । हंसैर्निर्लोभैर्धार्मिकैः । परिशेषिता विरलीकृता पद्मायां लक्ष्म्यामाशा यैः । मानसं चित्तमर्थान् परेषामवगाह्यत इति धर्मः । येषां रिपवो गाथोक्तार्थविषया भवन्ति त एव परं राजश्रियमुपभुञ्जत इति नीतिः । हंसैर्योगिभिः परिशेषिता त्यक्ता पद्माया आशा यैस्तैर्मानसं सरस्तीर्थभेदस्तत्र गम्यत इति युक्तिः । 'हंसो मानसौकसि । निर्लोभनृपविष्णवर्के परमात्मनि मत्सरे । योगिभेदे' इति मेदिनी^३ । तस्यैव ॥ ४७३ ॥

दुग्गअघरम्मि घरिणी रक्खंती आउलत्तणं पइणो

पुच्छिअदोहलसद्धा पुणो वि उअअं विअ कहेइ ॥ ४७४ ॥

दुर्गतगृहे गृहिणी रक्षन्ती आकुलत्वं पत्युः ।

पृष्ठदोहदश्रद्धा पुनरप्युदकमेव कथयति ॥

सगर्वदरिद्रवधूदोद्ददाय पृष्ठा सा च जलमेव याचत इति काप्याह-दुग्गअघरम्मीति । कस्मिन्दोहदे तवाभिलाष इति पृष्ठा दोहदे श्रद्धा यस्याः साऽनुबध्यमानापि पुनः पुनरुदकमेव कथयति । अन्योऽन्यानुरागो दानादिसमीहां करोतीति भावः । एकान्त-पतिव्रता पत्युराकुलत्वं न सहत इति धर्मः । यद्वा गुर्विण्यै दोहदमवश्यं देयम्, अन्यथा गर्भवैरूप्यं स्यादिति धर्म एव । अनुकूलाः स्वामिनोऽनाकुलत्वमेव चिन्तयन्तीति नीतिः । योगिनश्च ये सन्तोषशीलास्ते उदकेनापि तुष्यन्तीति युक्तिः । मुकुन्दस्य ॥ ४७४ ॥

आअंवल्लोअणाणं ओल्लंसुअपाअडोरुजहणाणं ।

अवरण्हमज्जिरीणं कए ण कामो वहइ चावं ॥ ४७५ ॥

आताम्रलोचनानामार्द्रांशुकप्रकटोरुजघनानाम् ।

अपराह्मज्जनशीलानां कृते न कामो वहति चापम्^४ ॥

१. P. repeats लक्ष्मी.

२. P. repeats रमण एव.

३. P. 233. V. 12-13. Medinī adds स्यात् after हंसो.

४. अनाकुलत्वम् for आकुलत्वम् P.

५. ०रप्युदं वमे for ०रप्युदकमेव P.

६. ०प्रकटितोरु० for ०प्रकटोरु० P.

७. धनुः for चापम् P.

अपराह्ममज्जनशीलाः कामिनीः साभिलाषमालोकमानः कश्चिदिदमाह—
आअंवल्लोअणाणं इति । आद्वैणांशुकेन वस्त्रेण प्रकटितमूरु जघनं यासाम्, एतादृशीनां
कृते कामो धनुर्वहतीत्यन्वयः । स्वत एवैता लोकानां मन उन्मथन्तीति मद्धनुःकार्यं च
कुर्वन्ति । अतस्ता सुधनुर्वहन्तीति । यास्तु स्वयं न मोदयन्ति तासामेव कृते लोका-
न्मादयितुं धनुर्वहतीति भावः । मज्जनं चानेकगुणवदुक्तम्—

गुणा दश स्नानपरस्य जन्तो रूपं च दृष्टिश्च बलं च तेजः ।

आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुःस्वप्ननाशश्च बलं च तेजः^१ ॥

इत्यङ्गानां वैशिष्ट्यात् स्वामिन उद्युक्ता भवन्ति, तच्च स्नानादिसाध्यमिति नीतिः
कामिन्य एतादृश्यश्च मानसमाहरन्तीति ता वर्जनीया इति युक्तिः । कण्ठाभरणे^२
उद्दीपनविभावेषु माल्यादिस्नानमिदम् । अनङ्गकस्य ॥ ४७५ ॥

के उव्वरिआ^३ ? के इह ण खंडिआ^४ ? के ण लुत्तगुरुविहवा^५ ?

णहराइ वेसिणीओ गणणारेहाउ व वहन्ति ॥ ४७६ ॥

के उव्वरिताः^१ ? के इह^२ न खण्डिताः^३ ? के न लुप्तगुरुविभवाः^४ ?

नखराणि वेश्या^५ गणनारेखा इव वहन्ति ॥

वारविलासिनीनां देहनखरेखां दृष्ट्वा कश्चित्सखायं वदति—के उधरिआ इति ।
नखपदानि रेखा इवेति वा । खण्डितेभ्यो लुप्तगुरुविभवेभ्यः के उद्धृता बहिर्भूता अपि तु न
केऽपि । मया च सर्व एव एवंकृता इति भावः । अर्थादमीषां गाथापूर्वाद्धोक्तानां गणनार्थं
रेखा इव नखपदानि वेश्या वहन्तीवेत्युत्प्रेक्षा । वेश्याभिलाषान्नवारयितुं कश्चिद्वितैषी
वयस्यं वदति वा । वेश्याः श्मशानसुमना इव वर्जनीया इति धर्मः । विशिष्टगुणयुक्ताः
सर्वानेव व्यामोहयन्तीति नीतिः । सन्निहिताश्च नार्यो मदयन्तीति मुमुक्षुणा तत्समाज-
स्त्याज्य इति युक्तिः । गुणाढ्यस्य ॥ ४७६ ॥

विरहेण मंदरेण व हिअअं दुद्धोअहिं व महिऊण ।

उम्मूलिआइ अन्नो अम्हं रअणाइ व सुहाइं ॥ ४७७ ॥

१. 'बलं च तेजः' occurs twice in
this verse which is obviously
wrong.

२. P. ३०५.

३. उधरिआ P.

४. उद्धृताः P.

५. P. adds जगति after इह

६. वेश्यागणानां for वेश्या गणना० P.

विरहेणा^१ मन्दरेणोव हृदयं दुग्धोदधिमिव मथित्वा ।

उन्मूलितानि^२ कष्टमस्माकं रत्नानीव सुखानि ॥

काचिद्विरहिणी प्रियानथनाय त्वरयन्ती स्वावस्थां वर्णयन्ती सखीमिदमाह —
विरहेणोति । हृदयं मथित्वा विरहेणा अस्माकं सुखान्युन्मूलितानीत्यन्वयः । यथा मन्दरेणा
दुग्धोदधिं मथित्वा रत्नान्युन्मूलितानि तथेत्यर्थः । अथो^३ दुःखसूचने । निष्पापत्वेन
शुक्लत्वेन हृदयदुग्धोदध्योः साधर्म्यम् । भर्तुरसंसर्गे सतीनां विशिष्टभोजनाद्यपि न सुखा-
येति धर्मः । कुशलाश्च विमृश्य सारमुद्धरन्तीति नीतिः । संसारिणां निष्परिपन्थीनि
सुखानि न सम्भवन्तीति युक्तिः । अनेकेवेयमुपमा । शालत्राहनस्य ॥ ४७७ ॥

उज्जुअरण तूसइ वंक्कम्मि वि आअमं विअप्पेइ ।

एत्थ अहन्वाइ मए पिए पिअं कह णु काअव्वं ॥ ४७८ ॥

ऋजुकरते न तुष्यति वक्त्रेऽप्यागमं^४ विकल्पयति ।

अत्राभव्यया मया प्रिये प्रियं कथं नु कर्तव्यम् ॥

काचित्कुलस्त्री व्युत्पन्ना चतुरा सुरतेनापरितुष्टाऽऽत्मानमेवोपलभते—उज्जुअरण
येति । ऋजुकेन बन्धोक्तिव्यतिक्रमेण तुष्यति प्रिये विकारिणीं विसम्बद्धां विकल्पयति
प्रिये मयाभव्यया कथं नु प्रियं कर्तव्यमित्यन्वयः । नु प्ररने कर्तव्यमेवेत्यर्थः । ऋजुनैव
व्यवहारेण धर्मोपचय इति धर्मः । दुर्विदग्धः सर्वथा रञ्जयितुमशक्यः । तदुक्तम् —

अन्नः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।

ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥

(इति नीतिः) मुसुल्लुणा संसारानपेक्षेण व्यवहरणीयमिति युक्तिः । अन्यलक्ष्याः ॥ ४७८ ॥

बहुविहविलासरसिए सुरए महिलाण को उवज्झाओ ?

सिक्खइ असिक्खिआइ वि सव्वो णेहाणुबंधेण ॥ ४७९ ॥

बहुविधविलासरसिके^५ सुरते^६ महिलानां क उपाध्यायः ?

शिक्ष्यते^७ अशिक्षितान्यपि सर्वः स्नेहानुबन्धेन ॥

१. P. adds इव after विरहेणा.

२. अन्यथो for उन्मूलितानि कष्टम् P.

३. अव्वो for अथो P

४. ०धिकारिणी for ०प्यागमम् P.

५. Supplied by the Editor.

६. ०भृते for ०रसिके P.

७. सुरते is missing in P.

८. शिक्षिते for शिक्ष्यते P.

९. P. adds खलु before सर्वः.

कयाचित्कापि पृष्ठा स्त्रीणां सुरते क उपदेष्टेति सा तां वदति—बहुविहेति । श्रुते पूर्णे । महिलानां स्त्रीणाम् । अत्र हेतुमाह—खलु निश्चये स्नेहस्यानुबन्धेन सम्बन्धेनाशिक्षितान्यपि सर्वः शिक्ष्यते उपदिश्यते । अत्र च स्वाभाविक एव स्नेह उपदेष्टेति भावः । सुरतवैदग्ध्यात् पत्युरात्मनो बहुचारिणीत्वशङ्कानिरासार्थमात्मनोऽनुरागं च सूचयन्ती कापीदमाह । धर्माधर्मयोरुपदेष्टाऽन्यो न भवति किन्तु जन्मान्तरीय एवाभ्यासस्तद्वेतुरिति धर्मः । तात्पर्यविशुद्धयैव धीमन्तः सकलमर्थं जानन्तीति नीतिः । बहुधाप्युपदेशविस्मरं शिष्यमुपाध्याय आहेति युक्तिः । कहिलस्य ॥ ४७६ ॥

वण्णवसिण् विअत्थसि सच्चं चिअ सो तुण्ण संभविओ ।

ण हु होति तम्मि दिट्ठे सुत्थावत्थाइ अंगाइ ॥ ४८० ॥

वर्णावशिते^१ विकत्थसे सत्यमेव स त्वया न सम्भावितः^२ ।

न खलु भवन्ति तस्मिन् दृष्टे^३ स्वस्थावस्थान्यङ्गानि ॥

सखि ! तव नयनानन्दकरः प्रियंगुश्यामः प्रियतमो मयाद्य दृष्ट इति वदन्तीं सखीं कापि सानुरागमिदमाह—वण्णवसिण् इति । मया स दृष्ट इत्येव विकत्थसे आत्मश्लाघां करोषीति तात्पर्यम् । अदर्शने हेतुमाह—न खल्वित्यादि । वर्णमात्रे तव स्पृहा भूता न तेन सममालापादिरभूदिति भावः । अरण्यरसिके वर्त्तस इत्येवं कापि, स चासाधीयानिवावभाति । परेषां गुणादोषविकत्थना न कार्येति धर्मः । असति कार्ये कारणवैयर्थ्यं कल्पनीयमिति नीतिः । विषयपरवशो मनागपि न स्वस्थायते इति युक्तिः । वराहस्य ॥ ४८० ॥

आसण्णविवाहदिणे अहिणववहुसंगमुस्सुअमणस्स ।

पढमघरिणीअ सुरअं वरस्स हिअण्ण संठाइ ॥ ४८१ ॥

आसन्नविवाहदिने अभिनववधूसङ्गमोत्सुकमनसः ।

प्रथमगृहिण्याः सुरतं वरस्य हृदये न सन्तिष्ठते ॥

सन्निकृष्टविवाहस्य कस्यचित् प्रथमवधूरतं न हृदयङ्गमं भवतीत्येकाऽपरस्याः कथयति । यथानुपभुक्ता कान्ता समुत्क्रण्ठयति न तथोपभुक्तेति कोऽपि सखायमाह वा—आसन्नेति । अधिविन्नायामिदं न विधेयमिति धर्मः । 'कृतसापन्निकाऽध्यूढाऽधिविन्नाय स्वयंवरा, इत्यमरः^४ । स्वरूपमज्ञात्वान्यस्मिन् प्रीतिं विधाय पूर्वस्मिन् प्रीतिभाजनेऽव-

१. वशीकृते for अवशिते P.

२. दृष्टः for सम्भावितः P.

३. P. adds न before दृष्टे.

४. सुस्था० for स्वस्था० P.

५. अभि is missing in P.

६. II. 6. 7.

धीरणा न कर्तव्येति नीतिः । सुमुक्षुः कृतमपि विषयोपभोगमकृतमेव मन्यन्त इति युक्तिः । सेनेन्द्रस्य ॥ ४८१ ॥

जइ लोकणिदिअं जइ अपंगलं जइ विमुक्कमज्जाअं ।

पुप्फवइदंसणं तह वि देइ हिअअस्स णिव्वाणं ॥४८२॥

यदि^१ लोकनिन्दितं^२ यद्यमङ्गलं^३ यदि^४ विमुक्तमर्यादम् ।

पुष्पवतीदर्शनं तथापि ददाति हृदयस्य निर्वाणम् ॥

अविहितेऽपि दिने प्रेयसीसमागमो...ह्येकः प्रेयस्या वा निरतो वदति—जइ इति । भिन्ना त्यक्ता मर्यादा धार्मिकाणां येन तद्दर्शनम् । पुष्पवती रजस्वला । निर्वाणं सुखम् ।

यश्च यत्रानुरक्तः स पापेऽपि न निवर्तते । तदुक्तम्—

जाने तपसो वीर्यं सा बाला परवतीति मे विदितम् ।

न च निम्नादिव सलिलं निवर्तते मे ततो हृदयम् ॥

अस्यां च दृढसौहृदं कान्त आह । ऋतुदर्शनादि पापजनकमिति धर्मः । पापीयसा सममतिप्रसङ्गो न विधेय इति नीतिः । अकृत्येऽपि मनश्चलते, तेन तन्नियमयेदिति युक्तिः । निःसहस्य ॥ ४८२ ॥

ण वि तह अइगरुण वि तम्मइ हिअए भरेण गब्भस्स ।

जह विवरीअणिहुअणं पिअम्मि सोणहा अपावन्ती ॥४८३॥

नापि तथातिगुरुकेणापि ताम्यति हृदये^५ भरेण^६ गर्भस्य ।

यथा विपरीतनिधुवनं प्रिये स्नुषाऽप्राप्नुवती ॥

इयं गर्भभारेणातिक्रिष्टेति वदन्ती काञ्चित् परिहासिनी रतितन्त्रपण्डितात्वमात्मनः सूचयन्ती कापीदमाह—ण वि तहेति । अप्राप्नुवन्ती ताम्यतीत्यत्राप्यन्वेत्यावृत्त्या । गर्भवती ऋतुमती । क्षीणादीनां धर्मशास्त्रे कामशास्त्रे च रतिनिषेध इति धर्मः । आत्मीयेनापि क्लेशेन प्रभोराधारधनं विधेयमिति नीतिः । गर्भादिक्लेशं विचिन्त्य संसारबन्धच्छिदायै यतनीयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ४८३ ॥

अगणिअजणाववाअं अवहत्थिअगुरुअणं वराईए ।

तुह गलिअदंसणासाइ वलिउं चिरं रुणं ॥ ४८४ ॥

१. यद्यपि for यदि P.

२. यदि वा for यदि P.

३. यद्यपि for यदि P.

४. भिन्न० for विमक्त० P.

५. Abhi. Sāk. III.2.

६. ति is missing in P.

७. हृदयभारेण for हृदये भरेण P.

अगणितजनापवादमपहस्तितगुरुजनं वराक्या ।

तव^१ गलितदर्शनाशया वलितं चिरं रुदितम् ॥

महतापि श्रमेणालब्धदर्शनायाः कस्याश्चिदनुरागातिशयं वैक्तव्यं च प्रतिपादयन्ती
दूती नायकमाह—अगणित्र इति । आद्यमुभयं वाक्यं क्रियाविशेषणम् । गलितया-
ऽरूपाया । वलितुं गन्तुं, बलवदधिकमिति वा क्रियाविशेषणम् । वलित्वा गत्वेति वा ।
अनुरागाकृष्टहृदया गुरुजनमपि नापेक्षन्त इति रहस्यम् । जनापवादो गुरोस्तिरस्कारश्च
वारणीय इति धर्मः । आशाभङ्गो न कर्तव्य इति नीतिः । रोदनादिकष्टं दृष्ट्वा संसारे
विरक्तेन भवितव्यमिति युक्तिः । हरिराजस्य ॥ ४८४ ॥

हिअअं हिअए णिहिअं चित्तालिहिअ व्व तुह मुहे दिट्ठी ।

आलिङ्गणरहिआइं णवरं खिंज्जंति अंगाइं ॥ ४८५ ॥

हृदयं हृदये निहितं चित्रालिखितेव तव मुखे दृष्टिः ।

आलिङ्गणरहितानि^२ केवलं क्षीयन्तेऽङ्गानि ॥

कमनीयनायकस्य लब्धदर्शनसुखालिङ्गनादिकमभिलषन्ती काचित्सन्दिशति—
हिअअमिति । निहितमारोपितं हृदये तव । चित्रे लिखितं यथान्यत्र न याति
तथा दृष्टिस्तव मुखे स्थिता । अपरशरीराणां सम्बन्धरहितानामालिङ्गनदुःस्थितम-
वस्थानमतस्तानि क्षीयन्ते कृशानि जायन्ते । सिञ्जन्तीति पाठे शीर्यन्त इत्यर्थः ।
महानुभावा यथाभिलषितसम्पादनेन अर्थिजनं तोषयन्तीति धर्मः । परेषां हृदयसन्तोषः
कर्तव्य इति नीतिः । सांसारिकीं दुरवस्थामालोक्य मुक्तौ यतनीयमिति युक्तिः । अस्यां
गाथायां पूर्वगाथार्थावसानमिति । विदग्धस्य ॥ ४८५ ॥

अहअं विओअतणुई दुसहो विरहाणलो चलं जीअं ।

अप्पाहिज्जउ किं सहि ! जाणसि तं चेअ जं जुत्तं ॥ ४८६ ॥

अहं वियोगतन्वी दुस्सहो विरहानलश्चलं^४ जीवम्^५ ।

अभिधीयतां^६ किं सखि ! जानासि त्वमेव यद्युक्तम्^७ ॥

१. तद० for तव P.

२. भि० for लि० Weber.

३. ०दुःस्थितानि for ०रहितानि P.

४. P. reads नैदं for दुः०.

५. चलो जीवः for चलं जीवम् P.

६. सन्दिश्यताम् for अभिधीयताम् P.

७. वयस्य for यद्युक्तम् P.

दशमीमवस्थां गन्तुर्दुस्सहमपि किं त्वया प्रियस्य सन्देष्टमिति सख्या भणिता सा तामाह — अहमिति । प्रार्थनाभङ्गभयेन स्वामवस्थामेव निवेदयन्ती न पुनरात्माभिलाषं प्रकाशते इति त्वमेव युक्तं वदेरिति तात्पर्यम् । सन्त आपद्गतस्य विमृश्य स्वयमेव निस्तारं चरन्तीति धर्मः । निस्तृष्टार्थदूते कार्यमात्रोद्देशे कृते तत्साधनोपायं स एव जानातीति नीतिः । जीवादीनामनित्यतां प्रतिपादयन् कश्चिच्छिष्यं बोधयतीति युक्तिः । अजयस्य ॥ ४८६ ॥

तुह विरहुज्जागरओ सिविणे वि ण देइ दंसणसुहाइ ।

वाहेण पहालोअणविणोअणं से इअं तं पि ॥ ४८७ ॥

तव विरहोज्जागरकः^२ स्वप्नेऽपि न ददाति दर्शनसुखानि ।

बाष्पेण पथालोकनविनोदनं तस्या^३ हतं तदपि^४ ॥

कस्य कृते कस्याश्चिन्नायिकायाः सखीदूती अनुरागातिशयं निवेदयति—तुह इति । उज्जागरणं कर्तुं स्वप्नेऽपि दर्शनसुखानि न ददाति जागरणे स्वप्नाभावात् । एवं येन पथा त्वमवलोक्यसे तत्पथालोकनेन यद्विनोदनं सुखं तदस्यास्त्वयि बाष्पेण हतं दूरीकृतमित्यन्वयः । कलहान्तरितेयम् । क्रोधपरायां सर्वप्रकारेण हानिर्भवतीति । तदुक्तम्—‘यशसस्तपसश्चैव क्रोधो नाशकरः परः’ इति ॥ रोषाद्विधेयमप्यवधीर्य दुःखमनुभवन्तीति नीतिः । स्वप्नसुखज्जागरणसुखं ज्ञानिनो भावयन्तीति युक्तिः । महादेवस्य ॥ ४८८ ॥

अण्णावराहकुविओ जइ तह कालेण गच्छइ पसाअं ।

वेसत्तणावराहे कुविअं कह तं पसाइस्सें ॥ ४८८ ॥

अन्यापराधकुपितो यथातथा कालेन गच्छति प्रसादम् ।

द्वेष्यत्वापराधे^५ कुपितं कथं तं प्रसादयिष्यामि ॥

काचित् पुरुषान्तरप्रसङ्गेन कृतापराधाऽननुरक्तं नायकमनुकूलयन्ती सोपालम्भं स्वयमेव विमृश्य वदति—अण्णावराहेति । अन्यः साधारणः । अहं तव द्वेष्येति बद्ध-मूलापराधेन कुपितम् । ‘अनुरक्तं न विरागयेत्’ इति धर्मः । निपुणमतयो यत्र कार्य-सिद्धिं नाकलयन्ति तत्रोद्यमं न कुर्वन्तीति नीतिः । कृतापराधेऽपि क्षमाशीला मुक्ति-भाजो भवन्तीति युक्तिः । वनगजस्य ॥ ४८८ ॥

१ दुःख० for दुस्सह० P.

२. विरहे उज्जागरणं for विरहोज्जागरकः P.

३. अस्या for तस्या P.

४. त्वयि for तदपि P.

५ पसाएमि for पसाइस्सें W.

६. ० प्रकुपितो for ० कुपितो P.

७. ० पराध० for ० पराधे P.

दीससि पिआइ जंपसि सब्भावो सुहअ ! एत्तिओ चेअ ।

फालेइऊण हिअअं साहसु को दावए कस्स ॥ ४८९ ॥

दृश्यसे^१ प्रियाणि जल्पसि सद्भावः सुभग ! एतावानेव ।

पाठयित्वा हृदयं कथय को दर्शयति^२ कस्य ॥

काचिद् हृदयविसंवादिनं नायकमुपालभते । विमनस्कनायकस्य प्रबोधं कुर्वती वा काचिद्ब्रूयति-दीससीति । अपि तु न कोऽपीति शेषः । तव च बाह्योपचारेण छलिताऽहं, न पुनस्तव दुष्टाशयत्वं ज्ञातमिति भावः । प्रियमेव सर्वदा वक्तव्यम्, तदुक्तम्—
'सत्यमप्यहितं यस्माद्' इत्यादि । अविस्वादेन व्यवहारः प्रवर्तनीय इति नीतिः ।
ब्रह्माद्वैतानन्दरसो वा न शक्यते विभावयितुमिति युक्तिः । राघवस्य ॥ ४८६ ॥

उअअं लहिउं उत्ताणिआणणा होंति के वि सविसेसं ।

रित्ता णमंति सुइरं रहट्टघटिका इव कापुरिसा ॥ ४९० ॥

उदकं लब्धुमुत्तानितानना^३ भवन्ति केऽपि सविशेषम् ।

रित्ता नमन्ति सुचिरं रहट्टघटिका इव कापुरुषाः ॥

काचिदुत्तमा विलासिनी सधनेन दृष्टेन पुरुषेण सङ्गं तदवधीरणोपतप्ता भङ्गी-
भणित्या निन्दन्ती तमेवान्यापदेशेन वदति—उअअमिति । उदयमुपचयम् । उत्तानमाननं
येषां तादृशा भवन्ति । रित्ताः सन्तः सुचिरं नमन्ति केऽपि कापुरुषाः । यथा रहट्टघटिका
उदकं लब्ध्वा उत्तानानना भवन्ति रित्ताश्च नमन्ति तथेत्यर्थः । सत्पुरुषाश्च नता
भवन्तीति धर्मः । नतिः कर्तव्येति नीतिः । संसारावधीरणापरेण योगिना भवितव्यमिति
युक्तिः । तस्यैव ॥ ४९० ॥

भगपिअसंगमं केत्तिअं व जोणहाजलं णइसरम्मि ।

चंदअरपणालणिज्झरणिवहपडंतं ण णिट्ठाइ ॥ ४९१ ॥

भग्नप्रियसङ्गमं कियदिव^४ ज्योत्स्नाजलं नभःसरसि ।

चन्द्रकरप्रणालनिर्भरनिवहपतन^५ निस्तिष्ठति^६ ॥

१. दृश्यसे is missing in P.

२. दर्शयते for दर्शयति P.

३. उत्तानानना for उत्तानितानना P.

४. P. reads उदयम् for उदकम् in
the commentary and para-

phrases it as उपचयम् .

५. कियदेव for कियदिव P.

६. ० प्रणाड for प्रणाल P.

७. एव बलन for ०निवहपतन P.

८. नितिष्ठति for निस्तिष्ठति P.

काचिद्भ्रमप्रियसमागमा सन्तप्यमाना कामपि सखी लक्ष्मीकृत्य वदति । अन्ध-
काराभिसारिका कापि ज्योत्स्नाद्वेषादूर्ती सनिर्वेदमाह—भमेति । भ्रमः प्रियसङ्गमो येन
तत् । ज्योत्स्नैव जलं कर्तुं । नभ एव सरस्तत्र । न नितिष्ठति निष्ठां समाप्तिं न गच्छति
किन्तूपचीयत इत्येव । चन्द्रस्य कर एव प्रणाडस्तस्मान्निर्भरनिवहेन वज्रत् पतत् ज्योत्स्ना-
जलम् । निर्वातीति पाठे नाशं न यातीत्यर्थः । स्वकार्यपराः पापीयांस उपकारिणां द्विषन्तीति
धर्मः । सति स्वकार्यविरोधेऽनुकूलिनमपि नीतिमन्तः परिहरन्तीति नीतिः । तत्त्वज्ञाने-
नाप्यविद्याप्रपञ्चजनितो मोहो नाशयितुमशक्य इति युक्तिः । दूरमानस्य ॥४६१॥

सुन्दरजुआणजणसंकुले वि तुह दंसणं विमग्गंती ।

रण्णे व्व भमइ दिट्ठी वराइआए समुच्चिग्गा ॥ ४९२ ॥

सुन्दरयुवजनसङ्कुलेपि तव दर्शनं विमार्गयन्ती ।

अरण्ये इव भ्रमति दृष्टिर्वराकिकायाः समुद्विग्ना ॥

कान्ते कस्या अपि तद्दर्शनसत्प्राप्त्या अनुरागातिशयं निवेदयन्ती सखी वदति-
सुन्दरेति । विशेषतो मार्गयन्ती अनुसन्दधाना । अरण्ये निर्मानुष इव । वराकिकाया
दीनायाः । अनुद्विग्ना त्वद्दर्शनप्रत्याशयाऽत्रस्ताऽविदितत्वैदा । 'ओ विजी भयचलनयोः' इति
धातुः । धार्मिका अधार्मिककुलेऽपि धर्मैकदृष्टयो भवन्तीति धर्मः । स्वेष्टसिद्धयै कृतोद्यमा
अनायासं न गणयन्तीति नीतिः । अन्तःप्रमोदयुक्तानां दृष्टिश्च शून्यैव भ्रमतीति युक्तिः ।
विरहविलासस्य ॥ ४६२ ॥

जइ ण छिवसि पुप्फवइं पुरओ ता कीस वारिओ ठासि ।

छित्तो सि चुलचुलंतेहि धाविऊण अम्ह हत्थेहि ॥४९३॥

यदि न स्पृशसि पुष्पवतीं पुरतस्तत्किमिति^१ वारितस्तिष्ठसि ।

स्पृष्टोसि चुलचुलायमानैर्धावित्वाऽस्माकं हस्तैः^२ ॥

पुष्पवत्याः स्पर्शे वारितोऽपि प्रियो हस्तौ च प्रसार्य स्वयं स्पृष्टः सन्नद्विभ्रमस्त्वया
भद्रं न कृतमिति वदन्तं तमेव काचिद्वदति—जइ इति । चुरचुरायमाणाभ्यां स्पर्शकण्डू-
युक्ताभ्यां हस्ताभ्यां स्पृष्टोसि न भयेति शेषः । धावित्वा गत्वा । निषिद्धं दूरत एव परि-

१. युव is missing in P.

२. वि is missing in P.

३. अनु० for समु०

४. इति is missing in P.

५. चुरचुरायमाणाभ्याम् for चुलचुलाय-
मानैः P.

६. ०स्मद्वस्ताभ्याम् for ०स्माकं हस्तैः P.

हर्तव्यमिति धर्मः । अकार्ये निवारितो यो न तिष्ठति सोऽधत्फलं भुनक्तीति नीतिः । निषेव्यमाणो मारोऽधिकाधिकामाकाङ्क्षां जनयतीति योगिना परिहर्तव्यः स इति युक्तिः । प्रवरसेनस्य ॥ ४६३ ॥

उज्जागरअकसाइअगुरुअच्छी मोहमंडणविलक्खा ।

लज्जइ लज्जालुङ्णी सा सुहअ ! सहीण वि वराई ॥४९४॥

उज्जागरककषायितगुरुकाक्षी मोघमण्डनविलक्षा ।

लज्जते लज्जाशीला^१ सा सुभग ! सखीभ्योऽपि^२ वराकी ॥

कृतमण्डनायाः कान्तागमनमाकाङ्क्षन्त्याः प्रियो नागत इति खण्डिताया अवस्थां दूती नायकमाह—उज्जागरेति । उज्जागरणकषायिते लोहिते गुरुके अक्षिणी यस्याः । मोघेन प्रियानागमनान्निष्फलेन मण्डनेन विलक्षा उद्दिष्टा । ‘कषायो रसमेदे च सुरभौ लोहिते त्रिषु’ मेदिनी^३ । ‘मोघा स्त्री पाटलायां स्याद्दीननिष्फलयोस्त्रिषु ।’ मेदिनी^४ । खण्डितेयम् ।

कुतश्चिन्नागतो यस्या उचिते वासके प्रियः ।

तदनागमसन्तप्ता खण्डिता सा मता यथा ॥

इति । प्रारब्धं धर्मकर्म सर्वथा निर्वाह्यमिति धर्मः । स्वामिना कृतोऽपमानः सन्तापहेतुरिति नीतिः । अप्राप्तब्रह्मोपदेशस्य वेशादिग्रहणं लज्जाकरमिति युक्तिः । दुर्लभराजस्य ॥ ४६४ ॥

अइकोवणा वि सासू रुआविआ गअवईअ सोण्हाए ।

पाअपडणोणआए दोसु वि गलिणसु वलणसु ॥४९५॥

अतिकोपनापि श्वश्रू रोदिता गतपतिकया^५ स्तुषया ।

पादपतनावनतया^६ द्वयोरपि गलितयोर्वलययोः ॥

प्रोषितपतिकायाः स्तुषायाः श्वश्रूश्चरणवन्दनं कुर्वत्या अवनतयोर्हस्तयोश्च्युतयोः कोपनापि सा श्वश्रू रुदितेत्येकाऽपरस्यै कथयति—अइ इति । इयमेतादृशी मत्सुतस्य विरहे क्षामा यतः करयोर्वलयभ्रंशो भवतीति रोषत्यागात्कारुण्येन रोदनमुक्तम् ।

१. ‘क’ is missing in P.

२. लज्जालुः for लज्जाशीला P.

३. सखीनाम् for सखीभ्यः P.

४. P. 159. V. 77-78.

५. P. 34. V. 4. Medini reads
मोघोऽस्त्री for मोघा स्त्री.

६. गृहपति० for गतपतिकया P.

७. ० वनता for ० वनतया P.

वज्रयथोरिति सप्तमीयम् । विपद्भतेनापि मान्यानां माननाऽवश्यमेव विधेयेति धर्मः ।
सेवाक्लेशेन रुष्टस्य मनो द्रवतीति नीतिः । संजातमपि कोपमुत्सृज्य योगिना दयादिकमेव
विधेयमिति युक्तिः । विदग्धस्य ॥ ४९५ ॥

रोवंति च अरण्ये दूषहरइकिरणफंससंतता ।

अइतारझिल्लिविरूएहि पाअवा गिम्हमज्झण्हे ॥ ४९६ ॥

रुदन्तीवारण्ये दुस्सहरविकिरणस्पर्शसन्तप्ताः ।

अतितारझिल्लीविरुतैः^१ पादपा ग्रीष्ममध्याह्ने ॥

काचिदसती जनाकीर्ण्य एव स्थाने जाराय स्वीयमरण्ये :सङ्केतगमनं निवेदयन्ती
वदति—रोवंति चवेति । पादपा रुदन्तीवेत्यन्वयः । ओशब्दो दुःखसूचने । भीरुकः
भिकरुआ इति प्रसिद्धः कृमिभेदः । ग्रीष्ममध्याह्ने खरतररविकरस्पर्शजः सन्ताप एव
पादपानां रोदने हेतुरुत्प्रेक्षा । मध्याह्नसमये तत्रातपादिविरहात् पादपतलेऽभिसारस्थान-
मत्तिसाधीय इति सूचनम् । महताऽधर्मेण स्थावरा जायन्त इति धर्मः । सेवकैः स्वपरिश्रमेण
स्वामी बोधनीय इति नीतिः । स्थावरा अपि सुखदुःखज्ञाः, किमुत मानुषा इति युक्तिः ।
दुर्लभराजस्य ॥ ४९६ ॥

पढमणिलीणमहुरमहुलोहिल्लालिउलवद्धंकारं ।

अहिमअरकिरणणिउरंबचुंविअं दलइ कमलवणं ॥ ४९७ ॥

प्रथमनितीनमधुरमधुलुब्धालिकुलवद्धंकारम् ।

अहिमकरकिरणानिकुरुम्बचुम्बितं दलति कमलवनम् ॥

कमलवर्णानव्याजेन सङ्केतसरस्तीर्थागमनमात्मनो जारे आवयन्तीदमाह—

पढमेति । निकुरम्बं समूहः । 'निकुरम्बं कदम्बकम्' अमरः । चुम्बितं स्पृष्टम् । दलति
विकसति । प्रातर्धर्मकरणासमयविज्ञापनमिदम् । तदुक्तम्—

उषस्युषसि यत्स्नानं किञ्चिदभ्युदिते रवौ ।

प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनम् ॥

[इति धर्मः^२] कस्याप्युपचयः कस्याप्यपचय इति नीतिः । रविकिरणवन्निर्मल-
ज्योतिःस्वरूपज्ञानस्पर्शेन हृत्पद्मप्रकाशो भवतीति युक्तिः । परमेश्वरस्य ॥ ४९७ ॥

१. ०भीरुकरुतैः for ०झिल्लीविरुतैः P.

२. ० लोभिष्ठा० for ०लुब्धा० P.

३. वद्ध is missing in P.

४. ० रुं च for ० रुम्ब० P.

५. P. 129. V. 50.

६. Supplied by the Editor.

गोत्तवखलणं सोऊण पिअअमे अज्ज तीअ खणदिअहे ।

वज्झमहिस्स माल व्व मंडणं उअह पडिहाइ ॥ ४९८ ॥

गोत्रस्खलनं श्रुत्वा प्रियतमे अद्य तस्याः क्षणदिवसे ।

वध्यमहिषस्य मालेव मण्डनं पश्यतः^१ प्रतिभाति ॥

सख्याः सौभाग्यं सपत्न्या मनोदुःखं व्यञ्जयन्ती कापीदमाह—गोत्रेति । गोत्रं नाम । नाम गोत्रं कुलं गोत्रमिति धरणिः । क्षण उद्धव उत्सव इत्यमरः^२ । वध्यमहिषस्य महाष्टस्या^३...माला यथा शोभते तथा अस्या अपि । अन्यस्या नाम्नि प्राहोऽन्यस्या नामग्रहे मण्डनं न शोभत इति, यतः 'प्रियेषु सौभाग्यफला हि चारुता' इति कालिदासः^४ । वल्यर्थकः पशुरर्घादि ? (हँः) इति धर्मः । हृदयस्वास्थ्यजनकं कर्माचरणीयमिति नीतिः । सांसारिकसुखविरक्तस्य मण्डनादि न धृतिमुत्पादयतीति युक्तिः । दुर्द्धरूढस्य ॥ ४९८ ॥

महमहइ मलअवाओ अत्ता वारेइ मं घराणिंति ।

अंकोलपरिमलेण वि जो खु मुओ सो मुओ चेअ ॥४९९॥

महमहायते मलयवातः श्वभ्रूर्वारयति^५ मां गृहान्निर्यान्तीम् ।

अंकोलपरिमलेनापि यः खलु^६ मृतः स मृत एव ॥

वसन्ते काञ्चित् प्रोषितपतिकामन्यत्र नीयमानां काचिज्जरती वारितवती तस्यै सा वदति । कापि विरहोत्कण्ठिता सख्यामात्मावस्थां वा कथयति—महमहइ इति । महमहायते नानाकुसुमसौरभयुक्तो भवति । अङ्कोलोऽशोक इति भट्टटीका । अंकोठ इति टवर्गीयद्वितीयः पाठः । मलयमारुतसम्पर्क^७...शयसन्तापमाकलय्य गृहेभ्यो निर्गच्छन्ती मां विफलं श्वभ्रूर्निवारयति यतो गृहोपान्तस्थिताशोकपरिमलोपि मम दुस्सहस्तेन चेन्न मृतास्मि तदा मामकममरणमिति भावः । सत्यपि नाशहेतौ सत्यो दुश्चारिण्यो न भवन्तीति

१. तस्या अद्य for अद्य तस्याः P.

२. क्षण० for खण० Weber

३. पश्यतः for पश्यत P.

४. Cf कम्पोऽथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः I. 7. ३४.

५. The reading is corrupt. A few syllables are missing here.

६. Kumāra V. 1.

७. वारयति is missing in P.

८. P. reads गृह.....for गृहान्निर्यान्तीम् ।

९. यो न for यः खलु P.

१०. A few syllables are missing here.

धर्मः । एकेनोपायेन साध्ये कार्ये उपायान्तरापातो न दोषाय, उपायस्य उपायान्तरा-
दूषकत्वादिति नीतिः । अनियतं सांसारिकसुखं हेयमिति युक्तिः । माधवस्य ॥४६६॥

मुहपेच्छओ पई से सा वि हु सविसेसदंसणुम्मइआ ।

दो वि कअत्था पुहइं अमहिलपुरिसं व मण्णंति ॥५००॥

मुखप्रेक्षकः पतिस्तस्याः^१ सापि खलु^२ सविशेषदर्शनोन्मत्ता ।

द्वावपि कृतार्थौ पृथिवीममहिला^३पुरुषामिव मन्येते ॥

कयोश्चिन्मिथुनयोरन्योन्यानुरागं सूचयन्ती तत्कान्ताया असाध्यतामाह —
मुहेति । महिला स्त्री । जगति नान्यन्मिथुनमस्तीति भावः । सौदाम्पत्यं लोकद्वयसाधकम् ।
तदुक्तम्—

परस्परानुरागश्च दम्पत्योरतिदुर्लभः ।

स्वर्गोऽपि यत्र धर्मोऽपि त्रिवर्गश्च प्रवर्तते ॥

इति (धर्मः)^४ । स्वामिसचिवयोरन्योन्यानुरागो वृद्धिहेतुरिति नीतिः । रागो बन्धहेतुः,
स च सर्वात्मना त्याज्य इति युक्तिः । कण्ठाभरणे^५ प्रथमानुरागानन्तरे सहार्थान्वयोऽयम् ।
रागोऽनु सह वेत्यतोऽत्र पूर्वाद्धं रञ्जयत्यर्थः । प्रथमानुरागे सहभावेन सिद्धः तदनन्तरेऽपि
तथैवानुवर्तते इति । शालवाहनस्य ॥ ५०० ॥

इह पञ्चमं समाप्यते सुललितपदवर्णानुन्दरं सरसम् ।

गाथाशतं नराधिपशालवाहननिर्मिते कोषे ॥

पञ्चमशतसमाप्तिगाथामाह—इहेति । इह पञ्चमं गाथाशतं समाप्यते इत्यन्वयः ।

इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां पञ्चमं गाथाशतम् ॥

रइकेलिहिअणिअंसणकरकिसलअरुद्धणअणजुअलस्स ।

रुद्धस्स तइअणअणं पव्वइपरिउंविअं जअइ ॥ ५०१ ॥

रतिकेलिहृतनिवसनकरकिसलयरुद्धनयनयुगलस्य ।

रुद्धस्य तृतीयनयनं पार्वतीपरिचुम्बितं जयति ॥

१. अस्याः for तस्याः P.

२. स is missing in P.

३. ०न्म० is wanting in P. Space
is left blank.

४. ०लपरा० for ०ला० P.

५. Supplied by the Editor.

६. P. 325. SK. adds उत्तरार्धे राज-
त्यर्थः before प्रथमानुरागे and
reads सहसिद्धभावेन for सिद्ध-
भावेन.

७. ०कृत० for ०हृत० P.

८. ०किसलय० for ०किसलय० P.

बहुविघ्नशङ्कया षष्ठरातोपक्रमे तद्वारणाय भगवतो महेश्वरस्य स्तुतिमुखेन
नमस्कारगाथामाह—रङ्गकेलीति । निवसनं वल्लम् ।

नयनयुगकपोलं दन्तवासो मुखान्तः

स्तनहृदयललाटं चुम्बनस्थानमाहुः ।

इति । नमस्त्रीदर्शनं निषिद्धं तन्नाचरणीयम् । तदुक्तम्—

अरं भुङ्क्ते चिरं स्नाति दत्तं पुष्पं न जिघ्रति ।

न पश्यति स्त्रियं नम्रां मत्प्रियास्तेन साधवः ॥

इति धर्मः ॥ उत्पन्नमतयः कदापि नावसीदन्तीति नीतिः । काप्यवरोधः कापि
तद्विरह इति संसारावस्थां विमृश्य सद्भिरुदास्तव्यमिति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥५०१॥

आउच्छणविच्छाअं जाआइ मुहं णिअच्छमाणेण ।

पहिण्ण सोअणिअलाविण्ण गंतुं चिअ ण इहं ॥ ५०२ ॥

आपृच्छनविच्छायं जायायां मुखं निरीक्षमाणेन^१ ।

पथिकेन शोर्कनिगडायितेन गन्तुमेव नेष्टम्^२ ॥

प्रवासगमनोद्यतः कोऽपि प्रेयसीसंवादा...स्याश्च मुखं दृष्ट्वा गन्तुमेव न शक्नो-
तीत्येकाऽपरस्यै कथयति । काञ्चिदभिलषतो नायकस्य प्रत्याख्यानार्थं तत्पत्युरागमनं
वा दूती वर्णयति—आउच्छयेति । कारुणिका...^३हमानाः स्वकार्यमुपेक्षन्त इति धर्मः ।
स्निग्धानां दुःखं कार्यान्तरवैमुख्यं कारयतीति नीतिः । संसारिणां स्नेह एव महानिगड-
बन्ध इति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५०२ ॥

सूईवेहे मुसलं विच्छुहमाणेण डड्डलोण्ण ।

एक्कगामे वि पिओ समेहि अच्छीहि वि ण दिहो ॥५०३॥

सूचीवेधे मुसलं विक्षिपता दग्धलोकेन ।

एकग्रामेऽपि प्रियः समाभ्यामक्षिभ्यामपि न दृष्टः^४ ॥

उपपत्तौ जातानुरागा कापि कुलटा जनवादभियाऽवलोकनेपि स्वाच्छन्दमलभ-
माना कामप्यास्थां लक्ष्मीकृत्य वदति—सूईवेहे इति । सूचीवेधे मुसलं विक्षिपता

१. आप्रश्न० for आपृच्छन० P.

२. ०या is missing in P.

३. P. reads निरीक्ष्य for निरीक्षमाणेन

४. स्नेह० for शोर्क० P.

५. न तीणाम् for नेष्टम् P.

६. A few syllables are missing here.

७. This verse is missing in P.

दग्धलोकः संशयमुद्भावयति । अल्पमपि दुश्चरितमतिप्रकाशं यातीति तन्न कार्यमिति धर्मः । गृहेङ्गितेन कार्यं साध्यमिति नीतिः । अयोग्योप्यभ्यासवशेन मुक्तौ प्रभवतीति युक्तिः । विक्रमभानोः ॥ ५०३ ॥

अज्जं पि दाव एक्कं मा मं वारेहि पिअसहि ! रुअंति ।

कल्लि उण तम्मि गए जइ ण मुआ ता ण रोइस्सं ॥५०४॥

अद्यापि तावदेकं मा मां^१ वारय प्रियसखि^२ ! रुदतीम् ।

कल्यै पुन^३स्तस्मिन्गते यदि न मृता^४ तदा न रोदिष्यामि ॥

भा^५...से प्रियेण प्रवासयात्रा कर्तव्येति श्रुत्वा कयाचिद्बुद्धितं सा च सख्या निषिद्धा सा सखीमेवोद्दिश्य वदति—अज्जं पीति । एकं दिनमित्यार्थम् । वारयफलमरोदनं तच्च हेत्वभावादेव न भविष्यतीत्यलं रोदनेनेति भावः । मृत्योर्नित्यत्वमाकलय्य 'गृहीत इव केशेषु मृत्युना धर्ममाचरेत्' इति धर्म्यं धर्मत्वरया विधेयमिति धर्मः । उद्विग्नः कार्यासमर्थो भवतीत्युत्साह आहाय्योऽपि कार्यिणा कर्तव्य इति नीतिः । जीवनानित्यतां कश्चिच्छिष्ये प्रतिपादयतीति युक्तिः । सम्भोगेषु विप्रलम्भजायां प्रेमपुष्टौ मरणमिति कण्ठाभरणे । सर्वसेनस्य ॥ ५०४ ॥

एहि त्ति वाहरंतम्मि पिअअमे उअह ओणअमुहीए ।

विउणावेदिअजहणत्थलाइ लज्जोणअं हसिअं ॥ ५०५ ॥

एहीति व्याहरति प्रियतमे पश्यतावनतमुख्या ।

द्विगुणावेष्टितजघनस्थलुया लज्जावनतं हसितम् ॥

कस्याश्चिदुत्तमत्या लज्जावतीत्वं वैदग्ध्यं च सखी वर्णयति—एहि त्तीति । उत्सवदिने मत्समीपमागच्छेति प्रेयसि वदति । एतर्हि एतस्मिन्नवसरे । रजोयोगाव्यभिचारिनितम्बे वाससा द्विगुणावेष्टनमिति स्त्रीणां विचारः । पापे प्रवर्तमानः स्वामी सत्कारेणानुजीविना वारणीय इति धर्मः । अनवसरं कुशला इङ्गितेन प्रकाशयन्तीति

१. मां मा for मा मां P.

२. ०सखी for ०सखि P.

३. कल्ये पुनः is missing in P.

४. कस्मिन् for तस्मिन् P.

५. मरिष्ये for मृता P.

६. A few syllables are missing

in P.

७. एतर्हि for पश्यत P.

८. P. reads द्विगुणावेष्टो नितम्बस्य for the second half of this verse.

नीतिः । विषयेभ्यः सत्पुरुषा आकृष्यमाणा अपि (मनो) निवारयन्तीति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५०५ ॥

मारेसि कं ण मुद्धे ! इमेण रत्तंततिक्खविसमेण ।

भुलआचावविणिग्गअतिक्खअरद्धच्छिभल्लेण ॥ ५०६ ॥

मारयसि कं न मुग्धे ! अनेन रक्तान्ततीक्ष्णविषमेण ।

भ्रूलताचापविनिर्गततीक्ष्णतरार्थान्तिभल्लेन ॥

कामपि स्वरूपां युवतीं कटाक्षेण निरीक्षमाणां कोऽपि कलाकुशलस्तामुद्दिश्य वदति—मारेसि कं ण मुद्ध इति । अर्द्धाक्षि एव भल्लमस्त्रविशेषस्तेनानेन हे मुग्धे ! कं न मारयसि । अपि तु सर्वमेव मारयसि । वक्तॄन्मुखस्य अन्ते अन्तिके एकदेशे तीक्ष्णेन विषमेण भल्लेन । भ्रूलतामयं तत्स्वरूपं यन्नापं ततो विनिर्गतेन भल्लेन । ‘अन्तः स्वरूपे नाशे ना(न)स्त्रीशेषेऽन्तिके त्रिषु’ । मेदिनी ।^१ येन कर्मणा परिवेदना नोत्पद्यते तदेव कर्म कर्तव्यम् न कञ्चिन्मर्मणि स्पृशेदिति धर्मः । कुलटाः कटाक्षमात्रेणैव परं मारयन्तीति नीतिः । हरति हि हरिणाक्षीमित्यादिदर्शनेन योषितां सन्निधानं वर्जनीयमिति युक्तिः । महिषासुरस्य ॥ ५०६ ॥

दिट्ठाइ जं ण दिट्ठो सरलसहावाइ जं च णालविओ ।

उवआरो जं ण कओ तं चिअ कलिअं छइल्लेहिं ॥ ५०७ ॥

दृष्ट्या यन्न दृष्टः सरलस्वभावया यच्च नालपितः ।

उपचारो यन्न कृतस्तदेव कलितं विदग्धैः ॥

बहवो विदग्धा एकस्याः स्थानमुपगतास्तत्रैकस्तस्या अनुरागविषयः, स च तया दर्शनादिविषयो न कृतोऽन्येऽनुसम्भाविता एव येषां विकल्पो जायत इति तस्याः सखी तामुद्दिश्य वदति—दिट्ठाइ इति । यन्न दृष्टस्त्वयेत्यर्थम् । उपचारोऽभ्यागतानुरूपपूजनम् । छइल्लैर्विदग्धैराकलितम् इयमस्मिन् प्रवृत्तेति । यत एवमाकारेण लोकाकलनभयात्तया तस्मिन् रूपदर्शनादेरपहवः कृत इति भावः । उचितक्रियाया अकरणे लोकः शङ्कत इति धर्मः । अपायमपरिभाव्योपायचिन्ता कार्यनाशं करोतीति नीतिः । दृष्ट्यादिविशेषज्ञानी ज्ञायत इति युक्तिः । अपिहिताख्यं मीलितमिदम् । तदुक्तं कण्ठाभरणे—

१. वक्तॄन् for रक्ता० P.

२. P. adds मय after भ्रूलता.

३. ०विनिर्गतेनार्द्धा० for ०विनिर्गत-
तीक्ष्णतरार्था० P.

४. P. 71. V. 2. Medinī reads
अन्तं for अन्तः and adds न
before स्त्री.

५. P. 177.

वस्त्वन्तरतिरस्कारो वस्तूनां मीलितं स्मृतम् ।

पिहितापिहिते चैव तद्गुणातद्गुणे च तत् ॥

[५०७]

तुह दंसणे सअण्हा सद्दं सोऊण णिग्गआ जाइं ।

तइ वोलीणे ताइं पआइ वोढव्वा जाआ ॥ ५०८ ॥

तव दर्शने सतृष्णा शब्दं तुवा निर्गता यानि^१ ।

त्वयि^२ व्यतिक्रान्ते तानि पदानि वोढव्या जाता ॥

अत्र यद्दृष्ट्या न दृष्ट इत्यादिना तदनुरागात्तद्दर्शनाकाङ्क्षिणी तेन तद्गृहनिक्टे गच्छता किमपि भाषितं तच्छ्रुत्वा गृहाच्चिन्निर्गताऽनन्तरं सा यावन्ति पदानि गता तावन्त्यन्येन नीतेति तस्या अनुरागातिशयं पुरुषस्य कृते तत्सखी नायिकाया अवस्थया उपनायकमुत्तरलयति—तुह दंसणे इति । यानि पदानि^३ पदवीर्निर्गता तावन्ति पदानि वोढव्या उद्धनीया जाता । अन्येषामित्यार्थम् । त्वदर्शनालाभे जातमोहादेवमिति भावः । प्रत्यक्षेण देवतादिदर्शनार्थमुद्यतस्य तदसम्भवे मनोदुःखं भवत्येवेति धर्मः । कार्या-रम्भे तद्वैफल्यमिति नीतिः । तृष्णाया सर्व एवाकृष्यतेऽतः सा न विधेयेति युक्तिः । श्रीमाधवस्य ॥ ५०८ ॥

ईसामच्छररहिण्हि णिव्विआरेहि मामि ! अच्छीहिं ।

एण्हं जणो जणम्मिव णिअच्छए कुह ण झिज्जामो ॥ ५०९ ॥

ईर्ष्यामत्सररहिताभ्यां^४ निर्विकाराभ्यां मातुलान्यक्षिभ्याम् ।

इदानीं जनो जनमिव निरीक्षते कथं न^५ क्षीयामहे ॥

अनुदिनं दुर्बलायमाना नायिका कथं त्वं दुर्बलेति सख्या पृष्टा सा तामाह—ईसामच्छरेति । ईर्ष्येत्याद्यौदास्यमात्रप्रतिपादकं जनमुदासीनमिव, तथा च स साकूतं न मामवलोकतेऽतः कथं न क्षीया भवामीति भावः । ईर्ष्यादि न कार्यमिति धर्मः । निपुण्या दृष्टिविकारंशौ वैरस्यमाकलयन्तीति नीतिः । सुमुक्षवः सर्वत्र समाना एव भवन्तीति युक्तिः । रेखायाः ॥ ५०९ ॥

१. नि is missing in P.

२. त्वयि is missing in P.

३. पदानि is supplied by the Editor.

४. मात्सर्य for मत्सर P.

५. P. adds मातुलि after रहिताभ्याम्

६. मातुलानि is missing in P.

७. ०क्ष्य० for ०क्ष० P.

८. ल० for न P.

वाउद्धं असिचअविहाविओरुदिट्ठेण दंतमगेण ।

बहुमाआ तोसिज्जइ णिहाणकलसस्स व मुहेण ॥५१०॥

वातोद्धतसि वयविभावितोरुदृष्टेन दन्तमार्गेण ।

वधूमाता तोष्यते निधानकलशस्येव मुखेन ॥

कथमियं हर्षोल्लासप्रमुदिता वधूमातेति वदन्ती कापि तदुद्दिष्टः सौभाग्यमात्रिकुर्वतीदमाह—वाउद्धं इति । वातेनोद्धूतं यत् सिचयं वस्त्रं तेन विभावितं प्रकाशितं यदूरतत्र दृष्टस्य दन्तस्य मार्गेण चूतेन । यथा करकच्छेपादिः^३ । तस्य कलशस्य मुखे यथा कश्चित्तुष्यति तथेत्यर्थः । दुहितुरेव सौभाग्येन स्त्रीणां परमा प्रीतिरुपजायते । तथा च कालिदासः^४—

भर्तृवल्लभतया हि मानसीं मातुरस्यति शुचं वधूजनः ।

इति । सौभाग्यं धनलाभश्च तदुभयं पुरयेनैव भवतीति धर्मः । किञ्चिल्लिङ्गदर्शनमात्रेणैव अज्ञाः सकलं कार्यमुन्नयन्तीति नीतिः । विचित्रोऽयं संसारो न ज्ञायते केन कस्य प्रीतिरुत्पद्यते...^५ इति युक्तिः । केशवस्य ॥ ५१० ॥

हिअअम्मि वससि ण करेसि मण्णुअं तह वि णेहभरिण्हिं ।

संकिज्जसि जुअइसहावगलिअधीरेहि अम्हेहिं ॥ ५११ ॥

हृदये वससि न करोषि^६ मन्युं तथापि स्नेहभृताभिः ।

शङ्कथसे युवतिस्वभावगलितधैर्याभिरस्माभिः ॥

काचिदुत्तमा नायिका कमप्यनपराद्धमेव पुरुषं शङ्कास्पदीभूतमुद्दिश्य सपरिहासोपालम्भं वदति । मन्युं न करोषि नोत्पादयसि अन्यस्यागमनात् । एतिपह्णीति पाठे नर्तितैरित्यर्थः । कदापि कुत्रापि यातीति कृत्वाऽभीष्टे स्त्रीणां सदा शङ्का भवतीति भावः । स्वलनभयेन हृदिस्थोऽपि धर्मो नित्यं शङ्कनीय इति धर्मः । अभीष्टं प्रति सदैव शङ्का कर्तव्येति नीतिः । योगी च कश्चिद् ब्रह्म सोपालम्भं वदतीति युक्तिः । रोलदेवस्य ॥ ५११ ॥

१ वाउद्धं for वाउद्धं P.

२ वातोद्धूत for वातोद्धत P.

३ करकच्छेपादिः is suggested for करकच्छेपादिः

४. Kumāra VII. 12.

५. A few syllables are missing

in P.

६. न करोषि is missing in P.

७. ०थापि स्ने, is missing in P.

८. ०हभृतैः for ०हभृताभिः P.

९. ०धैर्यैः for ०धैर्याभिः P.

अणं पि किं पि पाविहिसि मूढ ! मा तम्म दुक्खमेत्तेण ।
हिअअ ! पराहीणजणं महंत तुह केत्तिअं एअं ॥ ५१२ ॥

अन्यदपि किमपि प्राप्स्यसि मूढ ! मा ताम्य दुःखमात्रेण ।
हृदय ! पराधीनजनं महत्तव कियदेतत् ॥

निजवनितापरतन्त्र कमपि नायकमनुकूलयतुं सूचयन्ती कापि हृदयमुपालभते—
अणं पीति । हे हृदय ! मूढ ! दुःखमात्रेण मा ताम्य मा ग्लानिं गच्छ । अन्यदपि
अनिर्वचनीयमनिष्टं प्राप्स्यसि । पराधीनं जनं महद् इच्छत् हे हृदय ! तव कियदेतत् ?
अपि तु न किमपि, यतोऽन्यवश्यस्यात्मसात्करणं दुःखसाधनमेवेति भावः । तमु ग्लानौ
'शमामष्टानां दीर्घः' । श्यनि मध्यमपुरुषैकवचने रूपम्—ताम्येति । महदिति सम्बोधने
चेति शतृ । 'मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे' धरणिः । अशक्यारम्भो दुःखमात्रफलो न कर्तव्य
इति धर्मः । अन्यदीयस्याकर्षणं दुःखेनैव भवतीति नीतिः । सांसारिकं सुखं हेयमिति
युक्तिः ॥ ५१२ ॥

वेसोसि जीअ पांसुल ! अहिअअरं सा हु वल्लहा तुज्झ ।
इअ जाणिऊण वि मए ण ईसिअं दड्ढपेम्मस्स ॥ ५१३ ॥

द्वेष्योऽसि यस्याः पांसुल^१ अधिकतरं^२ सा^३ खलु वल्लभा तव ।
इति ज्ञात्वापि^४ मया^५ न ईष्यितं^६ दग्धप्रेम्णाः ॥

वेसो इति । हृदय ! उत्तानाशय ! दग्धस्य ईदृशस्यानपेक्षितस्य प्रेम्णाः कृते मया न
ईष्यितम्^६ । ईर्ष्याकोपस्य विशेषो न कृतः । यत्र ईदृशोऽपि त्वयि चिन्तां करोमीति
तात्पर्यम् । यद्वा न ईषितं प्रभुत्वेन न व्यवहृतम् । रागाकृष्टहृदया दोषं जानन्तोपि
तत्परित्यागं कर्तुमसमर्था भवन्तीति धर्मः । अभीष्टस्यानपराधो नीतिः । ज्ञानिना
स्वहृदयेऽपि न विश्वसनीयमिति युक्तिः । रमिलस्य ॥ ५१३ ॥

सा आम सुहअ ! गुणरूअसोहिरी आम णिगुणा अ अहं ।
भण तीअ जो ण सरिसो किं सो सव्वो जणो मरउ ॥ ५१४ ॥

१. पांसुल for पांसुल P.

२. हृदय for अधिकतरम् P.

३. मा for सा P.

४. जानन्त्यापि for ज्ञात्वापि

५. तया for मया P.

६. ईषितम् for ईष्यितम् P.

सा आम सुभग ! गुणरूपशोभनशीला^१ आम निर्गुणा चाहम् ।

भया तस्या यो न सदृश किं स^२ सर्वो जनो म्रियताम् ॥

अन्धां वनितां च स्तुवन्तं कान्तं कापि सेष्यो^३ बालम्भमाह—सा आमेति । अमा सेष्यानुमताविति भट्टटीका । असमोऽसाधारणो यो गुणस्तेन शोभिनी, तस्या असमो जनो जीवत्येवेति ईष्योक्तिः । महता सर्वेषामेव परितोषः कर्तव्य इति धर्मः । परहृदयानुवर्त्तनेन स्वहानिमप्युरीकृत्य स्वकार्यं चिन्तनीयमिति नीतिः । योगिनस्तु म्रियन्ते नतु कामचिन्तका भवन्तीति युक्तिः । यशःसिंहस्य ॥ ५१४ ॥

संतमसंतं दुःखं सुहं च जाओ घरस्स जाणंति ।

ता पुत्तअ ! महिलाओ सेसाउ जरा मणुस्साणं ॥५१५॥

सदसदुःखं सुखं च^४ या गृहस्य जानन्ति ।

ताः पुत्रक ! महिलाः शेषा जरा मनुष्याणाम् ॥

वेश्याभिलाषात्पुत्रं वारयन्ती कापि कुलवधूप्रशंसामाह । स्वसुताया अवकाशार्थं सधनं कमपि पुरुषमाहरन्ती काचित् कुट्टनी वा शिक्षयति—संतमिति । गृहस्य गृहपतेरिति प्राचीना टीका । तत्सुखदुःखज्ञानात्ता एव महिलाः, शेषाः सुखमात्राभिलाषिण्यः क्षयमात्रहेतुत्वाज्जरा एव मनुष्याणाम् । यथा जरा क्षयहेतुरेकस्तथा ता अपीत्यर्थः ।

गृहाश्रमात्परं नास्ति पुंसां स्वर्गस्य साधनम् ।

शीलशौचगुणोपेता यदि भार्या वशानुगा ॥

इति धर्मः ।

सम्पत्तौ च विपत्तौ च मरणे च न मुह्यति ।

सा स्वीया तां प्रति प्रेम जायते पुण्यकारणम् ॥

इति । समदुःखसुखो यो न भवति तत्रानुबन्धो न कर्तव्य इति नीतिः । समदुःखसुखो युक्त्यधिकारी भवतीति युक्तिः । बहुबलस्य ॥ ५१५ ॥

हसिएहि उवालंभा अच्चुवआरेहि खिज्जिअव्वाइं ।

अमूहि भंडणाइं एसो मग्गो सुमहिलाणं ॥ ५१६॥

१. P. adds असम before गुण.

२. रूप is missing in P.

३. ०शोभिनी for ०शोभनशीला P.

४. स is missing in P.

५. वा for च P.

हसितैरुपालम्भा अत्युपचारैः खेदितव्यानि ।

अश्रुभिर्भण्डनानि एष मार्गः 'सुमहिलानाम् ॥

काञ्चिद् दृष्ट्वा रूपयौवनसम्पन्नां प्रियापराधलेशेन रुद्धं वदन्तीं काचिद्वितैषिणी कुलवधूवृत्तं शिष्यवन्ती सोपदेशमिदमाह—हसिएहि इति । उपालम्भो नैव परुषोक्तया किन्तु हसितैः । अत्युपचारैः खेदितव्यानि नतु गृहकार्यपरित्यागात् । भण्डनं कलहः खलीकारः सचाश्रुत्यागान्नतु विरुद्धवाक्यैः । इति । 'भण्डनं कवचे युद्धे खलीकारेपि न द्वयोः' इति मेदिनी । अयं च कुलस्त्रीणां धर्म इति धर्मः । कुशलाः कृतेऽप्यपराधे कार्यबुद्ध्या चत्कटं कोपं न कुर्वन्तीति नीतिः । सर्वसहिष्णुता मुक्तिरिति कश्चिच्छिष्यमुपदिशतीति युक्तिः । कण्ठाभरणे^३ श्लाघनीयमाना ललितेयं नायिका । कुमारिलस्य ॥५१६॥

उल्लावो मा दिज्ज उ लोअविरुद्धं त्ति णाम काऊण ।

समुहावडिण को उण वेसे दिट्ठि ण पाडेइ ॥५१७॥

उल्लापो मा दीयतां लोकविरुद्ध^४ इति नाम कृत्वा ।

सम्मुखापतिते कः पुनर्द्वेष्ट्ये दृष्टिं न पातयति ॥

प्रेयसापमानिताया वृत्तेपि तद्दर्शने चातुरस्कं न वृत्तमिति साऽन्यामुपालभमाना वदति । जनापवादभयादकृतसम्भाषणेपि कान्तेऽलमुद्वेगेनेति वदन्तीं सखीं काप्यतीदं सरोषं वा प्राह—उल्लावो इति । उल्लापोऽध्यवसायवाक्यमिति भट्टटीका । नाम क्रोधे । 'नाम कोपेभ्युपगमे विस्मये स्मरणेपि च' इति मेदिनी । नामेति स्थाने । आमेति ईर्ष्यानुमतौ । पातयति ददाति । विपद्रनोऽलीकाश्वासनेनाप्याश्वासनीय इति धर्मः । कार्यदत्तहृदया हितैषिणामपि शिष्यायां कृध्यन्तीति नीतिः । मुमुक्षुवो लोकैषणां नापेक्षन्ते इति युक्तिः । मन्मथस्य ॥ ५१७ ॥

साहीणपिअमो दुग्गओ वि मण्णइ कअत्थमप्पाणं ।

पिअरहिओ उण पुहविं पि पाविउं दुग्गओ चेअ ॥५१८॥

स्वाधीनप्रियतमो दुगतोऽपि मन्यते कृतार्थमात्मानम् ।

प्रियरहितः पुनः पृथिवीमपि प्राप्य^५ दुर्गत एव ॥

१. स्व० for सु० P.

२. P 120. V. 100.

३. P. 346.

४. विरुद्धमिति for विरुद्ध इति P

५. काप्यलीकम् is suggested for काप्यतीदम्

६. प्रिया for प्रिय P.

७. लब्ध्वा for प्राप्य P.

हृदयङ्गमकान्तरहितः कश्चिद्वनेश्वरः सानुतापमिदमाह । अस्मीकं कमपि दृष्ट्वा
कापि कामिनीमुत्कर्षयन्ती वा वदति—साहीयेति । स्वाधीना प्रियतमा यस्येति स्वाधीन-
प्रियतमः । अतिक्रान्तसङ्केतसमयां नायिकामुपालभमानो नायकः सरोषमिदमाह वा ।
सौदाम्पत्यमेव सर्वस्माल्लोकद्वयसाधनमिति धर्मः । वचनकरः प्रभुः सुखमुत्पादयतीति
नीतिः । आयत्तप्रकृतिपुरुषपरिचयेन कृतार्थता भवतीति युक्तिः । ईश्वरस्य ॥५१८॥

किं रुअसि किं व सोअसि किं कुप्यसि सुअणु ! एकमेकस्स ?

पेम्मं विसं व विसमं साहसु को रुंधिउं तरइ ॥५१९॥

किं रोदिषि किं वा शोचसि^१ किं कुप्यसि सुतनु ! एकैकस्मै^२ ।

प्रेम विषमिव विषमं कथय को रोद्धुं शक्नोति ॥

एकभार्यस्यापराधलेशमवाप्य कृतकोपरोदना कान्ता कयाचिन्निषिध्योपदिश्यते—
किं रुअसीति । प्रतिपत्ताभावादेकेत्यभिधानम् । यथा विषं विसर्पद् रोद्धुं न शक्यते तथा
प्रेमापीत्यर्थः । प्रेम चेदस्ति तच्च विकस्वरं ततः किं रोदनादिनेति भावः । कः शक्नोत्यपि
तु न कोपीत्यर्थः । रोदनादि निषिद्धं नाचरणीयमिति धर्मः । प्रेम्णोऽवरोधो भङ्गो न कर्तव्य
इति नीतिः । संसारेऽलं रोदनादिना तद्विघटनाय यत्रः कर्तव्य इति युक्तिः । तस्यैव
॥५१६॥

ते अ जुआणा ता गामसंपआ तं च अम्ह तारुणं ।

अक्खाणअं व लोओ कहेहि अम्हे वि तं सुणिमो ॥५२०॥

ते च युवानस्ता^३ ग्रामसम्पदस्तच्चास्माकं तारुण्यम् ।

आख्यानकमिव लोकः कथयति वयमपि तच्छृणुमः ॥

गतयौवना काचित्स्वीयं तारुण्यं लोकमुखादाकर्णयन्ती साश्चर्या वदति ।
वार्द्धके तरुणानामवधीरणात् कापि कुलटा सनिर्वेदं वा इदं प्राह—त अ जुआणा इति ।
आख्यान पुरावृत्तम् । काश्चिदनभ्युपगच्छन्तीमङ्गीकारयितुं कुट्टनी यौवनातित्यत्वमाह ।
'किं करिष्यति मन्दात्मा समर्थेन न यत्कृतम्' इति धर्मः । कालवशेन यदुत्पद्यते तत्सह्यत
एवेति नीतिः । सर्वमिदमनित्यमिति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥५२०॥

१. किमु शोचसे for किं वा शोचसि P.

२. एका एकस्य for एकैकस्मै P.

३. कथय is missing in P.

४. P. adds च after ताः.

५. आख्यान for आख्यानक P.

वाहोहभरिअगंडाहराइ भणिअं विलक्खहसिरीए ।

अज्ज वि किं रुसिज्जइ सवहावत्थं गअं पेम्मं ॥५२१॥

बाष्पौघभरितगण्डाधरया भणितं विलक्षहसनशीलया ।

अद्यापि किं रुष्यते^३ शपथावस्थां गतं प्रेम^४ ॥

काचित्सौभाग्यदत्ता प्रियारवाधमुपालभ्य गृहीतमाना प्रियेणानुनेतुमारब्धा ।
त्वदन्या न मम प्रेयसीति शपथेन प्रत्ययं कारयता प्रियेणानुनीयमाना सोपालम्भ-
मिदमाह—वाहोहेति^५ ॥ ५२१ ॥

ण वि तह अणालवंती हिअअं दूमेइ माणिणी अहिअं ।

जह दूरविअंभिअगुरुअरोसमज्झत्थभणिएहिं ॥५६५॥

नापि तथानालपन्ती हृदयं दुनोति^६ मानिन्यधिकम् ।

यथा दूरविजृम्भितगुरुकरोषमध्यस्थभणितैः ॥

...न्यै संज्ञापमिदमाह—न वि तहेति । अधिकं यथा स्यादेवम् । दूरमत्यर्थं
विजृम्भितो गुरुरोषो यत्र । एतादृशैर्मध्यस्थानां भणितैर्यथा हृदयं तापयति न तथानाल-
पन्ती तापयतीत्यन्वयः । मध्यस्थे ? (स्था) दूती । हृदयकालुष्येण क्रिया न कर्तव्येति
धर्मः । स्निग्धस्य मध्यस्थवचनमपि सन्तापकारि स्यादिति नीतिः । मानरोषादयः
शरीरजाः शत्रवो नित्यं जेतव्या इति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५६५ ॥

गंधं अग्याअंतअ पक्ककलंवाण वाहभरिअच्छ !

आससु पहिअजुआणअ ! घरिणिमुहं मा ण पेच्छिहिसि ॥५६६॥

गन्धमाजिघ्रन्पक्कदम्बानां बाष्पभृताक्ष !

आश्वसिहि पथिकयुवन् ! गृहिणीमुखं मा न प्रेक्षिष्यसे ॥

१. ०भृत० for ०भरित० P.

२. विलक्षं हसन्त्या for विलक्षहसनशी-
लया P.

३. न विभाव्यते for रुष्यते P.

४. प्रेम is missing in P.

५. Pitāmbara's commentary
on this as well as on the

is missing in P. The Ms.
adds on the margin :—
त्रुटिरत्र श्लो० ४४/४.

६. तापयति for दुनोति P.

७. Pitāmbarā's commentary on
verse 565 begins from here.

८. संज्ञापयन् is suggested for संज्ञापम्.

९. गन्ध for पथिक P.

वर्षासु प्रियतमाविनाशमाशङ्क्य जाताभ्रं पथिकं कापि समाश्रासयति । कापि केनापि पथिकेन सह जातानुरागा तं वदति—गन्धमिति । त्वदागमनबद्धाशया मुखं प्रेक्षिष्यस इति भावः ।

आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानां

सद्यःपाति प्रणयि हृदयं विप्रयोगे रूपाद्भि ।'

इति । व्याकुलहृदया महात्मभिराश्रयसनीया इति धर्मः । आशया प्राणधारणमिति नीतिः । गन्धोपि विषयसमाकर्षको भवतीति स च वारणीय इति युक्तिः । प्रवरसेनस्य ॥५६६॥

गज्ज महं चिअ उवरिं सव्वत्थामेण लोहहिअअस्स ।

जलहर ! लंबालङ्घं मा रे मारेहिसि वराइं ॥५६७॥

गर्ज ममैवोपरि सर्वस्थान्ना लोहहृदयस्य ।

जलधर ! लम्बालङ्घिकां मा रे मारयिष्यसि वराक्रीम् ॥

कोऽपि स्वामिनियोगाद् गृहमागन्तुमसमर्थः सन् जलधरं सक्रोधमाह—गज्जेति । स्थाम बलम्, सर्वबलेनेत्यर्थः । रे नीच ! सम्बोधनम् । लम्बोऽलको यस्यास्ताम् । वराक्रीं मा मारयिष्यसीत्यन्वयः । पुंसो विक्रमः स्त्रीषु न शस्त इति धर्मः । कार्यमात्मपीडयापि रक्षणीयमिति नीतिः । स्त्रीहेतुकमिदं संसारदुःखमित्यतो हेयमिति युक्तिः । कलशस्य ॥ ५६७ ॥

पंकपङ्खलेण छीरेकपाइणा दिण्णजाणुवडणेण ।

आणंदिज्जइ हल्लिओ पुत्तेण व सालिछेत्तेण ॥५६८॥

पङ्कमलिनेन क्षीरैकपायिना दत्तजानुपतनेन ।

आनन्द्यते ३हल्लिकः पुत्रेणैव शालिच्छेत्रेण ॥

आसन्नफलोदयः कृतक्लेशो हर्षातिशयं जनयतीति प्रतिपादयन् कश्चिद्भालिकं निदर्शयति । शालिच्छेत्राणामासन्नच्छेदादभिसारस्थानान्तरं कुलटा जारे श्रावयति वा—पंकमङ्गलेनेति । शालिच्छेत्रेण हाल्लिक आनन्द्यत इत्यर्थः । पङ्कमलिनेन क्षेत्रेण । क्षीरमेकमर्थात् पीतं बाल्येन यत्र तेन क्षेत्रेण । क्षीरमात्रं पीतमस्ति नतु पाकादिनिर्वाहो धान्यानाम् । दत्तं जानुपतनमिव पतनं शालिच्छेत्रेण । यथा कश्चित्पुत्रेणानन्द्यते तथेत्यर्थः । पङ्कमलिनेनेत्यादि तत्रापि विशेषणम् । उत्पत्तिमात्रेण पुत्रो लोकद्वयसाधको भवति । तदुक्तम्—पुत्रान्नो नरकात्त्रायत इति पुत्रः इति धर्मः । आसन्नफलोदयः क्लेशो हर्षातिशयं

जनयति । तदुक्तम्—‘क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां विधत्ते’ इति नीतिः । पुत्रः क्षेत्रादिसंसारिण्यमानन्दकरो नतु मुमुक्षुणामिति युक्तिः । बहुगुणस्य ॥ ५६८ ॥

कह मे परिणइआले खलसंगो होहिइ त्ति चिंतंतो ।

ओणअमुहो ससूओ रुवइ व साली तुसारेण ॥ ५६९ ॥

कथं मे परिणतिकाले खलसङ्गो^१ भविष्यतीति^२ चिन्तयन् ।

अवनतमुखः सशूको रोदित्व^३ शालिस्तुषारेण ॥

सन्निवेशविशेषेण शालीनां रोदनं कश्चिदुत्प्रेक्षते । शालिचेत्रे पाकात्सङ्केतभङ्गं जारं वा कापि श्रावयति—कह मे इति । पाकवर्द्धके परिणती । खलं खरिदान इति प्रसिद्धं दुर्जनश्च । ससूओ सशोक इति च । दुर्जनैः समं सङ्गो लोकद्वयविरोधी । तदुक्तम्—

निश्वासोद्वीर्यहृतभुग्भूमधूव्रीकृताननैः ।

वरमाशीविषैः सङ्गं कुर्यान्नत्वेव दुर्जनैः ॥

इति धर्मः । दुर्जनैः समं सङ्गो न विधेय इति नीतिः । भाव्यपि दुःखं हेयमिति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ५६६ ॥

संझाराओत्थइओ दीसइ गअणम्मि पडिवआचंदो ।

रत्तदुऊलंतरिओ थणणहलेहो व्व णववहुए ॥ ५७० ॥

सन्ध्यारागोत्स्थगितो दृश्यते गगने प्रतिपच्चन्द्रः ।

रक्तदुकूलान्तरितः “स्तननखलेख इव नववध्वाः” ॥

कापि कुलवध्वा नखाघातं दृष्ट्वा कथयति । उपपत्तिसमीपगमनाय चन्द्रस्य क्षीणतया ज्योत्स्नाया अभावं वर्णयन्ती दूरी कुलटां त्वरयति वा—संभेति । उत्स्थगितः पिहितः ‘स्थगे संवरणे’ इति धातोरनुसारात् । सन्ध्यागमो बोधनीयो धार्मिकेन इति धर्मः । अवस्थाभेदेन महान्तोऽपि लघोः सादृश्यं यान्तीति नीतिः । अविद्यान्तरितज्ञानोत्प्रेक्षेयं कस्यचिच्छिष्यं बोधयितुमिति युक्तिः । चामीकरस्य ॥ ५७० ॥

अइ दिअर ! किं ण पेच्छसि आआसं किं मुहा पलोएसि ?

जाआइ बाहुमूलम्मि अद्धअंदाण परिवाहिं ॥ ५७१ ॥

१. Kālidāsa's Kumāra V. 86.

२. ० संयोगो for ० सङ्गो P.

३. भवतीति for भविष्यतीति P.

४. रुदतीव for रोदित्व P.

५. नववध्वा नखनिपात इव for स्तन-
नखलेख इव नववध्वाः P.

अयि देवर ! किं न प्रेक्षसे आकाशं किं मुधा प्रलोकयसि ।

जायाया बाहुमूलेऽर्द्धचन्द्राणां परिपाटीम् ॥

कापि देवरं सपरिहासेष्व्यसाह—अह द्विअरेति । 'विजोलीं पङ्क्तिं वा' । 'मुधा निरर्थकं व्यर्थम्' एवममरः^१ । जायाया बाहुमूलेऽर्द्धचन्द्रपरिपाटीं^२ किं न प्रेक्षस इत्यन्वयः । नवैश्वन्द्रोऽवश्यं नमस्करणीय इति धर्मः । समत्सराः परिहासेनापि परेषां रहस्यं प्रकाशयन्तीति नीतिः । प्रथमतः एव शून्यध्यानासक्तस्य सोपाज्जम्भोपदेशोयमिति युक्तिः । कण्ठाभरणो^३ हेल्लादीत्यादिग्रहणेन भावादयो गृह्यन्ते तत्र परिहासः स्त्रियामयमिति । अर्जुनस्य ॥ ५७१ ॥

वाआइ किं भणिज्जउ केत्तिअमेत्तं व लिक्खए लेहे ।

तुह विरहे जं दुक्खं तस्स तुमं चेअ गहिअत्थो ॥५७२॥

वाचा किं भण्यतां कियन्मात्रं वा लिख्यते लेखे ।

तव विरहे यदुःखं तस्य त्वमेव गृहीतार्थः ॥

सखि सन्दिशेति काप्युक्ता सती प्रोषितमुद्दिश्य वदति—वाआ इति । गृहीतो ज्ञातः लेखादपि । मनःप्रसादेन यत्क्रियते तदेव कर्म कर्तव्यम् । मनःपूर्तं समाचरेदिति धर्मः । हितैषिणाऽभिमतेनानुनीयमानेन लि(ले)खनादि नाऽपेक्षणीयमिति नीतिः । एतादृशं सांसारिकं दृष्ट्वा योगिनोदासीनेन भवितव्यमिति युक्तिः । चारुदत्तस्य ॥ ५७२ ॥

मअणगिणो व्व धूमं मोहणपिच्छि व लोअदिट्ठीए ।

जोव्वणधअं व मुद्धा वहइ सुअंधं चिउरभारं ॥ ५७३ ॥

मदनप्रेरिव धूमं मोहनपिच्छिकांमिव लोकदृष्टेः ।

योक्तेनध्वजमिव मुग्धा वहति सुगन्धं चिकुरभारम् ॥

१. किम् for किं न P.

२. किं is missing in P.

३. प्रलोकयसे for प्रलोकयसि P.

४. ०पाटीम् for ०पाटीम् P.

५. The phrase 'विजोलीं पङ्क्तिं वा' is out of place here. Its proper place is in the commentary on stanza 576.

६. Cf. 'व्यर्थके तु वृथा मुधा' III. 3. 4.

७. ०पाटीम् for ०पाटीम् is suggested.

८. P. 309.

९. वाचया for वाचा K.

१०. किम् for किम् P.

११. ०तां is missing in P.

१२. ०प्रेरुममिव for ०प्रेरिव धूमम् P.

१३. ०पिच्छि० for ०पिच्छिका० P.

१४. लोकः दृष्टीनाम् for लोकदृष्टः P.

कस्याश्चित्सौन्दर्यातिशयं ख्यापयन्ती कापि कमपि युवानं प्रबोधयति—मअण्ण-
गिण्यो इति । पिच्छिकामयूराणामैन्द्रजालिकेन व्यामोहनीक्रियते । 'चिकुरः कुन्तलो
वालः कचः केशः शिरोरुहः' इत्यनरः^१ । दुर्वहमप्युत्तमं वइनीयमिति धर्मः । सगुण एव
बहूनां रञ्जनं करोतीति नीतिः । अस्तु तावदन्यच्चिकुराभार एव स्त्रीणां व्यामोहक इति
ता योगिना दूरतः परिहर्त्तव्या इति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५७३ ॥

गिरिसोत्तो त्ति भुअंगं महिसो जीहाइ लिहइ संतत्तो ।

महिसस्स कण्हपत्थरझरो त्ति सप्पो पिअइ लालं ॥ ५७४ ॥

गिरिस्रोत इति भुजङ्गं^२ महिषो जिह्वया लेढि संतप्तः ।

महिषस्य कृष्णप्रस्तरभर इति सर्पः^३ पिबति लालाम् ॥

दीर्घरतार्थं पत्युरन्यचित्तां कारयितुं कापीदं दर्शयितुमाह—गिरिसोत्तो इति ।
लेढि आस्वादयति । लालां लार इति ख्याताम् । महिषस्य लालानित्यन्वयः । महिष-
सर्पयोर्यथाऽविरोधस्तथाऽविरोधः सर्वैः समं विधेय इति धर्मः । विरुद्धैरपि मलिनं न विधेय-
मिति नीतिः । रोवादि च त्यक्त्वा योगाभ्यासो विधेय इति युक्तिः । इयं च गाथा
टीकान्तरे न प्राप्ता ॥ ५७४ ॥

रुअं सिट्ठं चिअ से असेसपुरिसे णिअत्तिअच्छेण ।

वाहोलेण इमीए अजंपमाणेण वि मुहेण ॥ ५७५ ॥

रूपं शिष्टमेव^४ तस्याशेषपुरुषे निवर्तिताक्षेण ।

बाष्पात्रेणास्या^५ अजल्पतापि मुखेन ॥

अनुरागानुनयं सख्याः कस्मिंश्चित्सखी समुन्नयति—रुअमिति । एतस्या मुखेन
तस्य रूपं कथितमेवेत्यन्वयः । अशेषे पुरुषे निवर्तिते अक्षिणी येन तादृशेन मुखेन । मुख-
क्रमेणैव धार्मिकोऽधार्मिकश्च ज्ञायत इति धर्मः । इङ्गितेनैवाभिज्ञाः परेषामभिप्रायमाकलयन्तीति
नीतिः । मुखप्रसाद एवाधो (एव सद्यो) योगप्रतिपादक इति युक्तिः । देहलस्य ॥ ५७५ ॥

रुंदारविंदमंदिरमअरंदाणंदिआलिरिञ्छोली ।

झणझणइ कसणमणिमेहल व्व महुमासलच्छीए ॥ ५७६ ॥

१. II. 6. 95.

२. भुजङ्ग for भुजङ्गम् P.

३. सपौऽपि for सर्पः P.

४. कथितमेव for शिष्टमेव P.

५. वास्या० for बाष्पा० P.

६. ० या तस्या for ० णास्या P.

७. अजल्पमानेनापि for अजल्पता.

बृहदरविन्दमन्दिरमकरन्दानन्दितालपङ्क्तिः ।

भृगाभृगायते कृष्णभृगिमेखलेव मधुमासलक्ष्म्याः ॥

वसन्ते प्रभूतकमलरसपानानन्दिमधुकरपङ्क्तिवर्णनेन मधुपानमभिलषन्ती
काचिन्नायकमिदमाह—रुंदारविंदेति । बृहदरविन्दं मन्दिरमिव तस्य मकरन्देनानन्दि-
तालिनो भ्रमरस्य पङ्क्तिः सा । भृगाभृगायते अव्यक्तं शब्दमनुकरोति । अत्रोत्प्रेक्षते—
मधुमासो वसन्तः तस्य लक्ष्म्याः । कृष्णभृगिरिन्द्रनीलस्तद्वर्णिता मेखला क्षुद्रघण्टिके-
वेति । रुंदं बृहदिति । विजोली पङ्क्ताविति देशी । आश्रयत्वेन मन्दिरनिरूपणम् ।
प्रभातसन्ध्याप्रकाशनेन धर्मः । सेव्यस्य सेवकेन सदा शोभैव कार्येति नीतिः । मदजन-
कतया मधुपानादीनां योगित्वमिति युक्तिः । इन्द्रराजस्य ॥ ५७६ ॥

कस्स करो बहुपुण्यफलेकतरुणो तुहं विसम्मिहइ ।

थणपरिणाहे मम्महणिहाणकलसे व्व पारोहो ॥ ५७७ ॥

कस्य करो बहुपुण्यफलैकतरोस्तव विश्रमिष्यति ।

स्तनपरिणाहे मन्मथनिधानकलश इव प्ररोहः ॥

तव स्तनपरिणाहे यस्य हस्तो लगिष्यति स एव पुण्यवानिति सखी नायिकां
वर्णयति—कस्सेति । बहूनि पुण्यान्येव फलानि यस्य एकस्य तरोरिव कस्य करः प्ररोह
इव पिधानमिव तव स्तनपरिणाहे निसंमास्यति व्याप्य स्थास्यतीत्यन्वयः । मन्मथस्य
निधानं निधिस्तस्य कलशे इव स्तने । वृत्तिच्छन्नस्यान्वयोऽत्र । यथा घटादि मुखे पिधानं
व्याप्य तिष्ठति तथेत्यर्थः । विना पुण्यं विशिष्टं नोदेतीति धर्मः । पौरुषमपि पुण्येनैव
फलतीति नीतिः । फलमभिसन्धाय पुण्याचर्यां बन्धहेत्विति युक्तिः नायिका अनूढा
कुमारीयमिति कण्ठाभरणे^१ । अनुरागस्य ॥ ५७७ ॥

चोरा सभअसतण्हं पुणो-पुणो पेसअंति दिट्ठीओ ।

अहिरक्खअणिहिकलसे व्व पोढवइआथणुच्छंगे ॥५७८॥

चोराः सभयसतृष्णं पुनःपुनः प्रेषयन्ति दृष्टीः^२ ।

अधिरक्षितनिधिकलश इव प्रौढपतिकास्तनोत्सङ्गे ॥

१. न संमास्यति तव for तव विश्र-
मिष्यति P.

२. P. 345.

३. घन...for पुनःपुनः P.

४. दृष्ट्याः for दृष्टीः P.

कमनीयवनिता वशीकृता दोषं न गणयन्तीति सूचयन्ती दूती जारमुत्साहयति-
चोरा इति । प्रौढः प्रवीरः । यो यत्रानुरक्तः स तत्पापादपि मनो निवर्तयितुं न शक्नोतीति
धर्मः । कार्यसक्ताः प्रत्यवायं न गणयन्तीति नीतिः । नृप्याभयादिकं मुमुक्षुभिर्ह्यमिति
युक्तिः । समर्थस्य ॥ ५७८ ॥

उव्वहइ णवतणं कुररोमंचपसाहिआइ अंगाई ।

पाउसलच्छीअ पओहरेहि परिपेळ्ळिओ विंझो ॥५७९॥

उव्वहति नवनृणाङ्कुररोमाञ्चप्रसाधितान्यङ्गानि ।

प्रावृट्लक्ष्म्या पयोधरैः परिप्रेरितो विन्ध्यः ॥

कस्याश्चिन्नायिकायां स्ववैदग्ध्यं प्रकाशयन्नागरः कामुकयर्मं विन्ध्ये समाधानः
प्रावृषं वर्णयति । विन्ध्यनिकुञ्जं कृतसङ्केतं त्वन्न गतोऽहं गतैवेति पुरुषं कापि सोपालम्भं
वदति वा—उव्वहइ इति । नवनृणाङ्कुरा एव रोमाञ्चास्तैः प्रसाधितानि शोभितान्य-
ङ्गानि । विन्ध्यस्यापि कामुकसमानवर्णेन प्रावृषोऽत्यन्तकामोद्रेककारिता ध्वनिता ।
पयोधरौ स्तनौ^१ । पुण्यवानेव महालक्ष्म्या आलिङ्गित इति धर्मः । अचेतनोऽपि
स्त्रीसहितो विकारवान् भवतीति नीतिः । स्त्रीणां परिष्वङ्गोऽचेतनानामेव व्यामो-
हनो न पुनः सचेतसामिति युक्तिः । गौणनायकप्रतियोगिनि रतिरूपेणैव रसप्रकर्षस्य
ह्रासोऽयमिति कण्ठाभरणे^२ । इन्दीवरस्य ॥ ५७९ ॥

आम बहला वणाली मुहला जलरंकुणो जलं सिसिरं ।

अण्णणईण वि रेवाइ तह वि अण्णे गुणा के वि ॥५८०॥

आम बहला वनाली मुखरा जलरङ्गवो जलं शिशिरम् ।

अन्यनदीनामपि रेवायास्तथाप्यन्ये^३ गुणाः केऽपि ॥

कस्याश्चिन्नायिकायाः सखी स्वसख्यान्यतो वैलक्षण्यं सूचयन्ती कमप्युद्दिश्य
वदति—आमेति । एवमित्यर्थे आम, अनुमतौ निश्चये वा । ‘आं ज्ञाननिश्चयस्मृत्योः’ इति
मेदिनी^४ । जलरङ्गवः पक्षिविशेषः । अन्यनदीनां मध्येऽपि अन्ये इव गुणाः । फलविशेष-
जनकत्वेनैव नदीनां गुणागुणत्वकथनं धर्मः । सर्वत्रानुभूतो गुणो विशेषं जनयतीति
नीतिः । परमार्थोऽनिर्वचनीय इति युक्तिः । पालितस्य ॥ ५८० ॥

१. प्रति० for परि० P.

२. स्तनयित्ते for स्तनौ P.

३. P. 278.

४. अन्यनदीष्वेव for अन्यनदीनामपि P.

५. अन्ये for तथाप्यन्ये P.

६. P. 251. V, 50.

एह इमीअ णिअच्छह परिणअमालूरसच्छहे थणए ।
तुंगे सत्पुुरिसमणोरहे व्व हिअए अमाअंते ॥ ५८१ ॥

एत एतस्या निरीक्षध्वं परिणतमालूरसदृशौ स्तनौ ।

तुंगौ सत्पुरुषमनोरथाविव^१ हृदये अमान्तौ^२ ॥

नायिकायाः पद्मिनीत्वसूचनेन कुट्टनी कामुकान् लोभयन्ती साकृतमिदमाह—
एहेति । एत आगच्छत । 'विल्वे शाण्डिल्यशैलूषमालूरश्रीफलावप' इत्यमरः^३ । तस्य
फलं मालूरम् । यथा सत्पुरुषाणां हृदये मनोरथो न सम्भाति तथेत्यर्थः । सत्पुरुषैर्म-
नोरथो न कार्य इति धर्मः । हृदयविसंवादेन क्रियमाणां कार्यं महतां हृदये न प्रविशतीति
नीतिः । सर्वावयवास्तनावेव व्यामोहकावित्यतस्तत्सन्निधिर्मुमुक्षुणा परिहर्तव्य इति
युक्तिः । पद्मिनीलक्षणां—'स्तनयुगलमलङ्घ्यश्रीफलश्रीविलम्बि' इत्यादि^४ । अनुत्साहकस्य
॥ ५८१ ॥

हत्थाहत्थि अहमहमिआइ वासागमम्मि मेहेहिं ।

अव्वो किं पि रहस्सं छण्णं पि णहंगणं गलइ ॥ ५८२ ॥

हस्ताहस्ति अहमहमिकया वर्षागमे मेघैः ।

अव्वो किमपि रहस्यं छन्नमपि नभोऽङ्गणं गलति ॥

कस्याश्चिन्नायिकायाः प्रोषितपतिकायाः प्रियविशेषेणोपतप्ताया वर्षास्वप्यनागतवज्र-
भायाः सखी सखीमुद्दिश्य वदति—हत्थाहत्थिमिति । हस्तैश्च हस्तैश्च गृहीत्वा हस्ताहस्ति ।
मेघैश्छन्नं परिवृतमपि नभोऽङ्गणं गलति । अहमहमिकयाऽहङ्कारेण । अव्वो साश्चर्यदुःखसूचने
देशी । किमपि रहस्यमनिर्वचनीयम् । विरहिणीषु मेघोदयो न प्रकाश्यो भवतीति भावः ।
कापि बाला विरहिणी प्रावृडारम्भस्य कामोत्तेजनया किमपि रहस्यं वर्णयन्ती कथं
प्रियेण विना स्थातव्यमिति सूचयन्ती सखीमिदमाह वा । एवम्भूतवर्षागमे कथं गन्तु-
मिच्छतीति प्रियं प्रवासगमनद्वारयति वा—हस्ताहस्तीति । त्वराख्या अहमहमिकेत्यादिना
मेघानाम् । वर्षाकाले दृष्टविरोधादेव तीर्थयात्रागमनं निषिद्धमिति धर्मः । आच्छादितमपि

१. पश्यत for निरीक्षध्वम् P.

२. ०मनोरथवत् for ०मनोरथाविव P.

३. अमानौ for अमान्तौ P.

४. Amara. II. 4 32. Amara
reads शैलूषौ for शैलूष०

५. Ratirahasya Lahore edition,
P. 6, V. 11.

RR reads. ०मनर्घ्य for ०मलङ्घ्य०
and ०विडम्बि० for ०विलम्बि०.

६. मयि for किमपि P.

रहस्यं गलत्यदः सुगुप्तं कार्यं कर्तव्यमिति नीतिः । अविद्याप्रपञ्चैश्छन्नमपि ज्ञानमभ्यासेन स्फुटं स्यादिति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ५८२ ॥

केत्तिअमेत्तं होहिइ सोहगं पिअअमस्स भमिरस्स ।

महिलामअणलुहाडलकडक्खविकखेवघेप्पंतं ॥ ५८३ ॥

कियन्मात्रं भविष्यति सौभाग्यं प्रियतमस्य भ्रमणशीलस्य ।

महिलामदनलुधाकुलकटाक्षविक्षेपगृह्यमाणम् ॥

काचित्सौभाग्यसौन्दर्यादिगुणगर्विता चलवृत्तं कान्तमुद्दिश्य सखीं सम्बोध्य वदति । प्रियस्यागमने किमित्युपचारं न करोषि कथमस्य सौभाग्यं मन्दीभूतमिति वदन्तीं सखीं नायिका सचाटूपालम्भमाह—केत्तिअ इति । मदनलुधाकुलानामातुराणां संतप्तानां वा महिलानां ये कटाक्षविक्षेपास्तैर्गृह्यमाणां सौभाग्यं कियन्मात्रमधिकतरं भविष्यति । तामिरे-
वाधुना विभज्यास्य सौभाग्यं गृहीतं किं समोपचारेणेति भावः । कार्यान्तराकृष्टमनसोऽल्प-
समय एव धर्मकृत्य आदरो भवतीति धर्मः । अस्थिरस्य कुत्रापि कार्यसिद्धिर्न स्यादिति नीतिः । स्त्रीकटाक्षाकृष्टहृदया न मुक्त्यधिकारिण इति युक्तिः । नारायणस्य ॥ ५८३ ॥

णिअधणिअं उवऊहसु कुक्कुटसद्देन इत्ति पडिबुद्धो ।

परवसहिवाससंकिर णिअए वि घरम्मि मा भासु ॥ ५८४ ॥

निजगृहिणीमुपगूहस्व^१ कुक्कुटशब्देन भटिति प्रतिबुद्धा ।

परवसतिवासशङ्किन्^२ ! निजकेऽपि गृहे मा भैषीः ॥

परस्त्रीनिरतं निजगृहसुप्तं रात्रिशेषेऽपररतिकुक्कुटशब्देन सातङ्कप्रबुद्धं कमपि कापि सोपालम्भमाह—णिअधणिअमिति । धणिआ निजवनितायां देशीति टीकान्तरे । धणिअन् धन्यं यथा स्यादेवमिति कुलपतिटीकायाम् । धन्यं समीचीनं दृढमिति यावत्, न भयमिति भावः । परस्य वसतो यो वासस्तेन शङ्किन् ! सभय ! असत्कर्माणाः सदा सभया भवन्तीति धर्मः । अतथ्येपि तथातथा प्रत्ययं कुर्वाणा उपालभ्या एव भवन्तीति नीतिः । अतिप्रसक्तिः कामे वर्जनीयेति युक्तिः । चुल्लोहस्य ॥ ५८४ ॥

खरपवणरअगलत्थिअगिरिऊडावडणभिण्णदेहस्स ।

धुक्काधुक्कइ जीअं व विज्जुआ कालमेहस्स ॥ ५८५ ॥

१. विक्षेपास्तैर्गृह्य० for ०विक्षेपगृह्य० P.

२. निजजायामपगूहस्व रे for निजगृहि-
गीमपगहस्व P.

३. ० शङ्कनशील for ० शङ्किन् P.

४. यथातथा is suggested for
तथातथा.

खरपवनरयगलहस्तितगिरिकूटापतनभिन्नदेहस्य ।

धुकुधुकायते जीव इव विद्युत्कालमेघस्य ॥

कामपि प्रोषतपतिकां मेघदर्शनोपतप्तां नायिकां न वर्षामेघोऽयमिति कापि सखी बोध्यति—खरपवनेति । खरपवनरयेण प्रेरितश्चासौ गिरिकूटावपतनाद्भिन्नदेहश्चेति । तस्य मेघस्य । जीवमिव । विद्युत् । धुकुधुकायत इव संयुक्त इव । गलत्थल इति पाठे गलहस्तितमित्यर्थः । अन्यस्यापि भिन्नदेहस्य जीवो धुकुधुकायते क्रमेण सुस्थं (स्थो) भवति । वर्षामेघकथनेन प्रियागमननैकट्यं ध्वनितम् । सती विपद्रुतमपि स्वामिनं न त्यजतीति धर्मः । बलीयसाभियुक्तानां विपत्तिरवश्यं भवतीति नीतिः । देहबन्धोऽस्थिर इति युक्तिः । जीवदेवस्य ॥ ५८५ ॥

मेहमहिसस्स णज्जइ उअरे सुरचावकोटिभिण्णस्स ।

कंदंतस्स सविअणं अंतं व पलंबए विज्जू ॥ ५८६ ॥

मेघमहिषस्य ज्ञायते^४ उदरे सुरचापकोटिभिन्नस्य ।

क्रन्दतः सवेदनमन्त्रमिव प्रलम्बते विद्युत् ॥

सुरतासक्ता काचिदीर्घरतार्थं प्रियस्याऽन्यचित्तां कुर्वती वदति । प्रिययात्रा-विधातार्थममङ्गलं सूचयन्ती कापि निदर्शयति—मेहमहिसस्सेति । सुरचापस्य कोट्या-ऽध्रेण भिन्नस्य । मेघो महिष इव तस्य । सवेदनं यथा स्यादेवं क्रन्दतः विद्युदन्त्रमिव प्रलम्बत इति । नीयते ज्ञायते । पुज्जइ इति पाठे शोभते । णज्जइ इति पाठे ज्ञायते इत्येवार्थः । आपद्यपि सद्यः स्वामिपरायणा भवन्तीति धर्मः । सकलजनोपकारकस्यान्त्रपतनमपि शोभत इति नीतिः । संसारिणां सर्वबन्धात् स्त्रीबन्धो दुरुच्छेदो भवतीति युक्तिः । भेज्झायाः ॥ ५८६ ॥

णवपल्लवं विसण्णा पहिआ पेच्छंति चूअरुखस्स ।

कामस्स लोहिउप्पंगराइअं हत्थभल्लं व ॥ ५८७ ॥

नवपल्लवं विषण्णाः^५ पथिकाः पश्यन्ति^६ चूतवृक्षस्य ।

कामस्य लोहितपुंखराजितं हस्तभल्लमिव ॥

१. ०प्रेरित० for ०गलहस्तित० P.
२. ०कूटावपतन० for ०कूटापतन० P.
३. जीवमिव for जीव इव P.
४. ०कृष्ण० for ० काल० P.
५. नीयते for ज्ञायते P.

६. विदग्धाः for विषण्णाः P.
७. पतिकाः for पथिकाः P.
८. प्रेक्षन्ते for पश्यन्ति P.
९. लोहितोप्पंगं for लोहितपुंख० P.

वसन्तसमये प्रियाविरिज्ञं नायकमुद्दिश्य कश्चिदुत्प्रेक्ष्य वदति । वसन्तोपक्रमे प्रवासो दुःसह इति सूचयन् कश्चित् पथिकान् दर्शयति वा—गावपल्लवमिति । विजोला इति, विकला इति वा । लोडितः उष्पंरुः समूहीभूतः राजितश्च तत् । हस्तभङ्गमिव हस्तकाण्ड इव । लोहपुंखलराइमिति पाठे लोहपुंखं तीक्ष्णीकृतमित्यर्थः । अधुना मदनो धनुर्ग्रहं चूतकुसुमैरेव स्वकार्यं साधयतीति भावः । स्थिरीभूय कर्म कर्तव्यमिति धर्मः । नीतावप्येवम् ॥ ५८७ ॥

महिलाणं चिअ दोसो जेण पवासम्मि गन्विआ पुरिसा ।

दो तिणिण जाव ण मरंति ता ण विरहा समप्पंति ॥ ५८८ ॥

महिलानामेव दोषो^१ येन प्रवासे गर्विताः^२ पुरुषाः ।

द्वे तिस्रो यावन्न म्रियन्ते तावन्न विरहाः समाप्यन्ते ॥

यां काञ्चिद्विरहासहिष्णुः सामर्थ्यं सखीमुद्दिश्य वदति । विरहिणीदुःखसन्धुक्त्येऽपि पुनर्गन्तुमिच्छतः प्रियस्य निवारणार्थं कापीदं वा प्राह—महिलाणं चिअ इति । महिलानां स्त्रीणां प्रवासे स्थातुं वयमेव शक्ता इति गर्वः । द्वे तिस्रो गणपतिका इत्यर्थम् । महान्तो दोषदर्शनादकार्ये न प्रवर्तन्त इति धर्मः । सत्पुरुषा बहूनामर्थे प्राणानिरपेक्षा भवन्तीति नीतिः । विरक्ताः स्त्रीणां दुःखे न विक्रियन्त इति युक्तिः । शेखरस्य ॥ ५८८ ॥

बालअ ! दे वच्च लहुं मरइ वराई अलं विलंबेण ।

सा तुज्झ दंसणेण वि जीवेज्जइ णत्थि संदेहो ॥ ५८९ ॥

बालक ! हे ब्रज लघु म्रियते वराकी अलं विलम्बेन ।

सा तव दर्शनेनापि जीवेद् यदि^३ नास्ति^४ सन्देहः ॥

कस्याश्चिन्नायिकायाः सखी स्वसल्या नवमीं दशां नायकस्य कृते निवेदयति— बालअ इति । बालक ! परवेदनानभिज्ञ ! देशब्दः सानुनयसम्बोधने । लघु शीघ्रं यथा स्यादेवम् । उत्तमैर्विपद्गतोऽवश्यं प्रतिकरणीय इति धर्मः । प्रतिकरणीयं यन्नादपि प्रतिकार्यमिति नीतिः । मृत्योर्नित्यत्वं विज्ञाय संसारे औदास्यं विधेयमिति युक्तिः । तस्यैव^५ ॥ ५८९ ॥ सुगहहरिणस्य ॥ ५८९ ॥

१. P. adds स after दोषः.

२. प्रवासगर्वशीलाः for प्रवासे गर्विताः P.

३. खलु जीवत्येव for जीवेद् यदि P.

४. नास्ति for नास्ति P.

५. The portion 'तस्यैव ॥ ५८९ ॥' is out of place here.

अविरंअपसरिअहुअवहजालोलिपलीविण वणाभोण ।

किंसुअवणं ति कलिऊण मुद्धहरिणो ण णिक्कमइ ॥५९०॥

अविरतप्रसूतहुतवहज्वालावलिप्रदीपिते वनाभोगे ।

किंशुकवनमिति कलयित्वा मुग्धहरिणो न निष्क्रामति ॥

वननिकुञ्जे सुरतासक्ता काचिद्दीर्घरमणार्थं प्रियस्य रसान्तरासक्तचित्ततां वदतीति । हरिणस्य दुःखमाकलय्य कश्चित्कृपापरो वा इदमाह—अभिसारस्थानदाहेन दुःखिता कुलटा जारमन्यापदेशेन वा श्रावयति—अविरलेति । अविरलं प्रसूतो विस्तृतो यो हुतवहो वह्निस्तस्य ज्वालानां या आवली परम्परा तथा प्रदीपिते वनाभोगे । कलयित्वाऽ-बहिर्भावाद्वनतो हरिणानां मुग्धत्वम् अज्ञत्वम् । तंमिरपसरिअ इति पाठान्तरम् । शाल्मलीतूलमिति भट्टराघवचैतन्ययोष्टीकायां देशीति व्याख्यातम् । विपद्गतं प्रतिकर्तुम-समर्थो दयापरोऽनुतापमेव करोतीति धर्मः । अपायबहुलमपि निजं स्थानं न त्याज्यम् । सोपद्रवापि सुभगा खलु जन्मभूमिरिति नीतिः । मुमुक्षवः समुदुःखमुखा भवन्तीति युक्तिः । सारस्य ॥ ५९० ॥

णिहुअणसिप्पं तह सारिआइ उल्लाविअं म्ह गुरुपुरओ ।

जह तं वेलां माए ण आणिमो कथ वच्चाओ ॥ ५९१ ॥

निधुवनशिल्पं तथा “शारिकयोल्लपितमस्माकं गुरुपुरुतः ।

यथा तां वेलां^५ मातर्न जानीमः^६ कुत्र व्रजामः^७ ॥

कापि कलाभिज्ञा स्त्री रात्रौ सुरतसमये सुरतव्युत्पत्तीं दर्शयन्ती तस्मिन् गृह-सारिङ्गयोल्लपितं तस्याः श्वश्रूयामग्रे लज्जमानाऽन्यत्र गत्वा सख्याः कथयन्ती वदति—णिहुअणसिप्पमिति । निधुवनं सुरतम् । शिल्पं व्युत्पत्तिम् । उल्लपितं प्रकाशितम् । योषितां सतीनां लज्जैव भूषणमिति धर्मः । गुरोर्निकटे धाष्टर्यं न विधेयमिति नीतिः । संसारे लज्जादिरवधेयो नित्यमिति तद्दानाय यतनीयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५९१ ॥

पच्चगुप्फुलदलुलसंतमअरंदपाणलेहलओ ।

तं णत्थि कुंदकलिआइ जं ण भमरो महइ काउं ॥५९२॥

१. तस्मिन् (=ताम्न) for अविरअ Weber.

२. अविरलप्रसूत० for अविरतप्रसूत० P.

३. वली० for वलि० P.

४. दीपितवना० for दीपिते वना० P.

५. सारि० for शारि० P.

६. तस्यां वेलायाम् for तां वेलाम् P.

७. जानामि for जानीमः P.

८. व्रजामि for व्रजामः P.

प्रत्यग्रोत्फुल्लदलोल्लसन्मकरन्दपानलोलुपः^१ ।

तन्नास्ति कुन्दकलिकाया यन्न भ्रमरो महति^२ कर्तुम् ॥

नवोढामत्यन्तकोमलाङ्गीं कामपि स्त्रियं सर्वप्रकारेण यथेच्छरमणार्थं कमपि पुरुषमन्यापदेशेन लक्ष्यीकृत्य कस्याश्चित्कृते कापि कथयति । कस्याश्चिन्नयौवनायाः सौभाग्यं सखी व्याजाद्वर्णयति वा—पञ्चगोति । प्रत्यग्रमभिनवं तद्वेल्लङ्घिकसद्यदलं तत्रोल्लसन् विकसन् यो मकरन्दः पुष्परसस्तस्य पाने लोभिष्ठो महत्यभिलषति । स्त्रीवल्यौ लते । खिङ्गषट्पदौ भ्रमरौ । अभीष्टस्य पुण्यस्य सिद्धयै बहुतर उपचारः कार्ये इति धर्मः । ऋजुजीविना सेव्ये बहुकार्ये साध्येऽनेक उपचारः कार्ये इति नीतिः । तत्त्वज्ञो लोकस्यादरविषयो भवतीति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५६२ ॥

सो को वि गुणाइसओ ण आणिमो मामि ! कुंदलइआए ।

अच्छीहिं चिअ पाउं अहिलस्सइ जेण भमरेहिं ॥५९३॥

स कोऽपि गुणातिशयो न जानीमो मातुलानि^४ ! कुन्दलतिकायाः ।

अन्निभ्यामेव पातुमभिलष्यते येन भ्रमरैः^५ ॥

कामपि सकलगुणोपेतां चत्तूरागादियुक्तामखिन्नपुरुषामदृष्ट्वाऽन्यापदेशेन कस्याः कृते कापि वदति । नायिकाया गुणातिशयं वर्णयति—सो को वीति । कोऽप्यनिर्वचनीयः । लते व्रततिवनिते । भ्रमरौ खिङ्गषट्पदौ । गुणातिशयेनात्मा उत्कर्षणीय इति धर्मः । गुणविशेषो बहूनां वल्लभतां करोतीति नीतिः । तत्त्वज्ञो लोकस्यादरविषयो भवतीति युक्तिः । कुमारस्य ॥ ५६३ ॥

एक्क चिअ रुअगुणं गामणिधूआ समुव्वहइ ।

अणिमिसणअणो सअलो जीए देवीकओ गामो ॥५९४॥

एकैव रूपगुणं ग्रामणीदुहिता^६ समुद्बहति ।

अनिमिषनयनः सकलो यया देवीकृतो ग्रामः ॥

कयाचिद् गृहपतिमुतया कस्यचिन्नायकस्य सखी दूती प्रहिता सा च तेन नायकेन पृष्टा कीदृशं तस्या रूपमिति नायकस्य कृते वदति । नायकस्य महिलान्तरवर्णनपसहमाना

१. ०द्वेल्लहोल्लन्म० for ०त्फुल्लदलोल्ल-
सन्म० P.

२. ० लम्पटः for ० लोलुपः P.

३. वाञ्छति for महति K.

४. मातुलि for मातुलानि P.

५. भ्रमरेण for भ्रमरैः P.

६. एकैव दुहिता गृहपतेर्महिलात्वं for
एकैव रूपगुणं ग्रामणीदुहिता P.

दूती गृहपतेर्दुहितुः सौन्दर्यं वा वर्णयति—एकं चित्र इति । एका श्रेष्ठा । महिलात्वम्
असाधारणस्त्रीधर्मवत्त्वं स च धर्मो रूपादिः । अदेव एव देवः सुरः कृतः । अभूततद्भावे
चिवः । लक्षणाया ग्रामो ग्रामस्थो जनः । यत्र धार्मिकः प्रतिवसति तत्रस्थो जनोऽपि
धर्मपरायणो भवतीति धर्मः । गुणातिशयो बहूनां विस्मयमादायात्वेवेति नीतिः । वनिता
चात्यन्तमाकर्षिका ततस्तत्सन्निधानं योगिना वर्ज्यमिति युक्तिः । कण्ठाभरणे प्रेमप्रकारेषु
निर्द्धारितव्यक्तिविशेषवानयमिति । अनङ्गस्य ॥ ५६४ ॥

मण्णे आसाओ चिअ ण पाविओ पिअअमाहररसस्स ।

तिअसेहि जेण रअणाअराहि अमअं समुद्धरिअं ॥ ५९५ ॥

मन्ये आस्वाद एव न प्राप्तः प्रियतमाधररसस्य ।

त्रिदशैर्येन रत्नाकरादमृतं समुद्धृतम् ॥

कामिगोष्ठ्यां प्रियतमाधररसस्यामृतादप्युत्तमां^२ ख्यापयन् कश्चित्कस्यापि
कृते वदति—मण्णे इति । मन्ये उत्प्रेक्षायाम् । अमृतादप्यधरः^३ इति धर्मः । निक^४...
हितलाभे दूरं न गन्तव्यम् । तदुक्तम्—‘ अर्के चेन्मधु विन्देत किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ’ इति
नीतिः । वनिताधररसेनाकृष्टा अमृतमप्यवधीरयन्ति, ततः संसारस्त्याज्य इति युक्तिः ।
तस्यैव ॥ ५६५ ॥

आअण्णाअद्धिअणिसिअमल्लमम्माहआइ हरिणीए ।

अदंसणो पिओ होहिइ त्ति वल्लिउं चिरं दिट्ठो ॥ ५९६ ॥

आकर्णाकृष्टनिशितभल्लममाहृतया हरिण्या ।

अदर्शनः प्रियो भविष्यतीति वलित्वा चिरं दृष्टः ॥

प्रियेण सह काचित्सङ्केतस्थानमागतः शरभिन्नां हरिणीं दृष्ट्वा तच्चेष्टया कान्तं
रसान्तरासक्तं कर्तुं वदति । हरिणीचरितवर्णनेन स्त्रीणां दृढसौहार्दं वा कापि वर्णयति-
आअण्णेति । न विशते दर्शनं यस्यासौ प्रियः । वलित्वा व्यापुत्र्य । पशुजातीयाना-
मप्येवं रसावेशः किं पुनः सचेतसामिति भावः । सत्यो वरमात्ममरणं समीहन्ते नतु

१. रस is missing in P.

२. उत्तमताम् is suggested for
उत्तमाम् P.

३. उत्तमः seems to be missing
here.

४. A few syllables are missing
here. निकट is suggested
for निक.

५. ०वर्णने for आकृष्टं P.

पत्युरिति धर्मः । सत्यामपि विपत्तौ परोपकारः कर्तव्य इति नीतिः । प्राणो यात्यप्यनु-
सरला मुक्तिभाजो भवन्तीति युक्तिः । पोटिसस्य ॥ ५६६ ॥

विसमद्विअपक्केकंवदंसणे तुज्झ सत्तुघरिणीअ ।

को को ण पत्थिओ पहिआणं डिंभे रुअंतम्मि ॥५९७॥

विषमस्थितपक्वैकाम्रदर्शने तव शत्रुगृहिण्या ।

कः को न प्रार्थितः पथिकानां डिम्भे^१ रुदति ॥

कस्यापि राज्ञः सौन्दर्यवती कापि सेवाकुशला स्त्री राजानमुद्दिश्य वदति—
विसमेति । विषमे दुर्गे उच्चस्थितमाम्रफलं तत्प्राप्तये प्रार्थितः, पथिकानां मध्ये सर्व एव
प्रार्थित इत्यर्थः । एवं हि तासां भवत्प्रतापादसन्निवेशो वृत्त इति भावः । अथमादेवं
भवत्यतो धर्म आचरणीय इति धर्मः । कुटुम्बं सति स्थाने निवेश्य युद्धादि विधेयमिति
नीतिः । बाह्यं सुखमनित्यमिति युक्तिः । भीमस्वामिनः ॥ ५६७ ॥

मालारी ललितलुल्लिअबाहुमूलेहि तरुणहिअभाइं ।

उल्लूरइ सज्जुल्लूरिआइ कुसुमाइ दावेत्ती ॥ ५९८ ॥

मालाकारी ललितोल्ललितबाहुमूलाभ्यां तरुणहृदयानि ।

उल्लुनाति सद्योऽवल्लूनानि^२ कुसुमानि दर्शयन्ती ॥

कश्चिन्मालाकारिकायाः सौन्दर्येणाकृष्टहृदय इदमाह—मालारीति—मालाकारी
तरुणहृदयानि ललितं सुन्दरमुल्ललितमुत्तोलितं यद् बाहुमूलं ताभ्याम् । उल्लुनाति लुण्ड-
यत्यपहरति । सज्जी साजीति ख्याता । सज्जी देशी । देवाद्यर्थं कुसुमावचयो धर्मावह इति
धर्मः । सौन्दर्यं न जातिविशेषमपेक्षत इति नीतिः । अनित्यं वनितादि त्याज्यमिति
युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ५६८ ॥

मालारीए वेल्लहलबाहुमूलावलोअणसअण्हो ।

अलिअं पि भमइ कुसुमगघपुच्छिरो पंसुलजुआणो ॥५९९॥

मालाकार्याः सुन्दरबाहुमूलावलोकनसत्पृष्ठाः ।

अलीकमपि^३ भ्रमति कुसुमार्धप्रभ्रशीलः पांसुलयुवा ॥

कामपि रूपादिमतीं मालाकारस्त्रियं पश्यन् कोऽपि लम्पटः पुरुषः कयाचिद्

१. बालके for डिम्भे P.

२. सज्जीस्थापितानि for सद्योऽवल्लू-
नानि P.

३. वेल्लहणा० for सुन्दर० P.

४. अलीकम् for अलीकमपि P.

५. पांशुल० for पांसुल० P.

दृष्टः, सापरस्याः कथयति—मालाआरीति । वेल्लहयां सुन्दरे देशी । अलीकं क्रयं विनापि । अर्घो मूल्यम् । पांशुलः परस्त्रीलम्पटः । यूना कर्मधारयः । 'अर्घः पूजाविधौ मूल्ये' । वीरकयेण मूल्यं दत्त्वा क्रेतव्यं ननु मूल्यादि प्रष्टव्यमिति धर्मः । सुज्ञाश्चेष्टा-विशेषेणाशयमाकलयन्तीति नीतिः । सांसारिकरसाकृष्टो मुक्तावनधिकारीति युक्तिः । तस्यैव ॥ ५६६ ॥

षष्ठं शतं समाप्यते मनोहरालापचनरमणीयम् ।

सातिशयं सप्तशत्यां कोषे कविहृदयदयितायाम्^१ ॥६००॥

षष्ठगाथाशतान्तगाथामाह—षष्ठं सप्तमिति । मनोहरो य आलापस्तस्य यद्वचनं करणं तेन रमणीयम् । शतम् । सातिशयम् उत्कृष्टम् । सप्तशत्यां कोषे । कोषरूपे काव्य इति ॥ ६०० ॥

इति हारितान्नश्री-पीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां षष्ठं शतम् ॥

पचूसागअ ! रंजिअदेह ! पिआलोअ ! लोअणाणंद !

अण्णत्तखविअसव्वरि ! णहभूसण ! दिणवइ ! णमो दे ॥६०१॥

प्रत्यूषागत ! रक्तदेह ! प्रियालोक^२ ! लोचनानन्द !

अन्यत्रक्षपितशर्वरीक ! नभोभूषण ! दिनपते ! नमस्ते ॥

सप्तशतोपक्रमे मङ्गलात्मिकां गाथामाह—पचूसागअ इति । अनुरक्तो लोहितः । अन्यत्र लोहितालोकपार्श्वे सूर्यनमस्कारेण स्फुट एव । अथ च काचित्सुभाषिणी सकलाभिज्ञा खण्डिता नायिका प्रभातागतकामिनीकरजक्षताङ्किततनुं पतिमालोक्य तमुपालभमाना वदति तत्र कुङ्कुमादिलोहितदेह!स्त्रीलोचनानन्द!नखभूषण!अन्यस्त्रीस्थाने क्षपितशर्वरीक!दिनपते!रात्रावन्यस्याः पतिस्त्वं दिने मदीयः रात्रावन्यस्त्रीक्रीडया स्थित्वा प्रत्यूषे क्षपागतनमस्ते नमस्करणीयोऽस्माकम् , भगवतः सूर्यस्य साधर्म्यमुपागतोऽसि यत इति कामः । यथा सर्वेषां श्लाघ्यो भवति तथा कर्तव्यमिति नीतिः । रात्रौ योग-बलेन आनन्दस्य ब्रह्मणः साक्षात्कारो विधेय इति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ६०१ ॥

अकअण्णुअ ! घणवण्णं घणवण्णंतरिअतरणिअरणिअरं ।

जइ रे रे वाणीरं रेवाणीरं पि णो भरसि ? ॥ ६०२ ॥

१. Medinī P. 34. V. 2.

not found anywhere else.

२. This verse is peculiar to Pitāmbara's text and is

३. P. adds अनु before रक्त.

४. त्रैलोक्य for प्रियालोक P.

अकृतज्ञ ! घनवर्णी घनवर्णान्तरिततरणिकरनिकरम् ।

यदि रे रे वानीरं रेवानीरमपि नो स्मरसि ॥

कापि कस्मिन् प्रथमानुरक्ता तेन च समं रमिता तस्यामनन्तरं स च शिथिलादरो वृत्तः । सा तं प्रत्यासत्त्या साक्षेपं सोपालम्भं च प्राह—अकअरण्यअ इति । रे रे साक्षेप-सम्बोधने । यदि वानीरं वंजुलं वेश इति ख्यातं कृतसङ्केतस्थानं न स्मरसि तदा रेवाया नर्मदाया अपि नीरं जलं न स्मरसीत्यन्वयः । घनो मेघस्तद्वर्णी रेवानीरम् । घनं निविडं यत्पर्णी तेनान्तरितो व्यवहितस्तरणोः सूर्यस्य करस्य किरणस्य निकरः समूहो येन तं वानीरम् । रजनिकरनिकरेति पाठान्तरम्, तत्र रजनीकरश्चन्द्रः । अकृतज्ञतानिन्दता न कार्येति धर्मः । अमस्य स्मरणे कृतायासानां मनोदुःखं भवतीति नीतिः । कामिनीस्मरणं मनसो विकाराय भवतीति युक्तिः । मकरन्दसेनस्य ॥ ६०२ ॥

मदं पि ण आणइ हल्लिअणंदणो इह हि डड्ढगामम्मि ।

गहवइसुआ विवज्जइ अवेज्जए कस्स काहेमो ? ॥ ६०३ ॥

मन्दमपि न जानाति हल्लिकनन्दन इह हि दग्धप्राप्ते ।

गृहपतिसुता विपद्यतेऽवैद्यके कस्य कथयामः ॥

जारसङ्गमनाय नगरगमनाभिज्ञाविण्याः कस्याश्चिद्विदिताभिप्राया सखी सोद्वेग-साह—मंतमपीति । मन्त्रं मन्त्राणां न जानाति । मन्दमिति पाठे मन्दमल्पं किमपि न जानातीत्यर्थः । कोपीत्यत्र इह हीति पाठे प्राप्ते इत्यस्य विशेषणम् । सवैद्यके नगरेऽपि तद्गृहे नीयतामिति भावः । कापि गृहस्थमुता शङ्कया कलुषिता वृत्ताहालिकमुतानुरक्ता च । तथाविधां दृष्ट्वा काचिद्बालिकपुत्रमुपालभते वा । अवैद्यके स्थाने न वस्तव्यम् । तदुक्तम्—

धनिकः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।

पञ्च यत्र न विद्यन्ते तत्र वासं न कारयेत् ॥

इति धर्मः^१ ॥ ६०३ ॥

१. अ is missing in P.

२. ०पर्णा० for ०वर्णा० P.

३. मन्त्र० for मन्द० P.

४. P. adds हि after जानाति.

५. हा० for ह० P.

६. कोऽपि for इह हि P.

७. विद्यते for विपद्यते P.

८. ०विद्यके for ०वैद्यके P.

६. Pitāmbara does not explain this stanza in relation to नीति and युक्ति. Perhaps this explanatory portion has escaped the scribe's ken.

एकक्रमपरिरक्षणप्रहारसमुहे कुरंगमिदुणम्मि ।

वाहेण मण्णुविअलंतवाहधोअं धणुं मुक्कं ॥ ६०४ ॥

एकक्रमपरिरक्षणप्रहारसमुखे^१ कुरङ्गमिथुने ।

व्याधेन मन्युविगलद्बाष्पधौतं धनुर्मुक्तम् ॥

एकक्रमेति । एकैकं परस्परं यः क्रमस्तेन परिरक्ष्यं यत्र प्रहारे तत्र सम्मुखे कुरङ्गमिथुने सति । व्याधेन मन्युनां करुणाया विगलद्बाष्पेण धौतं च धनुर्मुक्तम् । मृगाय प्रहारे क्रियमाणे मृगी अन्तरयति, तस्यां च तत्र क्रियमाणे सोऽन्तरयतीति न्यगजातीया-
नामप्येवं स्नेहे भवता कान्तेन सचेतसापि कथमौदास्यमेव लम्ब्यत इति भावः । अन्यो-
न्यानुरागप्रयुक्तं दाम्पत्यमुभयलोकसाधनमिति धर्मः । उपचारविशेषेण हिंसकस्यापि मनः
प्रत्येतीति नीतिः । दयालुः सर्वत्रैवाधिकारी भवतीति युक्तिः । चुल्लोहस्य ॥६०४॥

ता सुहअ ! विलंब खणं भणामि कीअ वि कएण अलमहवा ।

अविआरिअकज्जारंभआरिणी मरउ ण भणिस्सं ॥ ६०५ ॥

तत्सुभग ! विलम्बस्व^२ क्षणं भणामि कस्या अपि कृते नालमथवा ।

अविचारितकार्यारम्भकारिणी त्रियतां न भणिष्यामि^३ ॥

कापि कस्मिन् जातानुरागा तस्यां स च मन्दादरस्तेन सा विह्वला तत्सखी
उदासीनं तं वदति । कापि निस्तृष्टार्था दूती नायिकाया नवमीं कामदशां सूचयन्ती
नायकं सोपालम्भं वा प्राह—ता सुहअ इति । अभ्यर्थनाभङ्गभयादलं निष्फलं वा भाषणम् ।
व्यामोहातिशयादविचारितकार्यारम्भकारिणी । स्त्रीबधोऽतिगर्हितो न कार्य इति धर्मः ।
अविचारितकार्यप्रवर्तनपराः सदा दुःखमनुभवन्तीति नीतिः । अविचारितसुन्दर एव
संसार इति युक्तिः । तस्यैव ॥ ६०५ ॥

भोइणिदिण्णपहेणअचक्खअदुस्सिक्खओ हलिअउत्तो ।

एत्ताहे अण्णपहेणआण छीवोल्लंअं देइ ॥ ६०६ ॥

भोगिनीदत्तप्रहेणाकास्वादनदुःशिक्षितो^४ हलिकपुत्रः ।

इदानीमन्यप्रहेणाकानां स्पर्शोल्लापं ददाति ॥

१. एकैक० for एक० P.

२. प्रति० for परि० P.

३. ०सम्मुखे for ०समुखे P.

४. मर is missing in P.

५. भणिष्ये for भणिष्यामि P.

६. छित्वोल्लभं for छीवोल्लभं P.

७. का is missing in P.

८. हा० for ह० P.

कापि भोगिनी पर्वदिने पुरुषाय वायनकं प्रहितवती । अन्याभिरप्युत्तमेन वस्तुना चास्मै वायनकं प्रहितम् । भोगिनीप्रहितं च स्वादिष्टाकलप्यान्यवायनकानां कृते वैरस्यं विभावितमिति काप्यपरस्याः कथयति । कापि पत्यौ ग्रामप्रधानवनिताया अनु-रागमन्यापदेशेन सूचयन्ती सेव्यं सखीमिदमाह—भोइयि इति । स्पर्शोल्लापं निन्दा-वचनमिति भट्टटीका । द्वित्वोल्लभं मुखविक्रमं विज्ञानविशेष इति टीकान्तरे । विलभ-मानपिष्टकताम्बूलादौ पहेयाश्च देशी । ब्रतादाववश्यं वायनकं विलभमनीयमिति धर्मः । परेषां निन्दा न कार्येति नीतिः । योगिनां कान्दर्पिकद्रव्योपयोगा निषिद्धा इति युक्तिः । तस्यैव ॥ ६०६ ॥

पचचूसमऊहावलिपरिमलणसमूससंतवत्ताणं ।

कमलाण रअणिविरमे जिअलोअसिरी महम्महइ ॥६०७॥

प्रत्यूषमयूखावलिपरिमलनसमुच्छ्वसत्पत्राणाम् ।

कमलानां रजनीविरामे जितश्लोकश्रीर्महमहायते^१ ॥

निभृतदेशं कमलवनं सङ्केतस्थानमहं गता त्वं न गत इति पुरुषं काप्यन्यापदेशेन बोधयन्ती वदति । वासगृहे प्रियेण सह क्रीडाभरेणाविदितप्रभातां बोधयन्ती वा सखी-दमाह—पचचूसेति । प्रत्यूषमयूखावलिपरिमलनेन सम्बन्धेन समुज्जसत् पत्रं येषां तेषां कमलानां रजनीवि^२ आमोदश्रीर्महमहायते । कमलानामामोदश्रीः सौरभसम्पत् महमहायते प्रसारिणी भवतीत्यन्वयः । प्रत्यूषोऽहर्मुखं तत्र या मयूखावलिस्तस्याः परिमलनेन सम्बन्धेन समुज्जसत् पत्रं येषां तेषां कमलानाम् । जिअलोअसिरीति पाठे जीवलोकानां प्राणिनां श्रीर्जन्मफलं सम्पद् वा प्रसारिणी भवतीत्यन्वयः । पचचूसः सूर्ये देशीति भट्टभोजराज-टीकयोर्व्याख्यानम् । सन्ध्याद्युपासनाय कश्चिच्छिष्यं प्रातर्बोधयतीति धर्मः । कस्मिन्नपि काले कस्याप्युद्भवो भवतीति नीतिः । हृत्कमलविकाशे जीवितसाफल्यमिति युक्तिः । दुर्लभराजस्य ॥ ६०७ ॥

वाउव्वेल्लिअसाहुलि ! थप्पु फुडदंतमंडलं जहणं ।

चडुआरअं पइं मा हु पुत्ति ! जणहासिअं कुणमु ॥६०८॥

१. The word is ambiguous.

२. विलभनीयम् for विलभमनीयम् P.

४. रजनीविरामे is suggested for

रजनीवि P.

वातोद्वेलितवस्त्रे !^१ स्थगय स्फुटदन्तमण्डलं जघनम् ।

चटुकारकं पतिं मा खलु^२ पुत्रि ! जनहासितं^३ कुरु^४ ॥

कस्याश्चित्पवनक्षिप्रोरुदेशाया ऊरुदेशं दन्तमण्डलचिह्नितं दृष्ट्वा काचिद्धितैषिणी प्रतिष्ठिता तामुद्दिश्य वदति—वाउव्वेलिअ इति । स्थगय आवृणु । साहुलि वस्त्राञ्चले देशी । तत्कृतं दन्तक्षतं जघने दृष्ट्वा तव पत्युरपहासं करिष्यन्ति जना इति भावः । साध्व्या पत्युर्बहुमानं लोके रक्षणीयमिति धर्मः । रहस्यं यत्नेन गोपनीयमिति नीतिः । योगिनो रतादि लोकस्य प्रहासमिव मन्यन्त इति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥६०८॥

वीसत्थहसिअपरिसक्किआण पढमं जलंजली दिण्णो ।

पच्छा वहूअ गहिओ कुडंबभारो णिमज्जंतो ॥ ६०९ ॥

विस्त्रब्धहसितपरिक्रमाणां प्रथमं जलाञ्जलिर्दत्तः^५ ।

पश्चाद्वध्वा गृहीतः कुटुम्बभारो^६ निमज्जन् ॥

कस्याश्चिद्वध्वाः प्रथमं चलचित्तायाश्चरितमेकस्याः कथयति—वीसत्थेति । विश्वस्तेत्यादीनां त्यागपूर्वकं कुटुम्बरक्षणादिभावः तथा कृत इत्यर्थः । निमज्जन् क्षैण्यं गच्छन् उद्धृत इत्यर्थः । वध्वा असाध्यत्वं वा दूती प्रतिपादयति । कुटुम्बरक्षणापोषणाद्येव पुण्यहेतुरिति धर्मः । प्रधानविरुद्धचेष्टायां बधूवर्गो विप्लुत एव भवतीति नीतिः । परिहासबहुले संसारे निमग्नेन न^७ भवितव्यमिति युक्तिः । तस्यैव ॥६०९॥

गम्मिहिसि तस्स पासं सुंदरि ! मा तुरअ वड्डउ मिअंको ।

दुद्धे दुद्धं मिअ चंदिआइ को पेच्छइ मुहं दे ॥ ६१० ॥

गमिष्यसि तस्य पार्श्वं सुन्दरि ! मा त्वरस्व वर्धतां मृगाङ्कः ।

दुग्धे दुग्धमिव चन्द्रिकायां कः प्रेक्षते मुखं ते ॥

काचित्सर्वगुणोपेता नायकस्थानं प्रदोषे जिगमिषुः सख्या निषिध्यते । चन्द्र-प्रदोषाभिसारिकां सानुनयं वा कापि ग्राह—गम्मिहिसीति । वर्द्धतां परिणतिं यातु हीनतेजा भवतु इति द्वितीयाभासेऽर्थः । अभिसारिकेयम् । तदुक्तम्—

या निर्लेजा कृता वाढं मदेन मदेनेन वा ।

अभियाति प्रियं साभिसारिकाभिमता यथा ॥ इति ॥

१. ०वस्त्राञ्चले for ०वस्त्रे P.

२. खलु is missing in P.

३. ०हास्यं for ०हासितं K.

४. कुरुष्व for कुरु P.

५. ०ञ्जलि दत्तः for ०ञ्जलिर्दत्तः P.

६. नि is missing in P.

७. 'न' is supplied by the Editor.

कर्तव्ये कर्मणि त्वरा न कर्तव्येति धर्मः । समानगुणरूपो दुर्लभ्यः स्यादिति नीतिः । प्रकृतौ दुग्धे दुग्धमिवात्मश्लिष्टो (०श्लेषो) दुरधिगम इति युक्तिः । महिषासुरस्य ॥६१०॥

जइ जूरइ जूरउ णाम मामि ! परलोअवसणिओ लोओ ।

तह वि बला गामणिणंदणस्स वअणे वलइ दिट्ठी ॥ ६११ ॥

यदि खिद्यते^१ खिद्यतां^२ नाम मातुलानि !^३ परलोकव्यसनिको^४ लोकः ।

तथापि बलाद् ग्रामणीनन्दनस्य वदने बलते दृष्टिः ॥

काचिद् ग्राममुख्यसुतानुरक्ता हितैषियया वारं वारं निषिद्धा सती वदति—जइ इति । परेषां व्यसनेन निर्वृतः सुखितः । स्नेह एव तादृशस्तेन समुत्पन्नो येन बलादेव दृष्टिस्तस्मिन् बलते तदत्र किं करोमीति भावः । कापि ग्रामपात्रपुत्रं प्रति सानुरागा समानमुखदृष्ट्या मातुलीं वा प्राह । खिद्यति क्रुध्यतीति विज्ञानं भट्टटीकायाम् । धर्मनिरपेक्षा स्त्री धर्मं न काङ्क्षतीति तद्धर्मः । अनुरागपराधीनानां लोकापेक्षा न भवतीति नीतिः । परलोकव्यसनितया मुक्तिर्न भवतीति युक्तिः । पोटिसस्य ॥६११॥

गेहं व वित्तरहिअं णिज्झरकुहरं व सलिलमुण्णइअं ।

गोहणरहिअं गोहं व तीअ वअणं तुह विओए ॥ ६१२ ॥

गेहमिव वित्तरहितं निर्भरकुहरमिव सलिलशून्यीकृतम् ।

गोधनरहितं गोष्ठमिव तस्या वदनं तव वियोगे ॥

कस्याश्चिदनुरागातिशयं कस्यचित्पुरुषस्य कृते कापि सखी वदति—गेहमिति । निर्भरयोग्यं निर्भरकुहरम् । सत्या पतिविच्छेदे प्रसाधनादिकं न कर्तव्यमिति धर्मः । शोभासम्पादकं वस्तु मनो हर्षयतीति नीतिः । गृहादिशोभा सर्वत्रैवान्त्येति युक्तिः । पालितस्य ॥ ६१२ ॥

तुह दंसणेण जणिओ इमीअ लज्जाउलाइ अणुराओ ।

दुग्गअमणोरहो विअ हिअअ च्चिअ जाइ परिणामं ॥६१३॥

तव दर्शनेन जनितोऽस्या लज्जालुकाया^५ अनुरागः ।

दुर्गतमनोरथ इव हृदय एव याति परिणामम् ॥

कस्याश्चिल्लज्जापरवशायाः स्वयम्भावाविष्करणसमर्थाया अनुरागं सूचयन्ती दूती-

१. खिद्यति for खिद्यते P.

२. खिद्यतु for खिद्यतां P.

३. मातुलि for मातुलानि P.

४. परलोकस्य for परलोक P.

५. व्यसननिर्वृतो for व्यसनिको P.

६. लोरोनु० for लुकाया अनु० P.

दमाह—तुह दंसणेति । यथा दुर्गतानां दरिद्राणां मनोरथो हृदय एव फलसम्पत्त्यभावात् परिणामं विलयं याति तथाऽस्या अनुराग इत्यर्थः । अर्थो हि सकलपुरुषार्थ इति धर्मः । उपायं विनाऽभीष्टसिद्धिर्न भवतीति नीतिः । सुखदुःखयोर्हृदयमेव प्रमाणमिति युक्तिः । पूर्वगाथाया अत्रावसानम् । चन्द्रोहस्य ॥ ६१३ ॥

जं तणुआअइ सा तुह कएण किं जेण पुच्छसि हसंतो ।

अह गिम्हे मह पअई एव्वं भणिऊण ओरुणा ॥ ६१४ ॥

या तनुकायते सा तव कृतेन किं येन पृच्छसि हसन् ।

अथं ग्रीष्मे मम प्रकृतिरेवं भणित्वावरुदिता ॥

प्रवासादागतेन प्रियेण पृष्टदौर्बल्यकारणाया निसर्गस्नेहं मुग्धात्वं च वर्णयन्ती सखी सख्यन्तरे कथयति— जं तणुआअइ इति । तनुकायते तन्वी कृशा भवति । कृतेन हेतुना । ओ दुःखसूचने । रतिसम्प्रयोगे मिथ्यावादोऽधर्महेतुर्न भवतीति धर्मः । क्लेशकर्तुरूपहासे सन्तापः स्यादिति नीतिः । देहदौर्बल्येन परमार्थहानिर्न भवतीति युक्तिः । भीमस्वामिनः ॥ ६१४ ॥

वण्णक्कमरहिअस्स वि एस गुणो णवरि चित्तकम्मस्स ।

णिमिसं पि जं ण मुंचइ पिओ जणो गाढमुवऊढो ॥ ६१५ ॥

वर्णक्रमरहितस्याप्येष गुणः^१ केवलं चित्रकमेणः ।

निमिषमपि यन्न मुञ्चति^२ प्रियो जनो गाढमुपगूढः ॥

काचिद्विदग्धा गृहिणी विरहासहिष्णुरनुरागातिशयीभूतस्य पुरुषस्य प्रकृतिमात्मालिङ्गितां पटलिखितां दृष्ट्वाऽऽत्मविनोदनं कुर्वती कामपि लक्ष्यीकृत्य वदति । द्विजादिवर्णाहीनगमनाञ्जुगुप्सन्ती मातुलीं नवानुरक्ता चित्रव्याजेन प्रियस्यात्माधीनतां सूचयन्ती प्रियेण सहाविरतमालिङ्गनमिच्छन्ती वा चित्रव्याजेन दर्शयति— वण्णक्कमेति । वर्णो हरितालादिजन्यस्तत्क्रमरहितस्यापि चित्रकमेण आलेख्यक्रियायाः केवलं नैष गुणः, किन्तु तस्यैव स गुणो यदुपगूढः स एव प्रियो न मुच्यत इति । उपगूहनसुखाभिलाषिण्यः स्त्रियो हीनवर्णमपि पुरुषमभिलषन्तीत्यतो नित्यमेव स्त्रियो

१. Missing in P.

२. वरेतादृशी for वरेवं P.

३. 'व' is missing in P.

४. P. adds 'न' after गुणः.

५. निमेष० for निमिष०

६. मुच्यते for मुञ्चति P.

७. प्रिया for प्रियो P.

८. गाढोप० for गाढमुप०

रक्षणीया इति धर्मः । अनेकगुणाभावेऽपि त्रिशिष्टो गुणो रञ्जको भवतीति नीतिः । एकचित्तेन यदभ्यस्यते तत्सर्वमेव साधु भवतीति युक्तिः । तस्यैव ॥६१५॥

अविहत्तसंधिवंधं पढमरमुग्धेअपाणलोहिल्लो ।

उव्वेलितुं ण आणइ खंडइ कल्लिआमुहं भमरो ॥६१६॥

अविभक्तसन्धिवन्धं^१ प्रथमरसोद्भेदपानलोभिष्टः ।

उद्धेलितुं न जानाति खण्डयति कलिकामुखं भ्रमरः ॥

काञ्चित्कोमलाङ्गीमेव नवोढां रमयन् कश्चिन्नायकः कयाचिदन्यापदेशेन कमप्युद्दिश्योच्यते । बाला सुरताभिज्ञं दुर्विदग्धमुपहसन्ती कमपि व्याजादिदमाह—अविततेति । अमुञ्चन् अत्यजन् सन्धिः सन्धनं संयोगभेदस्तस्य बन्धो यस्य तत्कलिकामुखम् । अविभक्तेति पाठान्तरम् । प्रथमं यो रसो मधु तस्य य उद्भेदः प्रागभावः तत्रैव पानलोभिष्टो भ्रमरः । उद्धेलितुं प्रकाशयितुम् । कलिका कुडमलस्त्रियौ ? (कुडमलोऽस्त्रियाम्) । 'भ्रमरौ खिन्नपट्पदौ' । पक्षे बन्धो भरतोक्तः, रसः शृङ्गारश्च । अजातार्तवानोपगम्येति धर्मः । अज्ञा उपायमजानन्त एव यथातथापि फलममिलयन्तीति नीतिः । अज्ञस्य ध्यानादि विफलमिति युक्तिः । मुग्धराजस्य ॥ ६१६ ॥

दरवेविरोरुजुअलासु मउलिअच्छीसु लुलिअचिदुरासु ।

पुरिसाईरीसु कामो पिआसु सज्जाउहो वसइ ॥६१७॥

दरवेपनशीलोरुयुगलासु मुकुलिताचीपु लुलितचिकुरासु ।

पुरुषायितशीलासु कामः प्रियासु सज्जायुधो^३ वर्तते ॥

विपरीतरतासक्तां स्त्रियं दृष्ट्वा काचित्सखीमुद्दिश्य वदति । विपरीतरतमाचरन्त्या हृदयरञ्जना^४ नायकः सतोषं वा इदमाह—दर इति । दरवेपनशीलमूरुयुगलं यासां तासु । सज्जो धृतः । 'दरोऽस्त्री साध्वसे गते कन्दरे च दरी स्मृता । दराव्ययं मनागर्थे'—मेदिनी^५ । विपरीतरतादनपत्यापत्तेस्तन्निषेध इति धर्मः । अपेक्षितमेव मनोहारि भवतीति नीतिः । योगिना कामस्त्याज्य इति युक्तिः । प्रथमानुरागानन्तरे पुरुषायितमिति कण्ठाभरणे । मेघचन्द्रस्य ॥ ६१७ ॥

जं जं ते ण सुहाअइ तं तं ण करेमि जं ममाअत्तं ।

अहअं चिअ जं ण सुहायि सुहअ ! तं किं ममाअत्तं ॥६१८॥

१. अमुञ्चतत्सन्धिं for अविभक्तसन्धिं P. But the com. in its Pratika reads 'अवितत' for 'अविभक्त' as well; although in the explanation this reading is altogether

२. मुकुलितं for लुलितं P.

३. सज्जासु अधो for सज्जायुधो P.

४. P. 170. Verses 46—47.

यद्यत्ते न सुखायते^१ तत्तन्न करोमि यन्ममायत्तम्^२ ।

अहमेव यन्न सुखाये सुभग ! तर्हि समायत्तम् ॥

काचित्स्त्री चलचित्तं नायकमुद्दिश्य वदति—जं जमिति । अपि तु तत्त्रयायत्त-
मिति भावः । सहजानुरक्ता नायिकाऽनुरक्तं नायकं सचाटूपात्मभमाह । अन्योन्यानु-
राग एव त्रिवर्गसाधको भवतीति धर्मः । येन कर्मणा स्वामी तुष्टो भवति तदेव कर्तव्य-
मिति नीतिः । अभ्यासादिना योगं कुर्यादिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ६१८ ॥

वावावरविसंवाअं सअलावअवाण कुणइ हअलज्जा ।

सवणाण उणो गुरुसंणिहे वि ण णिरुंझइ णिओअं ॥ ६१९ ॥

व्यापारविसंवादं सकलावयवानां करोति हतलज्जा ।

श्रवणयोः पुनर्गुरुसन्निधावपि^३ न निरुणद्धि नियोगम् ॥

गुरुसन्निधावपि कान्तवचनं शृण्वन्ती कापि लज्जावशादिदं कर्तव्यताविमूढा सखीं
सम्बोध्य वदति । गुरुजनसन्निध्यात्सम्भाषणात्त्वमानन्दितः, किन्तु त्वद्वचनश्रवणेन
प्रमा प्रीतिरूपमेवेति कान्तस्य चित्तवृत्तिमेकान्ते वापि सन्दिशति—वावारेति । इता-
त्यक्ता लज्जा यया सा । सकलानामवयवानां करचरणादीनां व्यापारस्य चलनादेर्विसंवाद-
मन्यथात्वं करोति । श्रवणयोः कर्णयोर्नियोगं व्यापारं न निरुणद्धि नान्यथयति ।
कान्तवचनं शृणोत्येवेत्यर्थः । पुराणादिश्रवणेनापि पुण्योत्पत्तिर्भवतीति धर्मः । कुशला
एकचित्तीभूय व्याजेन हसन्तीति नीतिः । गुरोः सन्निधाने बहु न विमर्शणीयं किन्तु
तद्वचनमवधानेन श्रोतव्यमिति युक्तिः । वाक्पतिराजस्य ॥ ६१६ ॥

किं भणह मं सहीओ मा मर दीसिहइ सो जिअंतीए ।

कज्जालाओ एसो सिणेहमगो उण ण होइ ॥ ६२० ॥

किं भणथ^४ मां सख्यो मा^५ म्रियस्व^६ “द्वृक्ष्यते स जीवन्त्या” ।

कार्यालाप एषः स्नेहमार्गः पुनर्न भवति ॥

काचिद्विरहिणी प्रियवियोगेन विकलां दशमापन्नप्राया सखीभिः प्रबोधिता
‘आगतस्ते पतिर्मा म्रियस्व’ इत्यादिवचनैः, सा सखीवचने वदति । किं मरणाय व्यवस्यसि

१. सुखयति for सुखायते P.

२. The portion beginning
with यन्ममायत्तं and ending
with सुभग is missing in P.

४. भणत for भणथ P.

५. मा म्रियस्व is missing in P.

६. रक्ष्यते for द्वृक्ष्यते P.

७. जीवन्त्याम् for जीवन्त्या P.

जीवने सति प्रियसम्भोगः पुनरपि भविष्यतीति वदन्तीं सखीं कापि विरहिणी स्वजीवन-
निरपेक्षं वा इदमाह—किं भण्यहेति । स्नेहसार्ग एवेति वा । सप्रियो भवतीभिः कार्येणो-
पाधिना स्नेहेनेति यावत्, एव आलापः क्रियते, न पुनः सतीनामयं स्नेहमार्गो भवतीति
भावः । जीवतामेव धर्मो भवतीति धर्मः । ईप्सितेऽर्थे दृढं मनो न निवर्तते । तदुक्तम्—
'क ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयं मनः' इति नीतिः । स्नेहादि त्यक्त्वा कार्यं मुक्तिरूपं चिन्त-
नीयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥ ६२० ॥

एकलमओ दिट्ठीअ मइअ तह पुलइओ सअण्हाए ।

पिअजाअस्स जह धणुं पडिअं वाहस्स हत्थाओ ॥६२१॥

एकाकी^१ मृगो दृष्ट्या^३ मृग्या तथा प्रलोकितः^५ सन्तृष्याया ।

प्रियजायस्य यथा धनुः पतितं व्याधस्य हस्तात्^७ ॥

कापि स्वामिने हरिणीचेष्टितं निवेदयन्ती तस्मिन्ननुरागदाढ्यायान्यापदेशेन
तमेव वदति—एकोल्लेति । एक इति स्नेहासाधारणविषयः । प्रियजाया यस्य सः ।
एकोल्लेति । झल्लल्लौ स्वामि...मृगीचेष्टितं दृष्ट्वा तद्वन्नुरपि व्याधस्य दयापरस्य स्वजाया-
स्मरणपरवशस्य चेतकराभ्यां धनुः पतितं तदा भवान् मय्यप्यसाधारणमेव प्रेम
विधातुमर्हतीति भावः । सतीपालनम्...एवेति धर्मः । सस्नेहं सर्वैः समं व्यवहर्तव्यमिति
नीतिः । सांसारिकमेवं व्यवहारं दृष्ट्वा योगिनोदास्तव्यमिति युक्तिः । तस्यैव ॥६२१॥

कमलेसुं भमसि परिमलसि सत्तलं मालइं पि णो मुअसि ।

तरलत्तणं तुह अहो महुअर ! जइ पाडला हरइ ॥६२२॥

कमलेषु भ्रमसि परिमलसि सप्तलां मालतीमपि नो मुञ्चसि ।

तरलत्वं तवाहो!^{१०} मधुकर ! यदि^{१०} पाटला हरति ॥

काचित् कमप्यनुरागविषयं त...पतिमुद्दिश्यान्यापदेशेन वदति । कस्यचिन्नायकस्य

१. Kumāra V. 5.

२. एको for एकाकी P.

३. दृष्टो for दृष्ट्या P.

४. प्रलोकितः is missing in P.

५. ०जायाकस्य for ०जायस्य P.

७. व्याधहस्ताभ्याम् for व्याधस्य

७. A few syllables are missing
in P.

८. शालिणीसु for कमलेसु Weber.

९. मालतीम० is missing in P.

१०. तव पुनर् for तवाहो P.

११. यथा for यदि P.

बहुस्त्रीवल्लभतामन्यापदेशेन सूचयन्ती वा कापीदमाह—कमलेसु इति । परिमलसि परिमर्दयसि । दक्षिणोऽयं नायकः । तदुत्तम्—

यो गौरवं भयं स्नेहं प्रेमसद्भावपूर्वकम् ।

न मुञ्चत्यन्यचित्तोऽपि ज्ञेयोऽसौ दक्षिणो यथा ॥

‘सुमना मालती जातिः’ इत्यमरः । सप्तला नवमालिका । तत्रैव नेवारिरिति ख्याता ।

यथा मधुकरस्य पाटलायामेवासं...वस्तथा तवापि मय्यासङ्गे न स्यादिति भावः । इदं कृतमिदं न कृतमित्यादि न प्रकाशयमिति धर्मः । एकनिष्ठा सेवा फलवती भवतीति नीतिः ।

नानाव्यक्तिध्यानेन स्थैर्यं न भवतीति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ६२२ ॥

दोअंगुलअकवालअपिणद्धसविसेसणीलकञ्चुइआ ।

दावेइ थणत्थलवणिअं व तरुणी जुअजणाणं ॥ ६२३ ॥

द्व्यङ्गुलकपाटकपिनद्धसविशेषनीलकञ्चुकिाँ ।

दर्शयति स्तनस्थलवर्णिकामिव तरुणी युवजनेभ्यः ॥

नीलकञ्चुकारिणीं काञ्चिद् यूनामात्मानं दर्शयन्तीमेका दृष्ट्वाऽपरस्याः कथयति—दोअंगुलअप्रेति । द्व्यङ्गुलिका द्व्यङ्गुलप्रमाणा करालिता तुङ्गीकृता पिनद्धा परिहिता नीला श्यामा कञ्चुलिका यथा सा तरुणी युवभ्यः घनां निविडां स्तने वर्णिकामिव दर्शयतीत्यन्वयः । नानावेष्टनेन कञ्चुलिकायाः स्थौल्येनावरकत्वमुक्तम् । नीलिम्ना घनां निविडां स्तने वर्णिकामिव दर्शयतीत्युत्प्रेक्षा । प्रदक्षिणादिशि स्त्रीणां कञ्चुलिका दृश्यते । साध्यत्वं त्वस्या उपदर्शयन्ती नायकमुत्तरलयति । स्तनाद्यव्यवास्तथा कुलस्त्रीभिरावरणीया यथा परैर्न दृश्यन्त इति धर्मः । विज्ञा एकदेशदर्शनेनैव भद्रत्वमभद्रत्वञ्च जानन्तीति नीतिः । बाह्यं किञ्चिन्नक्षणां दृष्ट्वाऽऽन्तरो भावो लक्षणीय इति युक्तिः । अनुरागस्य ॥ ६२३ ॥

अमअं चिअ हिअअं हत्था तण्हाहरा सअण्हाणं ।

चंदमुहि ! कत्थ णिवसइ अमित्तदहणो तुह पआवो ? ॥ ६२४ ॥

अमृतमेव हृदयं हस्तौ तृष्णाहरौ सतृष्णानाम् ।

चन्द्रमुखि ! कुत्र निवसति अमित्रदहनस्तव प्रतापः ? ॥

१. II. 4. 72.

२. A few syllables are missing here.

३. ०करालित० for ०कपाटक० P.

४. ०लिका for ०किका P.

५. युवभ्यः for युवजनेभ्यः P.

६. ०मुख for ०मुखि P.

७. ०दहनोद्वहः for ०दहनस्तव P.

सुन्दरं सप्रतापं राजानं सेनाकुशला काचिदुत्तमा नायिका स्तुवन्ती वदति—
काञ्चिद्विदग्धनायिकामभिमुखीकर्तुं दूती नायकगुणं सचादु वर्णयति वा । तां प्रति तव
रागितेति सूचयन्ती कस्याश्चिद्व्यसुरतायाः सखी चादूक्तिभिर्नायकमुपालभते वा—
अमममिति । परनिवृत्तिकत्वादमृतमेव हृदयम् । अर्थिजनाभीष्टप्रदानात् नृणाहरौ हस्तौ ।
आह्लादकत्वाद्द्वन्द्वसमं मुखम् । अमित्रं शत्रुं दहति अमित्रदहनस्तव प्रतापः । सत्त्व-
त्यागशौर्याणि महागुणास्त्रयो धार्मिकमेवाभ्रयन्ते इति धर्मः । कमनीयाकृतेः कोपोऽपि
दुर्लभ इति नीतिः । एवंविधो हि पुरुषो मुक्तयधिकारीति युक्तिः । शालवाहनस्य
॥ ६२४ ॥

मा गच्छह विसंभं पुत्तभ ! चडुआरओ इमो लोओ ।

सूवेहो कण्णस्स पेच्छह किं णिज्जइ पमाणं ॥ ६२५ ॥

मा गच्छत विसंभं पुत्रक^१ ! चादुकारकोऽयं^२ लोकः ।

सूचीवेधः कर्णस्य पश्यत किं नीयते^३ प्रमाणम् ॥

काचिद्वितैपिणी स्त्री समागमात्कमपि पुत्रादिकं निवारयन्ती वदति । इङ्कित-
गोपनार्थं वा दूती नायकमाह—मा गच्छहेति । विसंभं विश्वासं मा गच्छत । स लोकः
स्त्रीलोकः चादुकारकः प्रियवक्ता, परं नतु हृदयपूर्वकं त्वत्समीहितकर्ता । अत्रार्थान्तर-
मुपन्यस्यति । स चादुकारकः प्रकरणात् कर्णस्य सूच्या वेधो वेधकर्ता, स च प्रमाणां
प्रमातृत्वेन सत्यवादित्वेन किं नीयते ज्ञायते । परिणामे तद्वचनं सूचीवेध इव दुस्सहमिति
तत्र विश्वासो न कार्य इति भावः । वेध इति कर्तरि पचाद्यच् । ‘प्रमाणां हेतुमर्यादा-
शास्त्रेषु सत्यवादिनि’ इति मेदिनीकारः । सदाचारवता मिथ्या चादु न वक्तव्यमिति
धर्मः । चादूक्तौ विश्वासो न कर्तव्यः । तदुक्तम्—

कित्वा यं प्रशंसन्ति यं प्रशंसन्ति योषितः ।

चारणा यं प्रशंसन्ति त्रिप्रशस्तो विनश्यति ॥

इति नीतिः । अभ्यासेन सूक्ष्ममपि परमाण्वादि प्रत्यक्षं भवति किं पुनर्ब्रह्मेति युक्तिः ।
पालितस्य ॥ ६२५ ॥

रक्खेइ पुत्तभं मत्थएण ओच्छोअभं पडिच्छंती ।

अंमूहि पहिअघरिणी ओल्लिज्जंतं ण लक्खेइ ॥ ६२६ ॥

१. ‘क’ is missing in P.

२. P. adds खलु after अयम्

३. नीयत for नीयते P.

४. P. 65. V. 60.

रक्षति पुत्रकं मस्तकेन अञ्जोदकं प्रतीच्छन्ती ।

अभ्रभिः पथिकगृहिणी आर्द्रीभवन्तं न लक्षयति ॥

गृहवार्ताकरणाय प्रियेण प्रहिते सहचरे नायिकाया अत्यन्तविमनस्कतां सखी दर्शयति—रक्ते इति । अर्थात् पुत्रस्यैव मस्तकेन । नवाभ्रस्य नवमेघस्य उदकं प्रतीच्छन्ती पुत्रकं बालपुत्रं रक्षतीत्यन्वयः । आर्द्रीभवन्तं पुत्रकं न लक्षयति न पश्यति । नयनयो-
रावरणात् पुत्रकमित्यल्प इति कन् । ओकोडअमिति पाठे ओकोदकम् ओकोगृहं तस्य उदकं प्रतीच्छन्ती । गृहमेतादृशं येन ततो जलं बालपुत्रस्य शिरसि पततीत्यवस्थेयं तस्या इति भावः । ओअमिति पाठे अपगतं यच्छदनं पटलं चाहिरिति प्रसिद्धं तस्मादर्थान्न-
लज्जलमित्यर्थः । अवश्यंभावि भवत्येव, नाभुक्तं क्षीयते कर्मेति धर्मः । अन्यमनस्कतया प्रारब्धमन्यभोगेन विनश्यतीति नीतिः । अन्यत्र कृतचित्ता बाह्यासंवेदना भवन्तीति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ६२६ ॥

सरए सरम्मि पहिआ जलाइ कंदोदसुरहिगंधाइ ।

धवलच्छाइ सअण्हा पिअंति दइआण व मुहाइं ॥६२७॥

शरदि सरसि पथिका जलानि कन्दोदसुरभिगन्धीनि^१ ।

धवलाच्छानि सतृष्णाः पिबन्ति दयितानामिव मुखानि^३ ॥

शरदि सरोजलं पिबतः पथिकान् दृष्ट्वा कस्याश्चित्प्रोषितपतिकायाः संकुर्वती काचिदुत्प्रेक्षमाणा वदति । वर्षास्वनागतः शरद्यपि नागमिव्यतीत्युपतप्तां विरहिणीं सखीं वा साश्वासयति—सरए इति । कन्दोदं नीलोत्पले देशी । धवलानि तानि अञ्छानि चेति । यथा दयितानां मुखानि नवनीलोत्पलानीव सुरभीनि धवजानि सुन्दराणि अञ्छानि निर्मलानि पिबन्ति तथेत्यर्थः । ‘धवला गवि । वृषे श्रेष्ठे पुमान् वाच्यलिङ्गः शुक्लेऽथ सुन्दर, इति मेदिनी ।’ धवलाक्षाणि धवललोचनानीति वा । अतस्तवापि पतिरेवं-
विधचेष्ट एवागतप्रायो मा संतप्तो भवेत्यर्थः । शरदि तीर्थयात्रार्थं कश्चिदाहेति धर्मः । शरदि सरोजलं पेयम्, शरदि नादेयं नादेयं पानीयं पानीयमिति नीतिः । श्वसन्त एव सद्बुद्धिं विहाय सांसारिका आत्मानं सुञ्चन्तीति तत्र विधेयमिति युक्तिः । तस्यैव ॥६२७॥

अभन्तरसरसाओ उवरिं पव्वाअवद्धपंकाओ ।

चंक्रमंतम्मि जणे समूससंति व्व रच्छाओ ॥ ६२८ ॥

१. नवाभ्रोदकम् for अञ्जोदकम् P.

२. ०सलिलानि for ०गन्धीनि P.

३. P. adds इव after मुखानि.

४. P. 207. V. 99-100,

अभ्यन्तरसरसा उपरि प्रवातवद्धपङ्काः ।

चङ्क्रममाणे जने^१ समुच्छ्वसन्तीव रथ्याः ॥

शरदि रथ्याया यात्रायोग्यतां कश्चित्सखायं प्राह—अब्भंतरेति । चङ्क्रममाणे शिथिलं गच्छति जले रथ्याः समुच्छ्वसन्तीव उच्छ्वासमुद्ग्रेदं व्यक्ततां यान्तीव । पञ्चाश्रे-
तीषच्छुष्के देशी । कर्दमभयेन नागच्छतो जनस्य शङ्कानिरासाय रथ्यानां किञ्चिच्छुष्कतां
वा प्राह कश्चित् । ‘रथ्या प्रतोली विशिखा’ इत्यमरः^३ । राजमार्गेऽयं शब्दः । शरदि यात्रा
विधेया संन्यासिप्रभृतिभिरिति धर्मः । अनुरागविशेषोऽध्यवसायहेतुरिति नीतिः । आ...
बाह्वैर्लिङ्गैर्ज्ञायित इति युक्तिः । पालितस्य ॥ ६२८ ॥

मुहपुंडरीअछाआइ संठिए उअह राअहंसे व्व ।

छणपिड्डकुट्टणुच्छलिअधूलिधवल्ले थणे वहइ ॥ ६२९ ॥

मुखपुण्डरीकच्छायायां^४ संस्थितौ^५ पश्यत^६ राजहंसाविव ।

क्षणपिष्टकुट्टनोच्छलितधूलिधवल्लौ स्तनौ वहति ।

काञ्चिदुत्सवदिवसे पिष्टातकाकीर्णौ स्तनौ वहन्ती दृष्ट्वा एका सखी अपरस्याः
कथयति । पिष्टातकप्रथाङ्गी सुरतसुखातिशयमुत्पादयिष्यति । तदद्य तां तत्पार्श्वमान-
यिष्यामीति सूचयन्ती दूती नायिकायाः स्तनयोरुप्रेक्षां वा करोति—मुहपुंडरीअ इति ।
मुखं पुण्डरीकं सिताम्भोजमिव तस्य छायायां संस्थितौ राजहंसाविव स्तनौ वहति,
कापीत्यर्थम् । क्षणे^७ पिष्टस्य पिठान इति ख्यातस्य कुट्टः कुट्टनं तेन उच्छलिता या
धूलिस्तस्या धवल्लौ स्तनौ । ‘क्षण उद्धव उत्सवः’ अमरः^९ । उत्सवदिने पिष्टातका-
दिना देवताराधनं कर्तव्यमिति धर्मः । यो भवति स त्वं येन केनापि स्तौतीति नीतिः ।
अविद्यामस्तोऽस्तस्वेव सद्बुद्धिं करोतीति युक्तिः । रोहायाः ॥ ६२६ ॥

तह तेण वि सा दिट्ठा तीअ वि तह तस्स पेसिआ दिट्ठी ।

जह दोण्ह वि समअं चिअ णिव्वुत्तरआइ जाआइ ॥ ६३० ॥

१. किञ्चिच्छुष्क० for प्रवात० P.

२. जले for जने P.

३. II. 2. ३.

४. A few syllables are miss-
ing here.

५. यां is missing in P.

६. संस्थितौ is missing in P.

७. दृश्यते for पश्यत P.

८. ०ल्लो० for ०नो० P.

९. I. 6. 33.

१०. P. does not give figures of
enumeration at the end of

तथा तेनापि सा दृष्टा तथापि तस्या प्रेषिता दृष्टिः ।

यथा द्वावपि सममेव निर्वृत्तरतौ जातौ ॥

दृती सव्यापारं शैथिल्यं सूचयन्ती अन्योन्या...यति—तह तेणेति । निर्वृत्तं निर्व्यूढं रतं सुरतं ययोस्तादृशौ जातौ । कर्मणि अध्यवसाय एव निष्पत्तिहेतुरिति धर्मः । दृष्टिविशेषेणैव कार्यमुन्नयन्तीति नीतिः । प्राप्ततत्त्वो दृष्टिभेदेनैव ज्ञायत इति युक्तिः । माधवस्य ॥ ६३० ॥

बाउलिआपरिसोसण ! णिउंजपत्तलणमुलहसंकेअ !

सोहगकणअकसवट्ट ! गिम्ह ! मा कह वि झिज्जिहिसि ॥ ६३२ ॥

वापिकापरिशोषण ! निकुञ्जपत्त्रकरणमुलभसङ्केत !

सौभाग्यकनककषपट्ट ! ग्रीष्म ! मा कथमपि क्षीणो भविष्यसि ॥

काचिदसती सुलभसङ्केतं ग्रीष्ममुद्दिश्य वदति । जारं वा सङ्केतस्थानं आवयति— बाउलिआ इति । अल्पशाखालतिकायां बाउलिआ देशी । अल्पा शाखा यस्यास्तस्या लतिकाया लतायाः शोषण ! शोषजनक ! हे ग्रीष्म ! कुडुंगो निकुञ्जे देशी । तस्य प्र...जात- पत्रक ! हे ग्रीष्म ! सौभाग्यमेव कनकं तस्य कषणं निष्कर्षस्तस्य पट्टक ! हे ग्रीष्म ! लतायाः शोषको नतु छायाप्रधानतरुणामिति भावः । ग्रीष्मे शीर्णानि पत्राणि कन्द- रादौ पतन्ति । सौभाग्यस्य दुष्प्रापकत्वात्कनकेन साधर्म्यम् । एकाकिन्यः स्त्रियो ग्रीष्मे न प्रहेया इति धर्मः । दुःखदोऽप्यनुकूलकारी अपेक्षितो भवतीति नीतिः । ध्यानाद्यर्थे स्थानविशेषो ध्वनित इति युक्तिः । विदग्धस्य ॥ ६३२ ॥

जह चित्तेइ परिअणो आसंकइ जह अ तस्स पडिक्खवो ।

बालेण वि गामणिणंदणेण तह रक्खिआ पल्ली ॥ ६३३ ॥

यथा चिन्तयति परिजनं आशङ्कते यथा च तस्य प्रतिपत्तः ।

बालेनापि ग्रामणीनन्दनेन तथा रक्षिता पल्ली ॥

this verse. It puts the enumerative mark of the next verse as ६32. It thus obviously omits one verse between 629 and ६32.

१. A few syllables are missing here.

२. बाउलि० for वापिका० P.

३. P. adds ल after पत्त्र.

४. करण is missing in P.

५. P. adds क after पट्ट.

६. मा कथ is missing in P.

७. न for च P.

काचित्पल्लयन्तरपुरुषेण जातानुरागा, सा च तत्स्थानं गच्छति । ततस्तेन सा गदिताऽहमेव तव स्थानं रात्रावागमिष्यामीति सा तं निषेधयन्ती वदति—तह इति । परिजनो भृत्यस्तथा चिन्तयति यथा तस्यार्थात्स्वामिनः प्रतिपन्नः शत्रुर्न आशङ्कते न तर्कयति । निभृतेनैव क्रमेण सर्वं चिन्तयतीति भावः । परिजनचिन्तामेव दृष्टान्तमुत्वेनाह । बालेनापि ग्रामणीनन्दनेन ग्रामाधिकृतपुत्रेण तथा पत्नी पालिरिति ख्याता रक्षिता । अथ च राज्ञौ ग्रामणीनन्दनः पल्ल्यां भ्रमति तेनैवं मया चिन्तितं तन्निकटमेवाहमागच्छामि न पुनस्त्वमागमिष्यसीति भावः । रक्षयां धर्मजनकमिति धर्मः । शत्रुर्यथा न जानाति तथा चिन्त्यमिति नीतिः । रागादि त्यक्त्वा तथा ध्यानादिविधेयो येन प्रतिपन्नस्य रागादेरुद्भेदो न भवतीति युक्तिः । शालवाहनस्य ॥ ६३३ ॥

अण्येषु पहिअ ! पुच्छसु वाहअपुत्तेसु पुसिअचम्माइं ।

अम्हं वाहजुआणो हरिणेषु धणुं ण णामेइ ॥ ६३४ ॥

अन्येषु पथिक ! पृच्छ^१ व्याधकपुत्रेषु^२ पृषतचर्माणि ।

अस्माकं व्याधयुवानः हरिणेषु धनुर्न^३ नमयन्ति ॥

केनापि वीरपुरुषेण पल्लयन्तरावस्थितस्त्रीसमाकृष्टचेतसा निष्क्रमप्रवेशजिज्ञासार्थं चरकत्वेन पथिकवेशधारी कश्चित्पुरुषः प्रहितः, स च हरिणचर्मजिज्ञासाव्याजेन तस्यां पल्ल्यां भ्रमन् कामपि दृष्टवान्, सा च तत्त्वज्ञा तस्याः पल्ल्या दुर्गमत्वं ख्यापयन्ती वदति । पत्युर्विक्रमगुणं स्त्रीषु व्यासक्तिं वा कापि सूचयन्ती पथिकमाह—अण्येषु इति । अन्येषु व्याधानां कुटुम्बेषु । पृषतानां हरिणानाम् । हे पथिक ! पृच्छस्व अनुसंधत्स्व । अस्माकं च ये व्याधयुवानः ते च हरिणेषु धनुर्न नमयन्ति । वीरपुरुषेष्वेव धनुर्नमयन्ति । कामासक्ताः क्षीणवला हरिणवधेऽपि समर्था न भवन्ति । मृगाणां वधाभावात्कुतश्चर्मसम्भवः । बह्वश्वात्र व्याधास्तेनानेकवीरपुरुषरक्षितेयं पत्नी, ततो नात्रागन्तव्यमिति भावः ।

पृषन्मृगे पुमानिन्दौ^४ न द्वयोः पृषतोऽपि ना ।

अनयोश्च त्रिषु श्वेतबिन्दुयुक्तेऽप्युभाविमौ^५ ॥

इति मेदिनी^६ । अनुरक्तानां योषितः स्वपतिपक्षपातं कुर्वन्तीति धर्मः । क्रेतरि यथार्थ-

१. P. adds स्व after पृच्छ

२. व्याधकुटुम्बेषु for व्याधकपुत्रेषु P.

३. 'न' is missing in P.

४. नामयन्ति for नमयन्ति P.

५. पुमान्विन्दौ for पुमानिन्दौ P.

६. ०भावपि for ०भाविमौ P.

७. P. 85. V. 135.

मेवोपन्यसनीयं नतु प्रपञ्चनीयमिति नीतिः । हरिणेषु व्याधानामपि वधाय धनुषोऽव्या-
पारे शान्तिरुक्तेति युक्तिः । तस्यैव ॥ ६३४ ॥

गअवहुवेहव्वअरो पुत्तो मे एक्ककंडविणिवाई ।

तह सोण्हाइ पुलइओ जह कंडवरंडअं वहइ ॥६३५॥

गजवधूवैधव्यकरः पुत्रो मे एककाण्डविनिपाती ।

तथा^१ स्तुषया प्रलोकितो^२ यथा काण्डसमूहं^३ वहति ॥

कस्यचिद् व्याधस्य माता पुत्रवधूमुपालभमाना कामपि प्रतिवेशिनीमुद्दिश्य
वदति—गअ इति । गजवधूर्हस्तिनी तस्या वैधव्यकरो गजहन्ता । एकेनैव काण्डेन
विनिपातयितुं शीलं यस्य स मम पुत्रः । काण्डस्य वरण्डकं समूहं वहति । काण्डानां
विनिपातेऽक्षमत्वादेवम् । स्तुषायामेवास्यासङ्गात् । तथा विणलित इति पाठे विनडितो-
न्यथात्वं स्वभावाद्गमित इत्यर्थः । 'वरण्डाप्यन्तरावेदौ समूहो' मुखरोगयोः^४ इति मेदिनी^५ ।
बलं च एतादृशं धर्मप्रभवमेवेति धर्ममाचरणीयमिति धर्मः । तथा च शराभ्यासो विधेयो
येनैकेनैव काण्डनिपातेनारयः पतन्तीति नीतिः । एकदैव बलाबले दृष्ट्वा संसारे उदास्त-
व्यमिति युक्तिः । बोद्धव्याः ॥ ६३५ ॥

विंझारुहणालावं पल्ली मा कुणउ गामणी ससइ ।

पच्चुज्जीविओ जइ कह वि सुणइ ता जीवितं मुअइ ॥६३६॥

विन्ध्यारोहणालापं पल्ली मा करोतु ग्रामणीः श्वसिति ।

प्रत्युज्जीवितो^६ यदि कथमपि शृणोति तज्जीवितं^७ मुञ्चति ॥

मनस्विनि पल्लीवीरे जातापाटवेनान्त्यां दशामापन्ने इव सति विपक्षोभितायां
पल्ल्यां पल्लीजनेषु विन्ध्यारोहणोन्मुखेषु सत्स्वनन्तरं तस्य च पुनः सति पाटवे पल्ल्यां
सति च समाधासे पल्लीपतेरेव बन्धुः पल्लीवासिष्विदमाह—विंझारुहणेति । विन्ध्यारो-
हणे य आलापो विन्ध्य आरोहणीय एवमाकारकः तम्, लक्षण्या पल्लीस्थो जनो
मा करोतु यतो ग्रामणीर्ग्रामाध्यक्षः श्वसिति जीवति । मर्येव स्थिता मत्पालनीया
विन्ध्यमारोक्ष्यन्तीति जीवितत्यागे हेतुरभिसन्धिश्चेति । अन्त्यां च दशामापन्नो

१. हत० for तथा P.

२. तथाकृतो for प्रलोकितो P.

३. वषण्डं for समूहं P.

४. वरण्डो० for वरण्डा० Medini.

५. समूहमुख० for समूहो मुख० P.

६. P. 57 V. 33.

७. ग्रामणी for ग्रामणीः P.

८. प्रत्युज्जीवितो for प्रत्युज्जीवितो P.

९. ततो जीवितं for तज्जीवितम् P.

यत् पुनर्जीवति तच्च पुण्यफलमेवेति धर्मः । विन्ध्यारोहणं जीवितसंशयकमतस्तत्र
कार्यमिति नीतिः । एवं सन्दिग्धजीवने संसारे उदास्तव्यमिति युक्तिः । इतस्तु कविनाम
टीकासु न लब्धमिति ॥ ६३६ ॥

अप्पाहेइ मरंतो पुत्तं पल्लीवई पअत्तेण ।

मह णामेण जह तुमं ण लज्जसे तह करेज्जामु ॥ ६३७ ॥

‘शिक्षयति न्रियमाणाः पुत्रं पल्लीपतिः प्रयत्नेन ।

मम नाम्ना यथा त्वं न लज्जसे तथा करिष्यसि’ ॥

अनाचार एवासतीत्वम् । त्वं चेत्साध्वी तदा मम नाम्ना सलज्जा भविष्यसीत्य-
तस्तवापि सद्व्यापारे सति साम्ये कुतो लज्जा स्यादिति भावः । पुत्राध्यापनं कार्यं यत्ने-
नापीति धर्मः । पुत्रेण च तथा कर्म कर्तव्यं येन पितुरप्युत्कर्षो भवतीति नीतिः ।
लज्जादिहेतुकं कर्म संसारे दृष्ट्वा तत्र च योगिना उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६३७ ॥

अणुमरणपत्थिआए पच्चागअजीविए पिअअमम्मि ।

वेहव्वपंडणं कुलवहूअ सोहगगअं जाअं ॥ ६३८ ॥

अनुमरणप्रस्थितायाः प्रत्यागतजीविते प्रियतमे ।

वैधव्यमण्डनं कुलवध्वाः सौभाग्यकं जातम् ॥

काचित्प्रतिष्ठिता स्त्री प्रोषितपतिकां स्वसुतामतिचञ्चलां तत्स्वामिनं समागत-
कल्पं श्रुत्वाऽलङ्कारकरणे चाञ्चल्ये च निषेधयन्ती तमन्यापदेशेन वदति—अनुमरणेति ।
वैधव्ये यन्मण्डनं तत्कुलवध्वाः सौभाग्यकं जातम् । प्रियतमे प्रत्यागतजीविते सति
अनुमरणाय प्रस्थितायाः कुलवध्वाः प्रोषिते पत्यौ त्वमपि निरुत्साहचिह्ना धैर्यवती भव,
तेन त्वाम् अविश्लेषचिह्नधारिणीं दृष्ट्वा त्वामधिकसुभगां करिष्यतीति भावः । पत्यौ परासौ
स्त्रीयामनुमरणमिति धर्मः । यस्मिन्समये यद्विधेयं तत्तदा कर्तव्यमिति नीतिः ।
क्षयादेव जीवनं मरणां संसारे विमृश्योदास्तव्यमिति युक्तिः । कण्ठाभरणे^३ कक्ष्या-
नन्तरोऽनुभावोच्यम् । अथ यथेयं मत्प्राणभूतेत्थमस्या अहमपि जीवितमेवेति पत्यु-
र्विस्मभोऽनुरागः, पत्न्याः पुनः प्रेत्यापि यत्सङ्गमोऽभिज्ञपितः सोऽयं जीवत्येव जीवेश्वरः
समासादित इति विश्रम्भादिति सुखमेवान्वभूयतेति ॥ ६३८ ॥

महुमच्छिआइ दडं ददट्टण मुहं पिअस्स सूनोहं ।

ईसालुई पुलिदी रुक्खच्छाअं गआ अण्णं ॥ ६३९ ॥

१. This verse is missing in P. ३. P. 324.

२. ०प्रति० for ०प्र० P.

मधुमच्चिकया दष्टं दृष्ट्वा मुखं प्रियस्य^१ शून्योष्ठम् ।

ईर्ष्यालुः पुलिन्दी^२ वृक्षच्छायां गतान्याम् ॥

काचित्पुलिन्दस्त्री मधुमच्चिकया दष्टोष्ठं पतिमन्यकामिनीदष्टोष्ठमाशङ्कत इति तदीयसखी तक्षेत्रां स्वसख्याः कथयति—मधुमच्छिआइ इति । शून्यो निर्वाणार ओष्ठो यत्र तन्मुखम् । उच्छलोट्टमिति पाठे उच्छलदोष्ठं यथा स्यादेवम् । ईर्ष्यायिता कुपिता, पुलिन्दो व्याधस्तस्य बधूः । तपस्विनां वृक्षच्छायाश्रयणं धर्मः । अवमानना न सोढव्येति नीतिः । मधुमच्चिका^३ त्राश्रये वनादौ मुमुक्षुणा योगाभ्यासो विधेय इति युक्तिः ॥ ६३६ ॥

धण्णा वसन्ति णीसंकमोहणे बहलपत्तलवड्मिम् ।

वाअंदोलणओणविअवेणुगहणे गिरिगामे ॥ ६४० ॥

धन्या वसन्ति निशङ्कमोहने बहलपत्त्रलवने ।

वातान्दोलनावनामितवेणुगहने गिरिग्रामे ॥

कलाविदाभिमतपुरुषेण यथेच्छसुरतमभिलपन्ती गिरिवासप्रशंसां कुर्वतो कापि सखीमाह—धण्णा इति । गिरिग्रामे वनमये तादृशं यत्र स्वच्छन्दं मोहनं निर्वहति । रेणुभिच्छण्डत्वाभिधानं परेषामलक्ष्यत्वाभिधानं^४ तग्राम इति पाठेऽर्थश्चित्यः । सिध्मा-दित्वान्मत्त्वर्थीये सति पत्त्रल इति । गिरिग्रामे गिरिसमूहे वा । यदा यत्र गिरौ वासवासना तदानीं^५ तस्य स्वच्छन्दत्वाभिधानाय तदभिधानवैखानसा एव धार्मिका वने वसन्तीति धर्मः । तथा च नीतिमता व्यवर्तव्यं यथा वनेऽर्थादारामे वस्तव्यमिति नीतिः । योगाभ्यासपरेण योगिना गिरावेव वस्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६४० ॥

पफुल्लघणकलंवा णिद्धोअसिलाथला मुअमोरा ।

पसरंतोज्जरमुहला ओसाहंते गिरिगामा ॥ ६४१ ॥

प्रोत्फुल्लघनकदम्बा निर्धोतशिलातला मुदितमयूराः ।

प्रसरन्निर्भरमुखरा उत्साहयन्ति गिरिग्रामाः^६ ॥

१. पत्युः for प्रियस्य P.

२. ईर्ष्यायितपुलिन्दी for ईर्ष्यालुः पुलिन्दी P.

३. A few syllables are missing here.

४. निशङ्क is missing in P.

५. न चलद् for नावनामित P.

६. रेणु० for वेणु० P.

७. प्रफुल्ल० for प्रोत्फुल्ल० P.

८. कदम्ब for कदम्बा P.

९. मुदिर० for मुदित० P.

१०. प्रसव० for प्रसर० P.

११. उपशोभन्ते for उत्साहयन्ति P.

१२. व्यामाः for ग्रामाः P.

अग्रिमगाथायां पूर्वगाथाया एवाभासः । पप्कुल्लेति । प्रफुल्लैर्घनैः कदम्बैः कदम्ब-
मुकुलैर्निर्घोतं पवित्रितं सम्प्रकृतं शिलातलं येषु ते गिरिग्रामाः । प्रसरता निर्भरेण मुखराः
सशब्दा गिरिग्रामा उपाधिकं शोभन्ते । 'उपोधिके च' इति पाणिनिः । अर्थद्वयमन्यत्
पूर्वगाथार्थद्वयेन तुल्यम् । नीतौ—गिरयो ग्रामाश्च यथा परेषां निर्जित्य गृहीताः स्वस्मिन्
शोभन्ते तथा विधेयमिति विशेषः ॥ ६४१ ॥

तह परिमलिआ गोवेण तेण हत्थं वि जा ण ओल्लेइ ।

स चिअ खडणा एण्हि पेच्छह कुडदोहिणी जाआ ॥६४२॥

तथा परिमलिता^१ गोपेन तेन हस्तमपि या नार्द्रयति ।

सैव खलना इदानीं प्रेक्षध्वं^२ कुटदोहिनी जाता ॥

काचिन्नबोढा प्रेयसि प्रथममत्यन्तविरक्ता आसीद्वनन्तरं समाश्वासेनाल्पकाले-
नैव अत्यन्तानुरागवती बभूवेति तां ज्ञात्वा तत्सखीषु सख्या अन्यापदेशेन तच्चेष्टितं
कथयति—तह इति । या धेनुः पूर्वं हस्तमपि नार्द्रयति सैवेदानीं तेन गोपेन तथा परि-
मदिता सती घटदोहिनी जातेत्यन्वयः । विमलिता सुखदोह्या कृता । हस्तमपि नार्द्रयति
किमुत घटसंख्यदुग्धदानम् । खलना नाडिरिति प्रसिद्धा । देशां कुटो घटः, तन्मानम्
अर्थात्पथो दुह्यते यस्यां तादृशी । 'कुटः कोटे पुमान् । स्त्री तु घटे...सयोगृहे'^३ । गौः
स्वर्गस्तत्पाति (इति) गोपो धार्मिकस्तेन तथा परिमलनं विमर्दोऽभ्यासोऽर्थाद् धर्मे कृतो
यथा सुखेन स्वर्गलाभो भवतीति धर्मः । खलास्तु तथा कुर्वते यथा हस्त...उपकारे न
सहन्व इति नीतिः । सांसारिकमस्यैर्यमेतादृशं यदेकस्यामेव गवि नानावस्था तेन तत्र
संसारे उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६४२ ॥

धवल्लो जीअइ तुह कए धवल्लसस कए जीअंति गिड्डीओ ।

जीअ तंवे ! अम्ह वि जीविण्ण गोहं तुमाअत्तं ॥ ६४३ ॥

धवल्लो जीवति तव कृते धवल्लस्य कृते जीवन्ति गृष्टयः^४ ।

जीव^५ ताम्रे ! अस्माकमपि जीवितेन^६ गोष्ठं त्वदायत्तम् ॥

१. परिमलिता for परिमलिता P.

२. प्रेक्षस्व for प्रेक्षध्वम् P.

३. A few syllables are missing here.

४. Medini reads 'घटे स्त्रीपंसयो-

गृहे'

५. गोष्ठयः for गृष्टयः P.

६. जीविते for जीव ताम्रे ! P.

७. अपि is missing in P.

८. न गोष्ठं स्वदा is missing in P.

काप्युत्तमाङ्गना केनापि पुरुषेण सकृत्प्राप्तसमागमाधिकतरं जातानुरागा ततो
गुरुजनप्रबोधादप्राप्तावकाशा तद्विरहेयान्तिमां दशामापन्ना इति ज्ञात्वा तदीयहृदयङ्ग-
मेनानुरक्तेन समाश्वास्य काचिन्निपुणा दूती प्रहिता सा च जनाकीर्ण एव देशे तामाश्वास-
यन्त्यन्यापदेशेन वदति—धवलो इति । धवलः षण्डः । 'धवला गन्नि वृषे श्रेष्ठे पुमान्' इति ।
तव कृते त्वद्धेतोः । गोष्ठयोऽर्थाद्भवामेव समाः । तंवा धेनुरिति प्राचीनटीकायाम् । धवलः
श्रेष्ठो धार्मिको जीवतीति धर्मः । परेषामुपकाराय जीवनमपि न गणनीयमिति नीतिः ।
अन्योऽन्यक्रियासु उपाधिसम्भेददर्शनाल्लोभं विमृश्य तद्धानाय योगिना यतनीयमिति
युक्तिः ॥ ६४३ ॥

अग्घाइ छिवइ चुंवइ थवेइ हिअअम्मि जणिअरोमंचो ।

जाआकवोलसरिसं पेच्छह पहिओ महुअपुप्फं ॥ ६४४ ॥

आग्निघ्नति स्पृशति^२ चुम्बति^३ स्थापयति हृदये जनितरोमाञ्चः ।

जायाकपोलसदृशं पश्यत^४ पथिको मधूकपुष्पम्^५ ॥

प्रियपार्श्वदागतः कश्चिच्चरितवर्णनेन तज्जायां तोषयन्निदमाह । मधूकवृक्षसङ्केत-
स्थानमहं गता त्वन्न गतस्तत्रेति जनाकीर्ण एव स्थाने नायकं लक्ष्यीकृत्यान्यापदेशेन
काचिद्वदति—अग्घाइ इति । प्रियावयवत्रयं च वस्तु मनोविनोदाय भवतीति भावः ।
पुष्पायामेव प्रत्यवयवं स्पर्शेन धर्मः । यो यत्रानुरक्तः स तदवयवसदृशोऽपि वस्तुनि स्पृहां
करोतीति नीतिः । अवस्थाभेदादेकं वस्तु नानावस्थमापन्नमिति विचिन्त्य संसारे
उदासजन्यमिति युक्तिः ॥ ६४४ ॥

उअ ओल्लिज्जइ मोहं भुअंगकित्तीअ कडअलग्गाइ ।

ओज्झरधाराअद्दालुएण सीसं वणगएण ॥ ६४५ ॥

पश्यात्रीक्रियते मोघं भुजङ्गकृतौ कटकलग्नायाम् ।

निर्झरधाराअद्दालुकेन^६ शीर्षं वनगजेन ॥

काचित्तुरतासक्ता दीर्घरमणार्थं बल्लभस्यान्यचित्ततां कुर्वती वा वदति—उअ
इति । मोघं निरर्थकं कटके पर्वतैरुद्देशे लग्नायां कृतौ चर्मणि कञ्चके शीर्षम् ओल्लिज्जइ

१. Medinī P. 207. V. 99-100.

२. स्पृशति is missing in P.

३. P. adds सं before स्थापयति.

४. प्रेक्षते for पश्यत P.

५. P. adds अपि केसरेण after
पुष्पम्

६. पश्य दीयते for पश्यात्रीक्रियते P.

७. अद्दालुना for अद्दालुकेन P.

दीयते । निर्भरे या धारा तत्र भद्रालुना भद्रावता निर्भरोऽयमिति कृत्वा कञ्चुके
शिरोदानं निरर्थकम् । एवं शीर्षे कञ्चुकस्पर्शो निषिद्ध इति धर्मः । संव्यादौ गुणो नीतिमता
भ्रमो वारणीय इति नीतिः । यथा भुजङ्गमेन कृत्तिस्त्यज्यते तथा मिथ्याज्ञानज्ञानाय
योगिना यतनीयमिति युक्तिः ॥ ६४५ ॥

कमलं मुअंतमहुअर ! पिककइत्थाण गंधलोहेण ।

आलेख्यलड्डुकं पामरो व्व छिविऊण जाणिहिसि ॥ ६४६ ॥

कमलं मुअन्मधुकर ! पक्कपित्थानां गन्धलोभेन ।

आलेख्यलड्डुकं पामर इव स्पृष्ट्वा ज्ञास्यसि ॥

कमपि युवानं दयितामुत्तमामपहाय पामरीरताकाङ्क्षिणं ज्ञात्वा कापि प्रतिष्ठिता
सत्सङ्गोपदेशेन तं निषेधयति—कमलं मुअंतमहुअरेति । पक्कानां कपित्थानां कएथ इति
प्रसिद्धानां वृक्षविशेषफलानां गन्धस्य लोभेन मधुकर कमलं मुअन् ज्ञास्यसि । पामरो
यथा आलेख्यलड्डुकं मुअन् न जानाति तथेत्यर्थः । यथा चित्रस्थं लड्डुकमकिञ्चित्करं
ज्ञात्वा पामरो निवर्त्तते तथा त्वमपि निर्गुणां स्त्रियं त्यक्त्यसीति भावः । साधुपरिहारोऽसृज्जन-
सङ्ग्रहोऽधर्मजनक इति धर्मः । वस्तुतत्त्वं प्रतिसन्धाय प्रवर्त्तनीयमिति नीतिः ।
संसारमूलं स्त्रियस्तेन ता विहाय योगाभ्यासो विधेय इति युक्तिः ॥ ६४६ ॥

गिज्जंते मंगलगाइआदि वरगोत्तदिण्णअण्णाए ।

सोउं व णिगगओ उअह होंतवहुआइ रोमंचो ॥ ६४७ ॥

गीयमाने मङ्गलगायिकाभिर्वरगोत्रदत्तकर्णायः ।

श्रोतुमिव निर्गतः पश्यत भविष्यद्वधूकायां रोमाञ्चः ॥

रतासक्ता काचिन्नायिका दीर्घरमणार्थं वल्लभस्यान्यवित्ततां कुर्वती वदति—गिज्जंत
इति । भविष्यन्ती या वधूस्तस्या रोमो मङ्गलगायनीभिर्गीयमानानि श्रोतुमिव निर्गतः ।
प्रतिवेशिनी कामपि कुमारीमभिसारिकां ज्ञात्वा तामुपहसन्ती स्वसख्या इदं वा कथयति ।
मङ्गलार्थं मङ्गलगीतं श्रोतव्यमिति धर्मः । उत्साहे अनुत्साहे च हर्षः प्रकाश्यो जिगी-
षुणोति नीतिः । योगिना रोमाञ्चादि दृष्ट्वा निर्गन्तव्यं तत्र न स्थातव्यमिति युक्तिः
॥ ६४७ ॥

१. लड्डुकं for लड्डुकम् P.

२. गीयमानानि for गीयमाने P.

३. गायनी० for गायिका० P.

४. वधूवा for वधूकाया P.

मण्णे आअण्णंता आसण्णविवाहमंगलुगीअं ।

तेहि जुआणेहि समं हसंति मं वेअसकुडंगा ॥ ६४८ ॥

मन्ये आकर्णयन्त^१ आसन्नविवाहमङ्गलोद्गीतम् ।

तैर्युवभिः^२ समं हसन्ति मां वेतसनिकुञ्जाः ॥

कापि कौमार एव येन सममासत्ता स एव वरकत्वेन तस्या गुरुणा व्यवस्था-
पितोऽनन्तरं स्वविवाहसमये मङ्गलानि श्रुत्वा स्वयं तच्चेष्टितं स्वसख्याः कथयति—
मण्ये इति । मन्ये उत्प्रेक्षे । आसन्नविवाहमङ्गलोद्गीतमाकर्णयन्तो वेतसनिकुञ्जास्तेन
यूना समं मामुपहसन्ति । अस्मत्तट एव यूनो रमयां वृत्तमनन्तरं तयोः परिणय इतिहास-
बीजम् । विवाहे मङ्गलोद्गीतं श्रोतव्यमित्याचार इति धर्मः । अयुक्तकारी सर्वैरेवोपहस्यत
इति तत्र विधेयमिति नीतिः । अचेतना अज्ञा अपि तृतीयपुरुषार्थमुपहसन्तीति स च
वर्जनीय इति युक्तिः ॥ ६४८ ॥

ऊअगअचउत्थिमंगलहोंतविओअसविसेसलण्णेहि ।

तीअ वरस्स अ सेअमुएहि रुणं व हत्थेहिं ॥ ६४९ ॥

उपगतचतुर्थीमङ्गलभविष्यद्वियोगसविशेषलभ्याम् ।

तस्या वरस्य च स्वेदाश्रुभी रुदितमिव हस्ताभ्याम् ॥

कयोश्चिद्वधूवरयोश्चतुर्थीकर्मणि क्रियमाणे हस्तसंयोगसात्त्विकविकारैः स्वेदोद्दे-
जाते काचिदन्या कमप्युद्दिश्य समुत्प्रेक्षमाणा वदति—उअगअ इति । उपगते चतुर्थीरूपे
मङ्गले एव भविष्यता वियोगेन विरहेण सविशेषं लभ्याभ्यां तस्या वरस्य च हस्ताभ्यां
स्वेदाश्रुभी रुदितमिवेत्युत्प्रेक्षा । विवाहानन्तरमवश्यं चतुर्थी कर्तव्येति धर्मः । बन्धु-
विश्लेषेऽश्रुत्याग एवेति नीतिः । उत्साहसमनन्तरमेव विषादोपनिपातात्संसारं सर्वथैवोदा-
स्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६४९ ॥

णअ दिट्ठिं णेइ मुहं णअ छिविउं देइ णा लवइ किं पि ।

तह वि हु किं पि रहस्सं णववहुसंगो पिओ होइ ॥ ६५० ॥

न च दृष्टिं नयति मुखं न च स्प्रष्टुं ददाति नालपति किमपि^३ ।

तथापि खलु किमपि रहस्यं नववधूसङ्गः^४ प्रियो भवति ॥

कश्चिन्नागरो नववधूनां साहजिकं रूपं सलायमुद्दिश्य वदति—याअ दिट्ठिमिति ।
नच नैव । किमप्यनिर्वचनीयं रहस्यं गोप्यम् । नववधूनामयमेव साहजिको धर्म इति

१. आकर्णयन्ति for आकर्णयन्ते P.

२. तेन यूना for तैर्युवभिः P.

३. कमपि for किमपि P.

४. ० सार्थः for ०सङ्गः P.

धर्मः । सार्थः सर्व एव प्रियो भवति तथा नीतिमता विधेयमिति नीतिः । कामिनां स्त्रिय आदरणीया नतु योगिनामिति युक्तिः ॥ ६५० ॥

अलिअपसुत्तवलंतम्मि णववरे णववहुअ वेवंतो ।

संवेल्लिओरुसंजमिअवत्थगण्ठि गओ हत्थो ॥ ६५१ ॥

अलीकप्रसुप्तवलमाने नववरे नववध्वा वेपमानः ।

संवेल्लितोरुसंयमितवन्नप्रन्थि गतो हस्तः ॥

काचिन्नवोडाऽलीकप्रसुप्तं प्रियं परावृत्य वस्त्रमाकर्षुकाममवगम्य सकम्पच्चलदूर-
वन्नप्रन्थि हस्तेन धृतवतीत्येकाऽपरस्याः कथयति—अलिअ इति । वलति परावर्त्तमाने ।
संवेल्लितौ अर्थाद्वरेण प्रकाशितौ यावूरु तयोः संयमितं संस्थापितं यद्वस्त्रं तस्य प्रन्थि
हस्तो गत इति । स्त्रीणां लज्जैव भूषणमिति तासां धर्म इति धर्मः । स्त्रीभिश्च लज्जैव
विधेयेति नीतिः । सर्वमेतदलीकमवगम्य उदास्तव्यं संसार इति युक्तिः ॥ ६५१ ॥

पुच्छिज्जंती ण भणइ गहिआ पप्फुरइ चुंविआ रुअइ ।

तुण्हक्का णववहुआ कआवराहेण उवउढा ॥ ६५२ ॥

पृच्छ्यमाना न भणति गृहीता प्रस्फुरति चुम्बिता रोदिति ।

तूष्णीका नववधूः कृतापराधेनोपगृहा ॥

कृतापराधेन प्रश्नादिनाऽनुनीयमानायाश्चेष्टामपरस्याः कापि कथयति—पुच्छि-
ज्जंती इति । कृतापराधेन कान्तेन उगगृहा नववधू रोदिति । प्रस्फुरति प्रकर्षेण सञ्चरति ।
स्फुर सञ्चलने धातुः । तूष्णीका मौनमापन्ना । नववधूनामयमेव धर्म इति धर्मः ।
कृतापराधे न विश्वस्तव्यमिति नीतिः । एवं संसारे नानावस्थां विचिन्त्य योगिना
व्यवहर्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६५२ ॥

तत्तो चिअ होति कहा विअसंति तहिं तहिं समप्पंति ।

किं मण्णे माउच्छा एक्कजुआणो इमो गामो ॥ ६५३ ॥

तत एव भवन्ति कथा विकसन्ति तत्र तत्र समाप्यन्ते ।

किं मन्ये मातृष्वस एकयुवकोऽयं ग्रामः ॥

१. ०प्रसुप्ते बलवति for ०प्रसुप्तवलमाने P.

२. नव is missing in P.

३. परिस्फुरति for प्रस्फुरति P.

४. तत्रैव for तत एव P.

५. निर्गच्छति for भवन्ति P.

६. विकसन्ति for विकसन्ति P.

७. तत्रैव for तत्र P.

८. ०स्वस for ०ष्वस P.

९. एकोऽसौ for एकयुवकोऽयम् P.

काचित्स्थानान्तरादागता कुप्राप्तं निन्दन्ती मातृस्वसारं चलवृत्ता वदति—तत्तो
च्चिन्न इति । तत्रैव प्रामे निर्गच्छन्ति बहिर्भवन्ति । किं मन्ये किमवगच्छामि । धर्मकथा
धार्मिक एव समाप्यत इति धर्मः । एवं मन्त्रधितव्यं यथाऽन्यो नावगच्छतीति नीतिः ।
तत्रैव ब्रह्मणि सर्वं समाप्यत इति युक्तिः ॥६५३॥

जाइ वअणाइ अम्हे वि जंपिमो ताइ जंपइ जणो वि ।

ताइ चिअ तेण पजंपिआइ हि अअं सुहावेति ॥६५४॥

यानि^१ वचनानि वयमपि^२ जल्पामस्तानि^३ जल्पति जनोऽपि ।

तान्येव तेन प्रजल्पितानि हृदयं सुखयन्ति ॥

कापि कमपि युवानमुद्दिश्य स्वीयमनुरागं सख्याः कथयति—जाइ इति । जनः
कान्त एव, तेन कान्तेन तान्येव प्रजल्पितानि हृदयं ममार्थात् सुखयन्तीति । यान्येव
पुराणादीनि व्यासादयो जल्पन्ति तान्येव लोको जल्पति तेनैव व्यवहरतीति धर्मः ।
ईश्वरेण च तथा वक्तव्यं यथा सेवकोऽपि तदनुवर्तत इति नीतिः । एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म-
त्यादि हृदयं सुखयतीति युक्तिः ॥ ६५४ ॥

सव्वाभरेण मग्गह पिअं जगं जइ सुहेण वो कज्जं ।

जं जस्स हिअअदइअं तं ण सुहं जं तहिं णत्थि ॥६५५॥

सर्वादरेण मृगयध्वं प्रियं जनं यदि सुखेन वः कार्यम् ।

यद्यस्य हृदयदयितं तन्न सुखं यत्तत्र नास्ति ॥

काचिन्नाधिका कमपि नायकमुद्दिश्य स्वकीयानुरागं सख्याः कथयति—सव्वा-
भरेणेति । मार्गयत प्रार्थयत । यद् येषां हृदयदयितं तत् तत्र नास्ति अपि त्वस्त्येव
यत्सुखं तत्तत्र प्रियेऽस्त्येवातस्तं सर्वथा मार्गयतेति । यदि सुखेन कार्यं तदा प्रियं
प्रकरणाद्धर्ममन्वेषयतेति धर्मः । प्रियो जनः संबर्द्धनीय इति नीतिः । येषां सुखेन
सांसारिकेण कार्यं ते प्रियं जनम् अनुसन्दधतु, नतु योगिनामिति युक्तिः ॥६५५॥

दीसंतो दिड्डिसुहो चित्तिज्जंत मणवल्लहो अत्ता ।

उल्लावंतो सुइसुहो पिओ जणो णिच्चरमणिज्जो ॥६५६॥

१. यानि is repeated in P.

जल्पामस्तानि P.

२. वयं प्रजल्पामहे तान्येव वयमपि

३. मार्गयत for मृगयध्वम् P.

दृश्यमानो^१ दृष्टिमुखश्चिन्त्यमानो^२ मनोवल्लभः श्वश्रु ।

उल्लाप्यमानः श्रुतिमुखः प्रियो जनो नित्यरमणीयः ॥

काचिदुत्तमा द्युतिरे स्वानुरागातिशयं भगिनीं वदति—दीसंतेति । दृश्यमानश्चासौ दृष्टिमुखश्चेति कर्मधारयः । अन्यत्राप्येवम् । उल्लाप्यमानः श्रुतिसम्भाष्यमाणाः । चिन्त्यमानो धर्मः प्रियो भवतीति धर्मः । जनो यथा नित्यं प्रियो भवति तथा विधेयमिति नीतिः । आनन्दरूपत्वाद् ब्रह्मणश्चिन्तनं श्रुतौ वेदे सुखं सुखहेतुत्वेनोपन्यस्तमिति युक्तिः । 'वेदे श्वसि च श्रुतिः' इति कोषः^३ ॥६५६॥

ठाणभ्रष्टा परिगलितपीनका उन्नत्या परिचत्ता ।

अम्हे उण ठेरिपओहर व्व उअरे च्चिअ णिसण्णा ॥६५७॥

स्थानभ्रष्टाः परिगलितपीनका उन्नत्या परित्यक्ताः ।

वयं पुनः स्थविराः पयोधरा इवोदर एव निषण्णाः ॥

कस्यापि द्वे भाग्ये तत्रैका प्रौढा सुभगा सगर्वा चापरा बाला । तत्रेत्थं क्रमेणाप-
मानिताऽतिकृशाऽऽत्मानं लक्ष्यीकृत्य वदति—ठाणेति । स्थानादार्थादुचितस्थानाद्
भ्रष्टाः । परिगलितः पीनकः पीनत्वं पुष्टत्वं यासां ता वयम् । उन्नत्या मानेन परित्यक्ता
एतादृशा वयं पुनरुदरेऽभ्यन्तरेऽर्थाद् गृहादेरेव निषण्णा निर्व्यापारा उपविष्टाः, यथा स्थविरा
जरन्तः पयोधरा उदरे जठरे एव निषण्णा भवन्ति तथेत्यर्थः । उन्नतिरत्रोच्छ्राय ऊर्ध्व-
स्थितिः । स्वार्थे कनि पीनकेति । धार्मिकाः स्थानादाश्रमात् परिभ्रष्टाः कृशाः सन्तो
धर्ममाचरन्तीति धर्मः । स्थानभ्रंशो यथा न भवति तथा विधेयम् । तदुक्तम्—'स्थानभ्रष्टा
न शोभन्ते दन्ताः केशा नखा नराः' इति नीतिः । स्थविरा वृद्धाः स्थानान्निजाश्रमाद्
भ्रष्टा उदरे पर्वतादेर्ध्यानार्थं निषण्णा भवन्तीति युक्तिः ॥ ६५७ ॥

विवरीअमुरअलेहड ! पुच्छसि मह कीस गम्भसंभूइं ।

ओअत्ते कुम्भमुहे जललवक्कणिआ वि किं ठाइ ? ॥ ६५८ ॥

१. दृश्यमान० for दृश्यमानो P.

२. सुभगा० for सुख० P.

३. चिन्त्यमान० for चिन्त्यमानो P.

४. भगिनि for श्वश्रू P.

५. तत्राप्यश्रुति० for उल्लाप्यमानः श्रुति० P.

६. Amara III. ३. 73.

७. स्थविर० for स्थविराः P.

८. एव is missing in P.

विपरीतसुरतलम्पट ! पृच्छसि मम^२ किमिति गर्भसम्भूतिम् ।

अपवृत्ते^३ कुम्भमुखे जललवकणिकाऽपि किं तिष्ठति ॥

काचित्केनापि पृष्टा त्वमसि खिन्नेति सा तद्वचने वदति—विवरीअ इति । अव-
लम्बिते अवनीकृते । उवच्चे इति पाठे तत्र अपवृत्ते अधोमुखीकृते इत्येवार्थः । सम्भूति-
कृत्पत्तिः । (१) सत्वैवाहमतः क्रियमाणे विपरीतरते गर्भभ्रंश एव स्यादिति भावः विपरीतं
रतं नाचरणीयं तत्र क्लीबोत्पत्तिः स्यादिति धर्मः । उन्नतैश्च तथा विधेयं यथाऽवनतिर्न जायत
इति नीतिः । मुमुक्षुः कथं गर्भवार्तां पृच्छति, गर्भहानाय परं यतते इति युक्तिः ॥६५८॥

अच्चासण्णविवाहे समं जसोआइ तरुणगोवीहिं ।

वड्ढते मधुमहणे संबंधा णिण्डुविज्जंति ॥ ६५९ ॥

अत्यासन्नविवाहे^४ समं यशोदाया तरुणगोपीभिः ।

वर्धमाने मधुमथने सम्बन्धा निहूयन्ते ॥

वर्धमाने भगवति कृष्णे तरुणीभिर्गोपीभिः कृष्णालोभेन यशोदाया समं सम्बन्ध-
गोपनं क्रियते इत्येकाऽपरस्याः कथयति—अच्चासण्णे इति । यशोदाया गोपीनाश्च कुले-
ऽत्यासन्नेऽव्यवहितेऽपि सम्बन्धा निहूयन्ते । यैः सम्बन्धैः श्रीकृष्णः स्वामी भवितुं नार्हति
तत्प्रकाशने श्रीकृष्णः पतिरेव न स्यादिति भावः । अत्यासन्नकुलयोः सम्बन्धगोपनं
निषिद्धमतस्तत्र विधेयमिति धर्मः । सन्ध्यादौ षाड्गुण्ये विनिहवोऽलापः कर्तव्यः ।
तदुक्तं मुद्रायां 'धन्या केयम्' इत्यादि नीतिः । मधुमथने श्रीकृष्णे सम्बन्धाः सम्यञ्चो-
ऽतिशयिता बन्धाः सांसारिका निहूयन्तेऽपज्ञप्यन्त एव यतस्ते न तिष्ठन्तीति युक्तिः
॥ ६५९ ॥

जं जं आलिहइ मणो आसावटीहि हिअअफलअम्मि ।

तं तं बालो व्व विही णिण्डुअं हसिऊण पम्हुसइ ॥ ६६० ॥

यद्यदालिखति मन^५ आशार्त्तिकभिर्हृदयफलके ।

तत्तद् बाल इव विधिर्निभृतं हसित्वा प्रोच्छति ॥

काचित्कमप्यनुरागपात्रं प्राप्तुं यन्मनोरथं कृतवती तदैवयोगेन वभग्नमुपलभ्य

१. ०लुब्धक for ०लम्पट P.

२. मम is missing in P.

३. अवलम्बिते for अपवृत्ते P.

४. अत्यासण्णेति कुले for अत्यासण्णे-

५. सम्बन्धानिह लूयन्ते for सम्बन्धा
निहूयन्ते P.

६. Mudrārākṣasa 1. 1.

७. जन for मन P.

दैवमेवोपालभमाना वदति—जं जमिति । आशा प्रत्याशा तस्याः पङ्क्तिभिः परम्पराभि-
र्हृदयं फलकमिव । फलकं चित्रकम् । फलकं यत्प्रमेयमालिखति तत्तन्निभृतं हसित्वा विधिः
प्रोञ्छयति । यथा बालः शिशुर्यद् यत् फलकादौ लिखति तत्तन्निभृतं हसित्वा प्रोञ्छयति
तथेत्यर्थः । तदुक्तम्—

हृत्पटके यद्यदहं लिखामि तत्तद्विधिः प्रोञ्छति सावधानः ।

अत्यन्तलोपान्मसृणो त्विदानीं लेखापि नोदेति मनोरथस्य ॥

इत्येवं सति यथा सन्तुष्टो भवति तथा धर्मोऽर्जनीय इति धर्मः । क्रियायां प्रतिकूले विधौ
मनोरथोऽपि न विधेय इति नीतिः । संसारे मनोरथोऽपि योगिना न विधेय इति युक्तिः ॥६६०॥

अणुहुत्तो करफंसो सअलअलापुण्ण ! पुण्णदिअहम्मि ।

वीआसंगकिसंगअ ! एण्ह तुह वंदिमो चलणे ॥ ६६१ ॥

अनुभूतः^१ करस्पर्शः सकलकलापूर्ण ! पुण्यदिवसे ।

द्वितीयासङ्गकृशाङ्ग ! इदानीं तव वन्दामहे^२ चरणौ ॥

अन्यनायिकासक्तमन्यनायकमुद्दिश्य कापि नायिका तमेव नायकं करेण स्पृशन्तं
चन्द्रापदेशेन वदति—अणुहुत्तो इति । अनुभूतः करस्य हस्तस्य स्पर्शो यस्य स त्वम् !
वीतस्त्यक्त आसङ्गोऽर्थान्मयि यस्य तादृश हे कृशाङ्ग ! तव चरणौ पूर्णदिवसे वन्दाम-
मीत्यन्वयः । सकला सम्पूर्णा या कला तथा पूर्णम् । पुण्यसमये नमस्कारादे रतिफल-
जनकत्वम् इति तदुक्तम् । इदानीं नमस्करणीयोसीति सोन्मुग्धं सम्बोधनम् । चन्द्रपक्षे-
पूर्णमादिवसे । सकलकलापूर्ण ! अनुभूतवीतस्समाप्तः आ समन्ततः सङ्गो यत्र स
कृष्णपक्षस्तत्र कृशाङ्ग ! हे चन्द्र ! तव चरणौ वन्दाम इत्यन्वयः । देवस्य चन्द्रादेर्न-
मस्कार इति धर्मः । बलीयसो नतिरेव कृत्यकरोति नीतिः । वीतासङ्गत्वेन...रिकबन्ध !
तव चरणौ वन्दाम इति कोऽपि योगिनं नमस्करोतीति युक्तिः ॥ ६६१ ॥

दूरंतरिए वि पिए कह वि णिअत्ताइ मज्झ णअणाइ ।

हिअअं उण तेण समं अज्ज वि अणिवारिअं भमइ ॥६६२॥

दूरान्तरितेऽपि^४ प्रिये कथमपि निवर्तिते^५ मम^६ नयने ।

हृदयं पुनस्तेन सममद्याप्यनिवारितं भ्रमति ॥

१. ०तकर० for ०तः कर० P.

२. वीज... for द्वितीयासङ्गकृशाङ्ग P.

३. वन्दामस्तव for तव वन्दामहे P.

here.

४. पि प्रि is missing in P.

५. निवृत्ते for निवर्तिते P.

काचित्प्रवासयात्रायां गच्छन्तं पतिमुद्दिश्य सखीमपदिश्य स्वामवस्थां निवेदयन्ती वदति—दूरंतरिप इति । दूरमन्तरिते व्यवहिते । दृढः परस्परानुरागो धर्मादेव भवतीति धर्मः । नीतिमता च तथा व्यवहर्तव्यं यथा सति बादिभिः समं हृदयं सङ्गतं भवतीति नीतिः । प्रिये आनन्दरूपे व्यवहितेऽपि हृदयं योगिनां तत्रैवानिवारितं तिष्ठतीति युक्तिः ॥ ६६२ ॥

तस्स कहाकण्टइए सदाअण्णणसमोसरिअकोवे ।

समुहालोअणकंपिरि ! उवऊढा किं पवज्जिहिसि ? ॥ ६६३ ॥

तस्य कथाकण्टकिते शब्दाकर्णानसमपसृतकोपे ।

सम्मुखालोकनकम्पनशीले उपगूढा किं प्रपत्स्यसे ?^१ ॥

कामपि कामिनीं मालिनीमुद्दिश्य तस्या एव सखी सुज्ञा प्रियंवदा वदति—तस्सेति । अपि तु न भविष्यसीत्यर्थः । कथाकण्टकित इत्यादि त्रयं सम्बोधनान्तं तादृशि हे । उपगूढा आलिङ्गिता किं विलायिष्यसि विलीना भविष्यसि । विलीनाऽनारिलष्टाऽसम्बद्धा किं भविष्यसि । अपि तु न भविष्यसीत्यर्थः । वीत्युपसर्गो विशेषवैरूप्यनव्यथे इति दानेषु वर्त्तत इत्युपसर्गवृत्तिः । नवर्थो विगुणो व्यङ्गः गुणशून्य इत्यर्थः, तेन प्रकृतेऽप्याश्लेषशून्येत्यर्थः । कण्टको रोमहर्षे द्रुमाङ्गे इति विश्वः^२ । शब्दस्य त्वत्कृतस्याक... समपसृतोऽपगतः कोपो यस्यास्तादृशि हे सम्मुखालोकेन कम्पनशीले ! यस्या ईदृशो मान्मथिको विकारो दृष्टः सा कथमसम्बद्धा भवती स्थास्यतीति भावः । स्वामिनि भावाविष्करणं स्त्रीणां धर्म एवेति धर्मः । प्रथमं विरक्तोऽनन्तरमालिङ्गितः सुप्रीत एव भक्तीति नीतिः । एकस्या रोषतोषौ दृष्ट्वा संसारेऽनित्ये उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६६३ ॥

भरणमिअणीलसाहगरखलिअचलणद्धविहुअवक्खउडा ।

तरुसिहरेसु विहंगा कह-कह वि लहंति संटाणं ॥ ६६४ ॥

भरणमितनीलशाखाप्रस्खलितचरणार्द्धविधुतपक्षपुटाः ।

तरुशिखरेषु विहङ्गा कथं कथमपि लभन्ते संस्थानम् ॥

१. प is missing in P.

२. ०वेपन० for ०कम्पन० P.

३. विलायिष्यसि for प्रपत्स्यसे P.

४. Cf. कण्टकः क्षुद्रशत्रौ च कर्मस्थान-

कदोषयोः । रोमाञ्चे च द्रुमाङ्गे च

कण्टको मकरेऽपि च P.13.V.135.

५. A few syllables are missing here.

कस्मिन्नपि निकुञ्जे सुरतासक्ता काचिद्दीर्घरमणार्थं प्रियस्यान्यचित्तां कुर्वती
सुरतविशेषमुपदिशन्ती वदति—भरणमिच्छ इति । तरुणां शिखरेषु अग्रेषु कथं कथमपि
विहङ्गा संस्थानमवस्थितिं लभन्ते । अत्र हेतुमाह—भरेणाऽर्थात् पक्षिणामेव गौरवेण
नमितं नीडं कुलायः खोंधा इति ख्यातं यत्र तादृशि शाखायां स्थलितं प्रतिहतमन-
वस्थितं चरणार्द्धं येषां तादृशा विधुता विभक्ताः पक्षयोः पुटाः सम्बन्धाश्च येषामिति
कर्मधारयगर्भो बहुव्रीहिः । अन्यचित्ताकरणाप्रसङ्गे कामशास्त्रं कल्लोलिनीकाननकन्दरा
इत्यादि । विहङ्गाः खेचरा यत्संस्थानमवस्थानमवस्थितिं लभन्ते तद्वर्मादेवेति धर्मः ।
यथा समीचीनं स्थानं लभ्यते तथा कर्तव्यमिति नीतिः । तरुप्रधानेषु शिखरेषु योगिन
एव स्थानं लभन्त इति युक्तिः ॥ ६६४ ॥

अहरमधुपाणधारिर्ल्लिआइ जं च रमिओ सि सविसेसं ।

असइ अलज्जिरि बहुसिक्खरि चि मा णाह ! मण्णिहिसि ॥६६५॥

अधरमधुपानलालसया यच्च^१ रमितोऽसि सविशेषम् ।

असती अलज्जाशीला बहुशिक्षितेति^२ मा नाथ ! संस्थाः^३ ॥

असतीं निन्दयता केनापि पुरुषेण सह सङ्गता काचिद्धारस्त्री असतीमुत्कर्षयन्ती
तमेव पुरुषमुद्दिश्य वदति—अहवेति । अथ कात्स्न्येऽवधारणौ । तेनात्यर्थं मधुपाने लाल-
सया सविशेषमेवासाधारणमेव यथा स्यादेवं यद्रमितोऽसि तेनासती निर्लज्जा, बहुधाष्ट्या-
दि तच्छिक्षणाशीला इति नाथ ! मा भणिष्यसीत्यन्वयः । 'मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्नकार्येष्व-
थोऽथ' इत्यमरः । वा स्याद्विकल्पोपमानयोरेवार्थे वा समुच्चय इति विश्वः^४ । मकरन्दपान-
लालसातिशयविशेषरमितः । असती लज्जारहिता सृष्टि रति मा नाथ ! ज्ञास्यसीति पाठा-
न्तरम् । अत्रार्थस्तु घटक एव । धार्मिकेण मधुपानादि न विधेयमिति धर्मः । जिगीषुणा
मधुपानादि न विधेयमिति, तदुक्तं रं...मृगयाभिरतिरित्यादि (इति नीतिः) । एवंविधा
चर्चा योगिना न विधेयेति युक्तिः ॥६६५॥

खाणेण अ पाणेण अ तह गहिओ मंडलो अडअणाइ ।

जह जारं अहिणंदइ भुक्कइ घरसामिण् एते ॥ ६६६ ॥

१. ० घो० for ०धा० P.

२. अथवा for अधर० P

३. यद् for यच्च P.

४. ०शिक्षणाशीलेति for ०शिक्षितेति P.

६. III. 3. 247.

७. P. 189. V. 40. Vis'va reads
०ल्पोपमयो० for ०ल्पोपमानयो०
and पि for second वा.

८. A few syllables are missing

खादनेन च^१ पानेन च तथा गृहीतो मण्डलोऽसत्या ।

यथा जारमभिनन्दति^२ भुङ्कति गृहस्वामिन्येति^३ ॥

कयाचिदसत्या श्वा तथा शिञ्चितो भक्षभोज्यादिदानेन यथा जारमभिनन्दयति गृहस्वामिन्यागते शब्दं करोतीत्येकाऽपरस्याः कथयति । कुक्कुरभयेन शिथिलोद्यमं कामुकमुत्साहयन्ती कुट्टनीदमाह वा—खाणोणेति । खादनेन नानाभक्ष्यादानेन । मण्डलः कुक्कुरे देशी । अभिनन्दयति तदाऽऽगमनसमय एव भक्ष्यदानाद् । भुङ्कति शब्दायते स्वा-
मिन्यागच्छति तदा भक्ष्याभावादिति भावः । हीनेष्वपि प्रासो देय इति धर्मः । अभीष्ट-
कार्यसम्पादनहेतोर्हीनजन्मनोऽप्यधीना भवन्ति । उचितकार्यमपि प्रासमात्रस्य लाभ-
द्यन्नतस्ते उपेक्षन्त इति नीतिः । योगिना तथा ग्रहोऽभ्यासो योगे विधेयो येनानन्दस्य
ज्ञानं भवतीति युक्तिः । 'मण्डलं निग्रहे बिम्बे त्रिषु पुंसि तु कुक्कुरे' इति मेदिनी ॥६६६॥

कंडंतेण अकंडं पल्लीमज्झम्मि विअडकोअंडं ।

पइमरणाहि वि अहिअं वाहेण रुआविआ अत्ता ॥६६७॥

कण्डूयता अकाण्डे^४ पल्लीमध्ये विकटकोदण्डम् ।

पतिमरणादप्यधिकं व्याधेन रोदिता श्वभ्रूः^५ ॥

कश्चिद् व्याधपुत्रोऽसमर्थः, सोऽपि कथं जीविष्यतीति चिन्तया तन्मात्रा रुदित-
मिति ज्ञात्वा काऽपि कस्याश्चित् कथयति—कंडंतेणेति । कर्षता उत्कर्षता । पल्ली म्लेच्छ-
निवासः, पालिरिति ख्याता । पतिमरणादप्यधिकं यथा स्यादेवं व्याधेन माता रोदिता ।
अस्मत्पुत्रस्यायं धनुराकर्षरूपो व्यापारो वैराग्याय स्यात् तेन तज्जीविते संशयालुर्माता
रुदितेति भावः । श्वभ्रूरिति पाठे दुहितुः सौभाग्यस्यानाकलनात्सा रुदितेति भावः ।
कोदण्डधन्वशरासनकार्मुकमित्यमरः । अनाकृष्टस्य धनुष आकर्षणं शूराणां धर्मः इति

१. च is missing in P.

२. अभिनन्दति जारम् for जारम-
भिनन्दति P.

३. अन्यागते for अन्येति P.

४. P. 209. V. 121. The full
quotation is the following:-
मण्डलं परिधौ कोठे देशे द्वादशराजसु ।
क्लीबेऽथ निवहे बिम्बे त्रिषु पुंसि तु

कुक्कुरे ।

५. कर्षताऽनाकृष्टम् for कण्डूयता
अकाण्डे P.

६. प्य is missing in P.

७. माता for श्वभ्रूः P.

८. See Weber कंडंतेण

९. Cf. II. 8. 83. 'धनुश्चापौ धन्वशरा-
सनकोदण्डकार्मुकम्'

धर्मः। सतां पल्लीमध्ये रोदनमेव भवतीति तैस्तत्र न वस्तव्यमिति नीतिः। यत्र संसारे
गुणोऽपि दोषायेति तत्रोदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६६७ ॥

अम्हे उज्जुअसीळा पिओ वि पिअसहि ! विआरपरिओसो ।

ण हु अण्णा का वि गई वाहोहा कह पुसिज्जंतु ? ॥६६८॥

वयमृजुकशीलाः प्रियोऽपि प्रियसखि ! विचारपरितोषः ।

न खल्वन्या कापि^१ गतिर्बाष्पौघः कथं प्रोच्छ्रयताम् ?

बहुवनितोपभुक्तरसं विदग्धकान्तं रमयितुमसमर्था काप्यनुनयन्ती सखीमाह—
अम्हे इति । विचारेण परितोषो यस्य स प्रियः । आगतोऽपि प्रियो मयि विरक्त इति
भावः । ततो बाष्पौघाः प्रसरन्त एव वर्तन्त इति । सत्यश्च विरक्तेऽपि प्रियेऽनुरक्ता एवेति
धर्मः । अनन्यगतिकायां पत्युर्विद्वेषात्सन्तापो जायत इति नीतिः । योगिनां विरक्तानामेव
बाष्पौघप्रोच्छन्नत्यागो भवतीति युक्तिः ॥ ६६८ ॥

धवल्लोसि जइ वि सुंदर ! तह वि तुए मज्झ रंजिअं हिअअं ।

राअभरिए वि हिअए सुहअ ! णिहितो ण रत्तो सि ॥६७०॥

धवल्लोऽसि^२ यद्यपि सुन्दर ! तथापि त्वया मम रञ्जितं हृदयम् ।

रागभृतेऽपि हृदये सुभग ! निहितो न रक्तोऽसि ॥

काचित्कान्तेऽत्यन्तानुरागिणी तत्कान्तस्तस्यां विरक्तोऽन्यत्रासक्तश्च कान्त-
मेवोपालभते—धवल्लोसीति । श्लेषोक्तिरियम् । वृषश्रेष्ठ सुन्दरे च धवल इति मेदिनी^३ ।
सुशोभनो भगो धर्मो यस्य तेन हृदयमनुरज्यत एव ।

ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः ।

वैराग्यस्य च मोक्षस्य षण्णां भग इति स्मृतः ॥

इति धर्मः । यथा मनोरञ्जनं जायते तथा विधेयमिति धर्मः । भ्रान्तिभाजः कस्यापि
विवेको न भवतीति नीतिः । भ्रमराणां खिड्गानां कुलं गन्धेन कस्तूरिकादिभवेनान्धं सद्
भ्रमति नतु योगिकुलमिति युक्तिः ॥ ६७० ॥^४

१. प्रिय is missing in P.

२. विकार० for विचार० P.

३. अपि for कापि P.

४. असि is missing in P.

५. सुभग for सुन्दर P.

६. Cf. P. 207. V 99-100.

७. P. assigns the figure 670, instead of 669, to this verse. It thus obviously omits the verse 669.

एत्थ णिमज्जइ अत्ता एत्थ अहं एत्थ परिअणो सअलो ।

पंथिअ ! रत्तीअंधअ ! मा मह सअणे णिमज्जिहिस्सि ॥ ६७१ ॥

अत्र निमज्जति^१ श्वश्रूत्राहमत्र परिजनः सकलः ।

पथिक ! रात्र्यन्धक ! मा मम शयने निमङ्क्ष्यसि ॥

काप्यसत्यप्रसक्तप्रतिषेधं कुर्वाणा स्वाशयं पथिकयूने प्रकाशयति—एत्थ इति । निषीदतीति स्थानत्रयेऽन्वयि । मम शयने शय्यायां मा निषीदयिष्यसि । काक्का निषण्ण एव भविष्यसि । अन्यशय्यायामन्येषां शयनं निषिद्धम्, 'आसनं वसनं शय्या' इत्यादि-श्रुतेरिति धर्मः । यस्तु विजिगीषुः स च शयनसुप्त एव न स्थास्यतीति नीतिः । रात्रौ अनुक्तसमये योगिनामपि (शयनं) निषिद्धम् इति युक्तिः ॥ ६७१ ॥

परिओसमुंदराइं सुरएसु ल्हंति जाइ सोक्खाइं ।

ताइ चिअ उण विरहे खाउगिण्णाइ कीरंति ॥ ६७२ ॥

परितोषमुन्दराणि सुरतेषु^२ लभन्ते^३ यानि सौख्यानि ।

तान्येव^४ पुनर्विरहे खादितोद्गीर्णानि^५ कुर्वन्ति^६ ॥

संश्लेषे बहुतरदुःखं भुज्यते । विरहे महद् दुःखमित्यनुभूतसुखदुःखा काचित्सख्याः पुरतः स्वाभिप्रायं प्रकाशय समाधत्ते—परिओसेति । परितोषेण मुन्दराणि समीचीनानि प्रथमं खादितानि अनन्तरमुद्गीर्णानि वान्तानि क्रियन्ते । तान्येव सुखानि पूर्वमनुभूतानि तान्येवाग्रे दुःखानि जायन्त इति भावः । असन्तुष्टा द्विजा नष्टा इति सर्वत्र सन्तोष एव विधेय इति धर्मः । सन्तोषात्सुखं लभ्यत इति नीतिः । एतादृशीं सांसारिकीमवस्थां दृष्ट्वा योगिभिरुदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६७२ ॥

मगं चिअ अलहंतो हारो पीणुण्णआण थणआण ।

उव्विगो भमइ उरे जमुणाणइफेणपुंजो व्व ॥ ६७३ ॥

मार्गमिर्वालभमानो हारः पीनोन्नतयोः स्तनयोः ।

उद्विगो भ्रमत्युरसि यमुनानदीफेनपुञ्ज इव ॥

१. निषीदति for निमज्जति P.

२. निषीदयिष्यसि for निमङ्क्ष्यसि P.

३. पु is missing in P.

४. लभ्यन्ते for लभन्ते P.

५. एव is missing in P.

७. क्रियन्ते for कुर्वन्ति P.

८. ०मेव वा for ०मिवा० P.

९. P. adds वा before हारः.

१०. ०न्नतानाम् for ०न्नतयोः P.

११. स्तनानाम् for स्तनयोः P.

यमुनानदीतटमहं गता त्वं न गत इति कापि सूचयति—मग्नं चित्र इति । पीनो-
न्नतस्तनानां कृते मार्गमेवात्मभमानो हार उद्विग्न ऊर्ध्वं विग्नश्चलितः सन् उरसि भ्रमति ।
अर्थाद् यमुनानदीफेनपुञ्ज इव हारः । कालिन्दीजलश्यामत्वेन भासमानस्य उपरि श्वेत्य-
मधिकमुपलभ्यते इति तत्राभिसन्धिः । ओ विजी भयचलनयोः, क्ते उद्विग्न इति । धर्ममार्ग-
मलभमानो धार्मिक उद्विग्नो भवतीति धर्मः । यस्तु नीतिमान् स च सर्वेषामेव हृदये
भ्रमतीति नीतिः । उद्विग्नानां प्रव्रज्यैव साधीयसी, यतो यदहरेवोद्विजेत्तदहरेव प्रव्रजेतेति
युक्तिः ॥ ६७३ ॥

एकेण वि वटवीअंकुरेण सअलवणराइमज्झम्मि ।

तह तेण कओ अप्पा जह सेसदुमा तले तस्स ॥ ६७४ ॥

एकेनापि वटवीजाङ्कुरेण सकलवनराजिमध्ये ।

तथा तेन कृत आत्मा यथाऽशेषद्रुमास्तले तस्य ॥

एकोऽपि प्रौढः सुजातः सर्वमेव स्वाधीनं करोतीत्यन्यापदेशेन कापि वटवृक्ष-
स्थानं सूचयति—एकेणेति । तथा वटवृक्षः प्रवृद्धो यथाऽन्ये तत्तलेऽध एव स्थिता
इत्यर्थः । तथाऽऽत्मा संस्कर्तव्यो यथाऽन्येऽधः कक्ष्यतां यान्तीति धर्मः । नीतिबीजाङ्कु-
रस्तथा चोद्भेदनीयो यथा तेनान्ये विपक्षा अधःस्थिता भवन्तीति नीतिः । तपोवनमध्ये
तथाऽऽत्मा रागादिविरक्तो विधेयो यथा अशेषाः सांसारिका अधः कक्ष्यतां यान्तीति
युक्तिः ॥ ६७४ ॥

जे जे गुणिणो जे जे अ चाइणो जे विअड्ढविण्णाणा ।

दारिद्र ! रे विअक्खण ! ताण तुमं साणुराओ सि ॥ ६७५ ॥

ये ये गुणिनो ये ये च त्यागिनो ये विदग्धविज्ञानाः ।

दारिद्र्य ! रे विचक्षणा ! तान् त्वं सानुरागोऽसि ॥

काचिद्वारस्त्री केनापि धनिकेन कृपयैव सह सङ्गता तत्सकाशात् किमप्यप्राप्नु-
वन्ती सा च सात्त्विकं नायकं दातारं स्तुवन्ती वदति—जे जे इति । रे दारिद्र्य ! तान्
गाथापूर्वाद्धौक्तान् प्रतीत्यर्थम् । अनुरक्तोसि तेषु त्वं तिष्ठसि, नतु कृपणेषु तिष्ठसीत्यर्थः ।
तेषां दारिद्र्यानुपलब्धेः । समीचीने स्थानेऽवस्थितिरिति विचक्षणाता । अथवाकार-
प्रश्लेषेणाविचक्षणेत्ययमप्यर्थ आयाति । ये च त्यागादियोगिनस्ते साधव इति धर्मः ।
ये च गुणिनस्त्यागिनस्तेषु जनानुरागो भवत्येवेति नीतिः । योगिनस्तु दरिद्रा एव
भवन्तीति युक्तिः ॥ ६७५ ॥

जइ कोत्तिओ सि सुंदर ! सअळतिहीचंददंसणमुहाणं ।

ता मसिणं मोइज्जंतकंचुअं पेक्खसु मुहं से ॥६७६॥

यदि कौतुकिकोऽसि^१ सुन्दर ! सकलतिथिचन्द्रदर्शनसुखानाम् ।

तन्मसृणं^२ मोच्यमानकञ्चुकं प्रेक्षस्व^३ मुखं तस्याः ॥

काप्युत्तमा स्त्री कमप्युत्तमं पुरुषं प्रति साभिलाषा स्वसखीं दूतीं प्रहितवती, तेन दूती पृष्टा क्रीदशं तस्या रूपमिति, सा दूती तामुद्दिश्य वदति — जइ इति । कलाः षोडशार्थात्ताभिः सह वर्तते या तिथिः सा पौर्णमासी तस्यां यच्चन्द्रदर्शनं तज्जन्यानां सुखानां यदि कौतुकिकोसि तदा स्तनमस्याः प्रेक्षस्व । मसृणाम् अमुच्यमानं कञ्चुकं यत्र तं स्तनमिति । चन्द्रदर्शनेन धर्म एवेति धर्मः । नीतिमता शत्रावपि चन्द्रमाह्लादकं दर्शनं विधेयमिति नीतिः । यदि त्वं सुमुत्तुर्नासि तदा स्तनदर्शनमनुभूयताम् (इति) गुरोः शिष्ये उपालम्भ इति युक्तिः ॥ ६७६ ॥

समविसमणिव्विसेसा समंतओ मंदमंदसंचारा ।

अइरा होहिति पहा मणोरहाणं पि दुल्लंघा ॥६७७॥

समविषमनिर्विशेषाः समन्ततो मन्दमन्दसञ्चाराः ।

अचिराद्भविष्यन्ति^४ पन्थानो मनोरथानामपि दुर्लङ्घ्याः ॥

किमिति वर्षासु प्रियो नायातीति कामपि मुग्धां बोधयति—समविसमेति । अर्थात्तव प्रियस्य पन्थानः समे विषमे च निर्विशेषाः सदृशाः । कर्दमादिवशात् समन्ततो मन्दं मन्दं सञ्चारो यत्र । पन्थानः मनोरथानामपि दुर्लङ्घ्या अनतिक्रमणीया एतादृशा अचिरादेव भवन्ति भविष्यन्ति । अतो मा विषीदस्वेत्यर्थम् । धार्मिकाणामेवमेव भवन्तीति धर्मः । नीतिमन्नोऽपि मन्दमन्दसञ्चारा अविमर्शेण त्वरया न किञ्चिदाचरन्तीति नीतिः । योगिनोऽपि समविषमनिर्विशेषा भवन्तीति युक्तिः ॥६७७॥

अइदीहराइ बहुए सीसे दीसंति वंसवत्ताइ ।

भणिण भणामि अत्ता ! तुम्हाण वि पण्डरा पुट्ठी ॥६७८॥

अतिदीर्घाणि वध्वाः शीर्षे दृश्यन्ते वंशपत्राणि ।

भणितं भणामि श्वश्रु ! युष्माकमपि पाण्डुरं पृष्ठम् ॥

१. सकौतुकोऽस्यैव for कौतुकिकोऽसि
सुन्दर P.

२. ०णोन्मुच्य० for ०णं मोच्य० P.

४. अस्याः for तस्याः P.

५. मन्दा मन्द० for मन्दमन्द० P.

६. ०द्भवन्त्येव for ०द्भविष्यन्ति P.

गृहस्थस्य कस्यापि वधूः स्नुषा चासत्यौ, वंशनिकुञ्जे निर्व्यूढसुरतायाः शिरसि दीर्घाणि वंशपत्राणि दृष्ट्वा गृहस्थवध्वा भणितम्, तथा च तस्याः कृते भणितमित्यर्थं गाथा प्राह—अइ इति । गाथाप्रथमार्धोक्तान्यर्थात् त्वया भणिते हे मातर्भग्यामि यौष्माकमपि पाण्डुरं पृष्ठं जातमित्यावयोः समाधिः, नोपहासयोग्योहमित्यर्थः । प्रथमं न भग्यामि गौर-वादनन्तरमुत्तरे न दोष इत्यभिसन्धिः । रमणेन धूलिधूसरं पृष्ठं जातमित्यर्थः । यौष्माकं त्वदीयम् । वधूभिर्लेज्जा विधेयेति धर्मः । उपहासवचनं न सोढव्यमिति नीतिः । ईदृशे स्त्रीणां सांसारिके व्यवहारे योगिना उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६७८ ॥

अत्यक्करुसणं खणपसिज्जणं अलिअवअणणिब्बंघो ।

उम्मच्छरसंतापो पुत्तअ ! पअवी सिणेहस्स ॥ ६७९ ॥

आकस्मिकरोषकरणं क्षणाप्रसादनमलीकवचननिर्वन्धः ।

उन्मत्सरसन्तापः पुत्रक ! पदवी स्नेहस्य ॥

कस्यचिन्नायकस्य कयाचिन्नायिकया अनुरागविषयस्याकस्मिकरोषेणालीकवचन-निर्वन्धेन प्रतिकूलवचनेन च प्रकोपो जनितस्तेन औदास्यमुपलक्ष्य काचित्प्रतिष्ठिता स्त्री तं नायकं प्रबोधयन्ती वदति—अत्यक्केति । पुत्रक ! रोषणादिः स्नेहस्य पदवी पन्थाः । उन्मूर्च्छनसन्तापः । उन्मूर्च्छनं प्रतिकूलवाचा प्रकोपनमिव (इति) प्राचीनटीका । स्त्रीणां स्नेहगत्या चायमेव धर्म इति धर्मः । जिगीषुणाऽलीकवचनादिना प स्नेहोऽर्जनीय इति नीतिः । रोषादीन् स्नेहस्य पदवीं दृष्ट्वा योगिना संसारे उदास्तव्यमिति युक्तिः । कण्ठा-भरणे स्त्रीपुंसयोः सङ्गतयोर्मानोऽयम् । अत्र प्रेमगतेः स्वभावकौटिल्याद्धेतुमन्तरेणोप-जायमानो निर्हेतुरुच्यते इति ॥ ६७९ ॥

पिअइ कण्णंजलिहिं जणरवमिलिअं वि तुज्झ संलावं ।

दुद्धं जलसंमिलिअं सा बाला राअहंसि व्व ॥ ६८० ॥

पिबति कर्णाञ्जलिभिर्जनरवमिलितमपि तव संलापम् ।

दुग्धं जलसंमिलितं सा बाला राजहंसीव ॥

त्वदेकचित्ता त्वय्यनुरक्ता इति कापि सख्या अनुरञ्जनं तत्कान्ते कथयति—पिअइ इति । सा बाला तव कान्तस्य संलापं समीचीनमालापं श्रवणं श्रोत्रमञ्जलिरिव तैः पिबति शृणोति । जनानां स्वस्तेन मिलितमालापम्, यथा राजहंसी जलेन सम्मि-

१. अकस्माद्रोषणम् for आकस्मिकरोष-

करणम् P.

२. उन्मूर्च्छनं for उन्मत्सरं P.

३. श्रवणा० for कर्णा० P.

४. सन्ता० for संला० P.

लितं दुग्धं पिबति तथेत्यर्थः । धार्मिकैः समीचीन आलापो वेदादेः श्रोतव्य इति धर्मः । नीतिमता सर्वविध आलापः श्रोतव्य इति नीतिः । यथा राजहंसी विविच्य दुग्धं पिबति तथा योगिना विविच्य सदुपदेशः श्रोतव्य इति युक्तिः ॥ ६८० ॥

अइ उज्जुए ण लज्जसि पुच्छिज्जंती पिअस्स चरिआइं ।

सव्वंगसुरहिणो मरुवअस्स किं कुसुमरिद्धीहि ॥ ६८१ ॥

अयि^१ ऋजुके ! न लज्जसे पृच्छन्ती^२ प्रियस्य चरितानि ।

सर्वाङ्गसुरभैर्मरुवकस्य किं कुसुमर्द्धिभिः^३ ॥

कापि प्रियस्य पृष्टा सती कान्ते समादरं कुर्वाणा पत्यावनुरागातिशयं कथयति— अइ इति । सर्वैरङ्गैः सुरभिणो मरुवकस्य कुसुमानां समृद्ध्या उपचयेन किम् अपि तु न किमपीत्यर्थः । अन्येषां कुसुमद्वारकं सौरभमुपलभ्यते । मरुवकस्तु स्वत एव सुरभिः । तथा च तस्य कान्तस्य चरितं स्वत एव प्रकाशं नान्यद्वारेत्यर्थः । तथा च धर्म्य कर्माचरणीयं यथा प्रसिद्धिरुपजायत इति धर्मः । अत्यार्जवं कुटिले न विधेयमिति नीतिः । योगिनां कुसुमादेर्विषयस्य समृद्धिरप्रयोजिकेति युक्तिः ॥ ६८१ ॥

मुद्धे अपत्तिअंती पवालअंकुरअणिद्धलोहिअए ।

णिद्धोअधाउराए कीस सहत्थे पुणो धुअसि ? ॥ ६८२ ॥

ग्धेऽप्रत्ययन्ती^४ प्रवालाङ्कुरस्निग्धलोहितौ^५ ।

निर्धौतधातुरागौ किमिति स्वहस्तौ पुनर्धावयसि ? ॥

नायिकां काञ्चिदुत्तमां सुकुमाराङ्गीं सुकुमारौ हस्तौ लोहितेन रागेणाक्तौ धारयन्तीं दृष्ट्वा कञ्चिदुत्तमो नायकोऽतिसाभिलाषो वदति— मुद्धे इति । अप्रतिपत्ति प्रत्ययमगच्छन्ती अत एव मुग्धे अज्ञे हे ! प्रवालाङ्कुरस्य यो वर्णः स इव निर्धौतः यो वर्णस्तेन शोभितौ हस्तौ । चालितो धातोगैरिकादे रागो ययोस्तौ । धावयसि चालयसि । लौहित्यमेव भ्रमबीजम् । विहितेतरं हस्तादेः चालनं न विधेयमिति धर्मः । नयवतां विशिष्य भ्रमो वारणीय इति नीतिः । संसारे तस्मिन्नेव तद्बुद्धिरुपजायते अतः स च हातव्य इति युक्तिः ॥ ६८२ ॥

उअ सिंधवपव्वअसच्छहाइ धुअतूलपुंजसरिसाईं ।

सोहंति सुअणु ! मुक्कोअआइ सरए सिअब्भाईं ॥ ६८३ ॥

१. अति० for अयि P.

२. P. adds सम after पृच्छन्ती.

३. ०सुरभिणो for ०सुरभे० P.

४. कुसुमसमृद्ध्या for कुसुमर्द्धिभिः P.

५. अप्रतिपत्ति for अप्रत्ययन्ती P.

६. ०कर्णशोभितौ for ०स्निग्धलोहितौ P

पश्य सैन्धवपर्वतस्वच्छकानि^१ धुततूलपुञ्जसदृशानि ।

शोभन्ते^२ सुतनु^३ ! मुक्तोदकानि शरदि^४ सिताभ्राणि ॥

कस्मिन्नपि सङ्केतस्थाने सुरतासक्ता काचिदीर्घरमणार्थं प्रियस्यान्यचित्तां कुर्वती वदति—उअ इति । वसुआशब्दः शुष्के वर्तते देश्याम् । अन्नं मेघः । अयं च समयधर्मो यदेको मेघो नीलो जायते सितश्चेति धर्मः । शरदि जिगीषुणा प्रयासादि विधेयमिति नीतिः । एकमेव वस्तु नानाविधं संसारे दृष्ट्वा उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६८३ ॥

आउच्छंति सिरैहि विवलिएहि उअ खडिएहि पिज्जंता ।

णिप्पच्छिमवल्लिअपलोइएहि महिसा कुडंगाइ ॥ ६८४ ॥

आपृच्छन्ति^५ शिरोभिर्विवलितैः पश्य खड्गिकैर्नीयमानाः ।

निःपश्चिमवलितप्रलोकितैर्महिषाः कुङ्गानि ॥

पूर्वक एवाभासः । आउच्छंतीति । महिषाः कुङ्गानि निकुञ्जान् आपृच्छन्तीव संवदन्तीव । पश्येत्यन्वयः । शिरोभिर्लक्षिता महिषाः । वलितैर्नम्रैः शिरोभिः । खटकैः, खटका धनुर्भेदास्तदाकाराभिर्गतिभिर्नीयमानाः प्राप्यमाणा महिषाः । तिर्यगवलोकने खटकाकाराभिरवगतिभिर्वहति । खटका छटका इति प्रसिद्धिः । जिज्ञास्यमेतन् । सुहृदां परम्परासंवाद एव धर्म इति धर्मः । रतिरेव सर्वत्र विधेयेति नीतिः । गुरुभिर्योगोपदेशाय शिष्या निभृतस्थानं नीयन्त इति युक्तिः ॥ ६८४ ॥

पुससु मुहं ता पुत्ति ! अ वाहोअरणं विसेसरमणिज्जं ।

मा एअं चिअ मुहमंडणं त्ति सो काहिइ पुणो वि ॥ ६८५ ॥

प्रोञ्जस्व^६ मुखं तत्पुत्रि ! च^७ बाष्पोपकरणं विशेषरमणीयम् ।

मा एवमेव मुखमण्डनमिति सा करिष्यसि पुनरपि ॥

काञ्चिन्नायिकां सुन्दरीं रुदतीं कोऽपि नायकः साभिलाषो वदति - पुससु इति ।

१. ०सदृशानि for ०स्वच्छकानि P.

२. शुष्यन्तीव for शोभन्ते सुतनु P.

३. P. adds ति before शरदि.

४. ०न्तीव for ०न्ति P.

५. वि is missing in P.

६. खटकैः for खड्गिकैः P.

७. ०वि० for ०प्र० P.

८. प्रोञ्जय for प्रोञ्जस्व P.

९. तावत्सुन्दरि for तत्पुत्रि च P.

१०. बाष्पौघवलनं for बाष्पोपकरणम् P.

११. ०णीय for ०णीयम् P.

१२. मुख is missing in P.

१३. शोकयिष्यसि for सा करिष्यसि P.

बाष्पौघस्य बलनेन सम्बन्धेन विशेषामुद्गणीयं मुखम् । एवमेव बाष्पौघादेव मण्डनमिति
कृत्वा पुनरपि सा शोकयिष्यसि शोकं जनयिष्यसि । अर्थादस्मदादीनां द्वादशैते मत्ता
नृणामित्यनुसारादश्रुसम्बन्धो न धर्तव्य इति धर्मः । शोकस्तु विवेकिना न विधेय इति
नीतिः । पुनरपि जन्मान्तरेऽपि यथा शोको नोत्पद्यते तथा विधेयमिति युक्तिः ॥६८५॥

मज्जे पअणुअपंकं अवहोवासेसु साणचिक्खल्लं ।

गामस्स सीससीमंतअं व रच्छामुहं जाअं ॥ ६८६ ॥

मध्ये प्रतनुकपङ्कमुभयो^१ पार्श्वयोः श्यान^२कर्दमम् ।

ग्रामस्य शीर्षसीमन्तकमिव रथ्यामुखं जातम् ॥

ससंभ्रमोपपतिसम्भोगे आकुलितकेशपाशायाः केशविन्यासार्थं शरदि रथ्यामुखं
वर्णयन्ती सखीदमाह—मज्झ इति । साम मनागर्थे देशी । रथ्यामुखानां शोभावर्णनेन
शंसासूचको गाथार्थः । सीमन्तकरणेन मुखस्य या शोभा सा स्त्रीणामेव धर्म इति धर्मः ।
जिगीषुणामीदृशी शरत्प्रशस्तेति नीतिः । यथा रथ्यामुखं तथैव सीमन्त इति विरक्तानां
मतिरिति युक्तिः ॥६८६॥

अवरणहागअजामाउअस्स विउणेइ मोहणुक्कंठं ।

बहुआइ घरपलोहरमज्जनपिसुणो वलअसदो ॥ ६८७ ॥

अपराह्णागतजामातुद्विगुणयति मोहनोत्कण्ठाम् ।

बध्वा गृहपलोहरमज्जनपिशुनो वलयशब्दः ॥

कस्याश्चिद्वध्वा नाभिगृहावस्थितायाः स्वामी अपराह्णसमये तदीयस्थानं गतस्त-
मागतं दृष्ट्वा तद्वध्वा गृहपश्चाद्देशे स्नातुमारब्धं तेन च तस्या वलयशब्दो वृत्तस्तेन च
शब्देन तस्याः स्वामिनो द्विगुणा सुरतोत्कण्ठा जातेत्येकाऽपरस्याः कथयति—अव-
रणहेति । जामाता स्वामी, मोहनं सुरतं गृहस्य पलोहरं पश्चाद्भागास्तत्र मज्जनं स्नानं
मार्जनमङ्गसंस्कारो वा तेन मुखरोऽधिको वलयशब्दः रतोत्कण्ठ्यं द्विगुणयत्यधिकं
करोतीत्यन्वयः । प्रत्यासन्ने सम्भोगे मन्मथोऽधिक एव भवतीति । तथा च 'तीव्रः
स्मरसन्तापो न तथा दूरे यथासन्ने' इति । पलोहरशब्दो गृहपश्चाद्भागे देश्याम् । चिरेण
प्रवासादागते स्वामिनि स्त्रीणामेवमेव धर्म इति धर्मः । बाह्योपचारेणैवानुरागविरागौ
लक्षयन्ति निपुणा इति नीतिः । कामिसंसर्गश्च कामहेतुरतः संयोगिना वर्जनीय इति
युक्तिः ॥ ६८७ ॥

१. ०पकम् for ०पङ्कम् P.

३. ईषत् for श्यान० P.

२. ०भयपा० for ०भयोः पा० P.

मा वच्चह वीसंभं इमाण बहुचाडुअम्मणिउणाणं ।

णिव्वत्तिअकज्जपरम्मुहाण सुणआण व खलानं ॥६८८॥

मा व्रजत विस्सम्भमेषां^१ बहुचाडुकर्मनिपुणानाम्^२ ।

निर्वर्तितकार्यपराङ्मुखाणां^३ शुनकानामिव खलानाम्^४ ॥

कमपि खलप्रकृतिमनुरक्ता काचित्तमुद्दिश्योपतप्ता वदति—मा वच्चहेति । प्रती-
त्यार्थम् । विस्सम्भं विश्वासं मा व्रजतेत्यन्वयः । चटु चाटु प्रियं वाक्यममरः^५ । तत्र
निपुणान् कुशलान् । निर्वर्तिते निर्व्यूढे कार्ये पराङ्मुखान् । यथा श्वानो निर्व्यूढे कार्ये
पराङ्मुखा भवन्ति तथेत्यर्थः । चाटौ पिचिण्डे कुक्षिनिमित्तं निपुणान् कुशलान् ।
चटुश्चाटौ पिचिण्डे चेति मेदिनी^६ । चटुचाटुशब्दौ पर्यायावेव । खलानां विषये विश्वासो
धार्मिकेण जिगीषुणा वा न कर्तव्य इति युक्तिः ॥ ६८८ ॥

णिप्पणसस्सरिद्धी सच्छंदं गाइ पामरो सरए ।

दल्लिअणवसालितडुलधवलमिअंकासु राईसु ॥६८९॥

निष्पन्नसस्यऋद्धिः स्वच्छन्दं गायति पामरः शरदि ।

दलितनवशालितण्डुलधवलमृगाङ्कासु रात्रिषु ॥

कामपि विरहिणी वर्षासमयेऽनागतपतिकां समाश्रासयन्ती काचित् सखी
वदति—णिप्पणरोति । यतः पामरोऽपि कृतकार्यः शरदि स्वच्छन्दो वृत्तस्ततस्तत्रापि
पतिः कृतकार्यं आगतप्राय इति सुस्था भवेत्यर्थः । अपररात्रे सामादिवेदगानं कर्तव्य-
मिति धर्मः । शरदमासाद्य नीतिमताऽऽनन्द एव विधीयते, किं वाल्पलाभेनापि नीचानां
गर्वो भवतीति नीतिः । कदापि वैराग्यं कदापि हर्षं दृष्ट्वा संसारे उदास्तव्यमिति
युक्तिः ॥ ६८९ ॥

अहिलिज्जइ पंकअलेहलालिवलएण कलमगोवीए ।

केआरसोअहंभणतसट्ठिअकोमलो चलणो ॥ ६९० ॥

१. दुमान् for एषाम् P.

२. ०कस्य निपुणान् for ०कर्मनिपुणा-
नाम् P.

३. ०खान् for ०खाणाम् P.

४. शुन इव खलानिमान् for शुनकाना-
मिव खलानाम् P.

५. Cf. अस्त्री चाटु चटु श्लाघा प्रेम्णा
मिथ्याविकत्थनम् I. 6. 17.

६. P. 45. V. 14. Medinī reads
अथ for च.

७. समृद्धिः for ऋद्धिः P.

अभिलष्यते पङ्कजलोलुपालिवलयेन कलमगोप्याः ।

केदारस्रोतोवरोधतिर्यक्स्थितः कोमलश्ररणाः ॥

कस्याश्चित्कलमगोप्याश्ररणौ सुकुमारौ लोहितौ दृष्ट्वा कमलभ्रमेण भ्रमरैर-
भिलष्येते इति काऽप्यपरस्याः कथयति—अहिलिज्जइ इति । पङ्कजलुब्धेनालीनां वलयेन
समूहेन कलमगोप्याश्ररणोऽभिलष्यत इति सम्बन्धः । केदारे किञ्चटा इति ख्याते
क्षेत्रभेदे यः स्रोतः प्रवाहस्तस्यावरोधे प्रतिबन्धे तिर्यग्भूत्वा स्थितश्ररणाः । अत एव
कमलभ्रमोऽप्युपपन्नो भवतीति । गुरुणां चरणः सेवार्थमाकाङ्क्षणीय इति धर्मः ।
लुब्धेन राज्यादेः परचरणसेवयापि तदुपार्जनीयमिति नीतिः । कमलचरणयोरेवं भ्रमे-
ऽवगते भ्रममूलकः संसारः परिहर्तव्य इति युक्तिः । 'केदारस्तीर्थभेदे स्याद् ब्रीह्यादि-
प्रभवेऽपि च' इति मेदिनी ॥ ६६० ॥

दिअहे-दिअहे सूसइ संकेअअभंगवड्ढिआसंका ।

आवंडुरोणअमुही कलमेण समं कलमगोपी ॥६९१॥

दिवसे दिवसे शुष्यति^१ सङ्केतकभङ्गवर्धितशङ्का ।

आपाण्डुरावनतमुखी कलमेन समं कलमगोपी ॥

कस्याश्चित्कलमगोप्याः शालिक्षेत्रं सङ्केतस्थानमासीत्, कलमस्य च पाकेन सा
दुर्बलायमाना कयाऽपि दृष्टा साऽपरस्याः कथयति—दिअहे इति । कलमगोपी दिवसे
दिवसे शुष्यत इत्यन्वयः । सङ्केतकं सङ्केतस्थानं तस्य भङ्गेन वर्द्धिताऽधिकायमानाऽऽशङ्का
यस्याः सा कलमगोपी । आपाण्डुरावनतमुखं यस्याः सा । कलमेन समं, यथा कलमो
दिवसे दिवसे शुष्यति आपाण्डुरावनतमुखश्च भवति तथेत्यर्थः । समोपमेयम् । उपवासादि-
व्रती ना दिवसे दिवसे शुष्यत एवेति धर्मः । नोतिमनाऽवनतिः कर्तव्येति नीतिः । योगेन
देहदानं विधाय युक्तिर्विधेयेति युक्तिः ॥ ६६१ ॥

णवकम्मिएण उअ पाप्परेण दड्डूण पाउहारीओ ।

मोत्तव्वजोत्तअपग्गहम्मि अवहासिणी मुक्का ॥ ६९२ ॥

१. ०लुब्धा० for ०लोलुपा० P.

२. कलमेन गोप्याः for कलमगोप्याः P.

३. ०वरोधे for ०वरोध० P.

४. Cf. Medinī: 'केदारोऽद्रौ शिवे क्षेत्रे

भूमिभेदालवालयोः ।' P. 180. V.
143.

५. शुष्यते for शुष्यति P.

नवकर्मिणा पश्य पामरेण दृष्ट्वा भक्तहारिकाम् ।

मोक्तव्ययोक्त्वप्रग्रहे अवहासिनी मुक्ता ॥

काचित्सुरतासक्ता दीर्घरमणार्थं पत्युरन्यचित्तां करोति—णवेति । पाउहारी भक्तहारीति देश्यां प्रसिद्धा । नवेन कर्मिणा पामरेण भक्तहारिकां दृष्ट्वा योक्त्वरूपे प्रग्रहे अवहासिनी मुक्ता । भक्तहारिकां दृष्ट्वा जातव्यासङ्गेनावहासिन्येव मुक्ता न पुनर् योक्त्व-प्रग्रहो मोचितः । अवहासिनी नस्यायां नाथ इति प्रसिद्धायां देशी । योक्त्वं योत इति ख्यातम् । कर्मिणा धार्मिकेण भक्तस्य सेवकस्य हारिकां भक्तिं दृष्ट्वाऽवहासिनी मुक्तेति धार्मिकाणां धर्मः । कर्मिणा नीतिमतावहासः केषामपि न कर्तव्य इति नीतिः । ईदृशी-मन्यचित्तां संसारे विमृश्य योगिना च तत्रोदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६६२॥

ददृण हरिअदीहं गोसे णईजूरए हलिओ ।

असईरहस्समगं तुसारधवले तिलच्छेत्ते ॥ ६९३ ॥

दृष्ट्वा हरितदीर्घं प्रातर्नातिखिद्यते^१ हलिकः ।

असतीरहस्यमार्गं तुषारधवले तिलक्षेत्रे ॥

कस्याश्चित्तिलक्षेत्रं सङ्केतस्थानमासीत्, सा च जारेण समं तत्र क्षेत्रे रमिता, क्षेत्रस्वामिना च वृषभदोषः कृतः । स च वृषभान्निन्दति स्मेति कथयति—ददूयोति । हालिको गृहस्थः प्रातः षण्डान् क्रुध्यति । चरणान्यासेन तुषारापगमात् । हरितं च तदीर्घं चेति हरितदीर्घम् । असत्या रहस्यस्य एकान्तस्य मार्गं दृष्ट्वा । देश्यां गोसे प्रातः । क्रुधेर्जूरिति प्राकृतसूत्रम् । कयाचिन्नीहारनिशाभिसारिकयाऽऽत्मना लब्धसुरत-सुखं सूचयन् विदग्ध इदमाह वा । असत्या मार्गं दृष्ट्वा धार्मिकः कुप्यत्येवेति धर्मः । सदा कृतापराधेष्वन्यकृतेषु दोषे शङ्का स्यादिति नीतिः । क्षेत्रे शरीरे धवले परिणते सति मुमुक्षुरसतीमार्गं क्रुध्यतीति युक्तिः ॥ ६६३ ॥

संगेल्लिओ व्व णिज्जइ खंडं खंडं कओ व्व पीओ व्व ।

वासागमम्मि मगो घरहुत्तसुहेण पहिएण ॥ ६९४ ॥

सङ्केलित इव नीयते^४ खण्डं खण्डं कृत इव पीत इव ।

वर्षागमे मार्गो गृहभविष्यत्सुखेन^५ पथिकेन ॥

१. संघाण० for णइ० Weber.

२. प्रातःषण्डान् क्रुध्यति for प्रातर्नाति-
खिद्यते P.

३. हालिकः for हलिकः P.

४. तव for तुषार० P.

५. ज्ञायते for नीयते P.

६. गृहाभिमुखमनसा for गृहभविष्य-
त्सुखेन P.

कामपि प्रोषितपथिकां वर्षास्वपि नागच्छति पतिरिति विषादं गच्छन्तीं तत्सखी समाश्वासयन्त्याह—संगेह्निओ व्व इति । गृहाभिमुखं गामि मनो यस्य तेन पथिकेन मार्गो गाथापूर्वाद्धोक्तार्थविषयी ज्ञातः । शरदि अवश्यमेवागमिष्यतीति भावः । संगिलितो भ्रष्टः पथिकेन । संन्यासिना वर्षासु न कापि गन्तव्यमित्यन्यदा कीटवत् पर्यटे^१तिरित्युक्तमतो मार्गो गिलित एव (इति) धर्मः । वर्षासु नीतिमता सञ्चारो न विधेय इति नीतिः । यः कश्चन सांसारिकः पन्थाः स च योगिना प्रस्त इव ज्ञायत इति युक्तिः ॥ ६६४ ॥

अह सुअइ दिण्णपडिक्खवेअणा पसिढिलेहि अंगेहि ।

शिव्वत्तिअसुरअरसाणुबंधसुहणिभरं बहुआ ॥ ६९५ ॥

अथ स्वपिति दत्तप्रतिपक्षवेदना प्रशिक्षितैरङ्गैः ।

निर्वर्त्तितसुरतरसानुबन्धसुखनिर्भरं वधूः ॥

कामपि सुरतखेदसुप्तां विज्ञाय एकाऽपरस्याः कथयन्ती निहुतमपि सुरतं प्रकाशमानाऽनुमानिकं ज्ञानं वलीय इत्याह—अवस्ववइ इति । वधूरवस्वपिति असामस्त्येन शेते । दत्ता प्रतिपक्षे सपत्न्यां वेदना पीडा यया सा वधूः । प्रशिक्षितैरङ्गैर्लक्षिता । निर्वर्त्तितं निर्वाहितं यत्सुरतं तत्र यो रसस्तस्य शृङ्गारस्यानुबन्धः सम्बन्धस्तेन यत्सुखं तेन निर्भरं यथा स्यादेवम् । अव इत्युपसर्गो निश्चयासाङ्गत्यानादरेषु वर्त्तत इत्युपसर्गवृत्तिः । व्रतिनां व्रताचरणेन प्रशिक्षितमङ्गं भवतीति धर्मः । सन्ध्यादिभिरङ्गैः प्रशिक्षितैः सद्भिर्जिगीषूणां सावधानता न भवतीति नीतिः । यमादीनां योगाङ्गानामवधानं विधेयं योगिनेति युक्तिः । निद्राजनितं सुप्तमिन्द्रियाणां निमीलनं तद्रूपेण रसस्य प्रकर्षोऽयमिति कण्ठाभरणे^२ ॥ ६६५ ॥

चोराण कामुआण अ पामरपहिआण कुक्कुडो वडइ ।

रे रमह वहह वाहयह एत्थ तणुआअए रअणी ॥ ६९६ ॥

चौरान्कामुकांश्च^३ पामरपथिकांश्च^४ कुक्कुटो वदति^५ ।

रे रमत^६ वहत वाहयत अत्र^७ तनुकायते रजनी ॥

१. A few syllables are missing here.

२. अवस्वपति for अथ स्वपिति P.

३. P. 291. SK reads निद्रादिजनितं सुप्तं बाह्येन्द्रियनिमीलनम् for निद्रा-जनितं सुप्तमिन्द्रियाणां निमीलनम् P.

४. पथिकानां कामुकानाम् for चौरान्कामुकांश्च P.

५. पामराणां चोराणां for पामरपथिकांश्च P.

६. कथयति for वदति P.

७. वहत रमत for रमत वहत P.

८. अत्र is missing in P.

कश्चित्कुलवध्वा समं रात्रिं व्याप्य रतासक्तस्तं च तस्य सखा रमणं विधाय
त्वरया स्वस्थानं गम्यतामित्यन्यापदेशेन बोधयति—पहिआणोति । रजनी तनुकायते
अल्पायते । अतः रे सम्बोधने यूयं पथिका वहत पथि गच्छत, कामुका रमत पामरा
वाहयत वृषान् अर्थात् चोराः पलायत । कुक्कुटः पथिकादीनामेव कृते कथयति । परेषां
विपत्तिं ज्ञात्वा धार्मिकेण सदुपदेशो देय इति धर्मः । आपातमुखहेतौ क्रमेण ज्ञायतां
विषदि नीतिज्ञेन तत्रोदास्तव्यमिति नीतिः । सांसारिकं कार्यं क्रमेण परिणामविरसं
ज्ञात्वा मुमुक्षुणा परिहरणीयमिति युक्तिः ॥ ६६६ ॥

संज्ञागहिअजलंजलिपडिमासंकंतगोरिमुहुकमलं ।

अलिअं चिअ फुरिओठं विअलिअमंतं हरं णमह ॥ ६९७ ॥

सन्ध्यागृहीतजलाञ्जलिप्रतिमासङ्क्रान्तगौरीमुखकमलम् ।

अलीकमेव स्फुरितौष्ठं विगलितमन्त्रं हरं नमत ॥

अलीकरोषोद्रमो देवानामपि भवति किं पुनर्मानुषस्येति प्रणयरोषमसहमानं
कमपि युवानं कापि सकलकामकलाभिज्ञा प्रतिष्ठिता बहुतरानुनयनप्रकारं स्त्री बोधयन्त्याह ।
ग्रन्थान्ते नमस्कारगाथां वा प्राह—संभेति । हरेणैव प्रकरणात्सन्ध्यापासनार्थं गृहीतो
यो जलाञ्जलिस्तत्र प्रतिमया सङ्क्रान्तं गौरीमुखकमलं यस्मात्तं हरम् । अनर्थकं वृथैव
यथा स्यादेवं स्फुरित ओष्ठो यस्य तं हरं नमतेति सम्बन्धः । पसुवङ्गो इत्याद्यगाथाया-
मेवार्थत्रयमपरमुक्तं वेदितव्यम् ॥ ६९७ ॥

जुज्झचवेडामोडिअज्जरकण्णस्स जुण्णमल्लस्स ।

कच्छाबंधो च्चिअ भीरुमल्लहिअअं समुक्खणइ ॥ ६९८ ॥

युद्धचपेटामोटितजर्जरकर्णस्य जीर्णमल्लस्य ।

कक्षाबन्ध एव भीरुमल्लहृदयं समुत्खनति ॥

कस्यचित् प्रतिष्ठितमल्लस्य वधूस्तदीयवधूपक्रमे सन्तप्ता उत्तानं चरणमवतंसयन्ती
कामपि वदति—जुज्झेति । युद्धे चपेटेन मोटितो जर्जरः कर्णो यस्य तस्य जीर्णमल्लस्य
कक्षाबन्ध एव भीरुमल्लानां हृदयानि उत्खनति । ‘कच्छाबंधो’ कक्षाबन्धः । स एव भीरुणां
मल्लानां हृदयानि उत्खनति उन्मूलयति, पूर्वावस्थातोऽवस्थान्तरं भीतिसहितं

१. व्यलीक० for अलोक० P.

२. स्फुरितौष्ठं for स्फुरितौष्ठम् P.

३. ०मन्युम् for ०मन्त्रम् P.

४. जीर्णं is missing in P.

५. ०मल्लहृदयानि for ०मल्लहृदयम् P.

६. खनति for समुत्खनति P.

जनयति । तथा च तव पतिं मल्लं सकच्छवन्धमेव दृष्ट्वाऽन्ये मल्ला बिभ्यति किं पुनर्युद्धा-
दिभिरित्यभि सन्धिः । एष एव धर्मो यत्पौरुषमन्तराप्यभिमतसिद्धिरिति धर्मः । तथा च
नीतिमता व्यवहर्तव्यं यथा शत्रवो बिभ्यतीति नीतिः । एकस्य मल्लस्यावस्थाभेदमाकलय्य
योगिना संसारे उदास्तव्यमिति युक्तिः ॥ ६६८ ॥

सच्चं साहसु देअर ! तह-तह चडुआरण सुणएण ।

णिव्वत्तिअकज्जपरम्मुहत्तणं सिक्खिअं कत्तो ॥ ६९९ ॥

सत्यं कथय देवर ! तथा तथा^१ चाटुकारकेण शुनकेन^२ ।

निर्वर्त्तितकार्यपराङ्मुखत्वं शिक्षितं कस्मात्^३ ॥

कश्चिदशिष्टभ्रातृजायायामनुरक्तः प्रथमं कार्यसिद्धिपर्यन्तं तद्विषये सम्मुख
आसीत् । सिद्धे च कार्ये पराङ्मुखो वृत्त इति तमुद्दिश्य भ्रातृजायायै वदति । किं वा
पुनः सुरतविमुखं देवरमनुकूलयन्ती काप्यन्यापदेशेनाह—सच्चमिति । यस्तु प्रथममेवं
प्रियं करोति स कथमप्रियमाचरतीति भावः । अनुरक्तचित्ताः स्वहानिमाकलयन्तोऽपि
पराङ्मुखत्वेपर्ययन्त इति धर्मः । किं वा विदग्धा अस्थिरस्नेहं व्याजादुपहसन्त्येवेति
नीतिः । एकत्रैव सम्मुखत्वं पराङ्मुखत्वं विज्ञाय योगिनोदास्तव्यमिति युक्तिः ॥६६९॥

मा मा मुअ परिहासं देअर ! अणहोरणा वराई सा ।

सीयम्मि वि पासिज्जइ पुणो वि एसिं कुणसु छायं ॥७००॥

मा मा मुञ्च परिहासं देवर ! अप्रावरणा वराकी सा^४ ।

शीतेऽपि प्रस्विद्यति पुनरपि अस्याः कुरु छायाम्^५ ॥

युवयोरन्योन्यरागो मया लक्षित इति प्रतिपादयन्ती कापि देवरमाह—मा मा
इति । मा मा सम्भ्रमप्रतिषेधे । परिहासं मुञ्च त्यज । त्वत्सम्बन्धिनीयं वराकी अप्रावरणा
अनाच्छादना तस्मात्स्वदेहेनैवास्या आच्छादनं कुर्विति भावः । नायिकाया अनुरागं
व्यञ्जयन्ती प्राह—शीतेति । त्वदङ्गच्छायात्तामादिति भावः । प्रस्वेदस्तु सात्त्विक एव
नायकच्छायासम्बन्धादेव । व्रतिनः शीतादिक्लेशं न गणयन्तीति धर्मः । शीतार्त्तानां
परिहासेनाप्युपद्रवो न विधेय इति नीतिः । निरावरणा एव योगिनः परिहासशून्या भव-
न्तीति युक्तिः ॥ ७०० ॥

१. तत्तथा for तथा तथा P.

२. शुनकेन for शुनकेन P.

३. कुतः for कस्मात् P.

४. ते for सा P.

५. कुरु छायां तस्याः for अस्याः कुरु
छायाम् P.

विरचयति सप्तशतेषु गाथानां शतं यच्छ्रुत्वा कवयः ।
उन्नतभ्रूलताधूनितशीर्षं यथा स्यादेवं चमत्कुर्वन्ति ॥

सप्तशतान्ते गाथामाह—विरञ्ज इति । सप्तशतेषु मध्ये गाथानां शतं विरचयति,
विरचितवान् कृतवान् अर्थात् शालवाहनः । यद्गाथानां शतं श्रुत्वा कवयश्चमत्कुर्वन्ति ।
उन्नता भ्रूलता यत्र तादृशं धूनितं कम्पितं शीर्षं यथा स्यादेवं चमत्कारयन्ति चमत्कारं
जनयन्ति । 'वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा' इति भूते ॥

इति हारिताम्रश्रीपीताम्बरकृतायां सप्तशत्याष्टीकायां सप्तमं शतम् ॥
समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥



पीताम्बरव्याख्यातानां गाथासप्तशतीप्राकृतार्याणा- मकारादिवर्णानुक्रमेण सूची ।

P. = Page. V. = Verse.

अइ उज्जुए गा लज्जसि	V. 681.	अमअं चिअ हिअअं-शालवाहनस्य	624.
अइकोवणा वि सासू-विदग्धस्य	495.	अम्हे उज्जुअसीला पिअो	668.
अइ दिअर ! किं गा-अर्जुनस्य	571.	अलिअपसुत्तवलंतम्मि	651.
अइदीहराइ बहुए	678.	अवरणहाग भजामाउअस्स	687.
अकअएणुअ ! घणावरणां-मकरन्द- सेनस्य	602.	अवलंबह ! मा संकह-दुद्धरस्य	394.
अकअएणुअ ! तुक्क कए-कैशोरस्य	448.	अविरअपसरिअ-सारस्य	590.
अगणिअजणाववाअं-हरिराजस्य	484.	अविरलपडंतगावजलधारा-कहिलस्य	439.
अगघाइ छिवइ चुंबइ	644.	अविहत्तसंधिबंधं-मुग्धराजस्य	616.
अचासण्याविवाहे	659.	अहअं विअोअतणुई-अजयस्य	486.
अजं वि दाव एक्कं-सर्वसेनस्य	504.	अहरमहुपायाधारिअाइ	665.
अज सहि ! केया-केशवस्य	389.	अह सुअइ दिएणा	695.
अज्जाइ गीलकंचुअ -मीनस्वामिनः	P.7. V.	अह सो विलक्ख-शालवाहनस्य	423.
अणुमरणापत्थिआए	638.	अहिलिज्जइ पंकअ	690.
अणुहुत्तो करफंसो	661.	आअंवल्लोअणायां-अनङ्गकस्य	475.
अण्णां पि किं पि	512.	आअण्णाअड्ढिअ-पोटिसस्य	596.
अण्णाया वि होंति-चुल्लोत्तस्य	472.	आउच्छंति सिरोहि	684.
अण्णावराहकुविअो-वनगजस्य	488.	आउच्छयाविच्छाअं-शालवाहनस्य	502.
अण्णोसु पहिअ !-शालवाहनस्य	634.	आम असइ र्ह ओसर-पालितस्य	420.
अण्णो को वि सुहावो	433.	आम ! बहला वयाली-पालितस्य	580.
अत्थक्कहसयां खणापसिज्जयां	679.	आवण्णाइ कुलाइं-पृथ्वीनाथस्य	469.
अपहुप्पंतं महिमंडलम्मि	401.	आसण्याविवाहदिणो-सेनेन्द्रस्य	481.
अप्पाहेइ मरंतो पुत्तं	637.	[इह पञ्चमं समाप्यते P. 54.]	
अभन्तरसरसाओ उवरिं-पालितस्य	628.	V.	
		ईसामच्छररहिएहि-रेखायाः	509.
		उअअं लहिउं-राघवस्य	490.

उअ ओल्लिज्जइ मोहं	645.	वाहनस्य	622.
उअगअचउत्थिमंगल	649.	कस्स करो बहुपुण्ण —अनुरागस्य	577.
उअ संभमविकिखत्तं—शालवाहनस्य	463.	कस्स हारिसि त्ति भणिए—सुरभि-	
उअ सिंधवपव्वअसच्छहाइ	683.	वत्सस्य	397.
उल्लागरअकसाइयगुरुअच्छी-दुर्लभ-		कह मे परिणइआले—शालवाहनस्य	569.
राजस्य	494.	कह सा सोहगगुणं—विष्णुराजस्य	455.
उज्जुअरण तूसइ—अन्धलक्ष्म्याः	478.	कह सो ण संभरिज्जइ—शङ्करस्य	416.
उट्ठंतमहारंभे थणए—नीलभानोः	390.	कारिममाणंदवडं	459.
उल्लावो मा दिज्जउ—मन्मथस्य	517.	किं भणह मं सहीओ—वाक्पति-	
उव्वहइ णावतणंकुर—इन्दीवरस्य	579.	राजस्य	620.
एएण चिअ कंकेल्लि ! कट्टिल्लस्य	408.	किं रुअसि किं व—ईश्वरस्य	519.
एककमपरिक्खण—चुल्लोहस्य	604.	कुरुणाहो विवह पहिओ—गजेन्द्रस्य	445.
एक चिअ रुअगुणं—अनङ्गस्य	574.	के उव्वरिअ के इह—गुणाढ्यस्य	476.
एकल्लमओ दिट्ठीअ—वाक्पतिराजस्य	621.	केत्तिअमेत्तं होहिइ—नारायणस्य	583.
एकेण वि वडवीअंकुरेण	674.	केसररअविच्छेदु—दुर्द्धरस्य	395.
एको पणहुअइ—शालिवाहनस्य	412.	खणमंगुरेण पेम्मेण—सरणस्य	426.
एत्ताइ चिअ मोहं	414.	खरपवणारअगलत्थिअ—जीवदेवस्य	585.
एत्थ चउत्थं विरमइ	P. 8.	खाणोण अ पाणोण अ	666.
	V.	खिप्पइ हारो थबा—मकरन्दस्य	432.
एत्थ णिमज्जइ अत्ता	671.	गंधं अग्घाअंतअ—प्रवरसेनस्य	566.
एह इमीअ णिअच्छह—अनुत्साह-		गअवहुवेहव्वअरो पुत्तो—बोहायाः	635.
कस्य	581.	गज्ज महं चिअ उवरिं—कलशस्य	567.
एहि त्ति वाहरंतम्मि—सर्वसेनस्य	505.	गम्मिहिसि तस्स पासं-म ह्पासुरस्य	610.
एहिसि तुमं त्ति—अल्लस्य	393.	गरुअल्लुहाउल्लिअस्स—मत्तगजेन्द्रस्य	391.
ओ हिअअ! ओहिदिअहं—उल्लोलस्य	410.	गामणियरम्मि अत्ता	471.
कंडंतेण अकंडं पल्लीज्जमक्कम्मि	667.	गामणियो सज्वासु वि—कुमारिलस्य	452.
कत्थ गअं रइविवं—शालवाहनस्य	438.	गिज्जंते मंगलगइआहि	647.
कमलं मुअंतमहुअर !	646.	गिरिसोत्तो त्ति भुअंगं	574.
कमलेसु भमसि परिमलसि—शाल-		गेहं व वित्तरहिअं—पालितस्य	612.

गोतकखलयां सोऊया—दुर्द्धरुहस्य	498.	या वि तह अइगरुण—निसहस्य	483.
चाओ सहावसरलं—कङ्कणतुङ्गस्य	427.	या वि तह अयालवंती	565.
चोराया कामुआया अ	696.	याअयगिअं उवऊहसु—चुल्लोहस्य	584.
चोरा सभअसतणहं—समर्थस्य	578.	याअवक्खारोविअ—गजेन्द्रस्य	446.
चोरिअरअसद्वालुगि ! ब्रह्मदत्तस्य	418.	याइं लहंति कदिअं—देवदेवस्य	421.
जं जं आलिहइ मणो	660.	यापिणयासससिद्धी	689.
जं जं ते या सुहाअइ—मेघचन्द्रस्य	618.	याहुअयासिपं तह—सारस्य	591.
जं तणुआअइ सा—भीमस्वामिनः	614.	तत्तो विअ होंति कहा	653.
जं मुच्छिआइ या सुओ—पालितस्य	413.	तस्स कहाकंटइए	663.
जइ कोत्तिओ सि	676.	तह तस्स माणपरिवड्ढिअस्स—	
जइ जूरइ जूरउ याम - पोदिसस्य	611.	शालवाहनस्य	434.
जइ या छिवलि पुप्फवइं—प्रवरसेनस्य	493.	तह तेण वि सा दिट्ठा—माधवस्य	630.
जइ भमसि भमसु—शालवाहनस्य	450.	तह परिमलिआ गोवेण	642.
जइ लोकणिदिअं जइ—निःसहस्य	482.	ता सुहअ ! विलंब—चुल्लोहस्य	605.
जम्मंतरे वि चलणो—मुग्धस्य	444.	तुंगाया विसेसनिरंतगाया—लक्ष्मणस्य	430.
जह चित्तेइ परिअयो—शालवाहनस्य	633.	तुह दंसयो जणिओ—चन्द्रोहस्य	613.
जाइ वअयाइ अम्हे	654.	तुह दंसयो सअणहा—श्रीमाधवस्य	508.
जारमसायासमुब्भव—शालवाहनस्य	411.	तुह विरहुज्जागरओ—महादेवस्य	487.
जाव या कोसविआसं—जोज्जदेवस्य	447.	ते अ जुआया ता—शालवाहनस्य	520.
जुज्झकचवेडामोडिअ	698.	दट्ठूया रुंदतुंडगणिगअं—विप्रह-	
जे जे गुणियो जे जे	675.	राजस्य	407.
जेत्तिअमेत्ता रच्छा—पालितस्य	400.	दट्ठूया हरिअदीहं	693.
जे लीणभमरभर—दशरथस्य	425.	दरवेविरोरुजुअलासु—मेघचन्द्रस्य	617.
जो वि या आणइ तस्स—अट्टराजस्य	441.	दिअहे-दिअहे सूमइ	691.
ठायाब्भट्टा परिगलिअपीयाआ	657.	दिट्ठाइ जं या दिट्ठो	507.
डज्झसि डज्झतु—शालवाहनस्य	406.	दीसंतो याअयासुहो—राजरसिकस्य	424.
याअ दिट्ठि येइ मुहं	650.	दीसंतो दिट्ठिसुहो	656.
यावक्कम्मिण उअ पामरेण	692.	दीससि पिआइ जंपसि—राघवस्य	489.
यावपल्लवं विसया	587.	दुक्कंधुरारोहं पुत्तअ ! पृथ्वीनाथस्य	470.

दुग्गअघरम्मि धरिणी—मुकुन्दस्य	474.	बहुविहवितासरसिए—कहिलस्य	479.
दूरंतरिए वि पिए	662.	बालत्र ! तुमाइ दिण्यां—तुङ्गकस्य	422.
दे सुअणु ! पसिअ—पोटिशस्य	468.	बालत्र दे वच्च—मुग्धहरियास्य	589.
दोअंगुलअकवालत्र—अनुरागस्य	623.	भग्गपित्रसंगमं केत्तिअंव—दूरमानस्य	491.
धण्या ता—मलयशेखरस्य	402.	भया को या रुसइ—महोदधेः	404.
धण्या वसंति गीसंक	640.	भमइ परिदो विसूरइ—दुर्गराजस्य	457.
धवलो जीअइ तुह	643.	भरया मिअणीलसाहग्ग	664.
धवलो सि जइ वि	670.	भोइणिदिण्यापहेयाअ—चुल्लोहस्य	606.
धावइ पुरओ पासेसु—वसन्तस्य	458.	मंदं पि या आयाइ	603.
पंकमइलेया छीरेक—बहुगुणस्य	568.	मअयागिगयो व्व धूमं—चारुदत्तस्य	573.
पच्चगुप्फुज्जदलुल्लसंत—सारस्य	592.	मग्गं चिअ अलहंतो	673.
पच्चूसमऊहावलि—दुर्लभराजस्य	607.	मज्झएहपत्थिअस्स वि—मङ्गलक-	
पच्चूसागअ ! रंजिअ—शालवाहनस्य	601.	शीलस्य	403.
पढमं वामयाविहिणा—पालितस्य	428.	मज्झे पअणुअपंकं	686.
पढमणिणीयामहुरमहु—परमेश्वरस्य	497.	मण्यो आअण्यांता	648.
पप्फुल्लघणाकलंबा	641.	मण्यो आसाओ चिअ—अनङ्गस्य	595.
परिओससुंदराइं सुरएसु	672.	मरगअसूईविद्धं व—पालितस्य	P. 7.
परिमलयासुहा गुरुआ—पोटिसस्य	431.	मसियां चंकम्मंति—रेखायाः	465.
पसि प्र पिए ! का—कुविन्दस्य	392.	महमहइ मल अवाओ—माधवस्य	499.
पाअडिअं सोहग्गं तंवाए—चुल्लोतस्य	462.	महिलायां चिअ दोसो—शेखरस्य	588.
पाअपडिअं अहव्वे ! शालवाहनस्य	398.	महुमच्छिआइ दट्टं	639.
पाअपडिओ या गणिओ—मानस्य	435.	मा गछइ विसंभं पुत्तअ—पालितस्य	625.
पाअवलयाणा मुद्धे	467.	मा मा मुअ परिहासं	700.
पिअइ कण्यांजलिहिं	680.	मामि सरिसक्खराण—कुमारिलस्य	453.
पुच्छिज्जंती या भयाइ	652.	मारेसि कं या मुद्धे—महिषासुरस्य	506.
पुसइ खयां धुअइ खयां—पालितस्य	436.	मालइकुसुमाइ कुलुंचिअ—मृगाङ्ग-	
पुससु मुहं ता पुत्तिअ	685.	लक्ष्म्याः	429.
पेच्छंति अणिमिसच्छा—सुरभि-		मालारीए वेल्लहल—शालवाहनस्य	699.
वत्सस्य	396.	मालारी ललिच्छु—शालवाहनस्य	598.

मा वचह वीसंभं	688.	[विरचयति सप्तशतेषु	P 124.]
मुद्रे अपत्तिअंति	682.		V.
मुहपुंडरीअच्छाआइ—रोहायाः	629.	विरहेण मंदरेण व—शालवाहनस्य	477.
मुहपेच्छओ पई से—शालवाहनस्य	500	विवरीअसुरअलेहड ! पुच्छसि	658.
मेहमहिसस्स—मेज्झायाः	586.	विसमट्ठिअपकेक्का—भीमस्वामिनः	597.
रइकेलिहिअ—शालवाहनस्य	501.	वीसत्थहसअपरिसक्किआण—शाल-	
रइविरमलज्जिआओ—चुल्लोतस्य	461.	वाहनस्य	609.
रक्खेइ पुत्तअं—शालवाहनस्य	626.	वेसोसि जीअ पंसुल !—रमिल्लस्य	513.
रसिअ ! विअड्ढ विलासिअ !—ब्रह्म-		[षष्ठं शतं समाप्यते	600]
चारिणः	409.	संगेलिओ व्व णिज्जइ	694.
राअविरुद्धं व कहं—वल्लणस्य	P. 8.	संभागाहिअ जलंजलि	697.
	V.	संभाराओत्थइओ—चामीकरस्य	570.
संदारविंदमंदिर—इन्द्रराजस्य	576.	संभासमप जलपूरिअंजलि	451.
रुअं सिट्ठं चिअ से—देहलस्य	575.	संतमसंतं दुक्खं—बहुवलस्य	515.
रेहइ गलंतकेस—शालवाहनस्य	449.	संवाइयासुहरसतोपिण—पादश-	
रोवंति व्व अरणो—दुर्लभराजस्य	496.	वर्तिनः	466.
वण्णकमरहिअस्स—भीमस्वामिनः	615.	सच्चं साहसु देअर !	699.
वण्णवसिण विअत्थसि—वराहस्य	480.	सणिअं सणिअं ललिअं—चुल्लोतस्य	460.
वसणम्मि अणुविग्गा—प्रनानस्य	388.	समविसमणिअिसेसा	677.
वाआइ किं भणिज्जउ—चारुदत्तस्य	572.	सरए सरम्मि—शालवाहनस्य	627.
वाउद्धअसिचअ—केशवस्य	510.	सव्वाअरेण मग्गह	655.
वाडलिआपरिसोसण—विद्यस्य	632.	सहि ! साहसु—कज्जलराजस्य	456.
वाउव्वेलिअसाहुलि—शालवाहनस्य	603.	सा आम सुइअ !—यशःसिंहस्य	514.
वावारविसंवाअं—वाक्पतिराजस्य	619.	सामाइ गुरुअजोव्वण—माधवस्य	442.
वासारत्ते उण्णअपओहरे—पालितस्य	437.	साहीणपिअअमो—ईश्वरस्य	518.
वाहिता पडिवअणं—रोलदेवस्य	419.	सिक्करिअमणिअमुह—नन्दिपुत्रस्य	399.
वाहोहभरिअगंडाहराइ	521.	सुंदरजुआण—विरहविलासस्य	492.
विंभारुहणालावं पल्ली	636.	सुअणो ण दीसइ—कुमारस्य	405.
विज्झाविज्जइ जलणो	410.	सुक्खंतवहलकइम—शालवाहनस्य	417.

सुप्पड तइओवि—श्रीशक्तेः	415.	हत्थाहत्थि अहमह—शालवाहनस्य	582.
सूर्इवेहे मुसलं—विक्रमभानोः	503.	हसिएहि उवातंभा—कुमारिलस्य	516.
सेउल्लिअसव्वंगी—खरप्रदस्य	443.	हिअअं हिअए गिहिअं—विदग्धस्य	485.
सो को वि गुयाइसओ—कुमारस्य	593.	हिअअम्मि वससि—रोलदेवस्य	511.
हंसेहि व तुह—चुल्लोतस्य	473.	हिअआहितो पसरंति—चारुदत्तस्य	454.
हत्थप्फंसेण जरगवी—रेखायाः	464.		

